مەشرەپ شېئىرلىرىدىن تاللانما

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

封面设计：艾克拜尔·沙力

ISBN 7-228-06775-4
I·2478(民文) 定价:12.00元

مەشرەپ شېئىرلىرىدىن تاللانما

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەمەت پولات

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مۇندەرىجە

نەشرىگە تەييارلىغۇچىدىن 1
غەزەللەر 1
مۇرەببەلەر 121
مۇخەممەسلەر 129
مۇسەددەسلەر 185
قىسقىچە لۇغەت 191

图书在版编目(CIP)数据

麦西来甫诗选/买买提·甫拉提整理。—乌鲁木齐：新疆人民出版社，2001.11

ISBN 7—228—06775—4

Ⅰ．麦… Ⅱ．买… Ⅲ．维吾尔族—诗歌—作品集—中国—清代—维吾尔语（中国少数民族语言）
Ⅳ．I222.749

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2001）第 078814 号

责任编辑：买买提吐尔地·米尔孜艾合买提
责任校对：艾加尔古丽·吐尔孙
封面设计：艾克拜尔·萨理

麦西来甫诗选（维吾尔文）

巴巴热义木·麦西来甫　著

买买提·甫拉提整理

新疆人民出版社出版
（乌鲁木齐市解放南路 348 号　邮政编码 830001）
新疆新华书店发行
新疆畜牧印刷厂印刷
850×1168 毫米 32 开本 6.625 印张 2 插页
2001 年 11 月第 1 版　2001 年 11 月第 1 次印刷
印数：1 —— 3000

ISBN7—228—06775—4/I.2478　定价：12.00 元

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن

خەلقىمىز ئەسىرلەردىن بۇيان چوڭقۇر ھۆرمەت ۋە مۇھەببەت تۇيغۇسى بىلەن ياد ئېتىپ كېلىۋاتقان يېتۈك مۇتەپەككۇر شائىر، ئاتەش نەپەس غەزەلخان بابارەھىم مەشرەپ (شاھ مەشرەپ) ئۆزبېك، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا بارلىققا كەلگەن بۈيۈك نامايەندە. ئۇ ئۆزىنىڭ سۇنماس ھايات ئېتىقادى، يىمىرىلمەس ئىسيانكارلىق روھى ۋە ئاجايىپ يۈكسەك بەدىئىي كامالىتى بىلەن ئۆزبېك، ئۇيغۇر تەسەۋۋۇپ شېئىرىيىتىنىڭ گۈللەنگەن بىر دەۋرىنى ياراتتى.

بابارەھىم مەشرەپ 1653 ـ يىلى پەرغانە ۋادىسىدىكى نامانگان شەھىرىنىڭ ئەندىجان يېزىسىدا بىر ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 12 يېشىغىچە ئۆز يېزىسىدىكى موللىلاردىن، 18 يېشىغىچە نەمەنگاندىكى ئۆلىمالاردىن تەلىم ئېلىپ ئەرەب ۋە پارس تىللىرىنى پىششىق ئۆگەنگەن. بابارەھىم مەشرەپ 1672 ـ يىلى ئادالەت ۋە مەرىپەت ئىزدەپ ئۆز دەۋرىنىڭ ئىلىم ـ مەرىپەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى بولغان قەشقەرگە كېلىپ 18 يىل ئىشلەپ ۋە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، 37 ياشقا كەلگەندە ئۆزىنىڭ 20 يىللىق سەيياھلىق ۋە سەرگەردانلىق ھاياتىنى باشلىغان، بۇ جەرياندا تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىدىكى بىر مۇنچە شەھەر ۋە يۇرتلارنى كېزىپ، ماۋەرائۇننەھر ۋە خۇراسان قاتارلىق ئۆلكە، رايونلارنى ئايلىنىپ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئازاب ـ ئوقۇبەتلىك ھاياتىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ، جاھالەت ۋە تەڭسىزلىك بىلەن تولغان زۇلمەتلىك دۇنيانىڭ ماھىيىتىنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشەنگەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئەقىدە ئېتىقادىدا چىڭ تۇرۇپ، جاھالەت ۋە ئادالەتسىزلىكنى شەپقەتسىز پاش قىلغىنى ئۈچۈن بەلخ ھاكىمى ماھمۇدخان تەرىپىدىن

1711 ـ يىلى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەن .

بابارەھىم مەشرەپ ئىنسان ۋە ئۇنىڭ تەقدىرى ئۈستىدە بىر ئۆمۈر ئازابلىق ئىزدىنىپ ئۆتكەن ئەلەملىك شائىر . ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئۇلۇغ نەرسە ئىلاھى ئىشق بىلەن ئىنسانى مۇھەببەت ، ئەڭ مۇقەددەس نەرسە ئازاب ـ ئوقۇبەتتىن قەلبى مۇجۇلغان جاپاكەش خەلقنىڭ ئەلەملىك مۇڭ ـ زارى . بۇ نەرسىلەر بابارەھىم مەشرەپنىڭ ھايات ۋە ئەخلاقى قاراشلىرىنىڭ جەۋھىرى ، ئۇنىڭ بەدىئىي ئىجادىي ئىزدىنىشىنىڭ يۈكسەك پەللىسىدۇر . شۇڭا مەشرەپ شېئىرىيىتىدە ئادالەت ۋە ھەققانىيەت بىلەن پاكلىق ۋە ھالاللىق چەكسىز مۇھەببەت بىلەن كۈيلىنىدۇ . قەلبى گۈزەللىك ۋە ئىزگۈلۈك بىلەن نۇرلانغان ئالىيجاناب ئادەم ئەخلاقى يۈكسەكلىكنىڭ يارقىن تىپى سۈپىتىدە مەدھىيىلىنىدۇ . ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەبەدىيلىككە ئىگە بولغان ھاياتىي غايىلىرى ئۇلۇغلىنىدۇ . زۇلۇم ۋە زوراۋانلىق بىلەن ھاياتىي رەزىللىك ۋە مەنىۋى پەسكەشلىك ئوتلۇق نەپرەت بىلەن قارىلىنىدۇ .

مەشرەپ شېئىرلىرى مەردانىلىق ، ئىسيان ، ساداقەت ۋە ئىنسانى غۇرۇر تۇيغۇلىرىغا تولۇپ تاشقان بولۇپ ، كىشى قەلبىنى لەرزىگە سالىدۇ . ئۇلاردا ئەكس ئەتكەن كەڭ ۋە چوڭقۇر ھاياتىي مەزمۇن ، رەڭدار ۋە جىلۋىگەر ئىجادىي سەنئەت ، چوڭقۇر ۋە مۇرەككەپلىكىدە تەڭدىشى بولمىغان قاتلاملىق شېئىرى تەپەككۇرى ۋە پايانى بولمىغان بەدىئىي تەسەۋۋۇر كەڭلىكى كىتابخاننى ھەيران قالدۇرىدۇ .

شۇنى ئەستىن چىقارماسلىق كېرەككى ، مەشرەب شېئىرلىرى ئۆزى مەيدانغا كەلگەن ماكان ۋە زامان تەقەززاسى بىلەن قىسمەن نۇقسانلاردىنمۇ خالىي ئەمەس . بۇگۈنكى دەۋرىمىزدە ئۇنداق تەرەپلەرگە تەنقىدىي مۇئامىلىدە بولۇشىمىزغا ، ئۇنى توغرا تونۇشىمىزغا توغرا كېلىدۇ .

شائىرنىڭ بۇ توپلىمىغا ئۇنىڭ غەزەل ، مۇرەببە ، مۇخەممەس ۋە مۇسەددەسلىرىنىڭ بىر قىسمى تاللاپ كىرگۈزۈلدى .

غەزەللەر

※ ※

هەر كىشىنىڭ دەردى بولسە يىغلاسۇن يار ئالدىدا ،
قالماسۇن ئەرمان يۈرەكدە ئەتسۇن ئىزهار ئالدىدا ،

ئەندەلىبى بىنەۋادەك نالەۋۇ ئەفغان ئىلە ،
ئايلانىپ سايراپ يۈرۈرمەن ئەينى گۈلزار ئالدىدا .

مەنسۇرى ھەللاجدەك ئىچىپ شەرابى ئەنتەھۇر ،
چەرخ ئۇرۇپ يىغلاپ تۇرۇرمەن ئۇشبۇ دەم دار ئالدىدا .

هەر كىشى بىر جۇرئەئى نۇش ئەيلەسە بۇ بادەدىن ،
ئول قىيامەتدە قىلۇر ئەرزىنى جەببار ئالدىدا .

تەلبە مەشرەب ، قىلماغىل سىررىڭنى زاهىدغە ئەيان ،
ئايتىپ ـ ئايتىپ يىغلاغايسەن ئاشىقى زار ئالدىدا .

※ ※

مەن نالە قىلاي شامۇ سەهەر داد ئىشىكىڭدە ،
جانىمنى بېرەي ، شاهى پەرىزاد ، ئىشىكىڭدە .

ئول لالەۋۇ رەيهانۇ سۇمەن ، تازە قىزىلگۈل ،
هەم سەرۋ پۈكۈلدى ، قەدى شەمشاد ، ئىشىكىڭدە .

خۇبانى جەهان بولسە ، تەقى يۇسۇفى كەنئان ،
سۇلتانى ئەمىر بەندەئى ، ئازاد ئىشىكىڭدە .

زۇلفۇڭ سېنى بۇ جانىمە يۈز دامى بەلادۇر ،

جانىم قۇشى سەيد ئولدى ، چۇسەيياد ئىشكىڭدە .

ئالەم بارىسى لەززەتى ھۇسنۇڭنى تاپپىدۇر ،
گىريانو فىغان ، نالەۋۇ فەرياد ئىشكىڭدە .

سەۋدايى مۇھەببەتكە تۇشۇپمەن سىنى ئىزدەپ ،
ئۆلتۇردى غەمىڭ ، كۆزلەرى جەللاد ، ئىشكىڭدە .

ئەشكىم تۆكۇبان ھەجرۇ غەمىڭدە كىچە ـ كۇندۇز ،
ۋەيرانە ۋەتەن مەنزىلى ئاباد ئىشكىڭدە .

ئۇل ھۇسنۇ جەمالىڭ ئوتى مەشرەبكە تۇشۇپدۇر ،
پەرۋانە سىفەت كۆيدى ، پەرىزاد ، ئىشكىڭدە .

※ ※

تۇشتى سەۋدايى مۇھەببەت باشىمە ،
ئار ئىتەر مەردۇم كىلورغە قاشىمە .

ۋاھ ، مۇھەببەت كويىدا قان يىغلادىم ،
يەتتى ئىقلىم غەرق بولدى ياشىمە .

سەجدە ئەيلەر زاھىد ئول مىھرابىگە ،
مەن قىلۇرمەن سەجدە ئەگمە قاشىمە .

قىل ھەزەر ، ئەلبەتتە ، جانان قەھرىدىن ،
ئۇزرۇ زارىم ساڭا ــ باغرى تاشىمە .

مۇھتەسىب تۆكتۇردى ساقى بادەسىن ،
يەتمەدى ئەقلى ئانىڭ سىرداشىمە .

كۇندە يۇز مىڭ جەبر قىلساڭ ئۆرگۈلەي ،

قوي قاراپ غەم تاشىنى بەرداشىمە .

مەشرەبى دىۋانەنى ھەيران قىلىپ ،
نې سەبەبدىن كەلمەدىڭ بىر قاشىمە .

※ ※

بەناگاھ ئۇچرادى دىلبەر كۇلۇپ مەستانە ـ مەستانە ،
تەۋازىئ بىرلە تەكلىق ئەيلەدى ئول سۇيى مەيخانە .

كۆزى خونخار ، لەبى لەئلىكى مەيدىن لالەگۇن ئېردى ،
كى مەن قانلار يۇتارمەن ئۆلگۇچە پەيمانە ـ پەيمانە .

خەيالى قامەتى بىرلەكى مەن ئۇمرۇمنى ئۆتكەردىم ،
مىنى بارچە خەلايىق دەيدۇلار : « دىۋانە ـ دىۋانە »

بىھەمدۇللا ، كۆڭۇلنى ماسەۋادىن مەن سەۋا قىلدىم ،
ئانىڭ مىھرىنى سەۋدىم ، ئۆزگەدىن بىگانە ـ بىگانە .

قىلىپ ئارزۇ شۇ دىلبەرنى تىلەرمەن كىچەۋۇ كۇندۇز ،
ئانىڭ يادىنى ئەيلەرمەن يۇرۇپ ھەريانە ـ ھەريانە .

كۆڭۇلدە غۇسسە كۆپ ، ھەمدەرد بىرلە ھەمدەمىم يوقتۇر ،
رەقىبلەر ئورتاسىدا تەلبەمەن جەۋلانە ـ جەۋلانە .

باشىم كەتسە يولىدىن ئەمدى ، مەشرەب ،قايتارىم يوقدۇر ،
بۇ جانىمنى نىسار ئەيلەي ئاڭا مەردانە ـ مەردانە .

※ ※

دىل ئانى دەرلەركى ، ھەرگىز ماجەراسى بولماسە ،
كۆز ئانى دەرلەركى ، بەس ، چەشمى بىناسى بولماسە .

جەننەتۇل ـ فىردەۋسنى مۇفت بەرسە يولدا ئىزلەمە ،
خەير ئانى دەرلەركى ، ئەرزەندەك رىياسى بولماسە .

خابگاھىم ئەرش ئىدى ، مۇندا غەلەت تۇشتۇم ، دەرىغ ،
نۇر بولۇر ئىردىمكى ، نەفسى ئەجدەھاسى بولماسە .

دېدى پەيغەمبەر بۇ سۆزنى ، مەشرەبا ، باسىدق ئىشت :
« دەۋزەخى دەرلەر ئانى تەرسى خۇداسى بولماسە »

※ ※

بارۇرمەن ئاستانىگە سەھەر ئاھىستە ـ ئاھىستە ،
سۇرەرمەن كۆزلەرىمگە خاكى دەر ئاھىستە ـ ئاھىستە .

ئۆتەر بىر ـ بىر باسىپ ئۇل شوخ ، باقماس بىۋەفالىقدىن ،
ئېرۇر ئانداق ۋەفاسىز ئۇمر ئۆتەر ئاھىستە ـ ئاھىستە .

كىچىكلىكدە ، نىگارىم ئاچچىق ئايتسا ئەيب ئېرمەسدۇر ،
كى فەسلىدە بولۇر شىرىن سەمەر ئاھىستە ـ ئاھىستە .

جەمالىڭ بەركامال ئولدى ، بولۇر بىر ـ بىر خەتىڭ پەيدا ،
بەھار بولسە ئۆسەرلەر سەبزەلەر ئاھىستە ـ ئاھىستە .

بارۇ مىسكىن بۇ مەشرەب گۇل يۈزۈڭنى كۆرگەلى ئەمما ،
كۆرەلمەي گۇل يۈزۈڭ يىغلاپ تۇرار ئاھىستە ـ ئاھىستە .

※ ※

سەھرا يۈزى كۆكەرمەس تا ياز بولمەگۈنچە ،
بۇلبۇل تەرەننۇم ئەتمەس تا غۇنچە كۇلمەگۈنچە .

كۆزدىن چۇنان سۇۋ تۆكغىل ، ئىمانىڭ بەھرە ئالسۇن ،

باغۇ چەمەن كۆكەرمەس ، يامغۇر قويۇلمەگۈنچە .

مەكرى رەقىب بىرلە ھەسرەت ئۆيىگە تۈشتۈم ،
غەم رىشتەسى ئۈزۈلمەس تا يار كەلمەگۈنچە .

يۈز يىل تىرىك يۈرۈسەڭ ، ئاخىر بىر كۈن ئۆلۈرسەن ،
ئەفسۇس ئىلە كېتۇرسەن تا ۋاسىل ئولمەگۈنچە .

ئەي مەشرەبى قەلەندەر ، ياخشىغە بەندە بولغىل ،
ھەلۋا ئېتەرگە بولماس شەككەر قوشۇلمەگۈنچە .

※ ※

دىۋانەدۇرمەن شەمئى شەرەر جىلۋە سەنەمگە ،
قۇربان بولاي ئاتەشكەدەئى شۇئلە ئەدەمگە .

زىبا سەنەمىم بادە ئىچىپ ، يۈزىنى ئاچىپ ،
ئوت قويدى پەرىزاد گۇلىستانى ئىرەمگە .

بىر ھۇ بىلە مەن لەيلىنى مەجنون قىلا دەيمەن ،
دىۋانەلىقىم شانە ئېرور زۇلفى سەنەمگە .

يۈز جانىم ئەگەر بولسە ئاڭا ھېچ ئايىماسمەن ،
مەن تەلپىنىبان جان بېرەي ئۇل قاشى قەلەمگە .

زاھىدكى ئەگەر ئىچسە ئىدى بادەئى مەئشۇق ،
سەرمەست بولۇبان بارماس ئىدى مەككە ـ ھەرەمگە !

مەشرەب ، نە بەلادۇر شىكەنى تۇررەئى كاكۇل ،
بەرباد بولادۇر كىشۋەرى دىن ئۇشبۇ ھەشەمگە .

※ ※

ئەرزىمنى ئايتاي بادى سەباغە ،
بىزدىن دۇئالار ئۇل دىلرەباغە .

كۆزلەرى چولپان ، سەرۋى خىرامان ،
زۇلفى پەرىشان قاشى قاراغە .

قامەتى لەرزان ۋەئدەسى يالغان ،
تۇرمادى ھەرگىز ئەھدۇ ۋەفاغە .

ئۇچتى كۆزۈمدىن ئۇل پەرى يەڭلىغ ،
تاشلادى كەتتى تۈرلى بەلاغە .

شاھى مۇكەررەم ، شاھى مۇئەززەم ،
قىلمادى شەفقەت مۇفلىس گەداغە .

قىلدۇق ئىكىلەن بىر ئەھدۇ پەيمان ،
ھەركىم ياماندۇر ، سالدىم خۇداغە .

دەردى فىراقىڭ ئەيلەدى بىمار ،
نەگە بارايمەن ئەمدى دەۋاغە .

ھەجرىڭدە قىلدىم تىنماي فىغانلار ،
يەتتى بۇ نالەم ئەرزۇ سەماغە .

قىلغىل تەرەھھۇم ، ئەي يارى جانىم ،
لايىق ئەمەسمەن جەبرۇ جەفاغە .

دەردۇ ئەلەمدىن بالۇ پەر ئەيلەپ ،
شەھباز بۇ كۆڭلۈم ئۇچتى سەماغە .

يول بەرمەدىلەر ماڭا رەقىبلەر ،
چىقتىم باش ئالىپ بۇل كەربەلاغە .

ئەي يارى بەدئەھد ، بىمېھر ئىكەنسەن ،
رەھم ئەيلەمەيسەن مەن مۇبتەلاغە .

دەردۇ غەم ئىچرە سارغايدى يۈزۈم ،
رەڭ بەرگۈسىدۇر ئۇل كەھرەباغە .

ئەي باغرى تاشىم ، ھەجرىڭدە كۆيدۈم ،
تاپشۇردۇم ئاخىر قادىر خۇداغە .

ئەي جانى جانىم ، كۆرسەم جەمالىڭ ،
جانىم تەسەددۇق سەن خۇش ئەداغە .

ئىشقىڭدا كۆيدۈم ، ئەي سەرۋى نازىم ،
بىر مەرھەمەت قىل مەن بىنەۋاغە .

دىلخەستە مەشرەب قىلماسمۇ فەرياد ،
جەللاد كۆزلەر ئالسا ئەراغە .

※ ※

غەم بەيابانىدا قالدىم ، يىغلادىم كۆپ يار دەپ ،
ئاھ ئۇرۇپ فەرياد ئېتىپ ، بۇلبۇلدەك گۈلزار دەپ .

كېچەۋۇ كۈندۈز كۈيەرمەن ئىشق ئوتىغە دائىما،
دەر بەدەر ئىزدەپ يۈرەرمەن ساھىبى ئەسرار دەپ .

لەشكەرى غەم ھەم سۇنۇق كۆڭلۈمنى ئەفگار ئەيلەدى ،
تا دەۋاسىز دەردكە قالدىم ، ئاجىزۇ بىمار دەپ .

گەرچە ئاسىيمەن ، ئەمەسمەن رەھمەتىڭدىن نائۈمىد ،
ھەرنە قىلسا ئەركى بار ئول ، بەندەسى ناچار دەپ .

مەئرەفەتلىك بىر ئىگەم دەپ بولما غافىل ، مەشرەبا ،
گەرچە كافىردۇركى ، يوقتۇر مېھرىبان جەببار دەپ .

※ ※

دائىما يادىڭ بىلە يۈردۈم چۇ سەرگەردان بولۇپ ،
ئاھۇ فەرياد ئەيلەبان ھەجرىڭدە چۈن جۇيان بولۇپ .

ھەرقايان يۈردۈم سوراغىڭ تاپمادىم ، ئەي گۈل ئۇزار ،
ئايلانىپ كەلدىم يەنە غەم ئۆيىگە ھەيران بولۇپ .

تىنمايىن قان يىغلادىم كويىدا رەھم ئەتكەيمۇ دەپ ،
ئىلتىفاتى قىلماي ئۆتتى ئول پەرى جەۋلان بولۇپ .

داغى ھەجرىڭ كۆيدۈرۈپ باغرىمنى ، ئەي نامېھرىبان ،
ژالە يەڭلىغ كۆزلەرىمدىن ئاقتى قان باران بولۇپ .

ئەرزى ھالىم كىمگە ئايتاي ، مېھرىبانىم يوق مېنىڭ ،
كىم قۇلاق سالىپ ئىشىتكەي ، ھالىمە گىريان بولۇپ .

زەئفەراندەك سارغايىپ قالدىم فىراقىڭ چۆلىدە ،
ئۆلگەنىم ئەمدى پامالى لەشكەرى ھىجران بولۇپ .

كىرپىكىڭ ناۋەكلەرى كۆكسۈمنى ئەيلەپ يارەلەر ،
غەمزەلىك قىلغان نىگاھىڭ ئۆتتى بىر پەيكان بولۇپ .

بولما غافىل ، مەشرەبا ، ئەمدى ياراغىڭ تۈغرىلا ،
دەم بەدەم ۋەقتى سەفەردۇر ، قالما با ئەرمان بولۇپ .

※ ※

ھېچ كىمە مەئلۇم ئەمەس ھالى پەرىشانىم مېنىڭ ،
ئاسماننى تىيرە قىلدى ئاھۇ ئەفغانىم مېنىڭ .

مەن نېچۈن شاد ئەتمەيىن بول خەستە كۆڭلۈمنى بۇ كۈن ،
كەلدى ھالىمنى سوراپ ئول شوخ جانانىم مېنىڭ .

ئەي ستەمگەر كەلگىلۇ ئەمدى شەھىد ئەتكىل مېنى ،
مەۋج ئۇرسۇن كەربەلا دەشتىدە بۇ قانىم مېنىڭ .

چۈن سۈرەييا بارمۇسەن ، ئەفلاكدىن بالامۇسەن ،
بول فەلەكدە كۆرمەدىم ، ئەي كۆزى چولپانىم مېنىڭ .

نازۇ ئىستىغنا بىلە كەلگىل ،مېنىڭ ھالىمنى سور ،
تەلمۈرۈپ دائىم يولۇڭدا چەشمى گىريانىم مېنىڭ .

تاباكەي جەبرۇ ستەم بىرلە يۈرۈرسەن ، ئەي رەفىق ،
چىقتى ، مەشرەب ، ئۇشبۇ غەمدىن ، بۇ ئەزىز جانىم مېنىڭ .

※ ※

ئارەزىڭگە ئەرزىمەس ، بۇ تەندىكى جانىڭ سېنىڭ ،
دىلدا دەردىڭ يوقتۇر ، ئاقماس دىيدە گىريانىڭ سېنىڭ .

ھىممەتىڭ گەر بولسا خالىس ، يەتتى دەۋزەخنى بۇزار ،
بولسا ئىبراھىم سىفەت ، ئاتەش چۇ بازارىڭ سېنىڭ .

تا دىلىڭگە دەرد تەگمەي ئارزۇلاردىن جۇدا ،
چۈن سوراپ كەلمەس ئاشۇ ئالدىڭدا لۇقمانىڭ سېنىڭ .

سەن كۆزۈڭنىڭ نۇرى كەتمەي دامەنى كامىلنى تۇت ،

كەندە بولغاي تا تېنىڭدىن كۈللى ئىسيانىڭ سېنىڭ .

مەن تەسەددۇقى ئاشۇنداق ئالى ھىممەتلەر بولاي ،
بولماسە ئالۇدە ھەر نەۋئىدە دامانىڭ سېنىڭ .

بىر خەسىس سەندىن كېيىن قالدى بەلايى جانىڭ ئول ،
بولسە بىر سۆزىگە مېھرىڭ كاھىشى جانىڭ سېنىڭ .

مەشرەبا ، خابى ئەجەلدىن لەھزەئى بىدار بول ،
موندا جان بەرگەندە ئاسان چىقماغان جانىڭ سېنىڭ .

※ ※

تۇنۇ كۈن كەبى يۈزۈڭگە ياراشىپ تۇشۇپتۇ خالىڭ ،
يۈرەكىمدە خۇ قىلىپمەن رىشتەئى قەددى نىھالىڭ .

ماڭا ئىچمەكۇ يېمەك يوق ، يا نە كۈلمەك ، ئويناماق يوق ،
ئۆزگە زىكرىنى دېمەك يوق ، خابۇ راھەتىم خەيالىڭ .

سەنەما ، نېچۈك شىرىنسەن ، ئايۇ كۈن ئاتا ـ ئاناڭمۇ ؟
ئۇ جەھاننى كۆيدۈرۈپدۇر ، بۇ جەھاندا يوق مىسالىڭ .

غەمى ئىشقىدىن بۇ مەشرەب ، بۇسۇقۇڭغە باش قويۇپدۇر ،
قىلادۇر فىغانى زارى ، دېمەدىڭ نېچوكدۇر ھالىڭ .

※ ※

شۇھرەت ئەيلەپكىم ئالاردەك خۇدنەمالارنى كۆرۈڭ ،
زاھىرۇ شۇھرەتپەرەست نائاشنالارنى كۆرۈڭ .

يولنى بىلمەس ئۇممەلەرنىڭ كۆزىگە ئارىف بولۇپ ،
ئۆزى مەنزىلگە يېتەلمەي نابىنالارنى كۆرۈڭ .

بارچەگە ئەيلەر نەسىھەت ئۆزىنى دانا ئېتىپ ،
يولدا قالغان بىكەسۇ بىررەھنەمالارنى كۆرۈڭ .

كۇفرىۋۇ ئىماننى بىلمەسلەر ، كەرامەت ئەيلەبان ،
تائەتۇ تەقۋا بىلەن ساھىب رىيالارنى كۆرۈڭ .

ھەر كىشى سورسا نەسەبدىن ، دەم ئۇرارلار نەفس ئۇچۈن ،
باتىنى فىرئەۋنۇ زاھىر ئەۋلىيالارنى كۆرۈڭ .

لاپ ئۇرارلار ئارىفى يەكدىلەمەن دەپ خەلق ئارا ،
خەلقنى گۇمراھ قىلىپ ، يۈزى قارالارنى كۆرۈڭ .

زاھىرىدە سۇفىمەن دەپ تەركى دۇنيا ئەيلەگەن ،
باتىنى دۇنياغە مايىل بەختى قارالارنى كۆرۈڭ .

خەلقنىڭ كۆزىگە ھەردەم سۇرەتىن دىگەر قىلىپ ،
نەفس ئۇچۈن شەيتان بىلەن يۈرگەن گەدالارنى كۆرۈڭ .

ئۆزىنىڭ ئەۋلادىنى خەلق ئىچىدە ئىفشا قىلىپ ،
تەندە يوق مەئنا قۇرۇق نامى سەرالارنى كۆرۈڭ .

شۇھرەتىم ئافەت بولۇر دەپ مەشرەبىڭ قول ئالمادى ،
كۆزدە ياشىم قەترەسى دۇررى بەقالارنى كۆرۈڭ .

※ ※

ئاپەتى جانىم ئول سەنەم قاشى قاراسىنى كۆرۈڭ ،
ئىككى يۈزىگە چولغانىپ زۇلفى سىياسىنى كۆرۈڭ .

ھۇرۇ پەرىدىن تازەدۇر ، شەمسۇ قەمەر خىجلەتدەدۇر ،
كىم ئانى كۆرسە بەندەدۇر ھۆسنى رىياسىنى كۆرۈڭ .

گاھى يارىم قىزىل كىيىپ ، قىرمىزى چاچباغىن سالىپ ،
نازۇ كەرەشمەلەر قىلىپ ، ئەھدى ۋەفاسىنى كۆرۈڭ .

گاھى قاشىن چۇ يا ئېتىپ ، كىرپىك ئوقى بىرلە ئاتىپ ،
جادۇ كۆزىنى ئويناتىپ ، مەكرو بەلاسىنى كۆرۈڭ .

مەشرەبى بىنەۋادۇمەن ۋەسلى ئۈچۈن گەدادۇمەن ،
ھەجر ئوتىغە كۆيەدۇمەن ، يار جەفاسىنى كۆرۈڭ .

※ ※

ئاخىرىمنى دەردۇ غەمگە ئاشنا قىلدى بۇ دەرد ،
يىغلاماي نەيلەيكى ، زورىمنى سىيا قىلدى بۇ دەرد .

كىيىبان ئەڭلىمە ، قان يىغلايكى ، ماتەملىك لىباس ،
نى دىلاۋەرلەرنى يەر ئىچرە فەنا قىلدى بۇ دەرد .

بەخت قارالىق مۇندىن ئۆتمەس ، تالىئىم بولدى زەبۇن ،
مەن ۋەفا قىلدىم تەمەئ ، قايتىپ جەفا قىلدى بۇ دەرد .

ياغدۇرۇپ باشىمغە ھەر سائەت لەھەدنىڭ گەردىنى ،
كۆر بۇ ھالىم ، غەمزەدا ، بەختى قارا قىلدى بۇ دەرد .

ھەمنەفەسلەردىن جۇدا ئەيلەپ مۇسىبەت شەھرىگە ،
ئاشنالارنى ماڭا نائاشنا قىلدى بۇ دەرد .

قايغۇلۇق باشىمغە ھەردەم كوھى غەمنى ئارتتۇرۇپ ،
مىسلى ئەدھەمدەك جەھاندىن ماسىۋا قىلدى بۇ دەرد .

ئىچكەنىم زەھرابە بولدى ، كىيگەنىم بولدى كەفەن ،
باشىمە توققۇز فەلەكنى ئاسىيا قىلدى بۇ دەرد .

غۇسسەدىن ئۆرتەندى مەشرەب ، سورمادىڭ ئەھۋالىنى ،
دوستۇ دۈشمەنگە مېنى ئەنگۈشتنەما قىلدى بۇ دەرد .

※ ※

جەفا قىلدىڭ بۇ جانىمغە ۋەفانى كۆرمەدىم ھەرگىز ،
بۇ ئالەمدە ئۆزۈمدەك مۇبتەلانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

مۇھەببەت يولىغە قويدۇم قەدەم ، ھالىم زەبۇن بولدى ،
بەغەير ئەز مېھنەتۇ دەردۇ بەلانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

تەبىبا ، مۇددەتى بولدىكى ، مەن دەردىگە ھەمدەممەن ،
ئۆزۈلدى رىشتەئى جانىم ، دەۋانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

مۇسىبەت سېلىنىڭ بەربادى بولدۇم كۆھنە دۇنيادە ،
قولۇمنى تۇتقىدەك بىر ئاشنانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

يىتۈشتى بەستەلىك كارىمغە بىلمەمدۇر ئىلاجىنى ،
ئاداشقان يەردە سورغان رەھنەمانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

يازىلدى تەختەئى ئىقبالىمە سەر دەپتەرى غۇربەت ،
تەلەب ۋەقتىدە بىر ساھىب دۇئانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

جەراھەتلىك دىلىمنىڭ زەخمىنى ھەر كىمگە كۆرسەتتىم ،
ئەجەب تالىئ زەبۇندۇرمەن ، شىفانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

بۇزۇلغان خاتىرىم ھەرگىز جەھاندا كۆرمەدى شادى ،
جەھان ئەيۋانىدا غەيرەز جەفانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

جەھاننى تەرك قىلدىم ، مەشرەبا ، ئىبراھىم ئەدھەمدەك ،
سەرا پا دەرد كۆردۇم ، مۇددەئانى كۆرمەدىم ھەرگىز .

※ ※

مەن ىنچۇك يۈرگۈم بۇ غۇربەتخانەدە دىلدارسىز ،
ئۆمر ئەمەس ئاشققە گەر بىرلەھزە بولسە يارسىز .

مىهنەتىن كۆڭلىگە خۇ قىلغان كىشلەردىن سوراڭ ،
ھېچ ئىلمى سىينەگە جا بولمادى تەكرارسىز .

دەر بەدەر بولدۇم ، جەھاننى كۆپ تەماشا ئەيلەدىم ،
ھېچ گۈلنى كۆرمەدىم ئالەمدە بولغاي خارسىز .

كۆڭۈل ئالدۇرغان كىشلەردىن بىلىڭ دىل رازىنى ،
بۇكى ھەركىم كۆڭۈل ئالدى ، ئول ئېرۇر ئازارسىز .

كاۋلاما باغرىمنى ، كۆڭلۈمنى پەرىشان ئەيلەمە ،
تەلمۇرۇپ قالدى كۆزۈم يولىدا ئول دىيدارسىز .

مۇندا ئۆرتەنگەن كۆڭۈل ئاخىر يېتەر مەقسۇدىغە ،
ھېچ بۇلبۇل بولماغاي ئالەم ئارا گۈلزارسىز .

كىمىيانىڭ تالىبى بولغان كىشى جاندىن كېچەر ،
ھېچ گەنجى كۆرمەدىم ئالەمدە بولغاي مارسىز .

ئۇچراماي كەتتى ئاشۇ مەھۋەشگە رازى دىل دېسەم ،
تاپمادىم ھەرگىز ئانى يالغۇز ، دەمى ئەغيارسىز .

مەشرەبا ، ۋەقتى نەدامەتدۇر بەرادەرلەر قېنى ؟
ئىستىقامەت قىلما دۇنيادا پەرى رۇخسارسىز .

※ ※

جەھاندا تاپمادىم ھەمدەرد ، قالدىم ناتەۋان يالغۇز ،
سەرا پا غەم سەۋارى ئىچرە قالمىشمەن نىھان يالغۇز .

كۆزۈڭ يەغما قىلۇر بىكەس كۆڭۈلنى ، ھېچ ئەجەب ئەرمەس ،
قاراقچى قورقاتۇر ھەر يەردە تاپسا كارۋان يالغۇز .

نەچە مەندەكنى گەردۇن مۇبتەلائى دەردۇ غەم قىلدى ،
دېمەم مۇنچە جەفانى ماڭا قىلدى ئاسمان يالغۇز .

سېنىڭ تەئرىفىڭە ھەر بەندۇ بەندىم نالەلەر قىلمىش ،
قاچان ئەسرارى ئىشقىڭ ئايتائالغاي ھەر زەبان يالغۇز .

ئاتارلار ھەر تەرەفدىن شوخلار مۇژگانلارىدىن ئوق ،
قىلىبدۇرلا مېنىڭ كۆكسۈمنى ھەرياندىن نىشان يالغۇز .

بۇ كۈن دوستلار ، مەتائى سەبرۇ ئارامىمنى ئالدۇردۇم ،
قىلالماس ھىفز مەھزۇن بولسە راۋىي داستان يالغۇز .

مەن ، ئەي مەشرەب ، سېنىڭ كويۇڭ سارىغە بارماغىم مۇشكىل ،
نې بولغاي گەر ئۆزۈڭ كۈلبەمگە بولساڭ مىھمان يالغۇز .

※ ※

بارچەلەر ياندى گۇنەھدىن ، مەنكى يانماسمەن ھەنۇز ،
خابى غەفلەتدىن ئويياندى ، مەن ئويانماسمەن ھەنۇز .

تەۋبەئى تەۋفىق بىلەن يىغلاپ تۇرۇرلەر زار – زار ،
ئاخىرەت ئامالىن ئايتىپ مەن قۇتۇلماسمەن ھەنۇز .

بەندەلەركىم لۇتفىڭە ھەردەم سۆيەنىپ ئولتۇرۇر ،

بىدەۋا نەفسىمنى ئىزلەپ مەن سۆيەنمەسمەن ھەنۇز .

ئارىفۇ سادىق ھەمە پەندۇ نەسىھەت ئالدىلار ،
بارچە پەندىڭ ئالدىلار ، پەندىڭنى ئالماسمەن ھەنۇز .

بەندەلىك قىلساڭ تەكەببۇر قىلما ، شەيتان فېئلىدۇر ،
مەن تەكەببۇردىن زەمانى خالى ئەرمەسمەن ھەنۇز .

بەندەلىك قىلماي ئەزازىل بولدى سەركەش ئەمرىگە ،
راندەئى دەرگاھ بولدى ، مەنكى يانماسمەن ھەنۇز .

دۇنيانى كۆپ يىغدى قارۇن كەتتى ئول يەر قەئرىگە ،
دۇنيادىن بىردەم زەمان كۆڭۈل ئۈزەلمەسمەن ھەنۇز .

بۇندا بولساڭ ، مەشرەبا ، كەچكىل ھەۋايى ھىرسدىن ،
كەچتى بارچە ھىرسدىن ، ھەرگىز كېچەلمەسمەن ھەنۇز .

※ ※

تۇشتى ئىشقىڭ ، ئەي پەرى ، ئەقلىمنى ھەيران ئەيلەدى ،
ھەجرىڭ ئوتى كۆيدۈرۈپ ، باغرىمنى بىريان ئەيلەدى .

ئەي نىگارا ، ئارزۇيى ئارەزىڭ ۋەسلىڭ تىلەپ ،
غۇنچەدەك لەئلىڭ غەمى ئەشكىم تۇلا قان ئەيلەدى .

گاھى ــ گاھى رەھىم ئېتىپ ، بەندەڭ سارى قىلغىل نەزەر ،
ئاشىقىڭ جاندىن كېچىپ ، ئۆزىنى قۇربان ئەيلەدى .

دائىما ئىشقىڭدا يىغلارمەن سېنىڭ ، ئەي نازەنىن ،
گەر بۇ كۈن كىم يىغلار ئەرسە ، تاڭلا خەندان ئەيلەدى .

قەترەئى ۋەھدەت مەيىدىن لۇتف ئىلە قىلدى كەرەم ،

زەۋقۇ شەۋقىدىن بارىپ ئالەمدە سۇلتان ئەيلەدى .

ئەي بەرادەرلەركى ، مەندىن ئافىيەت كۆز تۇتماڭىز ،
بىر پەرى ئەقلىم ئالىپ كويىدا نالان ئەيلەدى .

ساقىئى پىرى ماڭا سۇندى شەرابى ئەنتەھۇر ،
ماسىۋا ئەيلەر ھەمەدىن ، مۇشكىل ئاسان ئەيلەردى .

بىر مەسەلدۇر : دۇنيانىڭ ئاسايىشى كافىرغەمىش ،
بۇ جەھاننىڭ ئاشىقىغە چاھى زىندان ئەيلەدى .

خەلقى ئالەم ، ئەي پەرىۋەش ، ئاشنا بولغاچ ساڭا ،
مەشرەبىڭنىڭ باشىغە كۆپ تىرى باران ئەيلەدى .

※ ※

بول غەرىبلىك غۇربەتى كۆڭلۈمگە كۆپ كار ئەيلەدى ،
قىلدى باغرىم پارەلەر ،جانىمنى ئەفگار ئەيلەدى .

ياردى كۆكسۈم ، ئەزدى باغرىم ، ئاھ ، بۇ دەردى فىراق ،
ئۆرتەدى مىسكىن تېنىم يەر بىرلە ھەمۋار ئەيلەدى .

جامى غۇربەتتىن ئىچىپ قىلدىم غەرىبلىك ئىختىيار ،
نې جەفالار جانىمە ئول چەشمى خۇممار ئەيلەدى .

تەلبە بولدۇم ، ھەرزە يۇردۇم ، بىلمەدىم نۇقسانىمى ،
ئاقىبەت ئىشقىڭ مېنى رەسۋائى بازار ئەيلەدى .

نائۇمىد بولما ئەگەرچە ئاسىسەن ، ئەي مەشرەبا ،
بەھرى رەھمەت ئاسى قۇللارغە سەزاۋار ئەيلەدى .

※ ※

کېچە بەزمىڭدىن يىراق ئىشق ئەھلى چەندان يىغلادى ،
كۆيدى ھەم پەرۋانەۋۇ شەمئى شەبىستان يىغلادى .

ساغىنىپ ، يۇسۇفنى يەئقۇپ يىغلادى شامۇ سەھەر ،
تا مۇسافىر بولدى يۇسۇف ئەھلى كەنئان يىغلادى .

ساقى سۇنغاندا سۇراھى دەم بەدەم فەرياد ئېتىپ ،
ئەھلى مەجلىس ئالدىدە ياش ئورنىغە قان يىغلادى .

ھەجر شاھى كۆيگەنىمگە كۆيدىيۇ ئۆرتەندى بەرق ،
ھەم مېنى دەردى دىلىمگە چەرخى گەردان يىغلادى .

ھەر تىكەن غەم تاغىدە سانچىپ ئاياغىم قىلدى قان ،
ماڭا يار رەھم ئەيلەمەس ، خارى مۇغىلان يىغلادى .

بولماسۇن ئاگاھ كىشى ھالى دىلىمدىن خەلق ئارا ،
گەرچە كۈلدى ئاغزىمىز ، ئەمما دىلۇ جان يىغلادى .

مەشرەبا ، گەر جان ياقاسىن چاك ـ چاك ئەتسەم ، نې تاڭ ،
كىم فەلەك ھەم جەۋرى ئول سەۋرى خىرامان يىغلادى .

※ ※

كەل ، ئەي دىلبەر ، يۈزۈڭ ئاچقىل ، تەسەددۇقدۇر بۇ جان ئەمدى .
فىراقىڭدا ئەدا بولدى ، كۆيۈپ بۇ ئۇستىخان ئەمدى .

نىچۈك ئەيلەي ، بەرادەرلەر ، بولۇپمەن زارۇ سەرگەردان ،
دەۋاسىز دەردكە ئۇچراپمەن ، ئۆلەرمەن بىگۇمان ئەمدى .

جەھاندا ھېچ كىشى بارمۇ جۇدالىقتىن ئەدا بولغان ،

يىتىبدۇر ھەلقۇمە جانىم ، ماڭا يوق مىھرىبان ئەمدى .

نېچۈك تاقەت قىلاي دىلبەركى ، سەنسىز مەن بۇ دۇنيادە ،
چىقار كۆكسۇمدىن ئاھىم ھەم تۇرالماس ئاسمان ئەمدى .

كېتىبان مىھرىبان دىلبەر ، يۈرەك باغرىم كەباب ئەتتى ،
يېتەلمەسمەن نىگارىمغە ، نە ئەيلەي جاۋىدان ئەمدى .

تۇشۇپتۇ كۆڭلۈمە دەردىڭ ، كىمە ئايتىپ ، كىمە يىغلاي ،
لەھەد ئىچرە كىتەر بولدۇم ، يۈرەكىم تولە قان ئەمدى .

كەل ، ئەي مەشرەب ، جۇدالىق دەردىدىن كۆپ شىكۋەلەر قىلدىڭ ،
يېتىپتۇر ساڭا بۇ نەۋبەت ، كېتەر ياخشى ـ يامان ئەمدى .

※ ※

مىلك شورى فىغان بىرلە ، ھەي ـ ھەي نې بەلا كەلدى ،
جان قىچقىرادۇر قوي دەپ ، خەنجەرنى ئالا كەلدى .

قولىدا قىلىچ پۇلاد ، قاشىمە كېلىپ جەللاد ،
قىلدى مېنى بىبۇنياد ، تېغى گۇزەرا كەلدى .

كەتسەم بۇ ئەلەم بىرلە ، يۈز كاھىشۇ غەم بىرلە ،
سەۋدايى سەنەم بىرلە خۇش دەۋرى سەفا كەلدى .

رازى بۇلايىن ئۆلسەم ، جان بەرگۈچە بىر كۆرسەم ،
مۇنداق نې بەلا بىرلەن شىددەتلى قەزا كەلدى .

زەھمەتكە قەزا يانداش ، بولدى ھەمەسى يولداش ،
ئول جەۋرۇ جەفا پاداش ، تىكلەپ يۈگۈرۈپ كەلدى .

دىۋانەئى مەشرەبسەن ، قورقۇپ نېگە يىغلارسەن ،

ئاشىق كىشىگە ئۆلمەك ئەينى مۇددەئا كەلدى .

※ ※

مېنى دەۋران بۇ كۈن دەردۇ ئەلەمگە موبتەلا قىلدى ،
جەفاجۇ نازەنىنلەر بىرلە يارۇ ئاشنا قىلدى .

ئەلىفدەك جان ئاراسىدا نىھالى قامەتىن ئاسراپ ،
غەمىدىن ئاقىبەت قەددىمنى نۇن يەڭلىغ دۇتا قىلدى .

بەرادەر ، سەن بۇ كۈن مەندىن ئۈمىدى ئافىيەت قىلمە ،
يۈرەك باغرىم ئاقىپ كۆزدىن ئەجەل يۈزىنى ۋا قىلدى .

كىشىگە ئايتە ئالماي باشىغە تۈشكەن تەبئى ھالىمنى ،
بۇ ھەسرەت پارە ـ پارە ئۆزىنى باغرىمغە جا قىلدى .

بۇ ھالىمغە تەرەھھۇم قىلغۇدەك بىر مېھرىبانىم يوق ،
مېنى بىچارە قىلدى ، زار قىلدى ، بىنەۋا قىلدى .

بۇ بىشەفقەت فەلەك سالدى مېنىڭ باشىمغە سەۋدالار ،
چۇ ئاندىن نېكى كەلدى ، بارى تەقدىرى خۇدا قىلدى .

خەلايىق دۇنى بولسام ھەم جەھان ئىچرە غەنىمەتمەن ،
بۇ كۈن تاڭلا ئەيىتۇرلاركى ، مەشرەب ھەم قەزا قىلدى .

※ ※

ناگاھ كۆرۈنۈپ كۆزلەرى شەھلا باقا قالدى ،
پەردە كۆتەرىپ قاشىنى ئول دەم قاقا قالدى .

ئاشىق ئىكەنىمنى بىلىپ ئول دىلبەرى رەئنا ،
ئەقلىمنى ئالىپ ، جانىمە ئوتلار ياقا قالدى .

رۇھمۇ ئارتىپ ياشىنى ، ۋاھ ـ ۋاھ يۈزى ئاتەش ،
ئىشق چاقماقىنى جانىمە ، نەيلەي ، چاقا قالدى .

تەرسابەچەنى كۆردۈمۇ دىن كەتتى قولۇمدىن ،
قىل سەجدە دەبان بوينۇمغا زۇننار تاقا قالدى .

مەن ئانىڭ ئۈچۈن كېچەيۇ كۈندۈز يۈگۈرۈرمەن ،
يارىم كېلىبان بىرگىنە ھالىم سورا قالدى .

ئايتتى : « نې تىلەرسەن ؟ » دېدىم « شەمئى جەمالىڭ ! »
كۆرسەتتى يوزىن ، مەقسۇدىم ھاسىل ئېتە قالدى .

مەشرەب بۇ جەھاندا يۈرۈبان تاپمادى بىر مەرد ،
يۈز شۈكركى ، ئانىڭ بىلە ئۈلفەت بۇلا قالدى .

※ ※

كۆرۈندى كۆز قاراسىغە مەگەر خەيلى پەرىزادى ،
شەفەق تۇتتى جەھاننى ، كەلدى يا بىر قەددى شەمشادى .

چەراغان بولدى دۇنيا ، يا مەگەر كەلدى مېنىڭ يارىم ،
بەيابان بولدى باغۇ بوستانى خۇررەم ئابادى .

ئەگەر ئۇ شاھى خاقان قەتلىمە لەشكەر چېكىپ كەلسە ،
يۈرەكىم چاك ئېتىپ ئەيلەي ئانىڭ ئالدىدا ھەم دادى .

بەھارىستان بولدى ، رەڭ ـ بەرەڭ گۈللار بولۇپ پەيدا ،
خەزان ئەتمەك ئۈچۈن ، دوستلار ، ئىلاھا ، كەلمەگەي بادى .

نەچە يىللار ياتىپمەن قارۇ يامغۇر ئاستىدە دائىم ،
پەرىزادىم ، مەلىكەم قىلمادى لېكىن مېنى يادى .

ئارىغ يولغا ئۆزۈڭنى ئالكى ، مەشرەب ، ئۆتتى ئۆمرۈڭ ، لېك ،
مۇرادۇ مەقسەدىگە يەتمەدى ھەرگىز خەراباتى .

※ ※

نەمەنگان شەھرىدىن دوستلار ، مېنىڭ يارانلارىم كەلدى ،
ئاتام بىرلە ئانامنى بىلگۈچى مېھمانلارىم كەلدى .

شۇجائەت بابىدا ھەر قايسىسى بىر رۇستەمۇ سۇھراب ،
ئەدالەت تەختىگە مىنگەن بۇ كۈن سۇلتانلارىم كەلدى .

ئىنايەتلىك ، دىيانەتلىك يەنە ھەم مۇرشىدى كامىل ،
ھەمە ئارىف ، ھەمە سادىق ، ھەمە ئىرفانلارىم كەلدى .

ئالارنىڭ خاكى پايى كۆزلەرىمگە تۇتىيا ، مەشرەب ،
چەراغىمنى مۇنەۋۋەر قىلغۇچى خاقانلارىم كەلدى .

※ ※

ئاق يۈزۈڭدە خالۇ خەت كۆز كۆرمەگەيدى كاشكى ،
كۆڭلۈمە يۈز داغى غەمنى قويماغايدى كاشكى .

ئىشقىدا ھۇ ئەيلەگەچ كەتتى فۇتۇر دىن ئۆيىدىن ،
بادەنى بىغەش كۆرۈبان سۇنماغايدى كاشكى .

چۈن نەمەنگاندىن خوتەن پەرۋاز ئەيلەپ مۇرغى رۇھ ،
دانەئى ھالىن كۆرۈبان قونماغايدى كاشكى .

يار جىلۋە بىرلە باقتى ، رۇھۇ جان بولدى كەباب ،
بۇ جەفالارنى باشىمغا سالماغايدى كاشكى .

ئايرىلىقنىڭ دەردىدىن جانىم كۆيەدۇر يا مەگەر .

داغى ھەسرەتدىن بۇ جانىم كۆيمەگەيدى كاشكى .

كاشكى ئالسە بۇ جانىم داغى ھەسرەت كۆيمەسە ،
ئۇشبۇ داغى ئايرىلىقنى كۆرمەگەيدى كاشكى .

مەشرەبا ، يار خىزمەتىنى ئەيلە جانۇ دىل بىلە ،
ئۇشبۇ دەۋران ھەم غەنىمەت ، ئۆلمەگەيدى كاشكى .

※ ※

كىمگە ئايتىپ يىغلايىن نازۇك ئەدانىڭ دەردىنى ،
خانە ۋەيران ئەيلەگەن نائاشنانىڭ دەردىنى .

دىلنى بەردىم ئەلگە مەن غەيرەز جەفاسىن كۆرمەدىم ،
ئايتىپ ـ ئايتىپ يىغلايىن ئول بىۋەفانىڭ دەردىنى .

ئۇمرۇم ئاخىر بولدى يەتمەي دامەنىنىڭ گەردىگە ،
كىمگە ئايتىپ ، كىمگە يىغلاي دىلرەبانىڭ دەردىنى .

دەر بەدەر ئاۋارەمەن ، كۆيدى دىلىم ئەخكەر سىفەت ،
بەخت قارا بولغان بىلۇر ، بەختى قارانىڭ دەردىنى .

ئاسمان بىسەر بولۇر ئايتسام ئەلەملىك داستان ،
ھەر كىشىگە ئايتا بىلمەم رەھنەمانىڭ دەردىنى .

دەشتۇ سەھرالار كۆيەر مەجنۇننى تارتقان ئاھىدىن ،
بىسەرۇ پالار بىلۇر ساھىب ئەزانىڭ دەردىنى .

نارەسالارگە سۇخەن قىلما ، خەتادۇر ، مەشرەبا ،
بىلمەس ھەركىم چار يارى با سەفانىڭ دەردىنى .

※ ※

سەن ، ئەي زاھىد ، بارىپ مىھرابقە قىل نازۇك ئەدالىقنى ،
جەھاندا كۆرمەدىم ھەرگىز كىشى سەندەك رىيالىقنى .

زەلالەت پىشەلىقنى ئەھلى دۇنلار سەندىن ئۆرگەنگەي ،
مۇنافىق بەد پىسەندلىق ھەم تەمەئگەر ، رو سىيالىقنى .

رىيا تائەت قىلىپ كۈندۈزلەرى ئۆزنى دەبان مۇرشىد ،
كېچەدىن تاڭ قەدەر قىلغۇڭ ئۆزۈڭدەك يۈز قارالىقنى .

ئايا مەشرەب ، دېدى زاھىد گۇناھىڭ بىھىساب ئەرمىش ،
ئەگەر ئەفۋ ئەيلەسە سەتتار ، كېچەر سانسىز گۇنالىقنى .

※ ※

كەل ، ئەي دىلبەر ، بەيان ئەيلەي ساڭا بىر ـ بىر جۇدالىقنى ،
كى شايەد رەھم ئېتىپ سالساڭ ئۆزۈڭگە ئاشنالىقنى .

تەمامى خانۇ مانىمدىن كېچىبان بىر سېنى دەرمەن ،
ئۆزۈڭدىن ئۆزگە بىلمەيدۇر ، ئۆزۈڭ بىلگىل جۇدالىقنى .

كى سەندىن ئۆزگەنى دېمەم قەسەم بىللاھ ، جانىمغە
جەفالەر ئەيلەمە ، ئەي ماھ ، ماڭا بەرگىل سەفالىقنى .

سۇلەيمان تەختىگە ، جەمشىدنىڭ جامىغە بەرمەسمەن ،
قولۇمدا كاسەئى چۇبىن ، ساڭا قىلسام گەدالىقنى .

ئايا ئەي رەھمسىز زالىم ، جەفاجۇ ، كۆزلەرى جەللاد ،
نىگارا ، مەشرەبىڭگە قىلماغايسەن بىۋەفالىقنى .

※ ※

مەن كىمگە ئەيتاي دوستلارىم ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى ،
سەدپارە قىلدى يۈرەكىم ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

تۈن كېچەلەر داد ئەيلەسەم ، ھەردەم سېنى ياد ئەيلەسەم ،
ئىشقىڭدە فەرياد ئەيلەسەم ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

شامۇ سەھەر گىريان بولاي ، يولۇڭدا سەرگەردان بولاي ،
ئاخىر ساڭا قۇربان بولاي ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

ھەمدەم بولاي مەيخانەگە ، ساكىن بولاي بۇتخانەگە ،
باشىم قوياي ئاستانەگە ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

ئىشق ئەھلىگە ھەمدەم بولاي ، ھەق يولىغە مەھكەم بولاي ،
دەرگاھىغە مەھرەم بولاي ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

دىۋانەئى شەيدا بولاي ، مەن تالىبى مەۋلا بولاي ،
خەلق ئىلىگە رەسۋا بولاي ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

مەشرەبكە قىل لۇتفۇ كەرەم ، ۋەھدەت شەرابىن دەم بەدەم ،
ئەي ساھىبى لەۋھۇ قەلەم ، دىۋانە قىلدى ئىشق مېنى .

※ ※

ئاشىق ئولدۇر تا دىلىغە ساقلاسە ئەسرارنى ،
بەرھەم ئورسا يولىغە ئالەمدە يوقۇ بارنى .

تا ئۆزۈڭگە دەرد تەگمەي ، ئايلانىپ كەلمەس دەۋا ،
بەس بۇ مەئنادىن ھەكىملەر كۈن سورار بىمارنى .

گەرچە ئاسمەن ئانىڭ دەرگاھىدىن نەۋمىد ئەمەم ،

بىر گۈل ئۈچۈن سۇ بېرۇرلار سەد ھەزاران خارنى .

ئاخىرى مەنزىلگە يەتمەسدۇر كۇدۇرەتلىك كۆڭۈل ،
دىلغە جا بەرمەك نەھاجەت دۇشمەنى غەددارنى .

تا دىلىڭغە مەئرەفەتدىن نۇرى ئىمان بولماسە ،
سوفىلار ، بىر ھۇغە ئالماسلار ئانى دەستارنى .

خاتىرى پاكىڭنى مەشغۇل قىلما ھەرگىز دۇنياغە ،
دىل غۇبار ئالۇدە بولدى ئول كۆرەلمەس يارنى .

ئەۋلىيالاردەك مۇئەززەم بولامەن دېسەڭ ۋەلى ،
مەشرەبا ، ھېچ كەندە قىلما دىلدىن ئىستىغفارنى .

※ ※

ئەي سەنەم ھەجرىڭ غەمىدە دىيدە گىريان بولغۇسى ،
كۆرمەسەم بىردەم يۈزۈڭنى يۈرەكىم قان بولغۇسى .

مەردۇمانى كۆزلەرىڭ بىر كافىرى بىرەھم ئېرۇر ،
گەرچە تەرسا كۆرسە ھەم ئول دەم مۇسۇلمان بولغۇسى .

ئەنبەرىن زۇلفۇڭ تاراپ باقساڭ ، نىگارا ، ھەر تەرەف ،
جەمئى كۆڭۈل بىر قاراپ يۈزمىڭ پەرىشان بولغۇسى .

قامەتىڭنى كۆرسەلەر مەھشەردە ئىنسانۇ مەلەك ،
ھۇرۇ غۇلمانلار بولۇپ بارچەسى ھەيران بولغۇسى .

قەترەئى ئەشكىم ئەگەر تامسە يۈزۈمگە ، مەشرەبا ،
تەشنەلىك ۋەقتىدە بىلسەڭ راھەتى جان بولغۇسى .

※ ※

مەئرەفەت بازارىنىڭ دىۋانەسى ،
بول ھەقىقەت ئىشقىنىڭ مەيخانەسى .

ئاھ ئۇرۇپ چىقسە جەھاننى كۆيدۈرۈر ،
ئاشىق ئەھلىن زىينەتۇ سەرمايەسى .

ئىككى دۇنيانى كۆزۈمگە ئىلمادىم ،
مەنكى ئول دىيدارىنىڭ ھەيرانەسى .

ئەيلەدى كۆڭۈلنىڭ ئۆيىنى خەراب ،
بۇل ئېرۇر تەن مۇلكىنىڭ ۋەيرانەسى .

ماسىۋانى تەرك قىلدىم ئىشقىدا ،
بول جەھانۇ ئول جەھان بىگانەسى .

مەشرەبى دىۋانەنى ھەيران ئېتىپ ،
قەددى مەۋزۇن ئەگمە قاشىڭ قارەسى .

※ ※

بۇ تەنى خاكىنىيۇ رۇھى رەۋاننى نە قىلاي ؟!
بولماسە قاشىمدا جانانە بۇ جاننى نە قىلاي ؟!

يارسىز ھەم بادەسىز مەككەگە بارماق نە كېرەك ،
ئىبراھىمدىن قالغان ئول ئەسكى دۇكاننى نە قىلاي ؟!

ئۇرامەنمۇ باشىمە سەككىز بىھىشتۇ دەۋزەخىن ،
بولماسە ۋەسلى ماڭا ئىككى جەھاننى نە قىلاي ؟!

ئەرشىنىڭ كۈنگۈرەسىن ئۈستىگە قويدۇم ئاياغىم ،

لامەكاندىن جاي ئالىپمەن ، بۇ مەكاننى نە قىلاي ؟!

زەررەئى نۇرى قۇياشتەك بۇ جەھان ئىچرە تەمام ،
ئاشكارا بولماسە سىررى نىھاننى نە قىلاي ؟!

بىر خۇدادىن ئۆزگەسى بارچە غەلەتتۇر ، مەشرەبا ،
گۇل ئەگەر بولسە قولۇمدا ، ئول تىكەننى نە قىلاي ؟!

※ ※

كۆڭۈل ۋۇجۇدىنى بۇزغان ئۆزىگە نالە قىلاي ،
باشىمنى سەجدەگە قويۇپ خۇداغە نالە قىلاي .

ماڭا بۇ غەمنى سالىبان رەقىبنى شاد ئەتدىڭ ،
قولۇمغە خەنجەر ئالىپ بۇ يۈرەكنى پارە قىلاي .

سىنىڭ ئۈچۈن نە بەلا ، مىھنەتۇ ئەلەم كۆردۈم ،
رەقىب رىزاسىغە باقساڭكى ، مەن نە چارە قىلاي .

كەل ئەمدى ، مەشرەبى ئاشىق ، ئۆزىگە رازىئى قىل ،
تەرەھھۇم ئەتمەسە دىلبەركى ، كىمگە نالە قىلاي .

※ ※

ماڭا ئىرشاد بەرسەڭ ، ئادەمۇ ھەۋۋانى ھازىر قىل ،
غەرىبۇ خەستەئى نۇھى نەبىيۇللانى ھازىر قىل .

كىرىپ نەمرۇد ئوتىغە قىلدىلەر ئاتەشنى چۇن گۇلزار ،
ھەقىقەت يولىنى تاپقان خەلىلۇللانى ھازىر قىل .

تىنىنى رەخنە قىلدى گەرمى ماتەم كەيفىيەت ئىچرە ،
مەقامى سەبردە ئەييۇبدەك دانانى ھازىر قىل .

باشىغە ئەررە كەلدى ، زىكرى ھەقدىن بولمادى غافىل ،
خۇدانىڭ ئاشىقى ئول رۇھى زىكرىيانى ھازىر قىل .

مۇدام ئۈممەت ئۈچۈن چۇن دىيدە خۇن ئالۇدە ئىردىلەر ،
مۇھەممەد ـ ئەھمەد ئول رۇھى ھەبىبۇللانى ھازىر قىل .

ھەسەن بىرلە ھۇسەيىننىڭ رۇھىدىن دائىم مەدەد ئىزلەپ ،
مۇھەممەد كۆزىنىڭ ئاقى ئاشۇ زۇھرانى ھازىر قىل .

ئالارنى ھازىر ئەتكىل ، سوڭرە خەت بەرگىل بۇ مەشرەبگە ،
مەقامى نۇردىن ئىشائى ئەھلۇللانى ھازىر قىل .

※ ※

تەشنە كەلدىم سەندىن ئىزلەپ گەۋھەرى ئابى زۇلال ،
پىرى كامىلسەن ، ھەقىقەت بابىدە دەريايى ھال .

ئىككى ئالەم نەقدى ئالدىڭدا مۇيەسسەردۇر سىنىڭ ،
زىندەلەرنىڭ باشىدۇر يولۇڭدا بولغان پايمال .

بەخت قارالار پادشاھىمەن ، دىلىمنى كاۋلاما ،
قەددى خەم بولغان جەفا كۆرگەن ئۆزۈم مانەندى ھال .

خاكسارى كويى ئىرفانىڭ بولۇپمەن ، رەھم قىل ،
چۇنكى دەريادىن جۇدا بولدى كۆكەرمەسدۇ نىھال .

ئىككى دۇنيادىن كۆزۈم يۇمدۇم سىنىڭ زەۋقىڭ بىلەن ،
ئەسل ئۇمىدىم شول ئىرۇر ـ مەھشەردە كۆرگەيمەن جەمال .

نەۋ جەۋان ئۆمرۈم خەزان بولدى مۇھەببەت دەردىدىن ،
يەتمەدىم مەقسۇدىمە داغ ئەيلەدى ۋەقتى زەۋال .

خاتىرىمغە ھىممەتى ئەدھەمنى كەلتۈردۈم بۇ كۈن ،
كىم خۇدا تەرسدۇر ئاڭا دەركار ئەمەس مالۇ مەنال .

ئاتەشى ئىشق ئالدىدا خەستۇر جەھەننەم ، غەم يېمە ،
يۈز خەتەردىن ئۆتكەزۈر ھەر بەندەنى قۇربى جەلال .

ئاستانىڭغە كىلىپمەن رۇھى نائۇمىد ئەمەس ،
يا ئەبۇلقاسىم ، مىنى ئۇممەت دېگىل ، دەستىمنى ئال .

نامە ئۇك قولدىن ئىبەرگەي مەشرەبى شورىدەگە ،
ئەۋۋەلۇ ئاخىرنى قىلغان ۋەقتى مەھشەردە سۇئال .

※ ※

يەر ئۈزرە ئاچىلغان يوق دەھر ئىچرە سېنىڭدەك گۇل ،
ھەم ئابى ھەيات لەئلىڭ ، ھەم ھۇققە ئىچىندە مۇل .

بىر سەرۋ ئېرۇر بويۇڭ ، سەرۋ ئۈزرە ئەجەب ئويۇڭ ،
لەئلىڭنى خەيال ئەتتى گۇل شاخىدىكى بۇلبۇل .

شام ئەۋجىدە يۈزۈڭ ئوت ، ئوت ئۈزرە ئىچىڭدۇر دۇد ،
بۇي ئالدى جەھاننى بۇت ، بۇت ئۈزرە ساچىپ سۇنبۇل .

ئەختەرمۇ فەلەك ئۈزرە ، گەۋھەرمۇ تەبەق ئۈزرە ،
سەرگەشتە فەلەك ئۈزرە سەدقەڭگە يىغىپدۇر پۇل .

كۆڭلۈم ئىت ئىرۇر ئانداق ، كەتمەس ئىشىكىڭدىنكىم ،
زەنجىرى مۇھەببەتدىن بويىنىغە سالىپسەن غول .

مەن قەترەئى سەن دەريا ، بەھرىڭدە فەنا بولسام ،
نې ئەيب مىنىڭ جۇزۋىم كۆرگەندە دېسە ئەل كۇ.

كۆك خاكى رەھىڭ ئولسۇن ، ئاي ـ كۈن سىپەھىڭ بولسۇن ،
ھەق شاھو گەدالارنى مېھرىڭگە قىلىپدۇر قۇل .

ئول بەرگى خەزان رەڭگى ، گۇل غۇنچىدە قان رەڭگى ،
ئاي ـ كۈندە سامان رەڭگى ـ ئىشقىڭ ستەمىدۇر شول .

تىگرەڭدە ھېسار ئولسۇن ، مەشرەبكى سېنى ئاسراپ ،
بەدخاھ رەقىبلەرنى كۆرسە ئوقۇبان تۆرت « قۇل » .

※ ※

كۆڭۈل دەردىنى بىر كۆڭلى بۇزۇلغان ياردىن سورغىل ،
بۇ ئىشق ئوتىغە كۆيگەننى دىلى ئەفگاردىن سورغىل .

سېنىڭ ھەجرىڭنى ، ئەي جانا ، نە تىل بىرلە بەيان ئەيلەي ،
كى ، ھەر شەب دىيدەدىن خۇنابە تۆك ، بىداردىن سورغىل .

بەناگاھ مېھرىبانىدىن جۇدا بولغان كىشىن ھالىن ،
سەھەر ئاھۇ فىغان ئەيلەپ ، مېنىڭدەك زاردىن سورغىل .

شەھىدى ئىشق بولغان ئاشىقى بىچارە ئەھۋالىن ،
ئوشۇل دەم مەنسۇرى مەستان ئاسىلغان داردىن سورغىل .

بۇ مەشرەب ، قان يۇتۇپ ھەردەم تۆكەر خۇنابەئى ھەسرەت ،
كى خۇبلار ئەجرىنى مەھشەر كۈنى سەتتاردىن سورغىل .

※ ※

مۇرادىڭغە يېتەي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول ،
ستەم ئەھلىن يۇتاي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

ئاغىزدىن دۇر چاچاي دېسەڭ ، شەرابى ئىشق ئىچەي دېسەڭ ،

يامانلاردىن قاچاي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

فەساد ئەھلىن قوۋاي دېسەڭ كەينىگە بىر ئۆراي دېسەڭ ،
بۇ دەرگاھدىن سۈرەي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

رىيازەتسىز بولاي دېسەڭ ، تېنىم ئازاد يۈرەي دېسەڭ ،
جەھاننى سەير ئېتەي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

رىزالەت كۆيدۈرەي دېسەڭ ، زەلالەت ئۆلتۈرەي دېسەڭ ،
ھەمەسىن سوندۇراي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

بۇ تەقۋادىن كېچەي دېسەڭ ، خانىقادىن قاچاي دېسەڭ ،
ھەقىقەتنى ئاچاي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

گۆھەررىزلىق قىلاي دېسەڭ ، ھەمەنى كۈلدۈرەي دېسەڭ ،
چۇ مەشرەبدەك بولاي دېسەڭ ، قەلەندەر بول ، قەلەندەر بول .

※ ※

جەمالىڭ كۆرگەلى كەلدىم ، ئايا ئەي مېھرىبان ئانام ،
مېنىڭ ئۈچۈن ئادا بولغان يۈرەكۇ باغرى قان ئانام .

خوتەن دەشتىگە تۈشدۈم ، بۇ فەلەكنىڭ گەردىشى بىرلەن ،
ئىشتىكىن ئەرزى ھالىمنى ، مەن ئايتاي ساڭا جان ئانام .

ئەجايىب مېھرىبانىمسەن ، مېنىڭ ئارامى جانىمسەن ،
مۇرادى دۇ جەھانىمسەن ، بىھىشتى جاۋىدان ئانام .

مېنى بىر جادۇ كۆزلۈك بۇل جەھان ئىچرە خەراب ئەتتى ،
قەدى سەرۋۇ سەنەۋبەر ، قاشلارى مىسلى كەمان ئانام .

باشىمغە تۈشتى بۇل سەۋدا ، بولۇپمەن بۇلبۇلى شەيدا ،

شەبىستانى جەھاندا قۇمرىدەك شەككەرفشان ئانام .

بۇ ئىشق ئوتى خەراب ئەتتى ، يۈرەك باغرىم كەباب ئەتتى ،
مېنى خاكۇ تۇراب ئەتتى ، يۈزى ماھى تابان ئانام .

سېنى كۆپ ئىنتىزار ئەتتىم فىراق ئوتىغە ، ئەي كەئبەم ،
تەۋابى كەئبەئى مەقسۇدە كەلدىم دىلكەشان ئانام .

ئىلاھا ، ئەفۇ قىلغايسەن بۇ مەشرەبنىڭ گۇناھىنى ،
تىفەيلى ئانەئى زارىم ، غەرىبۇ ناتەۋان ئانام .

※ ※

ئىشق ئوتىغە ئۆرتەنىپ دىۋانە بولغان ئۆزگىنەم ،
كۆيە ـ كۆيە كۈل بولۇپ ، بىريانە بولغان ئۆزگىنەم .

ئاشىقى دىيدارىمەن ، ئەي يار ، بىلمەسسەن مەگەر ،
مەنسۇرى ھەللاجدەك دارغا ئاسىلغان ئۆزگىنەم .

كۆيە ـ كۆيە كۈل بولۇپ دۇنيادىن ئۆتكەن بارمىكىن ،
ئىشق يولىدا مىڭ ئۆلۈپ ، مىڭ بار تىرىلگەن ئۆزگىنەم .

چاك سىينەمنى قىلىپ ، مەھشەردە ئەيلەرمەن فىغان ،
ئول كۈنى دىيدار دەپ مەھشەرنى بۇزغان ئۆزگىنەم .

ئول سىراتۇل ـ مۇستەقىم ئالدىدا بارچە يىغلاشتۇر ،
ئىشقنى رەھبەر قىلىبان ئاندىن ئۆتكەن ئۆزگىنەم .

※ ※

سۈزۈك كۆزلۈك ، سارىق سەدبەرگ يۈزۈڭنى ، دىلرەبا كۆرسەم ،
يۈزۈڭدىن يۈز ئۆگۈرمەسمەن ، ئەگەر يۈزمىڭ بەلا كۆرسەم .

مېنى ئاشق ، سېنى مەئشۇق دەرلەر ئۇشبۇ ئالەمدە .
نەسىب بولمىش ماڭا دەۋلەت ، فىراقىڭ ئوتىدا كۆيسەم .

چۇنان ھەم كۆڭلى قاتتىقسەن ، بىرەر ھالىمنى سورماسسەن ،
جەمالىڭغە تويالماسمەن باشىڭدىن يۈزمىڭ ئۆرگۈلسەم .

نېچۈك بىدادلىق ئىش بولدىكى ، مەن سەندىن جۇدا بولدۇم ؟
جەفالارنىكى مەن تارتىپ نە مۇشكىلدۇر قاراپ قالسام .

سەدەبىسىز دۇر ، تىكەنىسىز گۈل ، مۇشەققەتسىز ھۇنەر يوقتۇر ،
تاپارمەنمۇ ۋىسالىڭنى جەھاننى ئىستەبان يۈرسەم ؟

لەبىڭ لەئلۇ ، خەتىڭ خىزرۇ ، يۈزۈڭ مانەندى يۇسۇفدۇر ،
زىلەيخادەك كۆيۈپ ـ يانىپ بۇ ئىشق ئىچرە ئەدا بولسام .

ئاشۇ مەجنۇنى شەيدادەك بەيابانلار ئارا مەن ھەم ،
كويىڭدا دەم بەدەم يانىپ ، « قانى لەيلا » دەپ ئاھ ئۇرسام ،

كەل ، ئەي مەشرەب ، كۆزۈڭ يوللاردا قالدى تەلمۈرۈپ ، نەيلەي ،
قانى ئول خاكى پايىڭ كۆزلەرىمگە تۇتىيا قىلسام .

※ ※

قىيامەتدۇر ئەگەر ، جانانكى ، مەن سەندىن جۇدا بولسام ،
خۇش ئول دەۋلەت ئېرۇر ماڭا فىراقىڭدىن ئەدا بولسام ،

خەرابۇ بىناۋادۇرمەنكى ، ھەجرىڭدە ئەدادۇرمەن ،
كىمە ئايتىپ ، كىمە يىغلاي بۇ دەردى بىداۋا بولسام .

ئەسىرى ھەلقەئى زۇلفۇڭ ئىرۇرمەن تا ئۆزۈڭ بىلگىل ،
زىبانۇ سۇدىنى بىلمەي تەقى مەن غەمزەدا بولسام .

سېنىڭ ئىشقىڭنى دەردى ماڭا ھەر دەرماندىن ئارتۇقدۇ ر ،
تىلىم كۆيسۇن ، ئەگەر جانان ، تەلەبكارى دەۋا بولسام .

مۇھەببەت شەۋقىدە دوستلار ، يۈرەكىم تەھ بەتەھ قاندۇر ،
نېچۈك ئاھۇ نەۋا ئەيلەي ، ئەزەلدىن بىنەۋا بولسام .

يۈرەكۇ باغرىم ئۆرتەندى سېنىڭ دەردۇ پىراقىڭدىن ،
نېچۈك يۈز قايتۇرايىن مەن ئەزەلدىن ئاشنا بولسام .

چۇ قۇمرى سەرۋ ئۇچۇن يىغلاپ ، فىدا ئەيلەپ بۇجانىمنى ،
تەمامى خانۇ مانىمدىن كېچىپ مەن ماسىۋا بولسام .

ھەمە ئۇششاقى سادىقنى سېنىڭ ئىشقىڭ خەراب ئەيلەر ،
قەبۇل ئەيلە ، ئايا دىلبەر ، كويىڭدا بىر گەدا بولسام .

فەلەكنىڭ جەۋرىدىن ، دوستلار ، نىچۈك مەن شىكۋە ئەيلەرمەن ،
نېتەي ، نەيلەي ، يەرادەرلەركى ، مەن بەختى قارا بولسام .

نېگە دادىمغە يەتمەيسەن ، مېنىڭ ھالىمنى سورمايسەن ،
فىراقىڭدا ئەدا بولغان بۇ مەشرەب دادخاھ بولسام .

※ ※

كى مەن ئەۋۋارە ھىجران ئىلكىدىن فەريادلار قىلسام ،
بارىپ ھەق ئالدىدا دەستى فەلەكدىن دادلار قىلسام .

ئەگەركى دەردىمە يەتسە ، چاقىبان ئىشق چاقماقىن ،
فەلەكنىڭ ئۆيىگە ئوتلار قويۇپ ، بەربادلار قىلسام .

مېنى بىردەم خەلاس ئەت ، ئەي بەرادەر ، غۇسسەۋۇ غەمدىن ،
ئانىڭ يادى بىلە ھەردەم كۆڭۈلنى شادلار قىلسام .

مېنىڭ ھالىم ئەگەر ئىشق ئەھلى كۆرسە ، زار يىغلايدۇ ،
ئەگەر دەردۇ غەمىمدىن زەررەئى بۇنيادلار قىلسام .

ئاشۇ كىم غەرقى دەريائى مۇھەببەت بىرلە مەشرەبمەن ،
دىلۇ جانىم بىلەن ھەردەم ئەگەر فەريادلار قىلسام .

※ ※

بەتەقدىرى خۇدا بىرلە ئاشۇ يارىمنى مەن كۆرسەم ،
لەتافەت باغىدا پۈتكەن قىزىل نارىمنى مەن كۆرسەم .

يۈزىدىن نۇرلار تامغاي ئاشۇ خۇرشىدى تابانىڭ ،
تىلەرمەن ئۆشبۇ ئالەمدە ۋەپادارىمنى مەن كۆرسەم .

جەمالى ئايدەك تولغان ، مېنى دىۋانەلەر قىلغان ،
كى ئول ئەقلۇ ھوشۇم ئالغانكى دىلدارىمنى مەن كۆرسەم .

كى قايغۇ باشقا سالدۇرغان ، كۆڭۈلنى غەمگە تولدۇرغان ،
كى نازى بىرلە ئۆلتۈرگەن ، كى ئەييارىمنى مەن كۆرسەم .

كى مەشرەب ئايتۇر : « ئەي ياران ، كۆزۈم يوللاردىدۇر گىريان ،
بۇزۇق كۆڭلۈمنى بىر سورغان خەرىدارىمنى مەن كۆرسەم . »

※ ※

مېنى دىۋانە قىلدى ئول پەرى رەفتار قامەت ھەم ،
بۇ كۈن كەلمەم ئۆزۈمگە بەلكى پەردائى قىيامەت ھەم .

مېنىڭ ھالى تەباھىمنى مۇھەببەت ئەھلى كۆرگەندە ،
پۇشەيمانلار قىلىپ ئىشقدىن يەنە ئەيلەر نەدامەت ھەم .

مېنى غەم بىرلە ئۆلتۈردۈڭ فىراقىڭ ئوتىغە تاشلاپ ،

نې بولغاي ئەمدى مەن ئۆلسەم چۇ سەن بولغىل سەلامەت ھەم .

ئايا دىلبەر ، رەقىبىم ئول ھەرەمگە ئەيلەمە مەھرەم ،
مېنىڭ ھالىمغە رەھم ئەيلەپ ، كەرەم قىلغىل كەرامەت ھەم .

كى سورماس ، مەشرەبا ، ھېچكىم سېنى ئارىي ئەجەپ ئەرمەس ،
يۈزۈمنى باستى بارى مىھنەتۇ گەردى مەلامەت ھەم .

※ ※

ئانقەدەر نۇرغا تولۇپمەن ئاسمانغە سىغمادىم ،
تاقى ئەرشۇ كۆرسىيۇ لەۋھۇ جەھانغا سىغمادىم .

كىمگە سايەم تۈشسە بىر نۇرى يەقىندىن بولدى ھەم ،
دەفتەرى رۇھى قۇدۇسدۇرمەن ، زەبانغە سىغمادىم .

جەننەتۇ كەۋسەرمەنەم ، ھەم دەۋزەخۇ سەقەرمەنەم ،
بىر ئۆزۈمدۇرمەن بۇدەم ، ھەفت ئاسمانغە سىغمادىم .

سايەئى ئادەمگە كەلدىم ، نۇرى مەئنى ئىزلەدىم ،
جەننەتۇل فىردەۋسدەك ئالى مەكانغا سىغمادىم .

بار ئىدىم نۇھ ۋەقتىدە ، غەرق ئەتمەدى تۇفانى ھەم ،
ھەمرەھى مۇسا بولۇپ تۇرى سىنانغە سىغمادىم .

ئانچە يىل ئىيسا بىلەن يۈردۈم ئۆلۈكنى تىرگۈزۈپ ،
بائىسى بىر نۇقتەدىن ، مەشرەب ، زەمانغە سىغمادىم .

※ ※

بۇ ئالەمدە ئۆزۈمدەك سىينەسى ئەفگار تاپمادىم ،
كى زارىم ئايتقالى بىرمەھرەمى ئەسرار تاپمادىم .

فىراق دەشتىدە تەشنا يۈرۈپ زارۇ سەرگەردان ،
لەبىڭ زىلالىدىن بىر پەيمانەئى سەرشار تاپمادىم .

كى ئىشق غەمىڭ مېنى ئاخىر يۈرەكىم ئەيلەدى سەدچاك ،
ۋىسال زەۋقىنى بىر لەھزەئى بىر بار تاپمادىم .

تەمامى رازى دىلىم دېمەككە ئىزلەدىم مەھرەم ،
بۇ دەشتى خوتەن كېزىبان بىر دىلى ھۇشيار تاپمادىم .

باياباں بۇلبۇلىدەك ، مەشرەبا ، ھېچ يوقتۇر ئارامىم ،
قوناي دېسەم چەمەندە بىر گۈلى بىخار تاپمادىم .

※ ※

ناگاھ كۆرۈبان مەھۋى جەمالىڭ بولا قالدىم ،
ئايدەك يۈزۈڭە باقدىمۇ قۇربان ئولا قالدىم .

ئوتتەك تۇتاشىپ كۆيدى يۈرەكىم بىلە جانىم ،
پەرۋانەدەك ئوتقە ئۆزۈمنى ئۇرا قالدىم .

يۈز ناز ئىلە چىقدى سەنەمىم مەيكەدەسىدىن ،
بىر غەمزەسىگە دىن ئىلە ئىمان بېرا قالدىم .

كۆردۈمكى ئەجەب ئىشۋەگەرۇ دىلبەرى تەنناز ،
دىۋانە بولۇپ ئىشقىدە ئوتتەك يانا قالدىم .

دىلدار جەمالىنى كۆرۈپ ، ئىشقى يولىندا ،
گۇلگۇن يانىبان مەھۋى تەماشا بولا قالدىم .

ھاجەت ئەمەس ئول كەئبەۋۇ بۇتخانەغە بارماق ،
مەن گەۋھەرى مەقسۇد ئالاي دەپ يانا قالدىم .

مەشرەب باشىغە تۇشتى ئاشۇ كۈن غەمى دىلدار ،
شەيداسى بولۇپ جۇملە ھەۋەسدىن قالا قالدىم .

※ ※

مەن ئېردىم بۇلبۇلى گويا فىغان بىرلە چەمەن كەلدىم ،
يۈرەكدە دەرد كۆپدۇر ، گۇلزارى ياسۇمەن كەلدىم .

مېنىڭ ئاشۇفتە كۆڭلۈم غۇنچەدەك ھەرگىز ئاچىلمايدۇر .
يۈرەكدىن غەم كېتەر دەپ ، بۇ سەبەبدىن مەن خوتەن كەلدىم .

يۈرەكدىن ئاھ تارتار بارچە تالىبلار ھەم ئەرماندا ،
مۇيەسسەر بولمادى مەقسۇد ، يەنە قايتىپ ۋەتەن كەلدىم .

بۇ مەشرەب سۆزىنى دۇردانەئى قىيمەتبەھا دەرلەر ،
جەمئى خەلق ئارا سۆز بابىدا ساھىب سۇخەن كەلدىم .

※ ※

ئەي سەنەم ، ئىشقىڭ ئوتىدا مەن تەمام يانماق ئىدىم ،
مىسلى پەرۋانە باشىڭدىن يۈز گەز ئايلانماق ئىدىم .

بۇ مۇھەببەت دەشتىدە بىر نەچچە يۈردۈم ئايۇ كۈن ،
يۈگۈرۈك تازىڭ بىلە يىلقىڭنى قايتارماق ئىدىم .

ئايتىبان ھەمدۇ سەنا قەددىمنى ئەتمىشمەن قىيام ،
نەچچە يىل لەيلۇ نەھار ۋەسفىڭنى مەن ئايتماق ئىدىم .

دەھر باغىدا سېنىڭ ئاۋازەئى ھۇسنۇڭ ئۇچۈن ،
مىسلى ئىسكەندەر ئالىپ ، تەبلىڭنى مەن قاقماق ئىدىم .

مەشرەبا ، ئۇمرۇڭ خوتەن دەشتىدە ئۆتتى قان يۇتۇپ ،

يۈنۈس ئۇل بەتنى سەمەك ئۇلغاندا مەن قارماق ئىدىم .

※ ※

جانان يۈزۈڭنى كۆرگەلى كەلدىم ،
شەككەر لەبىڭنى سورغالى كەلدىم .

ئوتدەك تۇتاشىپ ياندى يۈرەكىم ،
كۆيە ـ كۆيە كۈل بولغالى كەلدىم .

ئەي ماهى تابان زۇلفى پەرىشان ،
ئايدەك يۈزۈڭنى كۆرگەلى كەلدىم .

شەمئى جەمالىڭ پەرۋانە قىلدى ،
ئوتقە ئۆزۈمنى ئۇرغالى كەلدىم .

مەن سارى باقىغىل ئەي گۈل ئۈزارىم ،
رازى دىلىمنى ئاچقالى كەلدىم .

※ ※

تەۋافى ئاستانەڭگە غەرىبۇ ناتەۋان كەلدىم ،
ئۈمىد ئەيلەپ مەدەدسەندىن ، بۇ چەشمى خۇن پىشان كەلدىم .

تەلەب ئەيلەپ ۋىسالىڭنى ، كۆرەرمەن دەپ جەمالىڭنى ،
بولۇپ بۇلبۇلى نالانى ، قىلىپ ئاھۇ فىغان كەلدىم .

قەلەم يازغان ئىكەن ماڭا بۇنى : « نەھنۇ قەسەمنا » دە ،
مۇھەببەت تىغى ئەندازى بىلە چۇن باغرى قان كەلدىم .

يۈرۈپتۇر دەر بەدەر يىغلاپ ، بولۇپ لەب تەشنە بۇ مەشرەب ،
شەرابى مەئرەفەت ئىزلەپ ، چۇ لالە غۇنچە قان كەلدىم .

※ ※

سېنىڭ ۋەسلىڭنى ، ئەي جانان ، مەنى ئەفگار ساغىندىم ،
شەبى ھىجراندا قالدىم ، پەرتەۋى دىيدار ساغىندىم .

خەزان تاراج ئەيلەپ باغرىمى پامالى غەم قىلدى ،
بەھار بوستانىدەك دىلبەر ، گۇلى رۇخسارى ساغىندىم .

ئۆلەر ھالەتدەمەن ، باشىم سارى قىلغىل قەدەم رەنجە ،
كى دىيدارىڭ قىيامەت قالماسۇن ، زىنھار ساغىندىم .

كېچەلەر ئۇيقۇ يوق ، كۈندۈز خەيالاتىڭ بىلەن ئۆتتى ،
بۇ قەلبى باتىنۇ زاھىردا ھەم بىدار ساغىندىم .

كېچەلەر يوق ئىدى سەندىن جۇدالىق ، لېك نەيلەر مەن ،
مۇقەددەر ئىلكىدىن بولدى بۇ ئىش ، ناچار ساغىندىم .

شەجەرلەر خامە ، دەريالار سىياھۇ يەرۇ كۆك سەفھە ،
رەقەم قىلسام ئەدا بولماس غەمىڭ ، بىسيار ساغىندىم .

قۇلۇڭ مەشرەبنى ، جانان ، شەفقەت ئىلە بىر ، سوراپ كەلگىل ،
كى سەن مۇرشىدى كامىل ، مەھرەمى ئەسرار ساغىندىم .

※ ※

بەرادەرلەر ، مەن ئۇشبۇ كېچە مەجنۇندىن نەزەر تاپدىم ،
تاڭ ئاتغۇنچە رىيازەت بىرلە ئاللەمدىن خەبەر تاپدىم .

ئاشۇ مەھۋەشنى ياد ئەيلەپ ، غەمۇ قايغۇ زىياد ئەيلەپ ،
نە ئەقلىمدىن نىشان كۆردۈم ، نە ھۇشۇمدىن ئەسەر تاپدىم .

مېنىڭدەك تەلخ كامۇ بىنەسىب دۇنيادا ئۆتكەن يوق ،

شەكەر ئاغزىمغە سالدىم ، زەھرى قاتىلدىن بەتەر تاپدىم .

بۇ دەھرى بىۋەفاغە ھېچ كۆڭۈل بەرمەڭ ، ئايا دوستلار ،
كى مەن فانىي جەھاننى مىسلى ئەبرى دەرگۇزەر تاپدىم .

نەدامەت ئەشكى تۇفانى باشىمدىن چۇن ئۆتۈپ كەتتى ،
بېلىق قارنىدىكى يۇنۇس كەبى بەھر ئىچرە بەر تاپدىم .

نىگارىمدىن ۋەفا نە دوستلاردىن دەفئى غەم كۆردۇم ،
كى ھەر كىمدىن ئۇمىدى مەنفەئەت قىلدىم ، زەرەر تاپدىم .

ۋۇجۇدى ئۇشبۇ ئالەم بىر كېچە – كۈندۈزدىن ئارتۇق يوق ،
چەراكى دۇنيادا بىر شەمس كۆردۈم ، بىر قەمەر تاپدىم .

نېتەي ، مەشرەب ، بۇ يولدا ماڭا ھېچ كىم بولمادى رەھبەر ،
ئاداشتىم ، يول يىتۈردۈم ، نە پەيامۇ نە خەبەر تاپتىم .

※ ※

دۇنيا سارىغە بىر كېلىبان غەمزەدە كەتدىم ،
بىر لەھزە دەم ئالماي تۈرۈبان لەھزەدە كەتدىم .

بىر مۇشفىقى ھەمراز جەھان ئىچرە تاپالماي ،
ھەسرەت ئوتىدىن كۆيدۈمۇ ماتەمزەرە كەتدىم .

سۈرتمەي بۇ قارا يۈزنى بارىپ رەۋزەلەرىغە ،
ئەرماندا يۈرۈپ لىلك بۇزۇق كۆلبەدە كەتدىم .

ھەرجان كېلىدۇ ، كەتكۇسىدۇر بىلسەم ئانى ھەم ،
كەتمەسچە يۈرۈبان يەنە غۇربەتزەدە كەتدىم .

ھارىس بولۇبان دۇنيادا يۈردى نەچە گۇمراھ ،

ئۈريان كېلىبان مۇندا . يەنە ئەربەدە كەتدىم .

غافىل كىشىلەر كېچەيۇ كۈندۈز تىلىگەي مال ،
دۇنيا ئىلە دىننى ساتىبان غەمزەدە كەتتىم .

تا يارنى خەيال ئەيلەدى مەشرەب كۆزىن ئاچدى ،
يۈز دەردۇ ئەلەم بىرلەكى مىھنەتزەدە كەتدىم .

※ ※

كەتتى قەرارۇ سەبرۇ ھۇش ، قالمادى تەندە تاقەتىم ،
تۈن – كۈن ئىلە زىيادەدۇر مىھنەتۇ دەردۇ ئاپەتىم .

ئاھ ئۇرۇبان قايان كېتەي ، تاغۇ تاشە باشىم ئۇراي ،
باشىمغە مىڭ بەلاۋۇ غەم كۈندە تۈرۈر ئەلامەتىم .

زەررەچە قالمادى يۈرەك قويدىيۇ بولدى ھەم ئەدا ،
كۆزدەكى ياشۇ رەڭگى زەرد – ئۇشبۇ ئېرۇر ھەلاۋەتىم .

ھاجىبۇ مۇفتىنى يىغىپ ، ئامىيۇ شەيخۇ ھەم مۇرىد ،
بارچەسىدىن يۈز ئۆگۈرۈپ ، ئىشقى ئېرۇر مەلامەتىم .

بارچەغە مالۇ جاھنى ، نىئمەتۇ مۇلكۇ جايىنى ،
ماڭا بىرىبدۇر ئاھنى ، ئۇشبۇ تۈرۈر سەلافەتىم .

ئىشقى ئەمەس بەلا ئىكەن ، مىھنەتۇ دەردۇ ئاھ ئىكەن ،
مەشرەبى بىنەۋا ئىكەن ، كۈن – كۈندىن ئارتۇر ئاپەتىم .

※ ※

تا ئالەمى زاھىرغە كېلىپ مەن گوزەر ئەتتىم ،
تەرك ئەيلەدىمۇ جۇملەنى قەتئى نەزەر ئەتتىم .

ئەھۋالى دىلىم ئاينىقالى بىر مەھرەمى تاپماي ،
زۇلمىڭنى قارىنداشۇ غەمىڭنى پەدەر ئەتتىم .

بىر قۇشكى چۇلاق سەن سارى پەرۋاز ئېتەيىن دەپ ،
ھەجر ئوقلارىنى جانغە سوقۇپ بالۇ پەر ئەتتىم .

دۇشمەنگە چۇ ھەرب ئەتمەك ئۈچۈن چارە تاپالماي ،
دوستۇم قولىنى تۇتتۇمۇ تىغۇ تەبەر ئەتتىم .

غەم شامىدا قەلبىمگە گۇزەر ئەتتى خەيالىڭ ،
كۆز ياش ، يۈرەك قانى بىلەن ماھەزەر ئەتتىم .

سەۋدائى سەرى زۇلفۇڭ ئۈچۈن نەچچە مەھەلدۇر ،
جان كىشۋەرىنى بوزدىمۇ زىرۇ زەبەر ئەتتىم .

بىر مەرتەبەدە تۇرماس ئىمىش شاھ ئىلە دەرۋىش ،
بەس ، جەندەنى كىيدىم ئۆزۈم دەر بەدەر ئەتتىم .

كوتەھ نەزەر ئەل بىلمەسە دەپ خەستە بۇ مەشرەب ،
مىڭ مەئنىنى بىر نۇكتە بىلە مۇختەسەر ئەتتىم .

※ ※

ئوشۇل روزىكى مەن سەندىن جۇدالىق بىرلە زار ئەتتىم ،
چىقىپ سەھراغە مەجنۇنلۇق شىئارىن ئاشكار ئەتتىم .

قارا قىلسا فەلەك بەختىم بىلە بۇل روزگارىمنى ،
سىنىڭ دەردۇ غەمىڭ سىينەم ئىچىندە ئىئتىبار ئەتتىم .

مەنى ئەفتادەۋۇ بىدىل ، غەرىبى داغى ھىجرانمەن ،
ئۆزۈمگە ئافەرىن دەرمەن ، سىنى كۆرمەي قەرار ئەتتىم .

مىنىڭ ، جانا ، غەمىڭدىن ئۆزگە ھىچكىم مۇنىسىم يوقتۇر ،
كىم ئەيلەر ئىلتىفاتى ، مەن دىيارىڭغە گۇزەر ئەتتىم .

ئويۇلسۇن كۆز جەمالىڭدىن دىگەر يۈزگە نىگاھ ئەتسە ،
كۆيۈپ قالسۇن يۈرەك ـ باغرىمكى ، سەندىن ئۆزگە يار ئەتتىم .

جەمالىڭ ساغىنىپ كۆزلەردە زەررە نۇر قالغان يوق ،
ئەجەب يوق ، زار قالغان كىرپىكىمنى ئەشكبار ئەتتىم .

ئىبرۇرمەن ئاشىقىڭ ، خەلقى جەھان دەرلەر مىنى مەشرەب ،
نىچۈنكى ، مەنزىلىمنى سايەئى پەرۋەردىگار ئەتتىم .

※ ※

شاھى جەھانىم ئىشقىڭدا ئۆلدۈم ،
ئارامى جانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

كىمدىن ئۆرگەندىڭ مۇنچە جەفانى ،
ئەي نۇكتەدانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

تا قابە قەۋسەيىن شەرھى قاشىڭدۇر ،
ئەبرۇ كەمانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

قەقنۇسىغە ئوخشاپ ، نالە قىلۇرمەن ،
ئۆرتەندى جانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

بىر رەھم قىلغىل ، ھالىمنى سورغىل ،
نامىھرىبانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

يارىم ، ساڭا مەن چاكار بولايىن ،
ساھىبقىرانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۈم .

مەشرەبكە بىر باق ، جان لەۋگە يەتتى ،
رۇھى رەۋانىم ، ئىشقىڭدا ئۆلدۇم .

※ ※

نىگارىم گۇل ئۇزارىڭنى كۆرەلمەي مۇبتەلا بولدۇم ،
شەرابى لەئلىڭ ئىچتىم ، سەن سەنەمگە ئاشنا بولدۇم .

تەرەھھۇم قىل ، ئايا دىلبەر ، قۇلۇڭغا كۆپ جەفا قىلما ،
ئۆزۈڭگە ئاشنا قىلدىڭ ، غەرىبۇ بىنەۋا بولدۇم .

يۈزۈڭ گۇلدۇر ، مۇجاۋىر كۆزلەرىڭ مەستانەدۇر جانان ،
يۈرەكىم پارەلەر بولدى ، شەھىدى كەربەلا بولدۇم .

تەلەب بازارىغە كىردىم ، تەبىبى ئىشقدىن سوردۇم ،
كى دەردىمگە دەۋا تاپماي ، بۇ دەردى بىدەۋا بولدۇم .

ئايا دىلبەر ، كېلىپ ئەيلە بۇ مەشرەب سۆزىنى تەدقىق ،
يولۇڭغە جان فىدا قىلدىمكى ، ئىشققە مۇقتەدا بولدۇم .

※ ※

ئوشۇل كۇن ساڭا ، ئەي شوخى ستەمگەر ، ئاشنا بولدۇم ،
دەۋاسىز دەردى بىدەرمانغە ئاخىر مۇبتەلا بولدۇم .

بۇ بازارى مۇھەببەت گەۋھەرى قىيمەت بەھا ئېردىم ،
رەقىبلەر ئالدىدا مىسلى سەدەفدەك كەم بەھا بولدۇم .

قەلەندەرۋار ھەجرىڭدە نەۋاۋۇ نالەلەر قىلدىم ،
سېنىڭ دەردۇ غەمىڭدىن ، ئەي پەرى پەيكەر ، ئەدا بولدۇم .

ئوشۇل كۇن ساڭا پەيمان باغلادىم ، ئەي شوخى بىپەرۋا ،

تەمامى ھەم نىشىنۇ ئاشنالاردىن جۇدا بولدۇم .

مۇھەببەت ئوتى كۆيدۈردى ، يۈرەك ـ باغرىمنى ، ئەي مەشرەب ،
كۆيۈپ كۇل بولدى جىسمىم ، نىست بولدۇم ، زىرى پا بولدۇم .

※ ※

ئايا دىلبەر ، سېنى كۆردۇم ، بەسىي مەن موبتەلا بولدۇم ،
سېنىڭ كويۇڭدا ، ئەي بەرنا ، گىرىفتارى بەلا بولدۇم .

خەدەنگى ناۋەكى مۇژگانلارىڭ ھەردەم تېگىپ ئۆتتى ،
قىزىل قانىمغە بۇلغانىپ ، شەھىدى كەربەلا بولدۇم .

ھەياتىم ئارەزىڭگە سەرف قىلدىم ، بىلمەدىڭ ، ئەمما ،
سېنى دەپ مەن ھەمىشە دىنۇ دۇنيادىن سىۋا بولدۇم .

مېنىڭدەك ئاشىقۇ دىلخەستەئى ھېچ بولماسۇن ، يا رەب ،
نېچۈك كۆڭۈل ئۈزەي سەندىن ، ئەزەلدىن ئاشنا بولدۇم .

نىسارى مەقدەمىڭگە كويىڭدا باشىم فىدا قىلدىم ،
كى تىغى خەنجەرىڭ تەگدىيۇ جانىمدىن جۇدا بولدۇم .

يۈرۈرمەن جۇستۇ جۇ ئەيلەپ كېچە ـ كۈندۈز فىراقىڭدا ،
ۋىسالىڭدىن خەبەر تاپماي ئىشكلەردە گەدا بولدۇم .

بۇ مەشرەبكە تەرەھھۇم ئەيلەگىل ، ئەي دىلبەرى زىبا ،
فىراقىڭدا ئەزىيەتلەر كۆرۈپ ، بەس ، بىنەۋا بولدۇم .

※ ※

بەزمى شامىڭدىن زەمانە ئىچرە بىر گىريان ئۆزۈم ،
دائىما پەرۋانەدەك شام ئۇتىغە سوزان ئۆزۈم .

كەھرەبا ئەرمىش جەھان دەۋرىدە ئەپغان ئەيلەدىڭ ،
چۇن فەلاخۇن دائىما سەرگەشتەئى دەۋران ئۆزۈم .

شاھلىق بىرلە گەدالىق ، بىل ، بارابەردۇر ماڭا ،
گاھى ھەجرىڭدە گەدا ، ۋەسلىڭدە گاھ سۇلتان ئۆزۈم .

چىن ئارا كۆرگەچ خەدەڭگى ناۋەكى قاش ياسىنى ،
سىينە چاك بولغان شەھىدى تىرى بىپەيكان ئۆزۈم .

دەرگەھى ۋەسلىڭ تىلەپ ، ئەيب ئەتمە ئەفغان ئەيلەسەم ،
مەشرەبى سەرگەشتەئى غەمدىيدەئى ھىجران ئۆزۈم .

※ ※

ھەجرۇ فىراقىڭ ئوتىدا ئاشىقى بىقەرار ئۆزۈم ،
ئاي يۈزلۈك ئىشتىياقىدا ئاشىقى خاكسار ئۆزۈم .

خالۇ خەتىڭنى كۆرمەسەم ، يوقدۇر قەرارىم ، ئەي سەنەم ،
ئىشقىڭ ئوتىغە مەن كۆيۈپ سۇختەئى دىل فىكار ئۆزۈم .

ئىيسا چىقىپ ھەۋا ئۈزە كۆرمەدى مەئشۇق يۈزىنى ،
ئىككى جەھان ئىچىندە بىل ، ساڭا گىرىپتار ئۆزۈم .

يۈزۈڭنى كۆرمەسەم ئەگەر ، بولماغاي ئېردىم ئىنتىزار ،
رەھم ئەيلەگىل بۇ ھالىمە ، ئاشىقى بىقارار ئۆزۈم .

كۆيدى يۈرەكىم ئۆرتەنىپ ، جەبرۇ سىتەملەرىڭ بىلەن ،
ئاھىمە جاۋىدان كۆيەر ، ئاتەشى تابدار ئۆزۈم .

كۆكسۈمگە خەنجەرىڭ تېگىپ ، ئاھ ئىلە ئەرشنى كۆيدۈرۈپ ،
قانىمە جىسمۇ جان بوياپ ، گۈلشەنى لالەزار ئۆزۈم .

چىنۇ نەمەنگان ئىچىدە يۈردى رەھىمبابا سوراپ ،
تاپمادى بىر ھادىئىنى تالىبى راھ ـ بەرار ئۆزۈم .

پىنھان زىلەيخا دائىما يۈسۈفكە ئىنتىزار ئىدى .
ئىككى جەھاندا يارىنى ئىزلەگەن ئاشكار ئۆزۈم .

ھەر نەفەسىكى مەندە بار بولدى مەدەت ئافاق خوجەم ،
بولماسا بىر قۇرۇق ياغاچ ، دەشتىدە كوھسار ئۆزۈم .

قوددىسە سىررىھۇ خاجەم ئاتىمنى « مەشرەب » دېدىلەر ،
كاشغەرۇ ياركەند ئىچرە ، بىل ، ساھىبى گۇفتار ئۆزۈم .

※ ※

ئاڭلا بۇ سۆزنى ، ئەي سەنەم ، ئاشىقى مۇددەئا ئۆزۈم ،
ئەسلى دىلىدا دەردى كۆپ ، دۇنيادا بىدەۋا ئۆزۈم .

ئەلنى سەزايى قىلماغىل ، يالغۇز ئۆزۈمنى ئەيلەگىل ،
يۈردۈمۇ كۆردۈم ھەممەنى ، دۇنيادا پۇر گۇناھ ئۆزۈم .

دۇنياغا بارچە مەخلۇقىڭ بىر كېلىبان بىر كېتەدۇر ،
كۇندە مېنى مىڭ ئۆلتۈرۈر پۇر شۇرۇ پۇر جەفا ئۆزۈم .
زاھىد ئېلىگە فاسىقۇ ، گۇمراھۇ ، ئاسىي ، پۇر گۇناھ ،

ھەقنىڭ قاشىدا مەرتەبەم ئۆممەتى مۇستەفا ئۆزۈم .

ئاشىق ئېرۇرسەن ، ئەي رەفىق ، قورقماكى جانىڭ ۋەھمىدىن ،
قىلسا مەدەد ئۆزى ۋەلي ، دەردىمگە ھەم شىفا ئۆزۈم .

قەترەئى مەي تا تاتساڭ ، ئال بۇ جانىمنى ، ئەي سەنەم ،
سەنسىز بۇ دۇنيا ئىچىدە ئۆلۈشمە رازى ئۆزۈم .

پەردە كۆتۈرگىل ، ئەي سەنەم ، رازى دىلىمنى ئايتايىن ،
بارچە ئاشىقلار ئالدىدا ئەۋۋەلى دادخاھ ئۆزۈم .

ياستانىپ ئىشكىنى پىرىم ، سالدى بازارى كويىغە ،
سورامادىڭ بۇ نە فەقىر ، مەشرەبى خاكى پا ئۆزۈم .

※ ※

بىردەمى مەن يارىغى ئەندىشەئى غەم بولمادىم ،
لەھزەئى رۇھانىلار قەۋمىغە ھەمدەم بولمادىم .

ئايىنىڭ ـ ئايىتىڭ بەندەئى خالىق ئۆزى بەندەم دېسۇن ،
تا ئۆزى بەندەم دېمەي ھەرگىز مۇكەررەم بولمادىم .

بىر خەسى چۇننى كۆرۈڭ ھەق زىكرىنى بىسيار دەر ،
مەن نېچۈك جاھىلدۇمەن خەسدىن مۇقەددەم بولمادىم .

بىخەبەرلىكدە ئۆمۈر چۇن زايىئ ئۆتتى ، مەشرەبا ،
ۋادەرىغا ، ئۆمرۈم ئۆتتى ، دىيدە پۇرنەم بولمادىم .

※ ※

دۇنياغا كېلىپ رەنجۇ بەلانى كۆرۈپ ئۆتتۈم ،
يۈزلەرچە بەلا شىددەتىدىن ئۆرگىلىپ ئۆتتۈم .

دۇنياغا كۆڭۈل بەرسە كىشى بولغۇسى رەسۋا ،
بۇ فانى جەھان مۈلكىگە شەتتا ئۈرۈپ ئۆتتۈم .

بىلدىم مەن ئانىڭ دۇشمەنى مەككار ئىكەننى ،
مەردانە بولۇپ بەلگە ئېتەك قىستۇرۇپ ئۆتتۈم .

جان ئالغۇچى ئەزرائىل ئەمەس ، ئول ئۆزى بىلگىل ،

نېۋچۇنكى ئانىڭ بىلە مەن ئۈلفەت بولۇپ ئۆتتۈم .

مەشرەب سېنى دەپ ئۇشبۇ جەھاندىن كۆڭۈل ئۈزدى ،
دىۋانە بولۇپ ئاندىن ئىشكىم سورۇپ ئۆتتۈم .

※ ※

قەلەندەر مەشرەبىڭمەن ، ئىككى ئالەمنى تاپىپ ئۆتتۈم ،
بىھىشتۇ ھۆرى غىلمانىڭ پۇچەك پۇلغە ساتىپ ئۆتتۈم .

نە ئەيلەي ئابى كەۋسەرنى نىگارىم بولماسە ساقى ،
خەرابات ئىچرە باردىم قەترە مەي ئاندىن تاتىپ ئۆتتۈم .

ئايا ، دەۋزەخ مېنى كۆيدۈر ، خەلايىق كۆيمەسۇن ھەرگىز ،
تامۇغدىن ئىشق ئوتى يۈز زور ، ئانىڭ زەھرىن يۇتۇپ ئۆتتۈم .

كى جان ئالغۇچىنى كۆردۈم ، دېدىم : « ئالغىل بۇ جانىمنى ».
ئەجەل قاچتى ، ئۇرۇپ ـ قوغلاپ مەن ئانى قورقۇتۇپ ئۆتتۈم .

سالىپ بازارى ئىشقىڭغە مەتائى جىسمۇ جانىمنى ،
خەرىدار سورمادى ھەرگىز ، بۇ جانىمدىن كېچىپ ئۆتتۈم .

ۋىسال ئەييامى بولغاندا ، كۆزۈڭ بەختى سىياھىمنى ،
باشىمغە كەلسە يارىم ، مەن يانىپ ئۇخلاپ ، بۇكۇپ ئۆتتۈم .

كۆيۈپ ئوتقە مەنى دىۋانە مەشرەبنى سورار بولساڭ ،
نە يەردە ئەھلى دەرد تاپدىم ، كۆزۈم ياشىن سېپىپ ئۆتتۈم .

※ ※

نە ھالەتدۇر ، ئايا دوستلار ، ئەجەب ھەيرانە مەشرەبمەن ،
كۆرەلمەي گۈل ئۈزارىمنى بەسى گىريانە مەشرەبمەن .

قەلەندەرۋار يىغلارمەن ئىشكلەردە فىغان ئەيلەپ ،
خەلايىققە بۇ ئالەمدە بەسى ئەفسانە مەشرەبمەن .

نەزاكەتلىك نىگارىمدىن ئاشۇ سائەت جۇدا بولدۇم ،
كۆيۈپ ھىجران ئوتىدا دائىما سوزانە مەشرەبمەن .

مەن ئاگا دەردى زار ئايتىپ ، ئىشتىپ يىغلايىن ، دەرمەن ،
كۆرەي دەپ ئول ۋەفادارىم يۈرۈپ جۇيانە مەشرەبمەن .

فەلەكنىڭ جەبرى كۆكسۈمدە ، ئەلەم ئۇزرە ئەلەملەردۇر ،
تەرەھھۇم ئەيلەبان كۆرگىل ، جاراھەتخانە مەشرەبمەن .

مېنىڭ كۆڭلۈم قىزىل گۈل غۇنچەسىدەك تەھ بەتەھ قاندۇر ،
ئاچىلماستىن خەزان بولغان چۇ ماتەمخانە مەشرەبمەن .

ۋىسالىڭنى تىلەپ ، مەشرەب يېتىبدۇر ھەلقۇمە جانىم ،
كېچە ـ كۈندۈز قەرارىم يوق ، ئەجەب سەرسانە مەشرەبمەن .

※ ※

سەنەمنىڭ شەۋقىدە تىنماي يۈرۈپ ئەۋۋارە مەشرەبمەن ،
كۆزى ياشلىق ، قەدى خەملىق ، دىلى سەد پارە مەشرەبمەن .

كۆڭۈلدە زەررەچە دۇنيانى مېھرى بولمايىن مەندە ،
سېنى دەپ ئىككى ئالەمدىن كېچىپ بىزارى مەشرەبمەن .

ئۆلۈپ كەتسەم ، لەھەد ئىچرە سۆڭەكدىن كەتمەگەي دەردىڭ ،
جەھاندا تاپمادىم چارەكى ، مەن بىچارە مەشرەبمەن .

ئانادىن قاي كۈنى بولدۇم ، سېنىڭ ئىشقىڭدا ئاھ ئۇردۇم ،
مۇھەببەت دەشتىدە يۈرگەن بولۇپ ئەۋۋارە مەشرەبمەن .

مۇھەببەت جامىدىن مەي تۇتتى ، ئىچمەسلىككە چارەم يوق ،
كۆزۈمدىن قان ـ ياشىم تىنماي ئاقار ، خۇنبارە مەشرەبمەن .

باشىمغە مىڭ بەلا كەلسە ، تىلەرمەن ۋەسلىن ، ئەي زاھىد ،
تىلىم كەسسەڭ تىيارىم يوق ، دېگەن:« دىيدارە » مەشرەبمەن .

خەلايىقلار مېنى قوغلار ، يامان دەپ ھەر شەھەر بارسام ،
ئەجەب مەردۇ ، ئەجەب مەھرۇم ، ئەجەب سەگسارە مەشرەبمەن .

ئۆزۈمنى خەلق ئارا ئىخفالىقىمنى ھېچ كىشى بىلمەس ،
دىلۇ جانىم فىدا ئەيلەپ ، ئەجەب ئەييارە مەشرەبمەن .

مەنى دىۋانە مەشرەبكە مۇھەببەتدىن بەيان ئەيلەڭ ،
نامازۇ روزەدىن فارىغ بولۇپ سەييارە مەشرەبمەن .

※ ※

جەمالىڭ ساغىنىپ شامۇسەھەرلەر زار يىغلارمەن ،
جۇنۇن سەھراسىدا دىۋانە مەجنۇنۋار يىغلارمەن .

ساڭا رازى دىلىم ئىزھار ئېيتىپ سۆزلەر مەجالىم يوق ،
پەرىشان ھالۇ سەرگەردانۇ دىل ئەفگار يىغلارمەن .

يۈزۈڭ شەمسۇز زۇھا ، ماھى مۇنەۋۋەر ، ئەي پەرى پەيكەر ،
لەبىڭ لەئلۇ ، لىسانىڭ شەھدۇ شەككەرۋار ، يىغلارمەن .

خەتىڭ باغۇ بەھارۇ ، لالەۋۇ سەرۋۇ سۇمەن ئېردى ،
كى مەن چۇن بۇلبۇلى شورىدە ئى گۈلزار يىغلارمەن .

كۆزۈمدىن مەۋج ئۇرۇپ سېلابى ئەشكىم تولا قان ئاقتى ،
ئەگەر يادىمغە تۇشسەڭ ، ئەي پەرى رۇخسارى ، يىغلارمەن .

كۆرەي دەپ ئارزۇ ئەيلەپ جەمالىڭنى مەن ، ئەي زىبىا ،
تۇرۇپدۇرمەن ئىشكىڭدە ، ئايا غەمخار ، يىغلارمەن .

ئىلاھا ، مەغفىرەت دەرياسىدىن مەشرەبنى شاداب ئەت ،
ھەمىشە ، شەيئىلىللاھ ، دەپ قەلەندەرۋار يىغلارمەن .

※ ※

فىراقىڭ ئوتىدا ، ئەي گۇل ئۇزار ، يىغلارمەن ،
تىلەپ ۋەسلىڭنى تۈنلەر زار – زار يىغلارمەن .

نىتەي ، نە چارە قىلاي ، ۋەسلىڭە يېتەلمەسمەن ،
فىراق دەشتىدە چۇ ئەبرى نەۋباھار يىغلارمەن .

گەھى تۈشۈمدە كۆرۈپ گۇل يۈزۈڭ زىلەيخادەك ،
دىلىمنى پارە قىلىپ لالىزار يىغلارمەن .

غەرىبۇ بىكەسۇ ، بىچارە ھەمدەمىم يوقتۇر ،
تۈشۈپ بۇ غەمزەدە كۆڭلۈمگە يار يىغلارمەن .
قانى مۇساھىبى ھەمدەم ، قانى قەدىردانلار ،
قانى مۇھىببۇ ، قانى دوست ـ يار ، يىغلارمەن .

سوراقلادىم بۇ جەھان مۇلكىنى سەراپايىن ،
تاپىلمادىكى سېنىڭدەك نىگار ، يىغلارمەن .

قايان باراي ، تۈگەتەي كىمگە ئايتىبان دەردىم ،
يۈرەكىم ئۆرتەنىبا پۇر شەرار ، يىغلارمەن .

تەۋەككۇل ئەيلە خۇدا قىسمەتىگە ، ئەي مەشرەب ،
تەنىمدە جان بارىچە ئىنتىزار يىغلارمەن .

※ ※

ئىشقىڭ ئوتىغە ئۆرتەپ ھەردەم چۇ كۆيەي دەرمەن ،
ئول شەمئى جەمالىڭغە پەرۋانە بولاي دەرمەن .

مۇژگانىڭ ئوقىن ئاتىپ ، قانىمنى تۆكەر بولساڭ ،
قانىم بىلە ، ئەي جانا ، ئالەمنى بۇياي دەرمەن .

يۈزۈڭ بىلە قاشىڭدىن ئۆزگەگە نەزەر سالسام ،
خەنجەر ئالىبان قولغە كۆزۈمنى ئوياي دەرمەن . .

رەھم ئەيلەسە گەر دىلبەر ھەم ئاچسا نىقابىنى ،
مەن خەستەسىمەن ، دوستلار ، تويغۇنچە كۆرەي دەرمەن .

مەن دەشتۇ مۇھەببەتدە تەشنە بولۇبان يۈردۈم ،
سۇن ۋەسلى شەرابىدىن ، ئەي ساقى ، توياي دەرمەن .

مەشرەب سېنى دەپ ، دىلبەر ، كەچتى ئىكى ئالەمدىن ،
رەھم ئەيلەگىل ، ئەي جانا ، ۋەسلىڭگە يېتەي دەرمەن .

※ ※

ئول دىلبەرى رەئنانى مەن يار تۇتاي دەرمەن ،
مەي بەرسە ئەگەر ئاندىن بىر قەترە تاتاي دەرمەن .

جەننەت بىلە رىزۋانىن ھەم ھۇر ئىلە غىلمانىن ،
بەلكى ئابى ھەيۋانىن بىر پۇلغە ساتاي دەرمەن .

ئالەم ھەمە لەيلىدۇر تۈن قاشى قاراسىدەك ،
باقىپ يۈزىگە ، ئايدەك رەخشانە كېتەي دەرمەن .

ئىشق يولىدا ئول زاھىد ئاشىققە قىلۇر تەئنە ،

بىر ئوق بىلە مەن ئانى ئاندىن يوقاتاي دەرمەن .

ھۇ دېسەم ئەنەلھەق دەپ ، ئالەم بارىسى ھەق دەر ،
مەنسۇر كەبى باشىمنى دار ئۈزرە تۇتاي دەرمەن .

دەۋزەخ ئوتى سۇ بولغاي ئىشقىڭ ئوتىدىن مەشرەب ،
ئىشقىڭ ئوتىدىن تاشلاپ ئانى قۇرۇتاي دەرمەن .

※ ※

بول مۇسافىر شەھرىدە ھەردەم تۇتاشىپ يانەمەن ،
ھەر قايان بارسام بۇ كۇن يولدىن ئاداشىپ بارەمەن .

نە ئاتام بار ، نە ئانام بار ، ھېچ كىشىم يوقدۇر مېنىڭ ،
ھەر نەكى دىۋارلەرگە زارۇ سەرگەردانەمەن .

نې گۇناھ قىلدىم ، خۇدا ، دۇنيادا مەن بولدۇم غەرىب ،
ھەر قەيەردە بىكەسۇ بىچارەگە ھەمخانەمەن .

داغلار قويدى يۈرەككە بۇ فەلەكنىڭ گەردىشى ،
قىسمەتىم مۇنداق ئىكەن ، مەن جۇملەدىن بىگانەمەن .

بول ياقامنى چاك ئېتىپ ، پەريادۇ ئەفغان ئەيلەدىم ،
بارچەنىڭ باغرى پۇتۇنۇ ، مەن دىلى سەد پارەمەن .

ئەمدى ، مەشرەب ، قۇل ئىكەنسەن ، قىسمەتىڭ بولدۇر سېنىڭ ،
شۇكرى لىللاھ ، ھەممە يەردە تالىبى دۇردانەمەن .

※ ※

كۆزۈم يوللاردە قالدى ، كەلمەدى دىلدار ، نەيلەرمەن ؟
بولۇپمەن مۇنتەزىر ، كۆر گۇزمەدى دىيدار ، نەيلەرمەن ؟

ئول ئۆيىنىڭ ئىتلارى قىلسە سەدا ، جانىم ئۇمىد ئەيلەر ،
قارا بەختىم ئەمەسدۇر ئۇيقۇدىن بىدار ، نەيلەرمەن ؟

سەنى بىشقلەر بەزمىدە بىھىممەتلەر ئەسھابىڭ ،
مەنى مىسكىن ئىشىكىڭ ئالدىدا چۇن زار ، نەيلەرمەن ؟

سەماۋاتى فەلەككە دەردى ئاھىمنى رەۋان قىلسام ،
ھەرارەتدىن كۇل ئولغاي گۇنبەدى دەۋۋار ، نەيلەرمەن ؟

بۇ كېچە كەلمەسە ، تاڭلا تىرىك يۈرمەك نې ئىمكاندۇر ،
ماڭا ماتەم تۇتۇپ يىغلار دەرۇ دىۋار ، نەيلەرمەن ؟

نەمازى شامدىن تا سۇبھە يولۇڭغە مەن باقىپ قالدىم ،
تولا ھەسرەت بولۇپ تۇردۇم ، دىلى ئەفگار ، نەيلەرمەن ؟

ئەلەم بىر رەڭگۇ ھەسرەت ئۆزگە ، داغى ھەجر بىر باشقا ،
بۇ مەشرەب بىر سارى تەنھا غەرىب بىسيار ، نەيلەرمەن ؟

※ ※

تىنمايىن يۈردۈم بۇ غەم دەشتىدە ھەيرانلىق بىلەن ،
ئاخىر ئۇمرۇم ئۆتتى ، سەد ئەفسۇس ، نادانلىق بىلەن .

بىر گۇلى شادىم ئاچىلماي بەخت گۇلىستانى ئارا ،
ھەيف ئۇمرۇم ئاقىبەت ئۆتتى پەرىشانلىق بىلەن .

بەسكى ئىلمى ھالۇ قالنىڭ يولىدا قىلساڭ ئەمەل ،
ئۇشبۇ مۇللالار بارى بوخلۇ ھەۋادارلىق بىلەن .

نەچچە مۇللا ئىلم ئوقۇپ ، رۇھى شەياتۇننى تاپىپ ،
چۇن رىباۋۇ رىشۋەنى يەرلەركى خۇشدارلىق بىلەن .

راست سۆز ئايتساڭ ئۇلارغە زەررە قىلماسلار قەبۇل ،
« كۇفر ئايتتىڭ ! » دەپ ئۇرارلار نەچچە ئازارلىق بىلەن .

مەشرەبا ، ھەربىر سۆزۈڭدۇر گەۋھەرى قىيمەتبەھا ،
ئايتما بۇ سۆزلەرنى ھەر ناكەسكە نادانلىق بىلەن .

※ ※

جىلۋە قىلۇرسەن مىڭ راز بىرلەن ،
پەرياد ئېتەرمەن ئاۋاز بىرلەن .

زۇلمىڭدىن ئۆلدۈم ، زالىم سىفەتلىك ،
رەھم ئەيلەمەيسەن ئىئزاز بىرلەن .

كافىر قىلىقلىق كۆڭلۈمنى ئالدىڭ ،
جان قۇشى ئۇچتى پەرۋاز بىرلەن .

گۇلدەك ئېگىلىپ كىرسەڭ ئىشكتىن ،
دىۋانە قىلدىڭ يۈز ناز بىرلەن .

مەشرەب غەرىبىڭ كۆيدى غەمىڭدىن ،
نالە قىلادۇر قىش ـ ياز بىرلەن .

※ ※

ئەي سەنەمى پەرىلىقا ، جىلۋەگەرى جەھانمۇسەن ؟
ئابى ھەيات لەبلەرىڭ ، دىلبەرى خۇش زەبانمۇ سەن ؟

ئايىنەئى جەمالىڭە شۇنچەكى ئىنتىزار ئىدىم ،
بىر كۈنى دېمەدىڭ ماڭا : « ئاشىقى ناتەۋانمۇسەن ؟ »

ھەر كىشى ساڭا بىر باقار ، سۇ بولۇبان ئېرىپ ئاقار ،

يۈزلەرىڭ ئالما ، دىل ياقار ، غۇنچەئى ئەرغەۋانمۇسەن ؟

ۋەسلىڭە يۈز ئىما قىلىپ ، ۋەئدەنى دائىما قىلىپ ،
ئاخىرىدا جەفا قىلىپ ، كۆيدۈرگۈچى ئىمانمۇسەن ؟

ئەي سۆزلەرىڭ بىلەن سېنىڭ خەستە كۆڭۈل فەرەھ تاپار ،
لەززەتى جان ، ئەي پەرى ، سەن مېۋەئى بوستانمۇسەن ؟

مەشرەبىڭ جان فىدا قىلۇر ، كۈندە تاۋافۇ كويۇڭغە ،
سورمادىڭ ، ئەي ستەمگەرىم : « رەڭگى سارىق سامانمۇ سەن ؟ »

※ ※

ئۆلتۈرەيىن دەرمۇسەن ، يا كۆيدۈرەيىن دەرمۇسەن ؟
باشىمە يۈزمىڭ بەلالار كەلتۈرەيىن دەرمۇسەن ؟

كۆزلەرىڭ جەللاد ئېتىپ ، مىژگانلارىڭ بىداد ئېتىپ ،
كەشمىرى تىل بىرلە ھالىمنى سورايىن دەرمۇسەن ؟

يۈز تۈمەن باغى جەھان يۈزىنى بىر ـ بىر كۆرسەتىپ ،
كەئبەئى كويۇڭغە ئاخىر باردۇرايىن دەرمۇسەن ؟

ئاسماندىن يەرگە تاشلاپ ، خەلق ئارا رەسۋا قىلىپ ،
قۇش كەبى بالۇ پەرىمنى يۇلدۇرايىن دەرمۇسەن ؟

شاھبازى لامەكان كۆڭۈل ، قۇشىنى ئۇۋلابان ،
تەبل ئۇرۇپ ، دالباي قاقىبان قوندۇرايىن دەرمۇسەن .

مەن شەھىد ئىشقمەن ، ئۆلسەم كەفەنگە چولغاماڭ ،
ئول قىزىل قان بىرلە قوينۇم تولدۇرايىن دەرمۇسەن .

مەنسۇرى ھەللاجدەك ئىچىپ شەرابى ئەنتەھۇر ،

سۆدرەتىپ دار ئاستىغە ئالىپ بارايىن دەرمۇسەن ؟

ئىشق ئارا دەردۇ بەلالارنىڭكى سالدىڭ باشىمە ،
مەشرەبىڭنى ئىشق ئوتىدا كۆيدۈرەيىن دەرمۇسەن ؟

※ ※

جىلۋە ئەيلەپ شوخلۇقتىن جانىم ئالغان سەنمۇسەن ؟
يا مېنىڭ رۇھى رەۋانىم ، جىسىم ئارا جان سەنمۇسەن ؟

بۇ باشىم ئايلاندۇرار ئىشقىڭ شەمالى ھەر تەرەف ،
گۇلشەنى ئىشقىڭدا قىلغان بىدى لەرزان سەنمۇسەن ؟

ئىچمەيىن ۋەسلىڭ شەرابىن ، تەگدى بەدناملىق ئوقى ،
ھەسرەتىڭدە ئەيلەگەن يەر بىرلە يەكسان سەنمۇسەن ؟

زىينەتى ھۇسنۇڭنى ئىستەپ تاپمادىم دۇررۇ گۇھەر ،
مەئدەنى كۆزدىن چىقارغان دۇررى مەرجان سەنمۇسەن ؟

شامدەك ئەل بەزمىنى رەۋشەن قىلىپ ھۇسنۇڭ بىلەن ،
جانىم ئۆرتەرگە فىراقىڭ نارى سوزان سەنمۇسەن ؟

مىھنەتۇ دەردىمنى سورماي ، غۇنچەدەك ئاغزىڭ ئاچىپ ،
ئەلگە ئىشرەت باغى ئىچرە گۇلى خەندان سەنمۇسەن ؟

سايەدەك يۇردۇم ئاياغىڭ ئىزلارىغە سۇر كەلىپ ،
باقمادىڭ بىردەم تۇرۇپ ، سەرۋى خىرامان سەنمۇسەن ؟

ھەر كۆكۈل سەيدى ئۈچۈن زۇلفۇڭ كەمەندىن ئويناتىپ ،
سېھىر ئېتىپ ، ئەقلۇ ھۇشۇم قىلغان پەرىشان سەنمۇسەن ؟

ھەر زەمان ئەيلەپ غەزەب مەشرەبكە تارتىپ تىغى تېز ،

بۇ تەنىم سان ـ سان ئېتىپ ئىتلارغا سالغان سەنمۇسەن ؟

※ ※

ئىنتىزارىڭدىن چىقادۇر جانىم ، ئەي جان ، قايداسەن ؟
رەھىم قىل ، ئەھۋالىمى قىلغان پەرىشان ، قايداسەن ؟

فۇرقەتىڭدىن خەستە بولدۇم ، تەندە تاقەت قالمادى ،
جان غەمىڭدە يەتتى لەبكە ، دەردكە دەرمان قايداسەن ؟

دېمەدىڭمۇ : « سەن يارىڭدىن كەچ بۇدەم ، سۆيگىل مېنى »
شەرتۇ ئەھدىنى ئۇنۇتقان ئەھدى يالغان ، قايداسەن ؟

مەن زىلەيخادەك فەنا بولدۇم فىراقىڭ ئوتىدا ،
سەن فەراغەت خاتىرى يۇسۇفى كەنئان ، قايداسەن ؟

مەشرەبىڭ تاپقايمۇ ئىزلەپ شەھرۇ سەھرانى كېزىپ ،
يۈزى تولغان ئاي كەبى ، ئەي كۆزى چولپان قايداسەن ؟

※ ※

ئەي مېنىڭ نازۇك نىھال ئارامى جانىم ، قايداسەن ؟
بۇ كۆكۈل بوستانىدە غۇنچە دەھانىم ، قايداسەن ؟

نەچچە يىللار بۇ كۆكۈل مۇشتاق ئېرۇر دىيدارىڭە ،
ئۆرگۈلەي ، ئەي دىلبەرى شىرىن زەبانىم قايداسەن ؟

ئايرىلىپ مەن ياردىن بىر نەچچە كۈن بولدۇم جۇدا ،
ئاختۇرۇپ كەلدىم سېنى ، سەرۋى رەۋانىم قايداسەن ؟

ھالى زارىم كۆپ ياماندۇر ، قىلماساڭ بىر يول سوراپ ،
ئەي مېنىڭ خۇش مىھرىبانىم ،يارى جانىم قايداسەن ؟

كۆزلەرىم گىرىيان بولۇپ قالدىم بۇ غەم سەھراسىدا ،
ھەسرەتىڭدە چىقتى بۇ ئاھۇ فىغانىم قايداسەن ؟

تەشنەلەبدۇر مەشرەبىڭ ، بولدى يۈرەك باغرى كەباب ،
فۇرقەتىڭدە چەشمەئى ئابى رەۋانىم ، قايداسەن ؟

※ ※

بولماسام مەجنۇن ، بەياباندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن ،
چەشمە بولسام مەنكى ، ئۇماندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

يەتكەنىم يوق رەڭ بەرەڭ ئالەمنى بۇيى مەئنىگە ،
بىر گەدادۇرمەنكى ، سۇلتاندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

سەد ھەزاران ئىلم ئوقۇپ مەن بىر ئەلىفقە لالمەن ،
بىلمەسەم تەفسىرى قۇرئاندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

ھەزرەتى نۇھ كەتتىلەر ، مەن ئايرىلىپ قالدىم ، دەرىغ ،
كىشتى كۆرمەيمەنكى ، تۇفاندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

ھەزرەتى ئادەم ساتىپدۇر جەننەتۇل پىردەۋسنى ،
چۈن يېتەر بىر دانە ، رىزۋاندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

ھىممەتىم بار ئېردى ، زەھمەت باستى ، نابۇد ئەيلەدى ،
مۇر بولماپمەن ، سۇلەيماندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

كىمكى كىشتى دەرمەھەل قىلدى ، كۆكەردى ھاسىلى ،
ئەككىنىم يوق دانە ، بۇرۇندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

مەشرەبا ، ساھىب تەلەبلەرگە گەپۇر دىل دەردىنى ،
ئۆزگەلەرگە ئەشكى مىژگاندىن نېچۈك ئەيلەي سۇخەن .

※ ※

يوق پەرىلەر ئىچرە ، جانان ، سەن كەبى شىرىن دەھەن ،
كۆزلەرىڭ جەللادۋەش ، كىرپىكلەرىڭ تىرى كەمەن .

بىر قەدىڭدەك سەرۋ ھېچ بوستان ئىچىندە پۈتمەگەي ،
گۇل ئۇزارىڭ گۇلگە ئوخشارمۇ ۋەيا بەرگى سۇمەن ؟

كىمنى كۆرسە ئاقىزادۇر قانىنى دەريا قىلىپ ،
قايسى جەللاد بولغۇسى قاشىڭ كەبى شەمشىرزەن ؟

غۇنچەئى لەئلىڭگە تەشبىھ ئەيلەسە ئېرمەس ئەدەپ ،
ھەددى ئېرمەس سەدقەگە لەئلى بەدەخشانۇ يەمەن .

ئاتەشى لەئلىڭ ئىچىدىن ئابى ھەيۋان نۇش ئېتەر ،
ھۇققەئى يەئۇت ئىچىندە تىشلارىڭ دۇررى ئەدەن .

سۇنبۇل ئولغاي زىرى پا يا زەئفەران يا ئۇدكىم ،
بارچەنى ئەبتەر قىلۇر ئول سۇنبۇلى ئەنبەر شىكەن .

باغى ئىشرەتتە يوق ئېرسەڭ بىر تىكەندۇر كۆزگە گۇل ،
گەر خەيالىڭ ئۆلماسە كۆڭلۈم ئېرۇر بەيتۇل ھەزەن .

مىھرۇ ، ماھۇ لەئلۇ گۇلنى كۆرمەسەم ، ئول يۈزۈڭە ،
خىلۋەتى بولسا ، بولۇپ پەرۋانە باقسام جانۇ تەن .

دانەئى خالۇ لەبىڭ ئوتلۇق يۈزۈڭدە ، ئەي پەرى ،
ئاتەشىن جىسمىم ئارا كۆڭلۈمدەدۇر مۇشكى خوتەن .

رەھم قىل مەشرەب قولۇڭغە ، خەستەۋۇ زارىڭ سىنىڭ ،
دەۋلەتىڭ پايەندە قىلسۇن ئول خۇدايى زۇلمىنەن .

※ ※

مىڭ ئەنەلھەق كېلەدۇر مەنسۇر ئاسىلغان دارىن ،
ھەر زەمان لەببەيكە دەپ قىلغاي نىدا جەبباردىن .

ئالىمى گۇفتار بولما ، فازىلى كىردار بول ،
بەندەلەرنى ھەق سورار مەھشەر كۈنى كىرداردىن .

بارچە خەلق سەۋداسىنى قىلدىكى ، سەن قالدىڭ بۇ دەم ،
كىمكى كەم خەرجى ئېرۇر خۇشك قايتار ئول بازاردىن .

مارى زاھىر سەھل ئىرۇر نەفس ئەژدەھاسى ئالدىدە ،
مەشرەبا ، قورقماسمۇسەن ، كۆڭلۈڭدە نەفسى ماردىن .

※ ※

ئەزەلدىن تا ئەبەد كۆڭلۈم قۇتۇلماس ئىشق بەلاسىدىن ،
يۈرەكىم رەخنەلەر بولدى بۇ ئىشقىڭ ماجەراسىدىن .

خەيالىمدە سېنىڭ ۋەسلىڭ تاپالماسمەن ، مەنى ھەيران ،
مەگەر ۋەسلىڭگە يەتسەم پىرى كامىلنىڭ دۇئاسىدىن .

ئىشت ئەرزىمنى ، ئەي دىلبەر ، يۈرەك ـ باغرىم كەباب بولدى ،
رەقىبلەر شادىمان بولدى نىگارىمنىڭ جەفاسىدىن .

سەنەم ، سەنسىز بۇ دۇنيادا تىرىكلىك قىلماغىم مۈشكىل ،
كەل ، ئەي كۆڭۈل ، كېچەيلى بۇ تىرىلىكنىڭ بەقاسىدىن .

سەنەم ، ئىشقىڭ ئوتى ئاخىر مېنى بىخانۇمان ئەتتى ،
كۆيەرمەن دەم بەدەم تىنماي بۇدەردى بىدەۋاسىدىن .

خەراب بولدى مېنىڭ كۆڭلۈم ، كىشىم يوقتۇركى زار ئەتسەم ،

سۆڭەكلەر رەخنەلەر بولدى دىلىمنىڭ ئاھۇ ۋاسىدىن .

سېنىڭ ئىشقىڭ بىلە يىغلاپ ، ئەگەر مەھشەردە ئاھ ئۇرسام ،
كۆيەرلەر مۇئمىنۇ كافىر بۇ مەشرەبنىڭ نەۋاسىدىن .

※ ※

يىغلاسام ۋەقتى دۇئا بولغايمىكىن ؟
كۆز ياشىم دەردكە دەۋا بولغايمىكىن ؟

بادەئى ئىشقۇ مۇھەببەتدىن ئىچىپ ،
شەۋكەتى دۇنيا جۇدا بولغايمىكىن ؟

يىغلاماقدىن ماڭا ئىمكان قالمادى ،
ياردىن ماڭا نىدا بولغايمىكىن ؟

قايسى بىر دەردىمنى ئايتاي ، دوستلار ،
ئۆلمەيىن دەردىم ئەدا بولغايمىكىن ؟

مەشرەبا ، كۆيدۈردى يار ، ھالىم خەراب ،
ئەرز ئېتەرگە دادخا بولغايمىكىن ؟

※ ※

داد ئەيلەپ يارنىڭ كويىدا يۈرگەن بارمىكىن ؟
تۈن ـ سەھەرلەردە دىلى رازىنى سورغان بارمىكىن ؟

مەن غەرىب ھەيران بولۇپ قالدىم بەيابانلار ئارا ،
جان چىقار ھالەتدە ھەم يارىنى سۆيگەن بارمىكىن ؟

زەررەئى كۆڭلۈم ئوتى چىقسە جەھاننى كۆيدۈرۈر ،
دەرگەھىغە باش قويۇپ ، دىيدار كۆرگەن بارمىكىن .

ئۇل قىيامەت دەشتىدە ھەر كىم يۇرۇر ئۆز دەردىدە ،
داد ئېتەرمەن ئۇل زەمان ئەرزىمنى سورغان بارمىكىن ؟

مەي ئىچىپ مەشرەب ئەزەلدىن ، مەست كەتتى ئاقىبەت ،
جاننى بەرمەسدىن بۇرۇن ، جانانغە يەتكەن بارمىكىن ؟

※ ※

يارنىڭ كويىدا ئۆلگەن بارمىكىن ؟
بىر ئۆلۈپ قايتا تىرىلگەن بارمىكىن ؟

يارنى ۋەسلىنى ئىزلەپ ، چەرخ ئۇرۇپ ،
تەلمۈرۈپ يوللاردا قالغان بارمىكىن ؟

قەتل قىلماقغە ھۆكۈم ئەتكەنىدە ؟
يالبارىپ بويىننى سۇنغان بارمىكىن ؟

شاھبازى لامەكان ـ سۇلتانى ئىشق ،
تەبل ئۇرۇپ دالبايغە قونغان بارمىكىن ؟

نەچچە يىل ئافاق خوجام خىزمەتىدە ،
شول خوتەن دەشتىدە يۇرگەن بارمىكىن ؟

مەن كەبى تەرسايۇ رەسۋالار بولۇپ ،
بويىنغە زۇننار سالغان بارمىكىن ؟

تاڭلا مەھشەردە يىغىلسە جۇملە خەلق ،
كۆز ياشى جەيھۇنچە ئاقغان بارمىكىن ؟

داد ئېتەر مەشرەب خوتەن سەھراسىدا ،
بىر زەمان دەردىگە يەتكەن بارمىكىن ؟

※ ※

مەجنۇن ئىلە كەزدىم نەچە يىل دەشتۇ بەيابان ،
لەيلىنى سوراغلاپ يۇرۇدۇم بىسەرۇ سامان .

بۇ ئەرزى دىلىمنى ئىشتىپ ، رەھم ئەيلە ، نىگارىم ،
ۋەسلىڭنى تىلەپ كىمكى مېنىڭدەك ساڭا ھەيران .

يۇز جانىم ئەگەر بولسا ، سېنىڭ يولۇڭە ئىھسان ،
خۇشتۇر بۇ گەدالىق ، نە قىلاي تەختى سۇلەيمان .

مەست ئەيلەگەلى بۇ مەنى بىچارە غەرىبنى ،
بىر غەمزە قىلىپ ئۆتتى قاشىدىن مېنى جانان .

ھۇسنۇڭ سىفەتىنى ئوقۇبان پىرى مۇغانلار ،
دىۋانە بولۇپ ، بەلنى پۇكۇپ ، بولدىلار ئۇريان .

ئىشقىڭ ئوتىدا بۇ يۇرەكىم ئۆرتىنەدۇر ، ئاھ ،
ئاخىر بۇ تەنىم بولغۇسى ئىشق ئوتىدا بىريان .

ھەجرىڭ غەمىدىن باشىمە يۇز جەۋرۇ جەفادۇر ،
ۋەسلىڭگە يېتەي دەپ كېزەدۇرمەن كۆزى گىريان .

بىچارە قۇلۇڭ ساڭا دەيۇر ئەرزى دىلىنى ،
بەرگىل تەلەبىمنى ماڭا ، ئەي خالىقى ئىنسان .

ساقىئى ئەزەلدىن مەيى بىر جۇرئە يۇتتۇپمەن ،
بەسدۇر ماڭا بۇ، ئانىڭ ئۇچۇن ، نەشئەئى دەۋران .

ئەي دىلبەرى جانان ، سېنى دەپ خەستە بۇ ، مەشرەب ،
تۇشدى ئانىڭ باشىغە بۇ كۇن مىھنەتى ھىجران .

※ ※

قانىمنى تۆكەر ئىرمىش بەلخ شەھرىدە مەھمۇدخان ،
تەقدىرى ئەزەل بولسا ، نەيلەي ئاڭا بەرمەي جان .

ملك شۇكر خۇدايىمغە مەنسۇرغە قوشۇلدۇم مەن ،
ئول رۇيى سىياھلاركىم مەنسۇرنى ئۆلتۈرگەن .

بۇ ئىشق يولىغە كىرگەن ، ئەلبەتتە كېچەر جاندىن ،
كەچمەسە ئەگەر جاندىن ، ئايتقان سۆزىدۇر يالغان .

شىرىن غەمىدە فەرھاد ، تاغلاردا ئېتىپ فەرياد ،
ئىشق ئوتىدا ئۆرتەنىپ ئاخىر چۇ فەنا بولغان .

ئول ئاشىقى مەجنۇن ھەم لەيلىگە بولۇپ شەيدا ،
چۆللەردە ۋەتەن ئەيلەپ كۆز ياشى رەۋان بولغان .

ئول زارى زىلەيخا ھەم يۇسۇفكە بولۇپ شەيدا ،
كۆردۇڭمۇ خەلايىققە رەسۋايى جەھان بولغان .

كۆر تاھىرۇ زۇھرانى خەلق ئىچرە بولۇپ مەشھۇر ،
كۆڭلىنى بېرىپ يارغە ئىشقنى يولىدا ئۆلگەن .

ئىشق ئوتىدا ئۆرتەنگەن ئول ۋامىقۇ ئۇزرا ھەم ،
مەھشەر كۈنى بولغاندا جەننەتدە قىلۇر جەۋلان .

كۆر ئاشىق ئەرەنلەرنى ، ئەي مەشرەبى دىۋانە ،
كەلگەندە ئەجەل جامى جانى بىلە سىپقارغان .

※ ※

بىر كەرامەت ئەيلەگىل ، بىدەستۇ بىپامەن بۇ كۈن ،
ئۇمرۇم ئۆتتى ، ۋادەرىغا ، كورۇ گۇمراھمەن بۇ كۈن .

يول خەتەر ، مەنزىل يىراق ، بىزارلىقدە ، ئۆتتى ئۇمر ،
گاھ ئارىف ، گاھ مۇئمىن ، گاھ تەرسامەن بۇ كۈن .

ھېچ بىلمەسمەن ئۆزۈمنى قايسى مىللەت خەلقىمەن ،
گاھ ۋاسىل ، گاھىدا مەھرۇمى دەرگاھمەن بۇ كۈن .

مەشرەبا ، ئىنشائى دىل كۆپدۇر ، قانى ئۇمرى دەراز ،
خەلق ئايتۇرلاركى ، مەن مەشغۇلى سەۋدا مەن بۇ كۈن .

※ ※

زۇلفىنىڭ سەۋداسىدىن كۆڭلۈم پەرىشاندۇر بۇ كۈن ،
يار ۋەسلىن كۆرمەيىن يەر بىرلە يەكساندۇر بۇ كۈن .

خەلق ئارا گەر شادلىقلار بار ئىمىش ، مەن كۆرمەدىم ،
ھەر كىشى يۈز غەم بىلە چاكى گەرىباندۇر بۇ كۈن .

گەر ماڭا قىلسا نەزەر خۇرشىد دەرمەن ئاتىنى ،
گەرچە ئاندىن بىر كۆرۈنسە ماھى تاباندۇر بۇ كۈن .

بەندىدىن فەرھاد قاچتى غەم تاغىدا بىركەنىپ ،
خەستە مەجنۇن ھەم كېزىپ چۆللەردە سەرساندۇر بۇ كۈن .

گەر مۇھەببەت بىرلە قىلسا بىر نەزەر ئول سەرۋى ناز ،
جەننەتۇل رىزۋان بولۇر بۇ كۇلبە ئەھزاندۇر بۇ كۈن .

ئىتلارىغە ھەمدەم ئەتتى ، مەشرەبى بىچارەنى ،
ئەللاھ ـ ئەللاھ ، نى ئەجايىب لۇتفۇ ئىھساندۇر بۇ كۈن .

※ ※

ئىشق سەرگەردانىدۇرمەن ، مەندە يوق سەبرۇ سۇكۇن ،
تالئىم بولدى مېنىڭ روزى ئەزەلدىن ۋاژگۇن .

بىر بۇزۇق ئەۋۋارە كۆڭلۈمگە تاپالمام مەھرەمى ،
تاكى سىنغان شىشەنى قايتىپ قىلىپ بولماس پۈتۈن .

دىلدەكى نەقدىمنى مەن يولۇڭغا بەرباد ئەيلەدىم ،
نى مۇشەققەتلەرنى تارتدىم سەن گۈلى رەئنا ئۈچۈن .

دۇشمەنى غەددار دۇنيا قىلدى ھالىمنى خەراب ،
ھېچ مۇئمىن مىسلى مەن رەسۋايى ئالەم بولماسۇن .

دوستلار ، ھالىمغە يىغلار دۇشمەنىم كۆرسە كۈلۈر ،
دەرد كۆپ ، ھەمدەرد يوق ، دۇشمەن قەۋىي ، تالىئ زەبۇن .

يۈز جەفا باشىمغە ئارتتۇردى ، ۋەفاسىن كۆرمەدىم ،
ئاخىرى بارى مەلامەت قامەتىمنى قىلدى نۇن .

كېچە ــ كۈندۈز تىنمايىن كۆپ ئىزتىرابلار ئەيلەدىم ،
راھەتىم دىلدىن كەمەيدى ، مىھنەتىم بولدى فۇزۇن .

غەم كۆزى تەلمۈردۈرۈپ كۆيدى بەيابانلار ئارا ،
قانلى ياشىم قىلدى سەھرالارنى رەڭگىن لالە گۇن .

ھەق يولىن تاپقان ھەمە ، دۇنيانى تەركىن قىلدىلار ،
قوپ سەن ھەم تەرك ئەيلەگىل ، ئەي مەشرەبى ساھىب جۇنۇن .

※ ※

ئەي فەلەك قىلدىڭ مېنى ئول مىھرىبانىمدىن جۇدا ،

بۇلبۇلى شۆرىدە يەڭلىغ گۈلىستانىمدىن جۇدا .

نەيلەيىن ، قىلدىڭ مېنى ئاخىر غەرىبۇ بىنەۋا ،
مۇبتەلائى غەم قىلىپ كۆكسۈمدە جانىمدىن جۇدا .

قۆمرى ياڭلىغ بەندەلىك تەۋقىنى بوينۇمغە سالىپ ،
تەلمۈرۈپ ھەيران ئىدىم سەرۋى رەۋانىمدىن جۇدا .

ئاھ ئۇرۇپ قان يىغلاسام ئەيب ئەيلەمەڭ ، ئەي دوستلار ،
مەن بولۇپمەن تۇتىئى شىرىن زەبانىمدىن جۇدا .

كوھ بەكوھ ، سەھرا بەسەھرا ، مەشرەبا، يۈرمەك نەدۇر ،
چۇغزى بىۋەيرانەدۇرمەن ئاشيانىمدىن جۇدا .

※ ※

بۇلبۇل ئېردىم قىلدى غەم ئاخىر گۈلىستاندىن جۇدا ،
ھەرسۇ ماتەم ئىچرە يۈردۈم شەككەرىستاندىن جۇدا .

سىنە چاك ئەتتىم ، مېنىڭ ئەيىبىمنى قىلماڭ ، دوستلار ،
قىلدى يەئقۇبنى فەلەك خۇرشىدى كەنئاندىن جۇدا .

نەچچە سەۋدالارنى كۆردى بۇمېنىڭ غەملىك سەرىم ،
بولمادى بىر سائەتى زۇلفى پەرىشاندىن جۇدا .

نارەسانىڭ دەردىگە ، يا رەب ، بۇ گەۋھەر تۈشمەسۇن ،
قەدر تاپماس ئول نىگىن دەستى سۇلەيمەندىن جۇدا .

شادمانىي ئىزلەدىم باشىمغە غەم كەلدى ھەمە ،
بىر زەمانى بولمادىم بۇ ئاھۇ ئەفغاندىن جۇدا .

مەشرەبا ، ئۆلگۈنچە ، دەرگاھىدا مەقسۇدىڭ بۇدۇر ،

خاتىرىڭنى قىلماغىل مۇنداق پۇشەيماندىن جۇدا .

※ ※

غەمزە قىلىپ قاشىمە كەل ، ساڭا قىلاي جانىم فىدا ،
كۆيدى يۈرەك چەكى ـ چەكى ، ئاھ نېتەي بولدۇم ئەدا .

ئۆلدى بۇ مەجنۇنىڭ خەراب ، لەيلى غەمىڭدا تىنمادىم ،
تولدى يۈرەككە ھەسرەتىڭ ، كۆيدىيۇ بولدى مۇبتەلا .

زاھىدى بەھرە ئالماغان ئىززەتۇ ھۆرمەتىن تىلەر ،
تائەتى خۇشكى زوھدىغە مۇنچە قىلىپ كىبرۇ ھەۋا .

داد ئېتەدۈرمەن ، ئەي سەنەم ، بولسە قىيامەت ئول كۈنى ،
ھەممەگە مەرھەمەت قىلىپ ، ماڭا بۇ دەردى بىدەۋا .

بادى خەزانى بىمەھەل ئۆمرۈمگە يەتتى ، نەيلەيىن ،
تەۋبە قىلىبان ئۆلمەدىم ساڭا خۇدائى كىبرىيا .

مەشرەبى بىقەرارى ئىشق تاپسە سېنى سوراغلاشىپ ،
قويسا باشىن بوسۇغاغە ھاسىل بولۇرمۇ مۇددەئا .

※ ※

خۇش قالىڭ ، مەن ئەمدى كەتدىم ، ئەي يارانلار ، ئەلۋىدا !
باشىمە تۈشتى غەرىبلىك ، قەدردانلار ، ئەلۋىدا !

بولماغاي ئېردى ئەۋەلدە كاشكى ئەييارى ئىشق ،
داغى ھىجران ئۆرتەدى ، ئەي نۆكتەدانلار ، ئەلۋىدا !

بولدى ئەييامى بەھارۇ سەبزە بولدى يەر يۈزى ،
ئەتتى پەيدا لالەدەك داغى نىھانلار ، ئەلۋىدا !

گەر فەلەك كۆيدۈرسە مۇنداق نەچچە كۈنلەر ئايلانىپ ،
بول جەھاندا قالماغاي نامۇ نىشانلار ، ئەلۋىدا !

نۇرى دەيمەن ، قۇۋۋەتى جانۇ دىلىمسىز ، دوستلارىم ،
يىغلاماقدىن كۆزلەرىمدىن ئاقتى قانلار ، ئەلۋىدا !

ھەرنە بولسا مەشرەبى بىچارەردىن ئەيلەڭ بىھىل ،
خۇش كەلامى بۇلبۇلى باغى جەھانلار ، ئەلۋىدا !

※ ※

قىلۇر مەجنۇن بەياباندا نەدامەت ئاھۇ ۋاۋەيلا ،
بۇ ئىشق بەندىگە تۈشكەنلەرنى زىكرى دائىما لەيلا .

ئىشىتكەچ يەتتى دەۋزەخ ۋەھىمىدىن كۆڭلۈم قاچان قورقار ،
كى ئاشىق چەشمىدىن ياش ئاقسا دەۋزەخ بولغۇسى دەريا .

كى دەۋزەخ يىغلاپ ئايتۇر : « ئال بۇ قۇلنى ئۇشبۇ ھەيىن ، يا رەب ،
كى بىزدە قالمادى تاقەت بۇ ئاشىق ئوتىدىن ئەسلا » .

كەل ، ئەي دىلبەر ، بۇ ھالەتدە بېرەي جانىم ئالۇر بولساڭ ،
غەزەب بىرلە باشىم چولغاپ قولۇمنى دەرمەھەل باغلا .

كەل ، ئەي مەشرەب ، ئۈمىد ئەتكىل خۇدايىڭ لايەزال ئېرمىش ،
ئىنايەت بولسا ھەقدىنكىم بولۇرسەن يار ئىلە تەنھا .

※ ※

ئەي سەبا ، مەندىن دېگىل سەرۋى رەۋانىمغە دۇئا ،
گۈلشەنى ۋەسلىگە بارساڭ ، مىھرىبانىمغە دۇئا .

قامەتىم نۇندەك بولۇپتۇر داغى ھىجرانى بىلە .

كۆيدۇرۇپ ئەۋزائى بارىم ، دىلىستانىمغە دۇئا .

غۇنچەدەك لەۋدىن تەكەللۇم ئەيلەبان جانىم ئالۇر ،
سۆزلەرى دۇررۇ گۇھەر شىرىن زەبانىمغە دۇئا .

نەقدى جانىم خىرمەنىن ئىشق ئىلە تاراج ئەيلەبان ،
مەن ھەزىن يۈز شۇكر ئېتىپ ئول رازدانىمغە دۇئا .

كارۇ بارىم دائىما غەم بىرلەر ، مەشرەب ، مۇتتەسىل ،
مۇشكىل ئىشلارنى يېشەر دەۋلەت نىشانىمغە دۇئا .

※ ※

ئەگەر ئاشىقلىقىم ئايتسام كۆيۈپ جانۇ جەھان ئۆرتەر ،
بۇ ئىشق سىررىن بەيان ئەتسەم تەقى ئول خانۇمان ئۆرتەر .

كىشىگە ئىشق ئوتىدىن زەررەئى تۈشسە بولۇر گىريان ،
بولۇر بىسەبرۇ بىتاقەت ، يۈرەك ـ باغرى ھەمان ئۆرتەر .

مەنى بىخانۇمان تىنماي كۆيۈپ ھەردەم فىراقىڭدا ،
نىگارا دەپ ئاتىڭ ئايتسامكى ، شەۋقىڭدىن زەبان ئۆرتەر .

قايۇ تىل بىرلە ، ئەي جانا ، سېنىڭ ۋەسفىڭ بەيان ئەيلەي ،
تىلىم لالۇ ، كۆزۈم گىريان ، سۆڭەكلەرنى چۇنان ئۆرتەر .

نە قاتتىق كۈن ئىكەن ، دىلبەر ، ۋىسالىڭدىن جۇدا بولماق ،
مېنىڭ ئاھىم ئوتىغە بۇل زەمىنۇ ئاسمان ئۆرتەر .

يۈرەكدە دەردۇ غەم قات ـ قات ، كى مەندە قالمادى تاقەت ،
ئەگەربىر زەررەسىن بۇل ۋەقت دېسەم ئىشقى بەيان ئۆرتەر .

بۇ دەرد ئىلە خەراپ بولدۇم ، كېلىپ ھالىمنى سورمايسەن ،

ئۈنۈم چىقسا يۈرەكدىن بۇ تەنۇ جان ، ئۈستىخاۋن ئۆرتەر .

بۇ مەشرەب دەردىنى ، جانا ، كى ھېچكىم باشىغە سالما ،
ئەگەر مەھشەردە ئاھ ئۇرسام بىھىشتى جاۋىدان ئۆرتەر .

※ ※

زاھىد ، مېنى ئەيب ئەتمە ، گۇل يۈزۈ دۇداغ ئۆرتەر ،
پەرۋانەنى كۆردۈڭمۇ ، ھەر كېچە چەراغ ئۆرتەر .

نەرگىس كۆزى بىردەمدە جانىمنى خەراب ئەيلەر ،
لەئلى لەبى مەيگۇنى داغ ئۈستىدە داغ ئۆرتەر .

زاھىد كەبى بولغانلار ، ئىشق ئوتىنى كۆرگەنلەر ،
بۇ ئوت سارى بارغاندا بىردەمدە يىراق ئۆرتەر .

دىلخەستە بۇ مەشرەبنى ھەر كېچەۋۇ ھەر كۈندۈز ،
گاھ ئوتلۇق نىگاھ ئۆرتەر ، گاھ سوزى فىراق ئۆرتەر .

※ ※

بىر جۇنۇنى مەندە يۈزمىڭ مەھشەرىستاننى بۇزار ،
چۇن ھەدىس ئايەت سۆزىن مۇنكىرى قۇرئاننى بۇزار .

گەرچە يۈزمىڭ غۇلۇ داد ئىشق لەنگەرى بولغايمۇ دەپ ،
بەرقى مەستان خىز ـ خىزى خەيلى ئاسماننى بۇزار .

كۆيدۇرۇر ئاشىقنىڭ ئاھى دەۋزەخۇ ھەفت ئىقلىمىڭ ،
بۇ سەمەندەر ئەخگەرى لەۋھ ، كۇرسى ، ئاسماننى بۇزار .

ياردىن ماڭا سەلامى ھەم پەيام بولغايمۇ دەپ ،
لەشكەرى فەيزى سەھەر ۋەسۋەسى شەيتاننى بۇزار .

مەشرەبا ، سەن ئىقتەدارلىق بەندەلەرگە ئۇلفەت ئول ،
سالدە ھەمراھ بولماسا ، ئەلبەتتە ئىمانىنى بۇزار .

※ ※

پەردە كۆتەرىپ ئول شوخ ھەرلەھزە ئىتاب ئەيلەر ،
نازى بىلە ئول دىلبەر ئاشىققە ئەزاب ئەيلەر .

كۆيدۇردى مېنى ئىشقى ، كۆڭلۈمدە ئانىڭ زەۋقى ،
ھىجران ئوتىدا شەۋقى باغرىمنى كەباب ئەيلەر .

گاھ غەمزە بىلە چىقسە ، گاھ ئىشۋە بىلە باقسە ،
زۇلفى زەنجىرىنى ھەردەم بوينۇمغە تاناب ئەيلەر .

ھۇشۇمنى تەمام ئالدى ، ئىشق ئاتەشىگە سالدى ،
ساقى قەدەھىن سۇنماي مەخمۇرى شەراب ئەيلەر .

قەد سەرۋۇ ، يۈزى گۈلزار ، مەشرەبنى قىلۇر ئەفگار ،
ھەم نازۇ ئىتاب ئەيلەر ، ھەم خانە خەراب ئەيلەر .

※ ※

شەھدۇ شەكەردىن ئارتۇغۇم ، ئارامى جانىم كەلدىلەر ،
كۆڭۈل ئۆيىنى كۆرگەلى رۇھى رەۋانىم كەلدىلەر .

كېتىپ ئىدى ئەقلۇ ھۇشۇم ، بىلىپ تۇرۇرلار خاھىشىم ،
يوقتۇر ئۇلاردەك ھېچ كىشىم ، شىرىن زەبانىم كەلدىلەر .

ساقى ماڭا سۇنغىل قەدەھ ، مەخمۇر ئىدىم مەن ئىشقىدە ،
شەھرى ۋۇجۇدۇم تەختىگە شاھى جەھانىم كەلدىلەر .

ياد ئەيلەر ئېردىم گاھ ـ گاھ ، كەلگەيمۇ دەپ ئول پادىشاھ ،

بولدى يۈزۈم مانەندى كاھ ، ئول دىلستانىم كەلدىلەر .

دائىم ئاڭا ھەيران ئىدىم ، ئىشقىدا سەرگەردان ئىدىم ،
مەن مەشرەبى گىريان ئىدىم ، ئول يارى جانىم كەلدىلەر .

※ ※

مېنىڭ ئاھۇ فىغانىمغە ئۇشۇل پەيكى سەبا يىغلار ،
تەئەسسۇف ئەيلەبان ، باغرى كۆيۈپ شاھۇ گەدا يىغلار .

يۈرەكىم پارەسىنى تاڭلا ئاچسام خەلقغە كۆرسەتسەم ،
شەفائەت ئەيلەمەسدىن ئىلگەرى ئول مۇستەفا يىغلار .

مۇسىبەت داستانىدىن ئەگەر دەفتەر ئاچار بولسام ،
ئەبۇ بەكرۇ ئۇمەر ، ئۇسمان ، ئەلى ئول مۇرتەزا يىغلار .

بۇ دۇنيادا غۇربەتىدىن ھېچ فارىغ بولمادى كۆڭلۈم ،
بەيابانلاردا ئاھ ئۇرسام ، ھۇسەينى كەربەلا يىغلار .

ئاشۇنداق تاجۇ تەختىنى قويۇپ ئەنۋائى نۇرانى ،
سۇلەيمان ھالەتىمگە ئاسەب ئىبنى بەرخىيا يىغلار .

ئاشۇ نازۇك ئەدانىڭ ھەجرىگە كىم مۇبتەلا بولسە ،
سەھەرلەر نالە ئەيلەپ ، ئۆرتەنىپ ماتەمسەرا يىغلار .

يۈرەكىم دەردىنى ئاچىپ بىرەۋگە كۆرسەتىپ بولماس ،
مەنى بەختى قارانىڭ ھالىغە بەختى قارا يىغلار .

سىنەمنى چاك ئېتىپ ، گۆردىن كۆتۈرسەم خەستە باشىمنى ،
كۆيەرلەر مۇئمىنۇ كافىر ، ھەمە ۋا ھەسرەتا يىغلار .

ھەمە ئاشىقلارىڭ بىرلەن تۇرارمەن بىر تەرەف تاڭلا ،

خۇدا قازى بولۇب سورسا ، بۇ مەشرەب دادخا يىغلار .

※ ※

مارى بەد مەندىن قاچاركىم ، كانى نەشتەر مەندە بار ،
بەدتەرىنى خەلقدۇرمەن ، نەفسى كافەر مەندە بار .

هەرقاچان دەرۋازەئى مەرگدىن ئەمان ئۆتسەم ۋەلې ،
يول خەتەردۇر ، قۇرقامەن ، يۈزمىڭ بەلالەر مەندە بار .

بەس ، مېنىڭ نەفسىم خۇدالىق دەئۋى قىلدى هەر زەمان ،
يولدا قالغان بەرھەمەنمەن تەشتى ئەخگەر مەندە بار .

چۇن ئەزەلدىن ، دوستلار ، ئىشقىدە كۆيگەن بەندەمەن ،
ماتەمىم باشىمدا كۆپدۇر ، داغى دىلبەر مەندە بار .

ئاتەشىمنى تازە قىلماڭلار ، قويۇڭلار ، يىغلايىن ،
ئۆرتەنىپ كۆيگەن بۇ مەشرەب داغى ئەبتەر مەندە بار .

※ ※

مەۋجى دەريايى تەلاتۇم شۇرىشى مەھشەرچە بار ،
يەرگە تۈشسە قەترە ئەشكىم بەخشىشى گەۋھەرچە بار .

گەۋھەرى نايابنى هەركىمگە زايىئ قىلماغىل ،
هەق سۇخەن ، بىل ، بىخەبەرنى كۆڭلىگە نەشتەرچە بار .

مەن تەسەددۇقى ئاشۇنداق ئالى هىممەتلەر بولاي ،
زىكرى ئەللاھ ـ زۇلفىقارى چاپىشى هەيدەرچە بار .

هەرخەسي چۇبىنى كۆردۈم زىكرىنى بىسيار دەر ،
هەر پىرى كامىلكى ، ئۆز قەۋمىگە پەيغەمبەرچە بار .

گەر ئۆزى بىر لۇتف قىلسا مۇرى لەڭنى شىر قىلۇر ،
پەششەئى لاغەرنى كۆر ، يولىدا ئىسكەندەرچە بار .

مەشرەبا ، قىلما سۇخەن سەن هەر نىچۈك نادانغە ، هەيف ،
قەدرىنى بىلگەن كىشىگە يەئقۇتى ئەھمەرچە بار .

※ ※

چىقسام كوچەغە شاھ سەۋارىم كېلەدۇر ،
گۇل غۇنچەسىدەك گۇلئۇزارىم كېلەدۇر .

هەريانغە باقىپ كىرپىك ئوقىن خەلقغە ئاتىبان ،
ئوتلارنى ياقىپ جانىمغە نىگارىم كېلەدۇر .

گۇلگۇن لەبىدىن ئىشق مەيىن ئەلگە سۇنۇبان ،
ئۆز مەستلىكىدىن كۆزى خۇمارىم كېلەدۇر .

جانىمغە تېگىپ هەر سارىدىن رەشك قىلىچى ،
مىژگان ئوقىنى هەريان ئاتارىم كېلەدۇر .

كەلمەي نەچە كۈن قايدا قەرار ئەتتى ئىكىنكىم ،
كۆڭلۈمدىن ئالىپ سەبرۇ قەرارىم كېلەدۇر .

ئۆلمەيمۇ بۇ دەرد ئىلەكى ، ئەي يارۇ يارانلار ،
هەر لەھزىدە مېنىڭ جانىم ئالارىم كېلەدۇر .

كۈندۈزۇ كېچە هېچ مەھەل كەلمەگەن ئېردى ،
بول تۈرفە كۆرۈڭ لەيلى ـ نەھارىم كېلەدۇر .

گۇل بەرگى كەبى غەم بىلە سارغايدى بۇ مەشرەب ،
نې غەم ماڭا ئەمدىكىم ئول غەمخارىم كېلەدۇر .

※ ※

دىلبەر يۈزۈڭ كۆرگەلى دىۋانە كېلىپدۇر ،
يۈز نازۇ كەرەشمە بىلە جانانە كېلىپدۇر .

دىۋانەئى شورىدە بۇ جانىڭنى فىدا قىل ،
كاكۇللارىكىم بىلىنە چۇلغانە كېلىپدۇر .

زەرراتى جەھان ئىچرە كۆيۈپ ، تەشنەلەب ئېردىم ،
جانانە بولۇپ ساھىبى پەيمانە كېلىپدۇر .

جانىڭنى فىدا ئەيلەگىل ، ئەي خەسنەئى مەشرەب ،
لەبلەرى شەكەر ، تىشلارى دۇردانە كېلىپدۇر .

※ ※

ئىشقىڭدا مېنى ۋالەۋۇ ھەيران ياراتىپدۇر ،
تەرسا بەچەنى غارەتى ئىمان ياراتىپدرۇ .

بۇ دەشتۇ بەيابانىدا ئۆلەرمەن ، نېتەي ئاخىر ،
خالىق مېنى تەشنە ، سېنى ئۇممان ياراتىپدۇر .

جانىمنى ئالۇر بولساڭ ، ئال ، ئەي دىلبەرى رەئنا ،
بىز غەمزەدەلەرنى ساڭا قۇربان ياراتىپدۇر .

تەقدىرى قەلەم باشىمە يەتتى ، نېتەيىن ، ئاھ ،
ھەجرىڭ غەمىدە بىسەرۇ سامان ياراتىپدۇر .

ئەرزىمنى ساڭا ئايتايىن ، ئەي شاھى جەھانىم ،
بىزلەرنى گەداكىم ، سېنى سۇلتان ياراتىپدۇر .

سەھرايى غەم ئىچرە مېنى ھەيرانۇ ، خەرابۇ
لەب تەشنەۋۇ دىلخەستەۋۇ سەرسان ياراتىپدۇر .

چۇن كۆزلەرىنى جادۇ دېمەك ئەينى خەتادۇر ،
تەگرى ئانى ئۆز مەيلىچە مەستان ياراتىپدۇر .

مەستانە سىفەت ئىشۋە بىلە نازۇ كەرەشمە ،
پەرۋانە سىفەت شەمئىگە سوزان ياراتىپدۇر .

دىۋانەۋۇ مەجنۇن نە قىلۇر ، يوقدۇر ئىلاجىم ،
ئەز روزى ئەزەل باغرىنى بىريان ياراتىپدۇر .

دىۋانەئى مەشرەب نە دېمىش ئېرسە يارانلار ،
ئەيب ئەيلەمەڭىزلەر ، ئانى نادان ياراتىپدۇر .

※ ※

زىبىبا سەنەمىم گۇلگۇنى زىبىبا ياسانىپدۇر ،
قانىمنى تۆكەر ، بۇكى قىزىل تون كىيىنىپدۇر .

بىلمەم يەنە ئول ئافەتى جان قايسى مەكاندا ،
كىم بىرلە چاغىر ئىچتىكى يۈزى قىزارىپدۇر .

شەھلا كۆزىنى جادۇ دېمەك ئەسلا خەتادۇر ،
تەگرىم ئانى ئۆز مەيلىچە تەنھا ياراتىپدۇر .

ساچىغە قىيا سالساكى ساچباغى چىرايلىق ،
ئول كاكۇلى لەيلىسى ئەجايىب ياراشىپدۇر .

تۇپراقىم ئۈزە لالە ئۈنەر ۋەقتىدە مەشرەب ،
كۆيدۈرمەك ئۈچۈن باغرىمە داغىڭ تۇتاشىپدۇر .

※ ※

هۇ سەداسى دەم بەدەم زاتى ھۇۋەيدادىن كېلۇر ،
ئاڭلاساڭىز بۇ سادانى شۇرى غەۋغادىن كېلۇر .

ئاي يۇزۇڭ تاھاۋۇ ياسىن ، ئەللەمەل قۇرئان ئىمىش ،
ئەئۇزۇ بىللاھ مەئنەسى ئىننا فەتەھنادىن كېلۇر .

بەندەئى پەرمانى ھەقسەن ، ئايتقانىنى قىل قەبۇل ،
ئۇشبۇ كۇن يەۋمىن - نۇشۇر نەھنى قەسەمنادىن كېلۇر .

ھەرنەكىم ياخشى ـ يامان قىلسا بىلىڭ ، ئەي ئادەمى ،
ئىننەما ئەھۋالەكۇم سۆيى ھۇۋەيدادىن كېلۇر .

سەنكى مەشرەب زاتىنى سوراپ نېتەرسەن ئاتىنى ،
سەن تىلەرسەن زاتىنى ئىسمى مۇسەللادىن كېلۇر .

※ ※

لەتافەت باغى ئىچرە قامەتىڭ سەرۋى خىرامانذۇر ،
كۆڭۈل قۇمرىسى تىنماي دائىما دەر شۇرۇ ئەفغاندۇر .

كۆزۈڭ جەللادۇەش ، قاشىڭ ھىلالۇ كىرپىكىڭ خەنجەر ،
لەبىڭ لەئلۇ دەھانىڭ غۇنچەئى سەدبەرگى خەنداندۇر .

سەن ، ئەي زاھىد ، مېنىڭ دەردى دىلىمنى ھېچ بىلمەسسەن ،
يۈرەكىمگە نەزەر قىلساڭ ، تەمامى زەخمى پەيكاندۇر .

بىھىشت ئىچرە قەدەم قويىمام يوق ئىرسە ۋەئدەئى ۋەسلىڭ ،
كى سەنسىز ماڭا بۇ جەننەت بەمىسلى نارى سۇزاندۇر .

كى سەنسىز نەيلەيىن ئۇشبۇ جەھاننى ، ئەي ۋەفادارىم ،

ئەزابى قەبر ھىجران دەردىدىن ئەلبەتتە ئاساندۇر .

ئۇمىدى كۆپ ئىدى رەنجۇر قىلدى ئىشق مەشرەبنى ،
ئەگەر مەقسۇدغە يەتمەي ئۆلسە ۋاۋەيلاۋۇ ئەرماندۇر .

※ ※

سېنىڭ ئىشقىڭدا ، ئەي دىلبەر ، يۈرەكىم تەھ بەتەھ قاندۇر ،
مۇھەببەت ئوتىدا ھەردەم كۆيۈپ كۆڭلۈم پەرىشاندۇر .

قاچان چىقغاي سېنىڭ دەردىڭ يۈرەكىمدىن ، نېتەي مەن زار ،
ئەگەر شول دەرد بىلەن ئۆلسەم ، ئىچىمدە تولا ئەرماندۇر .

نە بولغاي رەھم ئېتىپ سورساڭكى مەن كۆڭلى شىكەستەگىنى ،
ھەمىشە ئاشىقى مىسكىن سېنىڭ ئىشقىڭدا ھەيراندۇر .

سورارلار بەئزى ئادەملەر : « بۇ دەردىڭگە دەۋا بارمۇ ؟ »
مەن ئايتۇرمەن : « بەرادەرلەر ، بۇ دەردى ماڭا دەرماندۇر . »

كەل ، ئەي مەشرەب ، بۇ ئاشىقلىق ئىشى دۇشۋاردۇر بىلسەڭ ،
ئىنايەت بولسا گەر ھەقدىنكى ھەر مۇشكىل ئىش ئاساندۇر .

※ ※

ئەجەب مەجنۇن ئېرۇرمەن ، دەشت ئىلە سەھراغە سىغمامدۇر ،
دىلىم دەريايى نۇردۇر ، مەۋج ئۇرۇپ دۇنياغە سىغمامدۇ .

شەرىئەت ھەم تەرىقەت ھەم ، ھەقىقەت مەندەدۇر مەۋجۇد ،
چۇ سۇلتانى ئەزەلدۇرمەن ، كى ئەرش ئەلاغا سىغمامدۇر .

خەلىل ئاسا بۇ يولدا ئاتەشتىن نەمرۇد مىئراجىم ،
ھەمان دۇررى ھەقىقەتمەنكى ، ھەر دەرياغە سىغمامدۇ .

رىزا مۇلكىدە مەن ھەلقۇمنى تۇتتۇم تىغى ئەكفەرگە ،
بۇ يولدا سىينەئى پاكى زەبىيۇللاھغە سىغمامدۇ .

ئەگەر چەندە زىيارەت قىلمادىم مەن كەئبەئى زاھىر ،
تەرىقەت ھاجىسىدۇرمەنكى ، بەيتۇللاھغە سىغمامدۇر .

گەھى بولدۇم فەقىرۇ ، گاھى شاھۇ ، گاھ گەدادۇرمەن ،
ئەجەب دىۋانەمەن ، فەرداكى مەھشەرگاھغە سىغمامدۇر .

مەقامى ھەيرەت ئىچرە گاھى خۇدمەن ، گاھى بىخۇدمەن ،
جۇنۇن بازارىدا مەستمەنكى ، ئىستىغناغە سىغمامدۇر .

گاھ ئۇرۇس گەھى چىركەس ، گەھى مۇئمىن ، گەھى تەرسامەن ،
نى كەۋنەيىننى مىيانى لاۋۇ ئىللەللاھغە سىغمامدۇر .

مۇدام مىسكىن ئېرۇرمەن چۇن غۇلامىڭ ـ مەشرەبىڭدۇرمەن ،
مەنى بىچارە بۇ دۇنيا بىلەن ئۇقباغە سىغمامدۇر .

※ ※

قاشىڭ مىھرابى ، ئەي دىلبەر ، مېنىڭكىم قىلبەگاھىمدۇر ،
يۈزۈڭ مىھرى كۆڭۈلنى رەۋشەن ئەتمەكلىككە ماھىمدۇر .

ئىبادەتنىڭ قىيامى پايى گامىڭ خانەئى كەئبەم ،
ئىزىڭ ئول ئاستانى ئالى ئۈزرە تەكيەگاھىمدۇر .

ئىكى ئالەم خەيالاتى ماڭا قاتىل ئېرۇر جانا ،
سىپاھى تارتىپ ئاتلانساڭ ماڭا يادىڭ پەناھىمدۇر .

بۇ كۆڭلۈم مايىلى بولسا غەيرىنى يادىنى قىلماقغە ،
غەمىڭ فۇرقەت ئوتىدا ھەرنە قىلسە ئۆز گۇناھىمدۇر .

ۋەلي كۆڭلۈم قەبۇل ئەتمەس ئۆزۈڭدىن ئۆزگەنى ، دىلبەر ،
ساچىڭنىڭ ھەلقەسى ئول زۇلمىدىن ئارامگاھىمدۇر .

قارا ، كۆرگەن فەلەكتە ئەبرى ئېرمەس ، ياغقانى يامغۇر ،
فەلەك ھالىمغە يىغلاپ ، ئول قاراسى دۇدى ئاھىمدۇر .

ئەمەسدۇر ئۇستىخان ئاتىڭ ئاياغ ئاستىدا سودرەلگەن ،
غەمىڭ رەنجى بىلەن ئۆلگەن مېنىڭ جىسمى تەباھىمدۇر .

جەفاۋۇ جەۋر ئىلە زۇلمىڭ ماڭا بىدادلار قىلدى ،
كەرەشمەڭ كۆرسە قەتل ئەيلەر ، دېمەس بۇداد خاھىمدۇر .

گۇناھىم غەيرىدىن ئېرمەس ـ كۆزۈمدىن ئىختىيارىمدىن ،
مېنى بۇ ئوتقە سالغان ئىختىيارىم ھەم نىگاھىمدۇر .

مېنى ئۆلتۈرسەڭ ، تىر گۈزسەڭ سەنەم لۇتفۇ ستەم ئەيلەپ ،
سېنىڭدۇر ئىختىيارىم ، ھەرنە قىلساڭ پادىشاھىمدۇر .

كېچە ـ كۈندۈز بۇ مەشرەبنىڭ خەيالى ئاستان ئېرسە ،
ۋىسالىڭ دەۋلەتىن تاپماقغە ئول پەدىد راھىمدۇر .

※ ※

نەغمەئى ئەرغەۋان چالىپ دىلبەرى خۇش نەۋا كېلۇر ،
لەززەتى ئىشقىنى تاپىپ زىكرى ئىلە سەنا كېلۇر .

ئەسلى مۇھەببەت ئىستەسەڭ ، كۆللى سىۋانى تاشلاغىل ،
فەقر لىباسىنى كىيىپ ، دەر بەدەرى گەدا كېلۇر .

ئۇشبۇ جۇدالىق دەردىنى مەن كىمگە ئايتاي ، دوستلارىم ،
يىغلاماسام بۇ ھالىمە دەردىمە نى دەۋا كېلۇر .

ئاھىمە مەھشەرىڭ بىلە ھەم يەتتى دەۋزەخىڭ كۆيەر ،
ئاندىن ئۆتۈپ بۇ ھالىمە ئەرش ئۈستىگە سەدا كېلۇر .

بەندەئى پۇر گۇناھ ئۆزۈڭ ، تۇرغىل سەھەردە يىغلاغىل ،
كۆز ياشىڭنىڭ ھۆرمەتىدىن دەردىڭە چۇن دەۋا كېلۇر .

مەشرەبى مەھدى ئەدھەمى خوشلادى فەقر ئەھلىنى ،
بەندە ئۇمەم سىددىقى بەسىددىقى دىل سەفا كېلۇر .

※ ※

ئىشق چۇن ھەر دىلغە تۈشسە ئەۋۋەلا جان ئۆرتەنۇر ،
ئاھى مەجنۇندىن ھەمە كوھۇ بەيابان ئۆرتەنۇر .

ئاسەف ئىبنى بەرخىيادەك ئالى ھىممەت بولماسە ،
تاكى بىلقىسنى كۆتۈرگۈنچە سۇلەيمان ئۆرتەنۇر .

كوھ بەكوھ ئەۋۋارەلەر ئەيلەر يېتىشكەن سۇگرە ئىشق ،
بوينىغە زۇننار تاقغان شەيخى سەنئان ئۆرتەنۇر .

نا ئۇمىدلىك كۇفر ئېرۇر ، مەشرەب ، ئۇمىد ئەتمەك كېرەك ،
كىم ئۇمىدنى ئۈزدى ھەقدىن جانۇ ئىمان ئۆرتەنۇر .

※ ※

ئاھى دىلىمغە ، زاھىد ، مەسجىدۇ مۇنبەرىڭ كۆيەر ،
قاچماساڭ ئەمدى ئالىبان تەسبىھۇ دەفتەرىڭ كۆيەر .

بازى رۇكۇۋۇ سەجدەدە غەيرەتى شەھپەرىڭ قاقىپ ،
مەن بارۇر يەرنى كۆزلەمە ، ئەي جىبرەئىل پەرىڭ كۆيەر .

جەننەت ئىچىندە گۇل يۈزۈڭ بولماسە ئاھ تارتىمەن ،

تۇبى كۆيۈپ فەنا بولۇر ، چەشمەئى كەۋسەرىڭ كۆيەر .

بادەئى لەئلى ئىزلەسەم ، يار مۇيەسسەر ئەيلەمەس ،
بىر نەپىسىمنىڭ تەپتىگە دەۋزەخۇ ئارەزىڭ كۆيەر .

مەشرەبى زارۇ ناتەۋان ، كويىدا لاپى ئۇرماغىل ،
با ئەدەب ئول بۇ يول ئارا باشدىن ئاياق بارىڭ كۆيەر .

※ ※

مەلەكسەن يا بەشەر ، يا ھۇرۇ غۇلمانسەن ، بىلىپ بولماس ،
بۇ لۇتفۇ بۇ نەزاكەت بىرلە سەندىن ئايرىلىپ بولماس .

ئەجەب بىرەھم دىلبەرسەن ، ئەجەب شوخى سىتەمگەرسەن ،
چەراغى ھۇسنى رويىڭدىن كۆڭۈلنى جەم قىلىپ بولماس .

يۈزۈڭنىڭ ئافتابىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ قالدىم ،
فەلەككە قول ئۇزارتىپ شەمسى ئەنۋەرنى ئالىپ بولماس .

يۈزۈڭ مىسلى قىزىل گۇلدۇر ، كۆڭۈل چۇن بۇلبۇلى شەيدا ،
بۇ گۇلنىڭ ئىشقىدىن بۇلبۇل چەمەندىن ئايرىلىپ بولماس .

كەل ، ئەي مەشرەب ، ئەگەر ئاشىق بولۇپسەن ، بولماغىل غافىل ،
بۇ غەفلەت ئۇيقۇسىدىن ، ئەي يارانلار ، ئويغانىپ بولماس .

※ ※

مېنىڭ رازى دىلى زارىم پەرۋانىدۇر بىتىپ بولماس ،
كى ئىشق ئەفسانەسىنى دەفتەر ئۈزرە شەرھ ئېتىپ بولماس .

تىكەنسىز گۇل ، سەدەپسىز دۇر ، مەشەققەتسىز ھۇنەر يوقتۇر ،
رىيازەت چەكمەگۈنچە يار ۋەسلىگە يېتىپ بولماس .

خەدەنگى تىرى مىژگانىڭ تېگىپ سىنەمگە جا بولدى ،
كۆڭۈل رەخمىن ئاچىپ بىدەردلەرگە كۆرسەتىپ بولماس .

ئاشۇنداق مۇستەفانى ئۇشبۇ ئالەمدىن فەنا قىلدى ،
خۇداغا بۇ سەبەبدىن ، ئەي بەرادەر ، بەھس ئېتىپ بولماس .

ئۇزاق ئېرمىش ئاشۇ زىبىبا سەنەمنىڭ قەسرى ، ئەي مەشرەب ،
ئەگەر مىڭ يىل جەدەل قىلساڭ ئۇ مەنزىلگە يېتىپ بولماس .

※ ※

ئەگەر ھەر يەردە بولسام مەن ، كۆڭۈل سەندىن جۇدا بولماس ،
مەگەر مىڭ يىل نەۋا قىلسام ، سېنىڭ دەردىڭ ئەدا بولماس .

تىلەرمەن ۋەسلىنى تىنماي نەچە يىللار يۈرۈپ سەرسان ،
بارىپ ئايتىڭ ئاشۇ يارغە جۇدالىقدەك بەلا بولماس .

خەلايىقلاركى ئايتۇرلار : « بۇ دەردىڭگە دەۋا يوقمۇ ؟ »
ئۆزىدىن ئۆزگە ، ئەي دوستلار ، ماڭا ھېچ بىر دەۋا بولماس .

※ ※

يەتمەسە بادى سەبا غۇنچەغە ، خەندان بولماس ،
ئىشقدىن تاپماي ئەسەر كەبك سۇخەندان بولماس .

گۇل يۈزىنى كۆرمەسە گۇلشەن ئىچىندە بۇلبۇل ،
ئايلانىپ ھەرگىز ئاشۇ يەردە خۇش ئەلھان بولماس .

ئىشق ئوتى زارۇ ، زەلىلۇ ئەيلەگەي يۈزنى سارىق ،
جانى گەر كۆيمەسە ئاشىق يۈرەكى قان بولماس .

كۆزى ئاتەش ، يۈزى مەھۋەش ، سۆزى دىلكەش ، نەزەرى

تۈشمەگۈنچە قارا تاش لەئلى بەدەخشان بولماس .

ئىكى زۈلفى ئىچىدىن ئاي يۈزى رەخشان بولۇبان ،
شەمئى ۋەسل بولماسە ھىجران تۈنى تابان بولماس .

يىغلاپ ئايتتىم : ماڭا فۇرقەت تۈنىدە ئاي يۈزلۈك ئاچ !
ئول دېدى : مىھر ياغىن بولسە ، نۇرەفشان بولماس !

دېدى : ۋەسلىم خۇش ئەگەر ، ھەجر ئەلەمىدىن دىمە سۆز ،
ئاشىق ئولدۇركى ، خەبەردارى تەنۇ جان بولماس !

دېدىم ئاڭا : نېتەيىن كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈردى بۇ دەرد ،
بۇ نېچۇك دەردكى ، ئاڭا ھەرگىز دەرمان بولماس .

دېدى : مەشرەب ، سېنى ھىجران ئوقى مىڭ پارە قىلۇر ،
غەم يېمەن ، لەئل نەچە پارەدۇر ئەرزان بولماس .

※ ※

ئىشق مەزھەبىگە تەقۋىيۇ تائەت چىدايالماس ،
تەسبىھۇ سەنا ، زۇھدۇ ئىبادەت چىدايالماس .

كىم كۆرسە ئاشۇ دىلبەرى رەئنانى بە يەكبار ،
بىتاقەت ئولۇپ ، ئەيشۇ فەراغەت چىدايالماس .

فەريادۇ فىغانلا قىلادۇرمەن كېچەيۇ كۈندۈز ،
ھەيرەتتە قالىپ قەد ئىلە قامەت چىدايالماس .

ئەدھەم سىفەت ئول كىرسە كىشى فەقر يولىغە ،
ئاسايىش ئىلە خەيرۇ سەخاۋەت چىدايالماس .

ئەربابى مۇھەببەتكى يېتىپ بۇيى سەنەمدىن ،

ئەقلى كېتىبان سەبرۇ قەنائەت چىدايالماس .

ئەي زاھىد ، ئەگەر كۆرسەڭ ئاشۇ ماھلىقانى ،
زۇھدۇ ۋەرەئۇ كەشفۇ كەرامەت چىدايالماس .

دىۋانە قىلۇر ئىشقى سەنەم ۋەسلى چۇمەجنۇن ،
نامۇسۇ ھەيا ، ئەيبۇ قەباھەت چىدايالماس .

كىم جامى مۇھەببەت مەيدىن جۇرئەنى ئىچسە ،
شاھانە ھەشەم ، ئىززەتۇ ھۇرمەت چىدايالماس .

بۇ ئىشق ئېلىنىڭ ھەردەم ئېتەر ۋەلۋەلەسىگە ،
بىشۇبھە بىلىڭ ، دەستى ئىرادەت چىدايالماس .

مەشرەب كېلىبان كۆكۈل ئىلە رەقسى سەماقىل ،
ئىشق مەزھەبىدە ئابى تەھارەت چىدايالماس .

※ ※

ئول ئىشقى سەنەم دەردىگە ھەيدەر چىدايالماس ،
قەقنۇس كۆيەر بەلكى ، سەمەندەر چىدايالماس .

مەئشۇق يۈزىدىن بەرسە ئەگەر زەردە زىبايى ،
تاغلار كۆيەرۇ مۇسا پەيەمبەر چىدايالماس .

بىر جىلۋە قىلىپ چىقسا بۇ ئالەمگە پەرى رۇ ،
دىۋانە بولۇپ مۇئمىنۇ كافەر چىدايالماس .

ئاشىق ئېلىنىڭ نالەئى فەريادىن ئىشىتسە ،
مەسجىد كۇيەرۇ ۋائىزى مۇنبەر چىدايالماس .

ئىشق ئەبرى ئەگەر ياغساكى دەرياغە چۇ نەيسان ،

دەرياۋۇ سەدەف ھەم دۇرى گەۋھەر چىدايالماس .

ئىشق ھەيرەتىدىن كىرسە چەمەن ئىچرە گەر ئاشىق ،
ھالىنى كۆرۈپ سەرۋۇ سەنەۋبەر چىدايالماس .

مەشرەب ، سەن ئەگەر ۋەسلى سەنەم ۋەسفىنى ئايتساڭ ،
مۇشكىنى خوتەن ، سۇنبۇلۇ ئەنبەر چىدايالماس .

※ ※

شەرھ ئەيلەسەم ئىشق دەفتەرىنى جان چىدايالماس ،
ھەم جانۇ جەھان ، ئادەمۇ ھەيۋان چىدايالماس .

ئەۋرادى مۇھەببەت ئوقۇبان مەسجىدە كىرسەم ،
مەسجىد كۆيەرۇ تاقى فەراۋان چىدايالماس .

مەيخانە كىرىپ ۋەسلى سەنەمدىن خەبەر ئالسا ،
زاھىد كۆيەرۇ ئاقىلۇ نادان چىدايالماس .

مەھشەر كۈنى گەر بەرق ئۇرۇبان چىقسە نىگارىم ،
دەۋزەخ كۆيەرۇ جەننەتۇ رىزۋان چىدايالماس .

ئىشق دەفتەرىدىن گەر ئوقۇسام سۇرە بەيەكبار ،
بىشۇبھە بىلىڭ ، ئايەتى قۇرئان چىدايالماس .

گەر نەئرە ئۇرۇپ تەۋسەنى ھىممەت مىنە قالسام ،
ئالەمگە تۈشۈپ شۇرىشى ئەفغان چىدايالماس .

مەشرەب ، سەن ئەگەر دەۋرىئى ئىشقى سەنەم ئەتسەڭ ،
بىللاھكى ، ئاگا جىسمىڭ ئىلە جان چىدايالماس .

※ ※

دەردىم ئۇتىغە يارى بەرادەر چىدايالماس ،
دەرد ئەھلى يانار ، ھەزرەتى داۋەر چىدايالماس .

دەردىمدىن ئەگەر زەررە ئەسەر قىلسە فەلەككە ،
ئۇتلار چاقىلار چەرخى مۇددەۋۋەر چىدايالماس .

ئىشق گەۋھەرىنى پاش ئەگەر قىلسام ئەشۇندا ،
دەللال قىغان ئەيلەرۇ مۇشتەر چىدايالماس .

بۇل سىررى دىلىم زاھىر ئەگەر بولسە فەلەككە ،
ئۇل ماھ كۆيەر ، شەمسى مۇنەۋۋەر چىدايالماس .

ئۇل رۇزى ئەمەل نامەسىنى بەرسە قولۇمغە ،
ئاچىپ ئۇقىسام مەجمەئى مەھشەر چىدايالماس .

دەردىمنى ئەگەر سالسە تەرازۇئى ئەمەلگە ،
ئانى كۆرۇبان مۇئمىنۇ كافەر چىدايالماس .

ۋائىز بولۇبان ۋەئىز دېسەم مەسجىد ئىلىگە ،
ۋەئزىم ئىشىتىپ ، مەسجىدۇ مۇنبەر چىدايالماس .

ئەشئارى لەزىز ئىلە جەۋاب ئايىتتى بۇ مەشرەب ،
ئانى ئوقۇبان كۆرسە مۇزەففەر چىدايالماس .

※ ※

چۇن قولۇم بىرلە ئاياغىم باغلاماق ھاجەت ئەمەس ،
مەن ئۆلۈمگە رازىدۇرمەن ، تۇرغالى تاقەت ئەمەس .

مۇنچە شىددەت بىرلە باشىم كەسكەلى زور ئەيلەمە ،

بەسكى ، ئادەم قانى تۆكمەك ساڭا ھەم تائەت ئەمەس .

ئۇمر چۇن بەرقى ھەۋادىس ، غافىل ئادەم بىلمەدىم ،
ئايۇ كۈن ئارامىغە بىر لەھزەئى فۇرسەت ئەمەس .

لەشكەرى خۇنرىز بولسا سەبرۇ ئارام قايدا بار ؟
مەجنۇنى دىۋانەلەردىن شاھقە راھەت ئەمەس .

چۇن مۇبارەك بولسۇن ، ئەي مەشرەب ، قىزىل قانىڭ سېنىڭ ،
خۇپ ئىش بولدى ساڭا ، جان بەرگەنىڭ ئافەت ئەمەس .

※ ※

دىل مۇھەببەت خانەئى ئىشقدۇر نىجابەتدىن ئەمەس ،
مەغزى يوق ناپاكلار ئەھلى رىئايەتدىن ئەمەس .

ئەھلى سۇننەت باشقەدۇر ، ئەھلى جەمائەت باشقەدۇر ،
ھەر كىشى خەلق تەئنەسىن قىلسە جەمائەتدىن ئەمەس .

تا جىگەر خۇنابەسى بىرلە تەھارەت قىلماساڭ ،
ئابى زاھىد ئاغزىڭە ئالما ، تەھارەتدىن ئەمەس .

سۇرەتىڭ ئالى مۇنەققەش ، سىرەتىڭدۇر خۇدنەما ،
ئالەم ئەھلى تۇف دېسۇن سۇرەتكى ، سىرەتدىن ئەمەس .

نىكۇ بەدنى ئول بىلۇر ، سەن بىلمەگەيسەن ، ئەي رەفىق ،
مەخلۇقى ئەللاھىغە كۈلمەك دىيانەتدىن ئەمەس .

تا ساڭا رۇزى ئەزەل ئۇستادى ئىشق ئۆرگەتمەسە ،
ئول ئەبۇ جەھلىڭ پىرى ، ئەھلى فەراسەتدىن ئەمەس .

دىيدە خۇنبارىڭنى مىسلى ئىيسادەك گەر تۆكمەسەڭ ،

يۇز نىسار ئەتكەن بىلە ئول ئەشك نەدامەتدىن ئەمەس .

تا جىگەر خۇنابەسى ھەسرەتكە تابىئ بولماسە ،
يەئنى ئۇمرىبھۇد ئۆتكۈزسەڭ ، ئىبادەتدىن ئەمەس .

چۇن ئەزەلدىن رۇسيەھلىك تۇشتى باشىڭگە سېنى ،
مۇجتەھىد قەبرىنى ياستانساڭ ، زىيارەتدىن ئەمەس .

تا يۇرەك قانىنى ھەق بىرلە بىر ئەلا قىلماساڭ ،
قالۇ ھال ئىلمىن ئوقۇساڭ ، ئول رىيازەتدىن ئەمەس .

كۇللى ھالىڭنى خۇداغە تاپشۇر ، ئاسى مەشرەبا ،
دىل مۇسەففا بولماسا ، ئەسلى سەكراتدىن ئەمەس .

※ ※

نەيلەيىن ، دىلداردىن بىگانە بولدۇم ئاقىبەت ،
يۇز غەمۇ ھەسرەت بىلەن ھەمخانە بولدۇم ئاقىبەت .

بۇ جۇدالىق ھەسرەتىدىن تاقەت ئەتمەي بىر زەمان ،
ھەجر جامىدىن ئىچىپ مەستانە بولدۇم ئاقىبەت .

نەچچە يىل كويىدا يۇردۇم ، يەتمەدىم ۋەسلىگە ھېچ ،
ھەجر خەمرىدىن ئېچىپ ، دىۋانە بولدۇم ئاقىبەت .

يارنى ۋەسلىگە يەتكەيمەنمۇ دەپ شامۇ سەھەر ،
ئۆرتەنىپ ھەجر ئوتىغە پەرۋانە بولدۇم ئاقىبەت .

ھەددىن ئاشتى بۇ مېنىڭ رەسۋالىقىم ئالەم ئارا ،
خەلقى ئالەم ئىچرە كۆپ ئەفسانە بولدۇم ئاقىبەت .

خانەئى ئەيشى نىشاتىمنى ھەمە بەرباد ئۇرۇپ ،

چۇغزدەك دەر كۇنجى ھەر ۋەيرانە بولدۇم ئاقىبەت .

خانىقاۋۇ كەئبەدىن ، مەشرەب ، مۇرادە يەتمەدىم ،
مەي ئىچىبان ساكىنى بۇتخانە بولدۇم ئاقىبەت .

※ ※

كەلدى بۇ چەرخى فەلەك رەسۋائى دەرۋان ئاقىبەت ،
بارۇ يوقۇم بولدى ئاخىر يەرگە يەكسان ئاقىبەت .

غۇسسەۋۇ غەمدىن قۇتۇلمايدۇر غەرىب باشىم مېنىڭ ،
كىمنى ھەمدەردىم دېدىم ، قىلدى پەرىشان ئاقىبەت .

ئاخىرى بىلمەم قەيەرگە ئىلتەدۇر بۇل ماتەمىم ،
غەمدىن ئۆزگە بولمادى دەردىمگە دەرمان ئاقىبەت .

سەرۋى ئازادلارنى قەددىن چەرخى گەردۇن قىلدى خەم ،
شىرلارنىڭ كارىنى مەرگ ئەتتى ئاسان ئاقىبەت .

ئۆرتەنۇرمەن ئاتەشى ھىجرانىدا مىسلى سىپەند ،
ماڭا كەلگەندە قورۇپ قالدى گۇلىستان ئاقىبەت .

تەركى سۇھبەت ئەيلەدىم ھەمراھى ناقابىل بىلەن ،
رۇھى ئابادىنى تۇتتۇم ، بولدى ۋەيران ئاقىبەت .

بولماغىل پەست رەفقى ھىممەت ، چۇن بەلەند تۇت مۇرى لەڭ ،
ئۆزلىكىڭدىن بېرى كەل ، بولغىل سۇلەيمان ئاقىبەت .

ۋەقتى ئاخىر بولدى دەپ ، بىسيار چۇ يەئقۇب يىغلاغىل ،
يوقلاغاي شايەد سېنى يۇسۇفى كەنئان ئاقىبەت .

بىمەدارى بولماغاي ھەرگىز رەۋىشى بۇ جەھان ،

هادىئى بولغاي مۇيەسسەر رۇھى ئىنسان ئاقىبەت .

مىھرى كەتمەيدۇر دىلىمدىن چىقسە ھەم جانىم مېنىڭ ،
ئاررۇسىدۇر ماڭا ھەم دىنۇ ئىمان ئاقىبەت .

كىمگە دەرد ئايتايكى مۇندا مىھرىبانىم بولماسا ،
ئۆرتەدى جانىمنى كارى باپۇشەيمان ئاقىبەت .

خانە ـ خانە ھەسرەتىم مۇلكى دىلىمدا جۇش ئۇرار ،
قىلمادىم ئەرش ئۇستىدە بىرلەھزە جەۋلان ئاقىبەت .

جان چىقار ۋەقتىغە يەتتىيۇ ئۇزۇلدى تارى ئۇمر،
بىر سوراپ كەلسە نە بولغاي نامۇسۇلمان ئاقىبەت .

ۋەسلىگە يەتمەككە ئاشىقنىڭ ئىلاجى يوق ئىكەن ،
دەرد بولدى ئاخىرى مەشرەبكە دەرمان ئاقىبەت .

※ ※

ئانادىن بولدۇم ، جەھاندا بولمادىم شاد ئاقىبەت ،
يىغقانىم بولدى فەنا مۇلكىدە بەرباد ئاقىبەت .

دانە دەپ دامى مۇھەببەت تۇشتى باشىمغە مېنىڭ ،
دامى مىھنەتنى قۇرۇپ يولۇمغە سەييادئاقىبەت .

تولدى پەيمانىم مېنىڭ ، كوينگدا جان بەرمەك ئىشىم ،
تىغى ھەسرەتنى قۇيۇپ ھەلقۇمغە جەللاد ئاقىبەت .

ئۇستىخانىم دۇدە بولغۇنچە سېنىڭ دەردىڭ بىلەن ،
شاھسەن ، ئەرزىمگە يەت ، قىلسام كېرەك داد ئاقىبەت .

سوفىلىق ئاسان ئەمەسدۇر ، ھەر كىشى راست ئاڭلاسا ،

قويدى يولدىن خەلقنى نالايىق ئىرشاد ئاقىبەت .

قالمادى جەمشىدۇ ئىسكەندەر ، قەنى ئەفراسىياب ،
تاپمادى دەستى ئەجەلدىن خانە ئاباد ئاقىبەت .

مەشرەبا ، نۇقسان ئۆزۈڭدە ، شاھ ھىداياتىڭ ، ۋەلې ،
نەفس ھەم مەردۇد ، ھەم فىرئەۋنۇ ، شەدداد ئاقىبەت .

※ ※

ئەي سەبا ، بارساڭ دۇئا دەۋلەتلى سۇلتانىمغە ئايت ،
مەن چۇ غەمخارە ، ۋەلې ئول دىل پەرىشانىمغە ئايت .

بىر چۇچۇك سۆزنىڭ گەداسى مەن ، جەھاندا بىكەسەم ،
قايغۇلۇق كۆڭلۈمنى ئالغان ياخشى مىھمانىمغە ئايت .

ماختانىپ ئىردىم جەھاندا ، بەھرە ئالماي بارىمەن ،
تىيرە بەختىمدىن بارىپ خۇرشىدى تابانىمغە ئايت .

چۇغزدەك ۋەيرانە تاپماي باش ئۇرۇپ مەن ھەر تەرەف ،
دەستۇ پايىنى يىتۇرگەن خانى ۋەيرانىمغە ئايت .

سىلى مىھنەت ئاخىرى قىلدى بۇ جىسمىمنى خەراب ،
مەنكى ئۆلگەن سوڭ بۇ ماتەمنى گورىستانىمغە ئايت .

دەفتەر ئاچ بىخانۇمانلىقدىن ئاشۇ مەھبۇبقە ،
لەيلىنىڭ داغىنى مەجنۇنى بەيابانىمغە ئايت .

دىلنى مەندىن ئۇزدى ، قانداق دىلنى ئاباد ئەيلەدى ،
ھەم ئەمرىم ، ھەم ۋەزىرىم ، دىلبەرى جانىمغە ئايت .

غەم تەرازۇسىغە تۇشكەن باردى، ۋەزمىنمەن بۇ كۈن ،

شايەد ئۇل دادىمغە يەتتى ، شاھى دەۋرانىمغە ئايت .

ئەي نەسىمى ، مۇنىسى جانىم ، ئەزىزىم ، ھەمدەمىم ،
مۇستەھىقلەردىن دۇئايى شاھى مەردانىمغە ئايت .

خانۇمانىمنى ئانىڭ يولىدا تاراج ئەيلەدىم ،
ئەرزى ئىخلاسۇ دۇئا مەندىن ئۇ سۇلتانىمغە ئايت .

نەگگى نامۇستىن كېچىپ كىردىم مەلامەت يولىغە ،
ھەم كۆزۈمنىڭ ئاقى ، ھەمدە شەمئى نۇرانىمغە ئايت .

راست كەلمەيدۇ ، ئۇلۇغ دەردىمنى ئىزھار ئەيلەسەم ،
جان فىدا قىلدىم ئانىڭ يولىدا جانانىمغە ئايت .

مەشرەبا ، ئۇمرۇمنى بەرباد ئەيلەدى چەرخى فەلەك ،
ئۇل سۇخەن سەنجۇ ، سۇخەن فەھمۇ ، سۇخەندانىمغە ئايت .

※ ※

نەمانگاندىن كېتەر بولسام ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟
غەرىبلىق شەھرىدە ئۆلسەم ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

قېنى قەۋمۇ قارىنداشىم ، بۇ يولدا بولسا يولداشىم ،
كۆزۈمدىن ئاقغۇزۇپ ياشىم ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

مۇھەببەت شەربەتى ئىچتىم ، قازاندەك قايناپان تاشتىم ،
بۇ فانىي دۇنيادىن كەچتىم ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

تۇشۇپتۇ باشىمە سەۋدا ، رەمۇزى ئىشقدىن غەۋغا ،
ئۆزىگە ئەيلەدى شەيدا ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

تۇرارغە تاقەتىم يوقتۇر ، يۈرەرگە ھالەتىم يوقتۇر ،

يۈرەكتە ئىشق ئوتى چوقدۇر ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

قەرارىم يوق تۇراي دېسەم ، نەمەنگاندە يۈرەي دېسەم ،
جەھاننى سەير ئېتىپ كەزسەم ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

بۇ مىسكىن زار مەشرەبىنىڭ كىشى ھالىنى بىلمەيدۇر ،
بۇ يەردىن باش ئالىپ كەتسەم ، مېنى يوقلار كىشىم بارمۇ ؟

※ ※

سېنىڭ دەردىڭگە ، ئەي دىلبەر ، جەھاندا ھېچ دەۋا بارمۇ ؟
يېتىپتۇ ھەلقۇمە جانىم ، مېنىڭدەك پۇر جەفا بارمۇ ؟

سەنەم ، ئىشقىڭ مېنىڭ ئاخىر بۇ ئۇمرۇمنى خەزان ئەتتى ،
يۈرەك پارە ، كۆزى ياشلىق ، مېنىڭدە بىنەۋا بارمۇ ؟

ئەگەر مەھشەر كۈنى چىقسام ، سېنىڭ ئىشقىڭدا داد ئەيلەپ ،
قىيامەت قازىسى بولساڭ ، سېنىڭدەك دادخا بارمۇ ؟

ھەمە ئاشىقلارىڭ ئىچرە ئىرۇرمەن زارۇ سەرگەردان ،
كى ئۆلگەن ئاستانەڭدە مېنىڭدەك ھېچ گەدا بارمۇ ؟

ئۇقۇپ ئۇل « لەيلى ـ مەجنۇن » نى ئىشتىكىل سوگرە بۇ قىسسەم ،
كۆيۈپ ھەجرىڭ بىلەن ئۆلگەن مېنىڭدەك مۇبتەلا بارمۇ ؟

ئاشۇ فەرھاد ئىلە مەجنۇن كۆرۈپ ئىشقىدا جان بەردى ،
فىراقىڭدا ئەدا بولغان مېنىڭدەك ماسىۋا بارمۇ ؟

زۇلەيخا بىرلە يۇسۇف ھەم چۇ دۇنيادىن فىغان ئەيلەپ ،
قوشۇپ بىر ـ بىرىگە ئاخىر ، سېنىڭدەك دىلرەبا بارمۇ ؟

تامامى ئاشىقى سادىق ھەمە مەقسۇدىغە يەتتى ،

ۋىسالىڭغە يېتەلمەي بىر مېنىڭدەك بىنەۋا بارمۇ ؟

دېدىم دىۋانەلىق بىرلەن بۇ سۆزلەرنى ، ئايا مەشرەب ،
خەتالارنى كەچۈرگۈچى سېنىڭدەك پادىشاھ بارمۇ ؟

※ ※

تىرىكلىكدە جۇدا بولغان كىشى يارنى كۆرگەيمۇ ؟
فىراقى ھەسرەتىدە كۆرمەيىن سارغايىپ ئۆلگەيمۇ ؟

بولۇپ ھەيران ، كۆيۈپ بىريان ، ۋىسالىن تاپمايىن گىريان ،
بەھار ئەييامىدا بۇلبۇل كەبى گۇلگە قوشۇلغايمۇ ؟

نېچۈك بىدادلىق ئىش بولدىكى ، مەن سەندىن جۇدا بولدۇم ،
ئاقارغان كۆزلەرىمگە دەۋلەتى دىيدار بولغايمۇ ؟

مەن ئايتۇرمەن : كۆڭۈل ئۈزگىل ، بۇ كۆڭلۈم كۆڭۈل ئۈزمەيدۇر ،
كۆڭۈل ئايتۇركى : ئەي نادان ، كۆڭۈل بەرگەن ئۈزۈلگەيمۇ ؟

سېنىڭ ئىشقىڭدا ، ئەي دىلبەركى ، مەندە قالمادى تاقەت ،
يەنە ئىشقىڭدا ئاھ ئۇرسام گۇزارى يار بولغايمۇ ؟

كەل ، ئەي ساقىي ، قەدەھ سۇنغىل ، بولايىن مەستۇ مۇستەغرەق ،
ئىنايەت بولماسە سەندىن ، تۆكۈلگەن كاسە تولغايمۇ ؟

ئەزەلدىن ئاشنا بولماق بەتەقدىرى خۇدا ، مەشرەب ،
بۇ ھىجران ئىلكىدىن ، دوستلار ، غەرىب جانىم قۇتۇلغايمۇ ؟

※ ※

مېنىڭ جانىمنى كۆيدۈرمەك ئۈچۈن ئارامى جان گۇلرۇخ ،
دىلىمنى غۇسسەدىن تولدۇردى ئول نامېھرىبان گۇلرۇخ .

كۆڭۈل داغى ئاچىلدى ، تۇبىئى بەختىم سەمەر بەردى ،
ھىدايەت گۇلشەنىدە ئەندەلىبى بوستان گۇلرۇخ .

قادالدى كۆكسۈمە تىرى بەلا پەيكانى مىژگانىڭ ،
مېنىڭ جانىمغە جان بەردىكى ، ئول ئافاتى جان گۇلرۇخ .

مېنىڭدەك نەچچە سەرگەردانى بار يولىدا ئۆلتۈرگەن ،
بولۇپ مەجنۇن ماتەم شەھرىدە بىخانۇمان گۇلرۇخ .

كەمان ئەبرۇلارىگە جان قۇشى سەيد ئولدى ، نەيلەرمەن ،
كى مەن ئول شوخ چەشمى فىتنەئى ئاخىر زەمان گۇلرۇخ .

مۇيەسسەر بولمادى ماڭا ئەۋۋەلۇ ئاخىر ھەقىقەتدىن ،
قەدەم قويدى كۆڭۈلنىڭ كۇلبەسىگە ، مىھمان گۇلرۇخ .

تەماشا قىلغۇدەك پۇرسەت كېرەك تاقەت قىلىپ بولسا ،
يۈزىن ئاچىپ تەكەللۇم ئەيلەسە شىرىن زەبان گۇلرۇخ .

ئەلەملىك مەشرەب ئېردىم ، ئول پەرىنىڭ دەردىدىن كۆيدۈم ،
مېنى ئاخىر دەمىمدە قىلدى بىنامۇ نىشان گۇلرۇخ .

※ ※

مەنى ئەۋۋارە بولغانىغە فىراق ئوتى دەۋا ئەرمىش ،
كۆيۈپ ئىشقىڭ بىلە ئۆلمەك بۇ ئاشىققە رەۋا ئېرمىش .

باقىبان سۆز قاتىپ ئۆتسەڭ مەنى سەرگەشتەگە ، دىلبەر ،
نە ئەيلەي جەننەتۇ ھۇر ھەم ماڭا شۇل مۇددەئا ئېرمىش .

ئايا ئالەم ئارا يۈرگەن ، جەھاننى ئوتتا كۆيدۈرگەن ،
تەرەھھۇم ئەيلەبان كۆرگىل كەمىنە بىنەۋا ئېرمىش .

بىتىپتۇر ھەلقۇمە جانىم ، نىچۇنكىم سەبر ئېتەي مەن زار ،
غەرىب جانىم ئالۇر بولساڭ ، نىگارا مەرھابا ئېرمىش .

سىنىڭ دەردى فىراقىڭدىن يۈرەكىم تەھ بەتەھ قاندۇر ،
كۆزۈم ياشلىق ، دىلىم غەملىك ، چۇ رەڭگىم كەھرەبا ئېرمىش .

بۇ ئالەمدە مېنى مۇنداق گىرىفتارى بەلا قىلدىڭ ،
قىيامەت قازىسى بولساڭ ، غەمۇ ھەسرەت گۇۋاھ ئېرمىش .

تەمامى ئالىمۇ زاھىد قولىغە تۇھفەسىن ئالسە ،
كۆيۈپ ھەيران بولۇپ ئاشىق نىيازى ئاھۇ ۋاھ ئېرمىش .

نە ئەيشى جەننەتۇ رىزۋان ، نەپەرۋانە چەمەن بۇلبۇل ،
كېزىپ ئالەم ئارا يىغلاپ سوراغى دىلرەبا ئېرمىش .

نەمازۇ تەقۋىسىن زاھىد قىلۇر ئالەم ئارا مەشھۇر ،
ئۆگۈرۈپ سۇبھەسىن تىنماي ئىشى دائىم رىيا ئېرمىش .

ئەگەر مەھشەر كۈنى مەشرەب ، كۆڭۈلنى ساپ ئېتەي دەرسەن ،
تەسەددۇق ئەيلەگىل جانىڭ ئول ئەسنا پادشاھ ئېرمىش .

※ ※

بىر باقىشىڭە جۇملەئى جانانە تەسەددۇق ،
شەھلا كۆزۈڭە ئاقىلۇ دىۋانە تەسەددۇق .

گەر چېھرەسىدىن پەردەسىن ئاچسە دىلبەر ماڭا باقسە ،
مەشئەل يۈزىگە مەن كەبى پەرۋانە تەسەددۇق .

ساقى بولۇبان سونسا قەدەھ ئاز ئىلە ھەردەم ،
ئول غەمزەسىگە ساغەرۇ پەيمانە تەسەددۇق .

لەئلى لەبىدىن جۇرئەئى مەينى تىلەپ ئالدىم ،
دۇر تىشلارىگە گەۋھەرى دۇردانە تەسەددۇق .

يۇسۇف سىفەت ئول جىلۋە قىلىپ كەلسە قاشىمغە ،
مەن ئۆرگەلەيىن ، كەئبەۋۇ بۇتخانە تەسەددۇق .

جانىڭنى ئەگەر بەر دېسە ئول دىلبەرى رەئنا ،
قۇربان بولايىن يولىدا ھامانە تەسەددۇق .

مىژگان ئوقىغە قىلسە بۇ جانىمنى نىشانە ،
جانىم بېرەيىن ، تىرىغە مەردانە تەسەددۇق .

گۇلگۇن كىيىبان چىقسە ئاشۇ دىلبەرى رەئنا ،
مەجنۇن بولۇبان ئۆرگۈلەيىن يانە تەسەددۇق .

ۋەئدە قىلىبان ئايتتى : « جەمالىمنى كۆرەرسەن ،
ۋەھدەت مەيىدىن ئىچكى ، بۇ پەيمانە تەسەددۇق .

مەشرەب سارى زۈلفۈڭ تاراسا رەشكى كېلەدۇر ،
زۈلفۈڭ تارىدىن بادى سەبا ، شانە ، تەسەددۇق .

※ ※

لامەكانىنى شەھرىدە ئاشىقنى شەيدا قىلدى ئىشق ،
ئەنبىياۋۇ ئەۋلىيالارنى ھۇۋەيدا قىلدى ئىشق .

جىلۋەسىنى كۆرسەتىپ زاھىردە ئەلگە رەڭ بەرەڭ ،
ئارۇ نامۇسدىن كېچىپ ئالەمگە غەۋغا قىلدى ئىشق .

شەيخ شىبلى ، شەيخ ئەتتار ئول « ئەنەلھەق » سۇھبەتىن ،
كۆردى ، ئىچتى بادەنى ، مەنسۇرنى داردا قىلدى ئىشق .

« كۇفر ئايىتى ! » دەپ نەسىمى تىرەسىنى سويدىلار ،
گوشتۇ پوستىن سۆزلەتىپ ئالەمگە گويا قىلدى ئىشق .

شەيخ سەنئاندىن بولۇپ تۆرت يۈز مۇرىد ساھىب كەمال ،
كۆردى تەرسازادەنى خۇكبانۇ تەرسا قىلدى ئىشق .

بىلدىيۇ ئىشتىنى مەشرەبىڭ قەرارى يوق ئىكەن ،
زاھىرىن گويا قىلىپ ، باتىنىنى بىينا قىلدى ئىشق .

※ ※

نەفسى سەركەش مۇددىئاسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ ،
بۇ زەمانە مۇتتەكاسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

ھىرقەئى بىچارە كىيىمەكلىكمۇ رۇھى بەندەلىك ،
سۇفىنى دەلقى رىياسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

جامەئى مەللە كىيىپ قىلغان ئىشى ھىيلۇ مەكىر ،
شەيخى ناقىس خانىقاھىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

ئۆزلەرى كامىل سىفەت ، ھەر لۇقمەسى ھەققى سەغىر ،
يۇرتنى ئول ساھىب دۇئاسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

لاپ ئۇرار « ئەبدالى ۋەقت مەن » دەپ ، سۆزىدە مەئنى يوق ،
بول زەمانە رەھنەماسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

مەرد لەشكەر يوسۇنىدا قولىغە تەسبىھ ئالىپ ،
شەيخنى رەڭگىن ئەساسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

مۇتتەقىلىق دەئۋى ئەيلەپ ، ئۆزلەرىنى پىر تۇتۇپ ،
ئاخىرى ۋەقت پارساسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

بۇل قەلەندەر جەندەسىنىڭ تارىدا زۇنارى يۇق ،
باشىغە كىيگەن كۇلاھىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

مەشرەبى شورىدەنىڭ قىلغان دۇئاسىن قىل قەبۇل ،
ئول سەھەرخىزنى دۇئاسىدىن خۇدا بەرسۇن پەناھ .

※ ※

كى ھالا بۇرقى سەرمەستمەن ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر ،
مۇدام ھۇشيار ئەمەس مەستمەن ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

قىلاي سەۋدائى بامەئنى ، ھەقىقەت يولىدە يەئنى ،
بولاي ئەدلىڭگە مەن قانىئ ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

قۇلۇبى ئارىفى بىللاھ ، ۋەلىكىن زاتى بىسمىللاھ ،
تاپاي رۇھى خەلىلۇللاھ ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

قىلاي شورىش مەھشەرگە ، ئاچاي دەفتەر پەيەمبەرگە ،
دىيەي ئەرزىمنى ئەكبەرگە ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

قىلاي ھەردەم تىلاۋەتنى ، ئاچىپ دىلدىن جاراھەتنى ،،
كۆتۈرگىل كوھى غەفلەتنى ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

كى مەئلۇم يوقتۇر ئەبياتىم ، بىلەلمەم قايسىدۇ زاتىم ،
جەھاننى تۇتتى زەرراتىم ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

سەرئەفرازى مۇھەببەتمەن ، كەمالى نۇرى رەھمەتمەن ،
نە پەرۋائى قىيامەتمەن ، ماڭا دەۋزەخى تەنھا بەر .

ھەقىقەت مىھمانىمە ، جەھانىنىڭ نۇكتەدانىمەن ،
فەلەكدىن شىكۆە كانىمەن ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

تۇتاي دامانى مىھنەتنى ، ئاتا قىلغىل بۇ ھىممەتنى ،
ئۇراي كۇسى مۇھەببەتنى ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

نىدا قىلدىكى ، ئەي مەشرەب ، سېنى مەن جەننەتى قىلدىم ،
بۇ يولدا ئەيلەگىل تەسلىم ، ماڭا دەۋزەخنى تەنھا بەر .

※ ※

رۇھرەۋانلار كەتتىلەر ، مەن قالدىم ھەمراھدىن جۇدا ،
چۇن خەرابە شەھر ئۇلاركىم ، ئادىل ئول شاھدىن جۇدا .

مەن تەسەددۇقى ئاشۇنداق ئالى ھىممەتلەر بولاي ،
لەھزەئى كۆڭۈلنى قىلسە مىھر دۇنيادىن جۇدا .

نائۇمىد بولسە مۇرىدى پىرىدىن مۇرتەد كېتەر ،
بىسەمەر بولغاي دەرەختكىم بولسە دەريادىن جۇدا .

كىميادۇر ئىشق ، ئەنقادۇر تەبىپ بولماس ئانى ،
كىمگە تۇشتى قىلدى ئۇل دۇنيائى ئۇقبادىن جۇدا .

مەن ئاشۇ تىفلىكى مىلك كەرردىھ سەرگەردانىمەن ،
ھىچ شاگىرد بولماسۇن بىرلەھزە ئۇستادىن جۇدا .

ھەر قەدەم قويساڭ ئۆزۈڭنى سەن سىرات ئۇستىدە بىل ،
قىلما دىلنى سائەتى ئەستەغپۇرۇللادىن جۇدا .

زۇلمەت ئەفزۇن بولسا گەر شەمسى جەھاندىن نۇر كېتەر ،
دىيدە قايدا قىلسا چۇن بۇل مىسنى تىللادىن جۇدا .

مەشرەبا ، پىر ئىزلەمەگىل ، ئەمدى مۇرادى دىل تىلە ،

بولماغىل سەن بىر دەمى ئاخىرقى سەۋدادىن جۇدا .

※ ※

ئول ئەگەر بىر لۇتىق قىلسە تەلخىنى شىرىن قىلۇر ،
تۆكسە رەھمەتنى خۇدا كافىرنى ھەم مۇئمىن قىلۇر .

قابىلى مەئنى كېرەك باغرى بۇ يولغە ھەم نىشىن ،
نەچچە بىر تەلقىن بۇ يولدا ، باز يەنە تەمكىن قىلۇر .

مارى ئەفيۇندىن بەتەردۇر نارەسانىڭ سۇھبەتى ،
كىمكى ناقابىل بىلەن يۇرسە دىلىن چىركىن قىلۇر .

تەندە جانىڭ باريدا سەن دامەنى كامىلنى تۇت ،
زىكرى ھەقنى نىكلەر كۆڭلىگە خۇپ تەلقىن قىلۇر .

ئافتابى ۋەقت ئۆتتى رۇھى شەمسىددىنگە بار ،
بىر نەفەسكە نەچچە سەندەكنى بەھاۋەددىن قىلۇر .

مەئرەفەتنىڭ تالىبى بىرلەھزە بىغەم يوق تۇررۇر ،
بارە ـ بارە كاھىلى ئاخىر سېنى بىدىن قىلۇر .

جامەئى دەستار بىرلە سوفىلىق قىلماق مەھال ،
بۇ لەھەدنىڭ گەردى يۇزمىڭ بەندەنى غەمكىن قىلۇر .

ئافتابىڭ ئۆتمەيىن ، مەشرەب ، قويۇپ پىكرىڭنى قىل ،
نىك خەلقلەرنىڭ دۇئاسى دىلنى ساھىب دىن قىلۇر .

※ ※

سېنىڭ ۋەسلىڭ تىلەپ دۇنياغە بىر ساھىب ئەدا كەلدىم ،
غەمىڭنى دىلغە جا ئەيلەپ ، ئەلەمگە ئاشنا كەلدىم .

ئەگەرچە كۆڭۈل ئالدۇردۇم، كۆڭۈلنى ئۈزمەدىم ئاندىن،
سەبەپ بولدۇر: ئىكۈلەر دىيدەسىگە تۇتىيا كەلدىم.

غەمىڭ باشىمغە تۈشتى، بىر ئەجايىب شورىشى سەۋدا،
ئەزەل كۈندىن ئىبتەي، نەيلەيكى، مەن بەختى قارا كەلدىم.

كى سەنسىز ئىككى دۇنيادە تىرىكلىكنى ئىپتەي، جانان،
كەرەمىڭ پادىشاھىمسەن، يولۇڭغە بىر گەدا كەلدىم.

ئاقوز رەھمەتنى دەرياسىن غەرىبلىك ئۈستىگە، يا رەب،
ئەگەرچە يولۇڭە سەر تا قەدەم غەرقى گۇناھ كەلدىم.

كىرىپ دەريايى رەھمەتكە مۇدام غەرقاب ئىدى جانىم،
ھەقىقەت بەھرىگە قالغان دۇرى قىيمەت بەھا كەلدىم.

قەنائەت شەھرىگە كىردىم تەماشائى جەھان قىلدىم،
ۋۇجۇدۇمنى ئۆرۈپ بەرھەم، بۇ ئالەمدىن فەنا كەلدىم.

رەفىق ھەركىم بىلەن بولدۇم، سۇئالى ئاخىرەت قىلدىم،
بەھەر نەۋئىدە بولسام ئۇممەتى ئۇل مۇستەفا كەلدىم.

ئىلاھا، مەشرەبىڭنى ياخشى ئىنسانلارغە ھەمدەم قىل،
گەدالىق ئىختىيار ئەتتىم يولۇڭدا پادىشاھ كەلدىم.

※ ※

ئەيىۇھەس - سۇلتانى ئالەم، پادىشاھىم، مەرھەبا،
ھەزرەتىم ئەللاھۇ ئەكبەر، كەج كۇلاھىم، مەرھەبا.

بولماغاي بىچارەنى ھەم سەندىن ئۆزگە چارەسى،
مىھرىبان تەڭرىم، ئىگەم، پۇشتى پەناھىم، مەرھەبا.

قولھۇ ۋەللاھۇ ئەھەد ئاتىڭنى رۇھىم تىڭلىغاي،
دەۋۋۇم ئەللاھۇس - سەمەد سەنسەن ئىلاھىم، مەرھەبا.

داغى ھەسرەت ئۆرتەدى مەشرەبنى ھەردەم سائەتى،
شەمئىسەن، پەرۋانەمەن، ئەي مىھرىبانىم، مەرھەبا.

※ ※

نې دىماغىم بار ئىدى، مەرگ قىلدى مۇنداق بىدىماغ،
يانماغاي تائەت بىلەن ھەق ئەمرىدىن ئۆچكەن چىراغ.

كاشكى خاكىمگە باشتىن كۇزەگەر دەست ئۇرماسە،
ئەرزەنىگە ئەرزىمەس يول ئۈستىدە سىنغان تاۋاغ.

سۇفىلارنىڭ مەزھەبىگە ھەر زەمان مەھشەر ئىرۇر،
بىزگە چۇن مەھشەر يەقىن، غافىللارغە ئەرتەراغ.

چۇنكى دۇنيادا زىيادە شاخدۇر، جىسمىڭ ئەبەس،
تا بۇ سەرمادىن ئەمان تاپماي سەمەر بەرمەس بۇ باغ.

ھالا مەغرۇر جۇملە دەستار پەش بىلەن ئەۋۋارەدۇر،
تاڭلا مەھشەر بولسە مەئلۇمدۇركى بۇلبۇل، قايسى زاغ.

بۇ ھەۋالارنى سىرىڭدىن كەندە قىل، مەشرەب، بۇ كۈن،
چۇن ئەزازىلنىڭ ھەۋاسى گەردەنىگە بولدى داغ.

※ ※

دوستلارىم، مەن نارەسالارنى راسا قىلدىم بۇ كۈن،
مۇنچە بىجالارنى كۆردۈم، جا بەجا قىلدىم بۇ كۈن.

سۇرە ياسىننى ئىتىپ خەتم، خۇدا دەپ يىغلادىم،

باشىمى سەجدەگە قويۇپ كۆپ دۇئا قىلدىم بۇ كۈن .

ئەرشۇ كۈرسى ، لەۋھۇ قەلەمنى سەير ئېتىپ ئالدىم جەۋاب ،
مەن مۇھەممەدنى سۆيۈپ دوستى خۇدا قىلدىم بۇ كۈن .

ھەركەسى ناكەس بىلەن ئۆزۈمنى مەن تەڭ ئەتمەدىم ،
كۆڭلى سۆيگەن بەندەلەرگە رەھنەما قىلدىم بۇ كۈن .

سوفىلار مەغرۇر ئېرۇرلار تائەتۇ تەقۋاسىغە ،
كىمكى ماڭا تەئنە قىلدى رۇ سىيا قىلدىم بۇ كۈن .

سۇلتان ئىبراھىم ئەدھەمنى تۇشۇردۇم تەختىدىن ،
يادى ھەقنى كۆڭلىگە سالدىم ، گەدا قىلدىم بۇ كۈن .

چۇن ئەزازىلدەك كىشىلەر ئۆزنى رەسۋا ئەيلەدى ،
تەۋقى لەئنەتنى ئانىڭ بوينىغە جا قىلدىم بۇ كۈن .

ھەر كىشى ئىخلاس بىلەن دىۋانىنى مەھكەم تۇتار ،
قول ئاچىپ ھەققىگە ئانىڭ كۆپ دۇئا قىلدىم بۇ كۈن .

لاپ ئۇرار بولساڭ بۇ يولغا كىرمەگىل ، ئەي مەشرەبا ،
نەچچە يىللىق بىئىمانىنى بائىمان قىلدىم بۇ كۈن .

※ ※

ئەي مۇسۇلمانلار ، قەزا تاپسام كېرەك ،
نۇرى ھەقدىن كىميا تاپسام كېرەك .

مەن شەھىد ئۆلسام كەفەنگە چۇلغاماڭ ،
ئۇشبۇ دەلقىدىن شىفا تاپسام كېرەك .

دارى مەنسۇرى ئەنەلھەق جايىدۇر ،

باش بېرىپ يۈزمىڭ نىدا تاپسام كېرەك .

« رەببەنا ئىننا زەلەمنانى » ئوقۇپ ،
نەشئەئى « قالۇ بەلا » تاپسام كېرەك .

بەد مەرگىم مەن غەرىبى خەستەنى ،
بەندۇ بەندىمدىن جۇدا تاپسام كېرەك .

ئانائى زارىمغە بەرمەڭلەر خەبەر ،
بەلخ شەھرىدە قەزا تاپسام كېرەك .

※ ※

كىمكى مۇئمىندۇر مۇدام چەشمى تەرى پەيدا قىلۇر ،
تەنكى بەكتەر پۇش بولدى لەنگەرى پەيدا قىلۇر .

دۇشمەنىڭ ئۆتسە تەۋازۇئ ئەيلە ، مەغرۇر بولماغىل ،
خار ئاياغ ئاستىغە تۇشسە نەشتەرى پەيدا قىلۇر .

گەرچە ناقابىلدۇ سەن قابىل بىلەن ھەمخانە بول ،
بىخەبەرلەر سۇھبەتى دەردى سەرى پەيدا قىلۇر .

ئۆمر سەر تا پا ئۆتۇپ كەتتى ، ھەنۇز غەفلەتدەسەن ،
ماھ پەستىدىن ئۆتتى كەم ـ كەم لاغەرى پەيدا قىلۇر .

بەس ، جەھاندىن كەتكەنىڭگە غەم يىمەكى ، بۇ فەلەك ،
سەنكى كەتتىڭ ، ئورنىڭە ئىسكەندەرى پەيدا قىلۇر .

مەن تەسەددۇقى ئاشۇنداق ئالى ھىممەتلەر بولاي ،
چار دىۋارى بولۇپ گۇشى كەرى پەيدا قىلۇر .

مەشرەبا ، ئۆلگۈنچە سەن بىدەسقۇ پالار خاكى بول ،

كىمياغە مىس قوشۇلسە جەۋھەرى پەيدا قىلۇر .

※ ※

ئەي كەسەل ، باشىڭنى ئۇر ، يانىڭدىن لۇقمان كەتمەسۇن ،
ھېچكىم مەندەك بۇ كۇن چاكى گىرىبان كەتمەسۇن .

ئانقەدەر زىكرىگە مايىل بول ، ئەگەر چىن بەندەسەن ،
خانەئى كۆڭۇلنى تەڭ تۇتما ، بۇ مىھمان كەتمەسۇن .

مەرگ ئاساندۇر بۇ يولدا ، بەندەلىك قىلماق قىيىن ،
كەتسە جان كەتسۇن ۋەلې مۇئمىندىن ئىمان كەتمەسۇن .

يولدا قالسە ، كوزا سىنسا ئەرزەنگە ئەرزىمەس ،
ھېچكىمنى كوزەسى دەرزەخمى خۇمدان كەتمەسۇن .

بەندەنى ئەيىبنى كىم قىلدى ، خۇدا قەھر ئەيلەگەي ،
ھېچ كىشى دۇنيادىن ئەمما غەرقى ئىسيان كەتمەسۇن .

ئەۋۋەلى مۇئمىن كېلىپ ، بىرلەك مۇرىدقە قول بېرىپ ،
ئاخىرى چۇ بارىسى ھەمراھى شەيتان كەتمەسۇن .

بارچە ئىش ئاسان ئېرۇر ، مەشرەبكە مۇئمىنلىك قىيىن ،
بىئىمان ھېچكىم بۇ دۇنيادىن گۇرىستان كەتمەسۇن .

※ ※

شادىمانلىق ئىزلەمە ، ئاخىر باشىڭغە غەم كېلۇر ،
ئادەمنىڭ باشىغە ئەندىشەئى ماتەم كېلۇر .

ئاسمانغە يەتسە باشىڭ مىسلى مۇسا خامۇش ئول ،
ھەر دەرەخت پۇر مىۋە بولغان سوگرە باشى خەم كېلۇر .

ئادەمنىڭ ئەسلى بىردۇر ، بىر ـ بىرىدىن فەرقى بار ،
نەچچە قەرن ئۆتكەن سوڭۇن دۇنياغە بىر ئادەم كېلۇر .

ۋەھمى مەھشەردىن گەپ ئورماڭ نارەسانىڭ ئالدىدا ،
گۇشى كەرغە ھەق سۆزى ئەلبەتتە ناپارەم كېلۇر .

يىغلاماق ئاسان ئەمەسدۇر ، ئەي جىگەر بەندىم ئىشت ،
مۇلكى دىل سەدپارە بولغان سوڭ كۆزىڭدىن نەم كېلۇر .

ئالىمى ئىلمىغە مەغرۇر ، جاھىلى ئىسيانغە غەرق ،
كەس نەبىلسۇن ، روزى مەھشەر كىمنى تاشى كەم كېلۇر .

ياشلىغىڭدا يولغا كىر گىل ، تاكى تاپقايسەن كەمال ،
گەر جەراھەت كۇھنە بولغان سوگرە بىمەلھەم كېلۇر .

مەشرەبا ، سىينەمدەكى دەردىمنى ئايتسام ئەرش كۆيەر ،
يول خەتەردۇر ، قورقامەن ، مەجلىسكە نامەھرەم كېلۇر .

※ ※

ۋەقت تەلەۋۋۇندىن ئۆتتۇپمەن مۇجدەئى تەمكىن مەنەم ،
كەيفىيەتنى ئىزلەگەن ھالاكى تەجرىدىن مەنەم .

نەقش دەۋلەت مۇھرىنى نەفسىمگە باستى چۇن ئەجەل ،
شەمس تەبرىزى مەنەم ، گاھى جالالىددىن مەنەم .

خىلۋەتى راھى ۋەتەن تاپتىم ، نىشانىم قالمادى ،
گاھى نەجمىددىن مەنەم ، گاھى بەھاۋىددىن مەنەم .

ھاسىلىم دۇنياۋۇ ئۇقبادەكى ھەرسۇ كەلدى بەس ،
بىر نەزەر ھالىمغە قىلغىل رۇھى شەمسىددىن مەنەم .

چۈن خەمىر بولدى بۇ خاكىم شورىشى مەھشەر بىلەن ،
تاشلا دىلدىن فىكرەتىڭنى ، شەيخى مەجدىددىن مەنەم .

مەشرەبى دىۋانەدۇرمەن ، ھېچ كىشى بىلمەس مېنى ،
گاھ كامىل ، گاھ فازىل ، گاھى چۈن مۇئمىن مەنەم .

※ ※

تەرازۇئى ئەمەلنى قولغە ئال ، سوگرە بەرابەر تۇت ،
خەتەرلىك يولداسەن تا جۇستۇ جۇ قىل ، ياخشى رەھبەر تۇت .

ئىمانىڭ شەمئىنى رەۋشەنگەردۇر ھەمدەمى قابىل ،
قولۇڭدىن كەلسە دائىم ياخشى خەلقلەرنى بەرادەر تۇت .

مەقامى قۇربەت ئوتىغە ئەرگەر كىرسەڭ ـ ھۇزۇر تاپساڭ ،
ئۆزۈڭ زەھرابە يۇتقىل ، خەلقىڭ كامىغە شەككەر تۇت .

باغىر قانى ، كۆزۈڭ ياشى ، قەدى خەم بىرلە ئاھ تارتقىل ،
شەفائەت ۋەقتى بولدى ، ئۇندا دامانى پەيەمبەر تۇت .

باشىڭ گەردۇنغە يەتسە ، بولماغىل زىنھار خۇرسەندى ،
ئۆزۈڭنى ھەر خەسۇ خاشاكدىن ، ئەي بەندە ، كەمتەر تۇت .

بەلا كۆرگەن كىشىلەر مەجلىسىنى ئارزۇ قىلغىل ،
كى ھەر شۇم لادەنى كۆرسەڭ ، ئۆزۈڭنى مۇندە بىھتەر تۇت .

تەرەددۇد ئەيلەگىل زەڭگى دىلىڭ شايەدكى ساف بولغاي ،
ھىدايەت كوچەسىنىڭ رىندى بول ، دامانى مەھشەر تۇت .

ئۇلۇغمەن دەپ تەكەببۇر پىشە قىلمە مۇشتى پەرلەرگە ،
سەرەفرازى تاپاي دېسەڭ ، دەۋامەت دىيدەنى تەر تۇت .

ھەۋەس بازارىنى دۇر ئەيلەگىل زىنھار باشىڭدىن ،
كۆڭۈلنى ئىككى دۇنيادىن ئۆزۈپ ، دىلنى قەلەندەر تۇت .

بەھايىمدەك يېمەك ـ ئىچمەكنى سەرگەردانى كۆپ بولما ،
كەفەن پىچغىل ئۆزۈڭگە ، دىلدا ئۆلمەكنى مۇقەررەر تۇت .

ئەدەم سەھراسىدىن دۇنياغە كەلدىڭ بەندە بولسام دەپ ،
كەمەر باغلاپ بېلىڭگە زىكرى تەسبىھى ئەرەنلەر تۇت .

بۇ زىندان خانەدىن ئۆتتۈڭ ، كۆرۈندى جەننەتۇل ئەئلا ،
بەلەند ئەت ھىممەتىڭنى مۇندا كەلدىڭ ، مىسلى ھەيدەر تۇت .

ئۆزىنى بىلمەگەن بىدەردلەرگە ئاچماغىل دەفتەر ،
خەلىلدەك ئوتنى گۈلزار ئەيلەگىل ، خۇيى سەمەندەر تۇت .

بۇ يەردە يارى بەرسە لۇتفى ھەقدىن گەرچە ئىقبالىڭ ،
ئەدالەت مۈلكىنىڭ سەر رىشتەسىنى مىسلى ئۆمەر تۇت .

بۇ فانى دۇنيادىن ، مەشرەب ، يېتىشسەڭ باقى ئوقباغە ،
سىراتەل ـ مۇستەقىمدىن ئۆتتۈڭ ، سوگرە راھى دىگەر تۇت .

※ ※

ئەمدى كەلدىم مەن مۇھەببەت گەنجىنى ۋا قىلغالى ،
تاكى كۆز ئاچتىمكى مەن ئەرشنى تەماشا قىلغالى .

ئۆزگەلەر قەدرىڭ نە بىلسۇن سەندە ئول كۆز بولماسە ،
يەتتى لەك يىل بولدى بىر خەلق تەركى دۇنيا قىلغالى .

دىلدا سۆيىمىزكى ، ئەۋسافى ھەقىقەت بىزدەدۇر ،
باتىنىن ئاباد ئېتىپ ، زاھىرنى رەسۋا قىلغالى .

ياسۇمەندىن شەۋق ئوتىغە بۇ ئۇشەتكەن خەلقىمىز ،
مۇددەتى بولدى مۇھەممەد مىھرىنى جا قىلغالى .

مەن ئىشىتتىم ئەكسەرى رۇھى ھەقىقەت بار ئىمىش ،
ئۇندا سەرمەست بارىمەن ، مەن مىسنى تىللا قىلغالى .

جىبرەئىلدەك مۇستەفانىڭ مۇلكىگە مەزبۇت ئىدىم ،
لامەكانىنى سۇيىدىن كامىمغە ھەلۋا قىلغالى .

مەشرەبا ، سەرمەستلەردەك ھەر زەمان قايىنار دىلىم ،
باز كەلدىم ئاخىرەت يولىدا سەۋدا قىلغالى .

※ ※

دەخل قىلما جۇملەدىن ھالا مۇبەررامەن بۇ ۋەقت ،
ئىككى ئالەم نەقدىدىن چۇن دەستى كۇتاھمەن بۇ ۋەقت .

يەتتى مىڭ ئالەم ۋۇجۇدىمغە سىغار پۇر بولماغاي ،
مەنكى تەجدىدى ئاشۇ ھەمراھى ئىيسامەن بۇ ۋەقت .

كوھى ھامۇندۇر دىلىم ئەرش ئالدىدا بىر قەترەئى ،
مۇنتەزىرى ۋەئدەئى « ئىننە فەتەھنا » مەن بۇ ۋەقت .

گەر كۆتەرگەنمەن باشىمغە بۇ فەلەكنى ، ئەي ئەزىز ،
مەن شۇ سائەت فارىغ ئەز دۇنيايى ئۇقبامەن بۇ ۋەقت .

نامى نەگىمنىكى ئەرش ئەئلاغا پۇتتى جىبرەئىل ،
دەۋلەتىمدىن نۇر يېتەر ئالەمگە ، دەريامەن بۇ ۋەقت .

گەرچە زاھىر مۇرى لەگمەن ، ئەرزەنىگە ئەرزىمەم ،
باتىنىمغە خۇب نەزەر قىلمايمۇسەن ، شاھمەن بۇ ۋەقت .

زۇلفىقارى ھەيدەرى ھالا مېنىڭ دەستىمدەدۇر ،
ھەشت جەننەتنىڭ كەلىدى مەندە ، يەكتامەن بۇ ۋەقت .

ئاشىقەم مەن ، كامىلەم مەن ، سۇفىيەم مەن ، سۇفىيەم ،
خىرقەئى زاتى جەمالى كەئبەتۇللامەن بۇ ۋەقت .

سايەئى رەھمەت مېنىڭ باشىمغە تۇشكەندۇر بۇ كۇن ،
ئىككى دۇنيا ھاسىلىدىن دەستى كوتاھمەن بۇ ۋەقت .

ھىممەتىم بار ، يەتتى دەۋزەخنى يۇتار غەمكىن دىلىم ،
بايەزىددەك مەن ئەدەم شەھرىدە تەنھامەن بۇ ۋەقت .

دارى مەنسۇرنى كۆر ئەمدى ، مەن خەلىل ئاسا باراي ،
خوجە ئەھرارى ۋەلىدەك مەست شەيدامەن بۇ ۋەقت .

نەچچە گۇمراھلارغە سايەم تۇشسە ، غەرقى نۇر بولۇر ،
دىل بىنا بولسۇن دېسەڭ ، ھەمراھى ئەللاھمەن بۇ ۋەقت .

ئەرشۇكۇرسىدا تاپالماغدۇر مېنى رۇھىمنى سەن ،
ئابرۇيى ھەم ئۇ دۇنيا ، ھەم بۇ دۇنيامەن بۇ ۋەقت .

سۇرى ئىسرافىلنى تارتقان روزى مەھشەردە ئۆزۈم ،
جۇملە ئاشىقلار ئىچىندە زىندۇ رەسۋامەن بۇ ۋەقت .

ۋاسىلى دۇنيائىمەن ، مەشرەب ، كىشى بىلمەس مېنى ،
مىسلى مەجنۇن مۇنتەزىرى مەستى لەيلامەن بۇ ۋەقت .

مۇرەببەلەر

سويلاپ ، سويلاپ ناز قىل ، مەن ئۆرگۈلەيىن ،
نازىڭ ئالدى كۆڭلۈمنى ، نازۇك نىھالىم ،
تۇرلۇك ، تۇرلۇك جىلۋەڭگە جانىم بېرەيىن ،
ئالتۇن ، كۆمۈش يولۇڭغا چېچىش خەيالىم .

خەمچە ـ خەمچە قاشلارىڭ ، بادام قاپاقىڭ ،
خۇمار ـ خۇمار كۆزلەرىڭ ، يۇسۇف سىياقىڭ ،
چىقتى جانىم ، ئەي پەرى ، ھەي ـ ھەي فىراقىڭ ،
ئەمدى ساڭا بولسۇن بۇ مېنىڭ ۋەبالىم .

چۇچۇك ـ چۇچۇك سۆزلەرىڭ شەكەردىن ئارتۇق ،
مۇنچە لەبىڭ ئەسەلدەك بولۇرمۇ تاتلۇق ؟
خالۇ خەتىڭ قويۇپ داغ باغرىمغە ئوتلۇق ،
ئارەزى رۇخسارىڭغە ياندى چىراغىم .

قارا ـ قارا كۆزلەرىڭ مۇغان نەشئەسى ،
خىرمەن ـ خىرمەن جەمالىڭ زىلال چەشمەسى ،
ئاشىقلارىڭنىڭ ئاھۇ نالە نۇشەسى ،
مەن بىر ئۆلۈك مۇرتەكمەن ، قانى مەدارىم ؟

چەمەن ـ چەمەن گۈللارىڭ ، نىھاللارىڭدىن ،
سانسىز يارا كۆڭۈللەر مىژگانلارىڭدىن ،
ئىشق ئەيلەسە يىگىت ـ قىز ئوغلانلارىڭدىن ،
دۇنيا ـ دۇنيا ئاچىلۇر لالە ئۇزارىم .

دۇنيا ـ دۇنيا يىغلاغىل ، مەشرەب ، ياش ئاقسۇن ،
ئاشىق ئېلىن كۆڭلىنە ئوت بولۇپ ياقسۇن ،

غەفلەتدە يۈرۈگەنلەر بۇ ئوتدە يانسۇن ،
كۆيۈپ ـ كۆيۈپ كۈل بولسۇن بۇ كارى بارىم .

※ ※

ئەۋۋەل ئايتايىن ھەمدى خۇدايىم ،
دەۋۋۇم دۇرۇدى ئول مۇستەفايىم ،
مەندىن ئۇزاقتا ئول دىلرەبايىم ،
ئەي باد ، يەتكۈزد يارغە سەلامىم .

ئول مېھرىباندىن بولدۇم جۇدايى ،
ئىشقىدا كۆيدۈم ، بولدۇم ئەدايى ،
تاشلارنى ياردى كۆكسۈمنىڭ ئاھى ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

كۆرمەي يۈزۈڭنى دىۋانە بولدۇم ،
خەلقى جەھاندىن بىگانە بولدۇم ،
يۈز دەردۇ غەمگە ھەمخانە بولدۇم ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

يارىم يانىمدىن ئول كۈنكى باردى ،
تىغى جەفاسى كۆكسۈمنى ياردى ،
كەتتى دىل ئۇچۇپ ، جان قۇشى قالدى ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

ياردىن جۇدامەن ئۆلگۈنچە بولدۇم ،
قانلارنى يۇتتۇم ، ھەسرەتكە تولدۇم ،
دەردۇ غەمىدىن ، ۋەللاھكى ئۆلدۈم ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

نامە پۈتۈرمەن ئول قارا قاشقە ،

ھەجرىدە نەيلەي كۆز تولدى ياشقە ،
ھەردەم ئۇرارمەن باشىمنى تاشقە ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

كۆكسۈمنى دەردىن تاشە بىتەرمەن ،
ھەسرەتتە باشىم ئالىپ كېتەرمەن ،
ئانىڭ كويىدا ، ۋەللاھ ئۆتەرمەن ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

قايدىن تاپارمەن ئول شوخى خۇبان ،
دەردۇ غەمىڭدىن بولدى يۈرەك قان ،
كەلمەدى ھەرگىز ئول نامۇسۇلمان ،
ئەي باد يەتكۈز يارغە سەلامىم .

كەيگەن تونۇمنى مەردانە پىچتىم ،
ئىشقىن شەرابىن رىندانە ئىچتىم ،
غۇربەت سۈيىدىن مەستانە كەچتىم ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

قاچان كۆرەرمەن يارىم يۈزىنى ،
قەلەم قاشىنى ، شەھلا كۆزىنى ،
دەفتەر ئېتەرمەن ھەربىر سۆزىنى ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

كېچەۋۇ كۈندۈز تىنماي يۈرۈرمەن ،
ۋەيرانەلەردە ئىتدەك ئۆلۈرمەن ،
ۋاھەسرەتا ، دەپ كۆرمەي ئۆلۈرمەن ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

ھىجراندا مەشرەب ئەفغان ئېتەدۇر ،

باغرىنى چەندان بىريان ئېتەدۇر ،
كۆزىنى ھەردەم گىريان ئېتەدۇر ،
ئەي باد ، يەتكۈز يارغە سەلامىم .

※ ※

ھەمدۇ سەنالار ئايتاي خۇداغە ،
يارغا يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟
يەتكەيمۇ دادىم نازۇك ئەداغە ،
يارغا يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

شۇم تالئىمدىن كۆردۈم جەفانى ،
زالىم رەقىبلەر كۆردى ۋەفانى ،
ھالىم سور ئەمدى ، بەرگىل دەۋانى ،
يارغا يېتەركۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

بۇلبۇلدەيىنكىم فەرياد ئېتەرمەن ،
ئىشق دەفتەرىنى بونياد ئېتەرمەن ،
كۆڭلۈمنى بىردەم مەن شاد ئېتەرمەن ،
يارغا يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

قاچان ۋىسالىڭ بولغاي مۇيەسسەر ،
ئىشقىڭدا كەزدىم ھەم بەھرۇ ھەم بەر ،
دەردۇ ئەلەمگە تولدى كۆڭۈللەر ،
يارغە يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

غەم بەھرى قىلدى مەۋجىنى بۇنياد ،
ئىشقىڭدا قىلدىم مىڭ ئاھۇ فەرياد ،
ئۆتتى نىگارىم چۈن سەرۋى ئازاد ،
يارغە يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

ھەجر ئەھلى كەلدى تۇتتى ياقامدىن ،
باغرىم تىلىندى پەيكانە غەمدىن ،
فەرياد ئېتەرمەن ئۇشبۇ ئەلەمدىن ،
يارغە يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

شەمئى فىراقىڭ كۆكسۈمدە ياندى ،
كۆز ياشىم ئاقىپ باغرىمغا تامدى ،
غەفلەتتە قالغان مەشرەب ئوياندى ،
يارغا يېتەر كۈن بارمۇ ، يارانلار ؟

※ ※

بەندەڭ ئېرۇرمەن ۋەللاھۇ بىللاھ ،
شامۇ سەھەرلەر مەن ساڭا شەيدا ،
كەلدىم ئىشىككە دەپ شەيئى لىللاھ ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

باقساڭچۇ مەندەك دىۋانەلەرگە ،
ئەقلى ھۇشىدىن بىگانەلەرگە ،
ئىسيان چۆلىدە سەرسانەلەرگە
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

مەستانە قىلغان شەھلا كۆزۈڭدۇر ،
پەرۋانە قىلغان ئايدەك يۈزۈڭدۇر ،
دىۋانە قىلغان شىرىن سۆزۈڭدۇر ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

ئىزلەپ يۈرۈرمەن شامى ئىراقى ،
تاپمادىم ئەسلا يارىنىڭ سوراقى ،
كۆيدۈردى دوستلار ، ئانىڭ فىراقى ،

كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

ئۇچرادى ھەركىم سېنى سورادىم ،
كوچامۇ ـ كوچا سېنى قارادىم ،
كېچەيۇ كۈندۈز سېنى تىلەدىم ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

بىر نەچچە كۈندۈز مەن ساڭا ئەفگار ،
بولدۇم گىرىفتار ئىشقىڭغا ، ئەي يار ،
ئەۋۋەلۇ ئاخىر مەن ساڭا دەركار ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

ھەجرىڭ چۆلىدە ھالىم خەرابدۇر ،
ھەسرەت ئوتىدا باغرىم كەبابدۇر ،
ھالىمنى سورساڭ بىھەد سەۋابدۇر ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

يوقتۇر خەبەرىم ھەرگىز ئۆزۈمدىن ،
قانلار ئاقادۇ ئىككى كۆزۈمدىن ،
تەئسىر قىلۇرمۇ ئۇشبۇ سۆزۈمدىن ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ئەلھەمدۇ لىللاھ .

مەشرەبكە تەگدى ئاھۇ نەدامەت ،
تا روزى مەھشەر ئايتۇر دەۋامەت ،
ھەر يەردە بولساڭ ، بولغىل سەلامەت ،
كۆردۈم يۈزۈڭنى ، ئەلھەمدۇ لىللاھ .

مۇخەممەسلەر

※ ※

ئىشقىدا يانماس ئاشىق دىۋانە بولماغۇنچە ،
شەمئىغە كۆيمەگەي ئول پەرۋانە بولماغۇنچە ،
باغلاپ بېلىن بۇ يولدا مەردانە بولماغۇنچە ،
باشقا ئالىپ مەلامەت ئەفسانە بولماغۇنچە ،
سۆيمەس سەدەفنى سەرراف دۇردانە بولماغۇنچە .

سەنسىز ماڭا نىگارا ، ئىككى ئالەم كېرەكمەس ،
تەختۇ بەختى سۇلەيمان ، ماڭا ھاتەم كېرەكمەس ،
خىزر ئۆمرى زىندەلىكى ماڭا ئول ھەم كېرەكمەس ،
سەنسىز ئۆلەي ، دۇئا قىل ، ماڭا بول دەم كېرەكمەس ،
جانۇ تېنىم قالمادى بىگانە بولماغۇنە .

ئەرشىڭ كۆيەر ئاھىمدىن تاڭلا بولسە قىيامەت ،
ئىنسۇ مەلەك تىترەشىپ ئايتۇر : « نىچۈك ئەلامەت ؟ »
ھورۇ غىلمان ، بىھىشتىڭ ئېتىشتۇرلار نەدامەت ،
چىقسا ئاھىم ئۇچقۇنى ھېچكىم قالماس سەلامەت ،
قالماس مالىك دەۋزىخىڭ سوزانە بولماغۇنچە .

تۇشتى باشىمغە ئىشقىڭ ، لەرزە قىلىپ يىغلادىم ،
تەقدىر ئەزەل شۇنداق دەپ ، بېلىم مەھكەم باغلادىم ،
ئاشىق ئىشى قاتتىق دەپ ، ئاھۇ ۋاھلار ئەيلەدىم ،
دەردىڭ بىھەد زورلادى ، دەرگاھىڭە يىغلادىم ،
رەھم ئەيلەمەس نىگارىم گىريانە بولماغۇنچە .

ئاشىق بولساڭ تۈنۈ كۈن جاننى قۇربان ئەيلەگىل ،
داغى فۇرقەت دەردىنى دائىم ئەفغان ئەيلەگىل ،
زۇلفى چىنلەر كۇفرىنى زىنھار ئىمان ئەيلەگىل ،

ھەجرۇ مىھنەت جەفاسى تەگسە زىنھار ئەيلەگىل ،
جانىڭغە جان ئۇلاشماس ، جانانە بولماغۇنچە .

نامۇس كەتمەس ھېچكىمدىن ئىشققە قەدەم قويماسە ،
ئەدھەم سىفەت دۇنيانى تا پۇشتى پا ئۇرماسە ،
ۋاسىل بولماس ۋەسلىگە يالغۇز ئۆزىن سۆيمەسە ،
رازى بولۇپ قەزاغە ھەجر ئوتىغە كۆيمەسە ،
تاپماس دىلبەر سوراغىن جۇيانە بولماغۇنچە .

ۋەقتى بەھار مەي ئىچكىل ، بىلسەڭ ئىشرەت غەنىمەت ،
ساقى ، سۇنغىن قەدەھنى فۇرسەت ، سىھھەت غەنىمەت ،
زاھىد ئايتۇر ، يارانلار ، تەسبىھ ، تائەت غەنىمەت ،
مەشرەب قەلەندەرنىڭگە دىردۇ مىھنەت غەنىمەت .
كۆرمەس مەئشۇق يۈزىنى ئەفسانە بولماغۇنچە .

※ ※

ئۇلۇغ دەريايى رەھمەتتىن ھەمشە خۇشك لەب بولما ،
كى سەن ھەريەرگە بارساڭ ، ئەي ئەزىزىم ، بىتەلەب بولما ،
ئەرەنلەر خىزمەتىگە بارساڭ ئەمدى بىئەدەب بولما ،
مۇبادا قورقامەن مانەندەئى ئول بۇ لەھەب بولما ،
سەئىد سەن ، ھاجىسەن ، زىنھار مەغرۇرى نەسەب بولما .

بىلىپ قالغىل جەھانى كۇھنەدە سۇدۇ زىيانىڭنى ،
ئۆزۈڭنى خاكى راھ قىل ، بەرھەم ئۇرغىل خانۇمانىڭنى ،
پىشۇرغىل مەئرەفەت بىرلە تەمامى ئۇستىخانىڭنى ،
تەكەببۇر يولىغە بەرباد ئېتىپ كەتمە ئىمانىڭنى ،
سەئىد سەن ، ھاجىسەن ، زىنھار مەغرۇرى نەسەب بولما .

سەئىد ئەۋلادىمەن دەپ ، تۇتماغىل راھى شەقاۋەتنى ،
كۆزۈڭ باردا ئاختارغىلكى بىر ئەھلى ھىدايەتنى ،
تېنىڭدىن كەندە قىلغىل دەم بەدەم سەن بارى غەفلەتنى ،
تەكەببۇر سەخت ئولۇپ بوينۇڭغە سالمە تەۋقى لەئنەتنى ،
سەئىدسەن ، ھاجىسەن ، زىنھار مەغرۇرى نەسەب بولما .

بۇ دەھرى بىبەقاغە قويمە ئەسلا ئىمتىيازىڭنى ،
ئەبەس ئۆتكەرمەگىل بىھۇدەلىقتە قىشۇ يازىڭنى ،
دىلىڭدىن كەندە قىلما دەم بەدەم سۇزۇ گۇدازىڭنى ،
ئەجەلنى سەكرەتى مەئلۇم قىلۇر ئەجزۇ نىيازىڭنى ،
سەئىدسەن ، ھاجىسەن ، زىنھار مەغرۇرى نەسەب بولما .

كەل ، ئەي مەشرەب ، سۇخەن كوتاھ قىلغىل ، ياخشىلار كەتتى ،
سەنھەم بىر كۈن كېتەرسەن جۇملە ئاخىر چەشمى تەركەتتى ،
كۆڭۈلنى گەنجىنى بىلگەن ھەمە ساھىب نەزەر كەتتى ،
جەھان زىنداندىن ئاخىر ھەمە خۇنى جىگەر كەتتى ،
سەئىدسەن ، ھاجىسەن ، زىنھار مەغرۇرى نەسەب بولما .

※ ※

خانۇماندىن جۇدا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ ،
ئۆرتەنىپ قەددى دۇتا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ ،
دەردۇ غەمگە مۇبتەلا بولغا كىشىدىن دەرد سوراڭ ،
بىكەسۇ بىمۇتتەكا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ ،
مىسلى مەن بىدەستۇ پا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

تەلمۈرۈپ قالدىم بۇ يولدا ھەمسەفەردىن ئايرىلىپ ،
يول ئاداشىپ غەمدەدۇرمەن راھبەردىن ئايرىلىپ ،
بەخت قارا كەلدىم بۇ يولدا ياخشىلاردىن ئايرىلىپ ،
ئەندەلىب ئېردىم قالىپمەن بالۇ پەردىن ئايرىلىپ ،
مەن كەبى بەختى قارا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

ئانەدىن تۇغمىش كۈنۈم روزى ھەلاۋەت كۆرمەدىم ،
بۇ رەباتى كوھنەدە مەن ئىستىقامەت كۆرمەدىم ،
غەرق بولدۇم نەچچە بىر مېھنەتكە ، راھەت كۆرمەدىم ،
غۇسسەدىن ئۆلدۈم ، دەمى خابى فەراغەت كۆرمەدىم ،
خانە بەردۇشى گەدا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

دەست خۇشگۇ بىبىزائەتمەن ، جەھاندىن بىسەمەر ،
غەم بىلەن ئاتەشكە تۇشكەنمەن ، قالىپمەن مۇشتى پەر ،
بىكەسۇ بىمۇتتەكا بولغان كىشىنى كىم سورەر ،
ئىچكەنىم زەھرابەردۇر ، ھەرسائەتى خۇنى جىگەر ،
ھەجر ئارا ساھىب ئەزا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

بۇل مېنىڭ رازى دىلىمنى زار بولغانلار بىلۇر
دەرد كۆرگەنلەر بىلۇر ، بىيار بولغانلار بىلۇر ،
غۇسسەۋۇ غەم بىرلە دىلئەفگار بولغانلار بىلۇر ،
بىر ئەزىز باشى چۇنانەم خار بولغانلار بىلۇر ،
يول ئارا بىرەھنەما بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

مىسلى قەقنۇستەك بۇ ئاتەش ئاشيانىمدىن چىقار ،
نالە قىلسام ئاتەشى سوزان زەبانىمدىن چىقار ،
شورىشى مەھشەر مېنىڭ ئاھۇ فىغانىمدىن چىقار ،
دەرد كۆرگەنلەر بەيانى داستانىمدىن چىقار ،
داغى ھەسرەتتە ئەدا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

مۇددەتى بولدى بۇ يولدا ئىستىراھەت مەندە يوق ،
كەشفدىن خالى ئېرۇرمەن ، ھېچ كەرامەت مەندە يوق ،
لالەدەك سىينەمدە داغىم بار ، فەراغەت مەندە يوق ،
رازى دىل ئىزھار قىلسام ، ئەھلى سۇھبەت مەندە يوق ،
رەڭگى زەردۇ كەھرەبا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

غۇسسەدىن ئەفسۇردەمەن ، باغرىمدا قانىم قالمادى ،
بولدى خاكىستەر ۋۇجۇدۇم ، ئۇستىخانىم قالمادى ،
غەم فەنا قىلدى مېنى ، نامۇ نىشانىم قالمادى ،
ئان قەدەر ئۆرتەندى جىسمى ناتەۋانىم قالمادى ،
دەردۇ غەم بىرلە فەنا بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

مەشرەبا ، زۇلمەتكە غەرق بولدى مېنىڭ ئابۇ گىلىم ،
بۇ سەبەبدىن تەڭ كېلىپدۇر بارا تۇرغان مەنزىلىم ،
ھەر زەمان ، ھەر لەھزە ، ھەرسائەت پەرىشاندۇر دىلىم ،
ئىزلەسەم يانىمدا يوق بىر غەمگۇسارى قابىلىم ،
بىكەسۇ بىرەھنەما بولغان كىشىدىن دەرد سوراڭ .

※ ※

سەنەما ، يۈزۈڭ بىھىشتىن گۈل ئاچىپ بەھار قىلدىڭ ،
غەير ئىلە قەرار ئەيلەپ ، مېنى بىقەرار قىلدىڭ ،
ئاتىبان غەمىڭ ئوقىنى يۈرەكىم فىگار قىلدىڭ ،
تىلەگەچ جەمال ، ئەي گۈل ، كوچەلەردە خار قىلدىڭ ،
مېنى ، ئەي خۇمار كۆزلۈك ، نىگە مۇنچە زار قىلدىڭ ؟

چىداماي سىتەملەرىڭگە كېتەيىن ئالىپ بۇ باشىم ،
دەشتلەرنى گۈلشەن ئەيلەي ، ئاقىتىپ ھەمىشە ياشىم ،
غەمى دەردىڭ ئەتسە تۇغيان ، كۆيەردۇر ئېچىمۇ تاشىم ،
زۇلۇمۇڭ تولالىقدىن تاغۇ ، توزۇ ، چۆلدە باشىم ،
سىتەمۇ ئەلەملەرىڭنى بىر ئەمەس ، ھەزار قىلدىڭ .

تىلىمۇ دىلىمدە ، جانا ، تۈنۈ كۈن ئېرۇر سىفاتىڭ ،
بۇل ئەجەب ئەل ئاغزىدادۇر شەكەرۇ ئەسەل ، نەباتىڭ ،
كېچىبان بۇ جىسمۇ جاندىن ، تىلەدىم سېنىڭ ھەياتىڭ .

ئۆلەرىمگە رازى بولدۇم، نېگە كەلمەدى ئۇياتىڭ؟
ئىشكىڭ تۈبىدە يۈزمىڭ ئاسلۇرغا دار قىلدىڭ.

سەدەفىڭ دۇرى مۇنەۋۋەر، سەن ئانى نىھان تۇتۇپسەن،
سەن ئەمەسمۇ نەسلى ئادەم، پەرى خەيلىدىن ئۆتۈپسەن،
كەئبەتەيىن ئىشق ئېتىپسەن، مەنى خەستەنى ئۇتۇپسەن،
ماڭا بىر نىگاھ قىلماي، نېگە ئۆزگەنى كۇتۇپسەن؟
مېنى بەدخۇمار ئەيلەپ، كىمنى ئىختىيار قىلدىڭ؟

ئەلگە ئىلتىپاتىڭ ئولسە، يۈرەكىمدە داغ سەندىن،
يۈرەكىمدە داغ ئاچىلسە، ماڭا چارباغ سەندىن،
نەچە ئۆلسەمۇ يوقالسام، يوق ئېرۇر سوراغ سەندىن،
ئەلگە لەب بەلەب قۇيارسەن، ماڭا يوق ئاياغ سەندىن،
مېنى ئۆلتۈرۈپ غەمىڭدە، ئەلگە جان نىسار قىلدىڭ.

گاھى سەير ئۇچۇن چىقارسەن، ھەممە ياققا قاش ئاتارسەن،
مەنى تەلبە ئىتنى كۆرسەڭ قوغلاماققا تاش ئاتارسەن،
ماڭا تىرە تۈن بولۇرسەن، ئەلگە يۈز قۇياش ئاتارسەن،
ماڭا گاھ تەگسە ئوقۇڭ، ئېلىڭە تالاش ئېتەرسەن،
ئەلگە يۈز كەرەملەر ئەيلەپ، مېنى تۇرفە زار قىلدىڭ.

بەزمىڭ ئولدى باغۇ بوستان، نە بىزىڭ بىلە تەلاخۇم،
مېنى قىل ھەزار پارە، ئەل ئىچىندە قىلما مەھرۇم،
بۇ تىرىكلىگىمدىن ئەلا مەي ئىچىندە بولغانىم گۇم،
ماڭا قىلمادىڭ تەرەھھۇم، نە ئۇچۇنكى تالئىم شۇم،
مېنى يوق ئېتىپ جەھاندا، دۇشمەنىمنى بار قىلدىڭ.

تۈنۈ كۈن تىلەپ، نىگارا، ئىكى زۇلفۇڭ ئەيلەدىڭ دام،
مېنى بەختۇ تالئىم يوق، قويمادىڭكى دامىڭغە گام،
ئەلگە بولسە ۋەسل ھاسىل، ماڭا بولدى خۇشك بەدنام،

دېسە بەسدۇر ئۇشبۇ دەۋلەت: «مېنى مەشرىبىم بۇگۇمنام».
چىدامای قىلىپ پۇشەيمان، نە ئۇچۇن بۇ خار قىلدىڭ؟

※ ※

نە ئۇچۇن بۇرۇن ئۆزۈڭگە مېنى دوستۇ يار قىلدىڭ؟
ياقىپ ئىشق ئوتىنى جانغە مېنى بىقەرار قىلدىڭ؟
نىگە فۇرقەتىڭ يولىدا يەئنى خارۇ زار قىلدىڭ؟
ئايرىلىپ ئۇ مەنزىلىمدىن مېنى بىديار قىلدىڭ؟
فىراقىڭ چۆلىگە تاشلاپ تولا ئىنتىزار قىلدىڭ؟

مەنى رىندى لائۇبالى كوچا ـ كويدا بىسەرەنجام،
بولۇبان خەرابۇ رەسۋا بو خالايىق ئىچرە بەدنام،
ھەمدەمىم ئېرۇر داپۇ نەي، ھەرىفىم ـ سوراھىيۇ جام،
نە قىلاي كۆزۈمنى يۇمماي، سېنى كۆرمەسەم، دىلئارام،
قاش ئاتىپ رەقىبلەرگە، مېنى بىمەدار قىلدىڭ.

نىچۈك ئۇنۇتاي، نىگارا، سېنىڭ ئىلتىفاتلارىڭنى،
ئايتىبان تەمام قىلالمامكى، سېنىڭ سىفاتلارىڭنى،
تۇتاشۇر جانىمغە ئوتلار ئەگەر ئايتسام ئاتلارىڭنى،
نە ئۇچۇن تاتىتمادىڭ سەن شەكەرۇ نەباتلارىڭنى،
ئەل ئارا غەرىبلىغىمدە نېگە خارۇ زار قىلدىڭ؟

بۇ كۆڭۈلكى غۇنچە يەڭلىغ دەردىڭ ئىلە قانغا تولدى،
بىر گۈل ئۆزمەيىن باغىڭدىن، رىشتەئى بۇ جان ئۈزۈلدى،
لەبىڭە تۇتۇپ ساغەرنى كۆلدۈڭۈ، چاغىر تۆكۈلدى،
تەبل ئىشقبار چالدىڭ، ئۇ مېنىڭ يېنۇشۇم بولدى،
كام بەرمەيىن لەبىڭدىن نېگە ئىنتىزار قىلدىڭ؟

بۇ جەھاندا ئېردى بىسيار ئىشۋەگەرۇ مەھلىقالار،

لەبى غۇنچە ، رۇخلارى گۈل ، كۆزى شوخ بىۋەفالار ،
ئۆتتىلەر بارى جەھاندىن ئىشقىدىن ياقىپ ئالاۋلار ،
بار ئىكەن نىھايەتى يوق ئۇلا كۆرمەگەن جەفالار ،
بارىسىن يىغىپ كەرەمدىن ماڭا سەن نىسار قىلدىڭ .

※ ※

كۆرسەت يۈزۈڭ ، ئۆلەرمەن ، مەندە تاقەت قالمادى ،
مېھرىبانىم قايداسەن ، جاندا راھەت قالمادى ،
بەلا ياغدى باشىمغە ئەلدە ئافەت قالمادى ،
چەكتىم جەفانى ، ئەكنون ، تەندە ھالەت قالمادى ،
كەزدىم شەھرۇ بەيابان دىلدا ھەسرەت قالمادى .

تۇتتۇم پىرنى ئېتەكىن ، ئاخىر يولغە باشلادى ،
« يولدا قالغان گۇمراھ » دەپ ئافاق خوجام خوشلادى ،
ئايتتى : « كىرگەن بۇ يولغە ئۆزلىكىنى تاشلادى ،
يادى بىلەن ئاھ ئۇرۇپ ، ئىككى كۆزىن ياشلادى . »
تىنماي ئايتتىم سەناسىن ، خابۇ غەفلەت قالمادى .

« ئىشققە قەدەم قويماساڭ ، بىللاھ ، مەئشۇق تاپىلماس،
مۇندا جەفا چەكمەسەڭ ، دەرى رەھمەت ئاچىلماس ،
باغرىڭ كەباب بولماسا ، كۆزدىن ياشىڭ ساچىلماس ،
يول ئۈستىدە يول بولماي ، نەفسى شەيتان چاپىلماس . »
دەبان پىرىم مەي بەردى ، دىلدا ھەسرەت قالمادى .

ئاشىق بولدۇم يۈزۈڭگە ، كۆرمەي ئۆلسەم نېتەرمەن ،
بايەزىددەك ئۆزۈمنى كۈندە يۈزمىڭ ساتارمەن ،
مۇنكىر ، نەكىر كىرگەندە لەھەد ئىچرە ياتارمەن ،
ھەرنە قىلساڭ ، ئەي زاھىد ، جامى مەيدىن تاتارمەن ،
بەرباد بەردىم مەي ئۇچۇن ، قولدا تائەت قالمادى .

ئاشىق بولساڭ شۇنداق بول ، ئالەم كۇفرىڭ پۈتسۇنلەر ،
رەسۋا بولغىل ئەل ئىچرە ، نامىڭ ئالىپ كەتسۇنلەر ،
دىۋانە بول ئىشقىدا ، ساڭا كېسەك ئاتسۇنلەر ،
تۇفراق بولغىل يول ئۇزرە ، سېنى باسىپ ئۆتسۇنلەر ،
كۇفرىلىقدىن ئۆزگە ھېچ مەندە ئادەت قالمادى .

كۇفر بولساڭ ئىشققە بول ، ئەھلى دۇنيا بولماغىل ،
زاھىد سىفەت دۇنيا دەپ ھەرگىز مۇردار بولماغىل ،
ئەدھەم سىفەت دۇنيانى ھېچ كۆزۈڭگە ئىلماغىل ،
مەجنۇن سىفەت بىھۇش بول ، ھېچ ئۆزۈڭگە كەلمەگىل ،
ئۆتتۇم مەقام ھەيرەتتىن ، مەندە ھەيرەت قالمادى .

فاسىق ، زاھىد ئول شەيخلەر مەسجىد سارى بارغۇسى ،
قوللارىدا تەسبىھى ، رىيا تائەت قىلغۇسى ،
تىلى بىلەن زىكر ئايتىپ ھەمدۇ دۇرۇد سورغۇسى ،
بىر – بىر باسىپ ، قول سالىپ ھەۋا بىلەن يورغۇسى ،
ئانىڭ ئۇچۇن ، يارانلار ، مەندە ئىبرەت قالمادى .

دىۋانە مەشرەبىڭ مەن ، رازى بولدۇم قەزاغە ،
يالغۇز باشىم گىرىفتار مىڭ يۈزمىڭ بەلاغە ،
دەردىم فۇزۇن ، نەيلەرمەن ، نەگە باراي دەۋاغە ،
سۇد ئىستەبان يولۇقتۇم ، قالدىم بۇ ماجەراغە ،
ئارزۇلارىم ئوشالماي ، غەرەز ، ئىللەت قالمادى .

※ ※

چىھرەسى گۇلزار قالماق دىلەرىمدۇر ئىلگەرى ،
قايرىلىپ ھەريان تۇرۇبان كەتتى زىبا قاشلارى ،
تىيرى تىز بىرلە ماڭا ئەيلەر ئىشارەت كۆزلەرى ،

چۇن تەبەسسۇم بىرلە ئەيلەر بولسا لەب قىرمىزلەرى ،
ئۇشبۇ خەندان لەئلى ئىچرە جەۋھەرىستان گەۋھەرى .

ئىكتەفىغە شادە باغلاپ گەۋھەرۇ مەرجاندىن ،
فۇفەكۇ كىمخابۇ زەربەفت ئاسلىپ ھەرياندىن ،
ئۇدى ئەنبەر كۆيدۇرۇپ چۇن رەۋغەنى بادامدىن ،
ئۇخلاسە باشىغە بەخمەل بىستەرى ھەر ياندىن ،
چۇن ئىلان باز ئەيلەبان ئاغۇش ئېتەدۇر قوللارى .

ئاق بەدەنگە لالەئى رەئنا قەبا گۇلگۇن كىيىپ ،
قىرق كاكۇل ھەر تەرەفكە ، ئاشىقىن بىسمىل قىلىپ ،
ئول خەيال بوستانىغە كىم رەڭ بەرەڭ گۇللەر قونۇپ ،
كۆزلەرى چاقماقىدىن بۇل مۇلكى دىل ئوتتا يانىپ ،
بەسكى شەمشىرى جەفا ئۇستىگە تۇشتى جەۋھەرى .

قىزلارى نازۇك بەدەن ، رەئنا نىھالى جىلۋەگەر ،
بىر نەچە سۇرەت سەما ، بىر نەچچەسىدۇر نەغمەگەر ،
چۆلۈ سەھرا چۇن ئۇلار بار گاھى بولدى ھەم نەزەر ،
ئاشىقۇ مەئشۇق ھەم يەتتى مۇرادىغە مەگەر ،
ۋەسلىگە بولدى مۇيەسسەر چۆلۈ سەھرا گۇللارى !

ئۇشبۇ دۇنيا ئىشرەتىنىڭ ئىبتىداسى ناسەزا ،
ناسەزانىڭ ئىنتىھاسى ھاسىلى بولدى بەلا ،
ھاسىلاتى تەيىبات ئىمانى مۇتلەقتۇر زىيا ،
قۇربەتى ھەق ئالدىدا ئول زۇھدۇ تەقۋا نارەۋا ،
مەشرەبى دىۋانەنى ھازىرۇ نازىر دىلبەرى .

※ ※

مېنى ئالەم ئارا مەجنۇنى بىسەر قىلدىيۇ كەتتى ،

باشىمغە سالدى سەۋدانى ، قەلەندەر قىلدىيۇ كەتتى ،
دىلىمنىڭ قەلئەسىن بوزدىيۇ ئەبتەر قىلدىيۇ كەتتى ،
يۇرەكىمگە قويۇپ ئاتەش سەمەندەر قىلدىيۇ كەتتى ،
كۆزۈم تەلمۈرۈتۈپ رەسۋائى مەھشەر قىلدىيۇ كەتتى .

كۆزۈم چۇن بەھر ئالماي بارەدۇر دۇررى خۇشابىدىن ،
جەھان نالىشگە كىردى دۇدى باغرىمنىڭ كەبابىدىن ،
نەسىبەم يوق ئىكەن ، ئەفسۇس ، ھۇسنى بىنىقابىدىن ،
ئوقۇڭ ئالدىمدا كۆپ دەردلەرنى كۆرگەنلەر كىتابىدىن ،
مېنى يول ئۇستىدە يەكبارە مۇزتەر قىلدىيۇ كەتتى .

قەرەھھۇم بىرلە ھەرگىز سورمادى :« زارىم ، نېچۇكسەن ؟ » دەپ ،
«مەن ئۇچۇن مۇبتەلا بولغان گىرىفتارىم نېچۇكسەن ؟ » دەپ ،
«يۇرەك - باغرى ئەدا بولغان دىل ئەفگارىم نېچۇكسەن ؟» دەپ ،
« بۇ ۋەيران خانەدە مۇشتاقى دىدارىم نېچۇكسەن؟» دەپ ،
باشىمغە يۈز جەفاۋۇ جەبر دىلبەر قىلدىيۇ كەتتى .

ۋەفالىق يار ئەگەر بولسە پەرىشانىنى سورماسمۇ ؟
ئاداشقان ئىنتىزارۇ خانە ۋەيرانىنى سورماسمۇ ؟
تۇتاشقان ، باغرى كۆيگەن ، يولدا ھەيرانىنى سورماسمۇ ؟
دىلى سەدپارە بولغان ، چەشمى گىريانىنى سورماسمۇ ؟
باشىمغە تەپتى ، تۇپراقىغە بەرابەر قىلدىيۇ كەتتى .

قولۇڭدىن كەلسە ، دوستۇم ، بىۋەفاغە ئەسلى دىل بەرمە ،
جەھاننى ماھى بولسە ، نارەساغە ئەسلى دىل بەرمە ،
سىتەمگەر ، بىمۇرۇۋۋەت ، پۇر جەفاغە ئەسلى دىل بەرمە ،
بەلا كۆپرەك تېگەر ، نا ئاشناغە ئەسلى دىل بەرمە ،
دىلىمغە سالدى ئاتەشنى مۇقەررەر قىلدىيۇ كەتتى .

ئەدالەتلىك ئەمرىم ، بەلكى خاقانىم ، دەپ ئەرز قىلدىم ،

كۆڭۈل شەھرىگە تۈشكەن ، شاھى سۇلتانىم ، دەپ ئەرز قىلدىم ،
سورار ئەھۋالى زارىمنى ، سۇلەيمانىم ، دەپ ئەرز قىلدىم ،
ۋۇجۇدۇم كىشۋەرىگە مەملەكەت دانىم ، دەپ ئەرز قىلدىم ،
يىراقتىن ئەرز قىلدىم ، گۇشىنى كەر قىلدىيۇ كەتتى .

كۆزۈمگە تارىكىستان قىلدى ئاخىر روزى رەۋشەننى ،
ياقىپ ھەر سائەتى سىنەم ئارا سەۋدايى گۇلخاننى ،
مېنى ماتەمگە سالدى ، شاد ئېتىپ ئالدىمدا دۇشمەننى ،
ئانىڭ مەقسەدى كۆيدۈرمەك ، مېنىڭدەك باغرى كۆيگەننى ،
سىپەندى خاتىرىمنى غەرقى مىجمەر قىلدىيۇ كەتتى .

ياقامنى چاك ئېتىپ ھەر سائەتى بىسيار يىغلارمەن ،
مېنىڭدەك يولدا قالغان يوق ، دىلى ئەفگار يىغلارمەن ،
ئۆزۈمدەك خانەۋەيرانلارنى كۆرسەم زار يىغلارمەن ،
مېنىڭ ئەرزىم ئىشت ، ئەي ۋاھىدۇل قەھھار ، يىغلارمەن ،
مۇسىبەت تاغىنى باشىمغە لەڭگەر قىلدىيۇ كەتتى .

بۇ فانىي كۇھنە دۇنيادىن فەنا بولغانچە يوقلارمەن ،
كىرامى ئۇمرى خۇرشىدىم ئەدا بولغانچە يوقلارمەن ،
بىنائى سائەتى يەۋمۇل جەزا بولغانچە يوقلارمەن ،
كۆزۈم دىيدارى بىرلە ئاشنا بولغانچە يوقلارمەن ،
ئەلەم پەيكانى بىرلە باغرىمى جەر قىلدىيۇ كەتتى .

تۇتۇپ ئېردىمكى ، دامانىنى ئىسكەندەر بولۇرمەن دەپ ،
شەبۇ روزىكى مەن ھەمراھى ئول دىلبەر بولۇرمەن دەپ ،
يېتىشسەم سايەسىگە جۇملەدىن بىھتەر بولۇرمەن ،
ئەگەرچە ساڭا خارا بولسام ھەم گەۋھەر بولۇرمەن دەپ ،
نەزەردىن تاشلادى ، ھالىمنى ئەبتەر قىلدىيۇ كەتتى .

قانى بىر دەرد كۆرگەن ، بىۋەفانى دەردىنى ئايتاي ،

ياقامنى چاك ئېتىپ ، نائاشنانى دەردىنى ئايتاي ،
لەھەددىن باش كۆتۈرسەم ، مەھلىقانى دەردىنى ئايتاي ،
بۇ كۈن شۇرىدە مەن نازۇك ئەدانى دەردىنى ئايتاي ،
قىلىپ خاكىستەرىم بەرباد ، ئەخگەر قىلدىيۇ كەتتى .

يۈرەكىنىڭ دەردىنى ھەر دوستۇ دۇشمەندىن نىھان تۇتتۇم ،
بەلانىڭ تەختىنى تاكى ئۆزۈمگە ئاشيان تۇتتۇم ،
قاچىپ ھەر نىكۇ بەددىن ئاستانىغە مەكان تۇتتۇم ،
بارىپ ھەر گۇشەئىغە يىغلادىم ، زارۇ فىغان تۇتتۇم ،
ھەمە رازى دىلىمنى خەلققە دەفتەر قىلدىيۇ كەتتى .

※ ※

ۋەئدە قىلدى بىر كېلەي دەپ كۆزگە ئۇيقۇ كەلمەدى ،
تەلمۈرۈپ يولىدا تۇردۇم ، شوخى بەدخۇ كەلمەدى ،
نەچچە كەلدى شۇم رەقىبلەر ، ئول پەرى رۇ كەلمىدى ،
دەردىدىن ئۆلدۇم ، تەبىب ، دەردىمگە دارۇ كەلمەدى ،
مەن شەھىدى ئىشق بولدۇم ، قەترەئى سۇ كەلمەدى .

دادخاھمەن روزى مەھشەر قاشىمە بىر كەلمەسە ،
ھەجرىدە ئۆلدۇم بۇ كۈن بىرلەھزە ھالىم سورماسە ،
ھەممەگە قىلغان ۋەفانى ماڭا دىلبەر قىلماسە ،
يىغلامايمۇ ئاھ ئۇرۇپ ھەرگىز كۆزىگە ئىلماسە ،
بارچەغە شىرىن زەبانۇ ماڭا بەدگۇ كەلمەدى .

ئاھۇ ۋاھ ئەيلەپ غەرىبلىق شەھرىدە بىمارمەن ،
گەر ئالۇر بولساڭ بۇ جانىم ئال ، سەنەم ، بىزارمەن ،
پەردەنى يۈزدىن كۆتۈرگىل ، ئاشىقى دىيدارمەن ،
ساقىيا ، تويغۇنچە مەي بەر ، نەچچە كۈن خۇممارمەن ،
بارچە مەجلىسلەر گۇلى ، زۇلفى سۇمەنبۇ كەلمەدى .

تەشنە لەب قالدىم غەمىڭدە . مېھرىبانىم قايداسەن ؟
ئاھ ئۆرۈپ يىغلاپ يۈرۈرمەن ، جانىجانىم قايداسەن ؟
ئىزلەسەم يوقتۇر مەكانىڭ ، لامەكانىم ، قايداسەن ؟
مەھرەمى سىررىم مېنى ، ئەي رازدانىم ، قايداسەن ؟
يۈز تۈمەن سەۋدايى تۈشتى ، مەسلەھەتگۈ كەلمەدى .

يىغلاماقلىق بۇل سەبەبدىن ئول نىگارىم كەلمەدى ،
گۈل ئاچىپ يۈز لۈتق ئىلە باغۇ بەھارىم كەلمەدى ،
ئىككى ئالەمدىن كېچىپمەن ، شەھسەۋارىم كەلمەدى ،
غەم بىلە مۈكچەيدى قەددىم ، غەمگۈزارىم كەلمەدى ،
مېھرىبان ، ئۈلفەتنىشىن ، شىرىن سۈخەنگۈ كەلمەدى .

ئۆرتەدى جانىمنى ، دوستلار ، يارنىڭ ھەربىر سۆزى ،
باقغاچ ئىمانىمنى ئالدى ئاھۇدەك ئوينار كۆزى ،
گۈل ئۈچۈن بۈلبۈل قەفەزدە ، زاغلار ئەيلەر بازى ،
جان بىرەر ۋەقتىدە كېلەي دەپ ۋەئىدەلەر قىلدى ئۆزى ،
ھەلقۈمە يەتتى بۇ جانىم ، چەشمە جادۇ كەلمەدى .

ئۆرتەنىپ كويىدا كۆيدى جانى زارىم بىلمەدى ،
« ئەي غەرىبى خاكسارىم » دەپ بۇ ھالىم سورمادى ،
جەبرىنى ھەر كۈن زىيادە قىلدىيۇ كەم قىلمادى ،
نە سەبەب ھازىق تەبىبىم زەررە كۆزگە ئىلمادى ،
كۆڭلى قاتتىق ، تاش باغىر ، دەردىمگە دارۇ كەلمەدى .

كەلسە يۈزمىڭ جىلۋە ئەيلەپ ئول مېنى كۆيدۈرگەنى ،
ھالەتىم يوقتۇر مېنىڭ دەردىدە بىر دەم ئۆرغانى ،
زۈلفىنى بەندىگە چىرماپ نەچچە مەندەك بەندەنى ،
ئايتىب ئايتىب يىغلاسام ئول بىۋەفانىنىڭ دەردىنى ،
بىۋەفانىڭ دەردىنى ئايتۇرغە ھەقجۇ كەلمەدى .

كۆرمەسەم بىر دەم سەنى ، بەيتۇل ھەرەمنى نەيلەيىن ؟
قالغان ئىبراھىمدىن ئول ئەسكى دۇكاننى نەيلەيىن ؟
ھەم بىھىشتۇ ، كەۋسەرۇ ، ھۈرۈ غۈلماننى نەيلەيىن ؟
يەتتى ئەفلاكۇ ، سەكىز جەننەت مەكاننى نەيلەيىن ؟
بۇل سەبەبدىن ، دوستلار ، كۆڭلۈمدە ياغدۇ كەلمىدى .

كۆيگۈسى تاڭلا قىيامەت دادۇ ئاھىمنى كۆرۈپ ،
قالغۇسى مەھشەر ئېلى ھەيران گۇناھىمنى كۆرۈپ ،
تىرە بولغاي يەرۇ كۆك رۈيى سىياھىمنى كۆرۈپ ،
شايەد ئول رەھىم ئەيلەگەي ھالى تەباھىمنى كۆرۈپ ،
زار بولدۇم ھەجرىدە قاشىمگە ھەقگۇ كەلمىدى .

بۇل يۈرەكىم غەمگە تولدى ، گۈل ئۈزارىم كەلسەنا ،
قان تولۇپدۇر كۆكسۈمە ، قاشىمغە يارىم كەلسەنا ،
ھەر نە قىلساڭ سەن ئۆزۈڭ قىل ، غەمگۈزارىم كەلسەنا ،
جۈملە شاھلارنى ئۈلۈغى ، نامدارىم كەلسەنا ،
دىلنى زەڭگەرىن ئاچارغە ئايىنەئى رۇ كەلمىدى .

زاھىدا ، مەشرەبكە دېدىڭ : « مەسجىد ئىچرە قوي قەدەم ! »
ئولتۇرۇپ مېھرابدە ئايتتىڭ : « خاتىرىڭنى ئەيلە جەم ! »
بەخشىدىن قىلدىم ئىبا ، ھېچ ئۆرمادىم مەن ئاگادەم ،
تۇرفە ئىشدۇركىم ، كۆرۈڭ ، مەسجىدگە كىرمىش دەردۇغەم ،
نەچچە كۈن زاھىد بولۇپ كۆڭۈلگە بىر ھۇ كەلمەدى .

※ ※

يىغلاماي نەيلەيكى روزىمنى سىيا قىلدى فەلەك ،
ئاشنالارنى ماڭا نائاشنا قىلدى فەلەك ،
كەۋكەبى بەختىمنى مۈنداق بىزىيا قىلدى فەلەك ،

ئاخىرى ئۆمرۈمدە بەختىمنى قارا قىلدى فەلەك ،
پادىشاھ ئىردىم ، بۇ كۈن ساھىب ئەزا قىلدى فەلەك .

خانەۋەيرانمەن بۇ كۈن ، جىسمىمدە جانىم يوق مېنىڭ ،
دەر بەدەردۇرمەنكى بىر يەردە مەكانىم يوق مېنىڭ ،
چۇغزى بىۋەيرانەدۇرمەن ، ئاشىيانىم يوق مېنىڭ ،
تا سەرىم ئۈستىدە تۇرغان سايەبانىم يوق مېنىڭ ،
دىلرەبالارنى بۇ تۇفراق ئىچرە جا قىلدى فەلەك .

تەلبەلەردەك ھەر زەمان يىرتىپ ياقام قان يىغلاسام ،
سىنەلەرنى چاك ئېتىپ ھالىمغە چەندان يىغلاسام ،
دوستۇ دۈشمەن ئەيب ئېتەر ھەردەم پەرۋان يىغلاسام ،
ئەزبەرايى ماتەمى ئۇل ماھى كەنئان يىغلاسام ،
دىيدەئى يەئقۇبنى مۇنداق نابىنا قىلدى فەلەك .

يول ئاداشىپ غەمە قالدىم ، ھەمسەفەردىن ئايرىلىپ ،
مىسلى بۇلبۇلمەن بۇ كۈن ھەم بالۇ پەردىن ئايرىلىپ ،
مادەرۇ ، يارۇ بەرادەر ھەم پەدەردىن ئايرىلىپ ،
قالماسۇن ھېچكىم مېنىڭدەك راھبەردىن ئايرىلىپ .
كۆھنە دۇنيانى ماڭا ماتەمسەرا قىلدى فەلەك .

نى مۇشەققەتلەرنى كۆردى نۇرى چەشمى مۇستەفا ،
بولدى ئۇل شەھزادەلەر ماتەمدە مىسلى كەربەلا ،
يىغلا ئۆز ھالىڭغە سەن ماتەمدە بول ، ئەي مۇبتەلا ،
ھېچ مۇئمىن بولماسۇن مەندەك ئەزىزىدىن جۇدا ،
فاتىمەنى نۇرى چەشمىدىن جۇدا قىلدى فەلەك .

ھەزرەتى ئادەمنى ئەۋۋەل جۇملەدىن ئەئلا قىلىپ ،
پاسى سۇلتانىنى باغىشلاپ جەننەت ئىچرە جا قىلىپ ،
ھەزرەتى ھەۋۋانى ئۇل ئادەم بىلە ھەمرا قىلىپ ،

كۈللى مەلائىك ئىچىندە جۇملەدىن ئەئلا قىلىپ ،
ئاخىرى ۋەقتىدە جەننەتتىن سىۋا قىلدى فەلەك .

نۇھقاكىشتى تۇزەت ، دەپ ئەمرى پەرمان ئەيلەدى ،
ئۈممەتىنى سەركەش ئەيلەپ ، نا مۇسۇلمان ئەيلەدى ،
نى قارا كۈنلەرنى كۆرسەتتى ، پەرىشان ئەيلەدى ،
ئاخىرىدا مۇبتەلائى داغى ھىجران ئەيلەدى ،
شاھلارغە بول جەھاننى بىبەھا قىلدى فەلەك .

رىزە رىزە قىلدى مىھنەتتىن تەنى ئەييۇبنى ،
داغى پەرزەندىگە سەرگەردان قىلىپ يەئقۇبنى ،
ساتتۇرۇپ بازارغە بەلكى ئاشۇ مەھبۇبنى ،
قايسى بىر ۋەسفىنى ئايتاي چەرخى بى ئاشۇبنى ،
ئاخىرى ۋەقتىدە گىرىفتارى بەلا قىلدى فەلەك .

بەردى ئىبراھىمغە ھىممەت ، نەچچە بۇتنى سۇندۇرۇپ ،
ئۇل مۇبارەك قولىغە ھىممەت قۇشىنى قوندۇرۇپ ،
جەننەتۇل ئەئلا بوراقىغە ئۇل شاھنى مىندۇرۇپ ،
ۋەقتى ئاخىر باشىغە نەمرۇد ئاتەش ياندۇرۇپ ،
ئاتەشى نەمرۇدنى جەننەتنەما قىلدى فەلەك .

كەئبەتۇللاھنى تۇزەتتى ئۇل خەلىلى باسەفا ،
كىمكى داخىل بولدى ئاڭا قالمادى ھەرگىز گۇناھ ،
بەھرە ئالدى خانەئى ئاباددىن شاھۇ گەدا ،
خەلق ئىسمائىلنى شۇنداق تىغدىن بەردى پاناھ ،
باشىغە يۈزمىڭ بەلا كەلدى ، رىزا قىلدى فەلەك .

ھەق ئەزەلدىن ھەزرەتى مۇسانى قىلدى غەرقى نۇر ،
ئەۋۋەلىن مىراجنى قىلدى مەقامى كوھى تور ،
دۈشمەنى فىرئەۋن ئىدى كۆڭلىگە سالدى سەد غۇرۇر ،

بوگا دەۋلەت ئاگا مىھنەتنى نىچۈك بەردى غەفۇر ،
رۇسىياھ فىرئەۋنىنىڭ خەسمىن مۇسا قىلدى فەلەك .

مەشرەبا ، ھەرگىز بىلەلمەسسەن ئۇلۇغ ئەسرارنى ،
نۇرى ئەھمەددىن ياراتمىش گۇنبەزى دەۋۋارنى ،
سەن غەنىمەت بىل بۇ يولدا ئەھمەدى مۇختارنى ،
ھەم ئەبۇ بەكرۇ ئۆمەر ، ئوسمان ، ئەلى كەررارنى ،
پاتمەنى نۇرى چەشمىدىن جۇدا قىلدى فەلەك .

※ ※

كۆرگەلى ھۇسنى جەمالىڭغا گىرىپتار بولمىشەم ،
فۇرقەتىڭدىن ھەجر ئارا ھەر كېچە بىدار بولمىشەم ،
ئول قارا زۇلفىڭ تارى بوينۇمغا زۇننار بولمىشەم ،
ئىشتىياقىڭدا يانىپ مەنسۇرى بەر دار بولمىشەم ،
تىغى زۇلمۇڭدىن جانىمغە بىر ستەمكار بولمىشەم .

سەفھەئى ھۇسنۇڭدە كۆردۈم بىر مەلاھەت دەفتەرى ،
ئارەز ئۈزرە خەتتۇ خالىڭ ئېردى مۇشكۇ ئەنبەرى ،
جىسمۇ جانىمنى فىگار ئەتتى غەمىڭنى لەشكەرى ،
كۆزلەرىڭ جەللاد بولۇپ ، كىرپىكلەرىڭدۇر خەنجەرى ،
قۇمرى يەڭلىغ سەرۋ قەددىڭگە گىرىفتار بولمىشەم .

ئاي يۈزۈڭنى كۆرگەلى كۆڭلۈمنى مەن شاد ئەيلەدىم ،
ئاستانىڭدا ياتىپ ئەرزىمنى مەن داد ئەيلەدىم ،
خاكى پايىڭغە قويۇپ باشىمنى پەرياد ئەيلەدىم ،
بۇ جۇنۇن بازارىدا ئىشقىڭنى بۇنياد ئەيلەدىم ،
خەلقى ئالەم ئىچرە بىر يارى ۋەفادار بولمىشەم .

كۆزدە ئەشكىم سەل ئېتىپ ، ھەردەم فەراۋان يىغلادىم ،

كويىڭا مەجنۇن كەبى دەشتۇ بەيابان يىغلادىم ،
غۇنچە يەڭلىغ لەبلەرىڭنى ساغىنىپ قان يىغلادىم ،
چۇن ۋىسالىڭ ياد ئېتىپ ، دەرد ئىچرە پىنھان يىغلادىم ،
لەيلىيۇ ئۈزرادىن ئارتۇق ياخشى دىلدار بولمىشەم .

داغى ئىشقىڭ لالەدەك سىنەمنى قىلدى چاك ـ چاك ،
خەنجەرى مۇژگان ئوقۇڭ قىلدى يۈرەكنى دەردناك ،
ئالەم ئىچرە كۆرمەدىم ھېچ بىر سېنىڭدەك زاتى پاك ،
رەھم ئېتىپ لۇتف ئەيلەگىل ، كويىڭدا بولدۇم ئەمدى خاك ،
كىردى مەشرەب يولۇڭغە بىر ياخشى گۇفتار بولمىشەم .

※ ※

ئەي مۇسۇلمانلار ، نېتەي ، مەن ياردىن ئايرىلمىشەم ،
پىتنە چەشمۇ شوخۇ خۇش رەفتاردىن ئايرىلمىشەم ،
بۇلبۇلى شۇرىدە مەن ، گۇلزاردىن ئايرىلمىشەم ،
قاشلارى يا ، كۆزلىرى خۇنخارىدىن ئايرىلمىشەم ،
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

ئول بەھارى ھۇسنىدىن ئاخىر جۇدا بولدۇم ، نېتەي ؟
غەم بىلەن مىھنەت قولىدا مۇبتەلا بولدۇم ، نېتەي ؟
ۋەسلى شاھىدىن جۇدا بولغاچ گەدا بولدۇم ، نېتەي ؟
دەردى فۇرقەتكە گىرىفتارى بەلا بولدۇم ، نېتەي ؟
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

ھەر پەرى بولغان بىلە ئۇنداق شەكەر گۇفتار ئەمەس ،
خەندە ئەيلەپ گۇل مەسەللىك ، سەرۋى خۇشرەفتار ئەمەس ،
لەبلەرىدىن جان باغىشلاپ ، كۆزلەرى خۇنخار ئەمەس ،
كېچە كۈندۈز بۇ دىلىمغە غەمدىن ئۆزگە يار ئەمەس ،
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

گۇل خەزان بولدىيۇ بۇلبۇلغە گۇلىستان قايدادۇر ؟
بۇ كۆگۈل تەختىكە ئولتۇرماقغە سۇلتان قايدادۇر ؟
ماھ تەلئەت بولدى غايىب ، نۇرى ئىمان قايدادۇر ؟
ھەقنى باتىلدىن ئايىرماقغە سۇخەندان قايدادۇر ؟
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

باغى ئالەم گۇللارى ئول ھۇسنىگە شەيدا ئېرۇر ،
كېچەنى كۈندۈز قىلۇرغە گەۋھەرى يەكتا ئېرۇر ،
شوخۇ تەننازۇ ، جەھان ئىچرە ئەجەب بەرنا ئېرۇر ،
فۇرقەتىدە زار يىغلاپ ، كۆزلەرىم دەريا ئېرۇر ،
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

سەيدى دامىڭغە سالىپ كەتتىڭ نەدەپ ، ئەي شاھباز ؟
مەن سېنى قايدىن تاپارمەن ، ئىزلەسەم ئەي سەرۋىناز ؟
سەرۋى خۇش رەفتار ئېردىڭ ، فەرق ئىلىگە دىلنەۋاز ،
مەھۋ ئېتىپسەن مەشرەبى دىۋانەنى ، ئەي بىنىياز ،
بىر پەرى تەلئەت ، شەكەر گۇفتاردىن ئايرىلمىشەم .

※ ※

ئىنتىزارى قامەتى ماھى مۇنەۋۋەر بولمادىم ،
مىسلى مەجنۇندەككى مەن ئالەمدە سەرۋەر بولمادىم ،
ئۆرتەنىپ شەمئى جەمالى بىرلە ئەخگەر بولمادىم ،
چىن تەلەب بازارىغا كىردىم ، سىكەندەر بولمادىم ،
تەرك ئېتىپ ئالەمنى ئەھمەددەك قەلەندەر بولمادىم .

نەچچە يىل دەشتۇ بەيابانلاردا يۈردۈم چەشم تەر ،
نەچچە ئۇستادى مۇكەممەللەرگە بولدۇم ھەمسەفەر ،
تاپمادى باغى مۇرادىم نەشئەئى ئىشقدىن سەمەر ،

ئۇمر بىجالىق بىلە ئۆتتى چۇ تاپماي رەھگۇزەر ،
بارىھا يۈردۈم سەرى مۇرىگە رەھبەر بولمادىم .

مۇددەتى بولدۇم رەفىق مەن ئەھلى سابىرلار بىلەن ،
گاھ خۇ قىلدى دىلىم ئەھلى مۇجاۋىرلار بىلەن ،
گاھ فەقىرلىق يولىنى تۇتتۇم مۇسافىرلار بىلەن ،
گاھ مۇئمىنگە قوشۇلدۇم ، گاھ دىلاۋەرلەر بىلەن ،
قەترەدەك تۇشتۇم سەفەرگە مەنكى گەۋھەر بولمادىم .

بۇرقەئى سالدىم باشىمغە ، كۆپ ئىبادەت ئەيلەدىم ،
تىنمايىن ھەق يولىغە بىسيار تائەت ئەيلەدىم ،
خەستە دىل كۆڭلۈمنى شامدىن بىھەلاۋەت ئەيلەدىم ،
سىنەلەرنى چاك ئېتىپ ، كانى جەراھەت ئەيلەدىم ،
نىست بولدۇم يولىدا ، ئالەمگە سەرۋەر بولمادىم .

رۇھى ئۇقبانى تەلەب قىلدىم دەۋا بولغايمۇ دەپ ،
شەمئى ئىمانىم بۇ يولغە نۇر زىيا بولغايمۇ دەپ ،
بۇ قۇرۇق جىسمى گۇناھدىن بىگۇناھ بولغايمۇ دەپ ،
ئاھ ئۇردۇم شايەد مەقبۇلى دۇئا بولغايمۇ دەپ ،
ھەر ئىبادەت نىش تۇتتۇم ، دىيدەسى تەر بولمادىم .

گاھ سەركەشلىك قىلۇر ئېردى بۇ نەفسى كافەرىم ،
نەچچە دەرگەھقە تېگىپ ئاشۇفتە بولغاندۇر سەرىم ،
تا ھەۋاغە كەتتى ، ئۆرتەندى مېنىڭ خاكىستەرىم ،
مەستلەرنىڭ كۆزىگە ئامادە بولدى مىجمەزىم ،
ئانقەدەر ئۆرتەندى باغرىم ئول ، مەھى سەر بولمادىم .

مۇفلىس ئېردىم ، ناگەھان قولۇمغە تۇشتى كىميا ،
يارى بەردى بەختۇ ئىقبالىم مېنى ۋەقتى دۇئا ،
باتىنىم نۇرى ھەقىقەتتىن كى بولدى نۇر زىيا ،

ھەر نەمازى بىھۇدەكى ئەيلەدىم مەن ئىقتەدا،
ئول مۇكەممەل قولنى تۇتتى، يولدا مۇزتەر بولمادىم.

ۋەئدەئى ئۇمرۇم پۈتۈپتۇر ھەم قىيامەت چۈن قەرىب،
بو نە مۇشكىلدۇر سىرات ئۈستىدە قالسام مۇزتەرىب،
قىلماسۇن، يا رەب، ئىلاھ نۇرى غەيبىتىن بىنەسىب،
دەردى ئىشق تەگكەن كىشىگە ھاجەت ئىرمەستۇر تەبىب،
تا قىيامەت رەنجۇرىمەن، ھېچ بىھتەر بولمادىم.

يىغلاماق بولدى كېچەۋۇ كۈندۈزۈم كارىم مېنىڭ،
نالە بولدى شاھ ھىجرانىدا تەكرارىم مېنىڭ،
تا زىيادە بولدى ئول باغرىمدا ئازارىم مېنىڭ،
ئاتەشى ئىشقىدا كۆيمەك بولدى كىردارىم مېنىڭ،
رەھرەۋانلار كەتتى ھەمراھى پەيەمبەر بولمادىم.

ئايرىلىپ قالدىم ئاشۇنداق ساھىبى ئەسراردىن،
گۈل تەلەب قىلدىم ئۇشالدى دەست زەخمى خاردىن،
پىرى كامىل قايدا، ئاگاھ بولسا بۇ كىرداردىن،
غەيرى نالە چىقماغاي دىگەر سەدا بىماردىن،
سىنەدىن سەر ئۇردى ئاھىم، تەشت ئەخگەر بولمادىم.

مۇردەلىقنى ئىختىيار ئەتتىم، بۇ كۆن كەيدىم كەفەن،
مىسلى يۇسۇفتەك جەھان مۈلكىگە بولدۇم بىۋەتەن،
گۇشەئى ئۇزلەتنى ئالدىم، يۈز ياشۇردۇم خەلقدەن،
تاپماسۇن مۇردەمنى غەم دەشتىدە ھېچ زاغۇ زەغەن،
تا ئۆزى لۇتف ئەتمەدى، مەقبۇلى ئەكبەر بولمادىم.

قايتا باشدىن سىنەمى ئەفگار قىلدى ئاقىبەت،
يۈز بەلاۋۇ دەردۇ غەم ئازار قىلدى ئاقىبەت،
بىر ئەزىز باشىمنى يولدا خار قىلدى ئاقىبەت،

ئاخىرىمنى مەنسۇرى بەردار قىلدى ئاقىبەت،
بىر زەمان خالىس بۇ چەرخى زۇلمپەرۋەر بولمادىم.

مەشرەبا، ئۆمرۈمنى ئۆتكەردىم تەمامى غەم بىلەن،
ئادەمىي مەقسۇدكە يەتمەيدۇر بۇ ئۆمرى كەم بىلەن،
بارامەن ئاخىر لەھەدكە دىيدەئى پۇرنەم بىلەن،
ئۆمرۈم ئۆتتى ھەمنىشىن بولماي دۇرۇست ھەمدەم بىلەن،
يولدا قالدىم، ھەمرەھى بىر پىرى رەھبەر بولمادىم.

※ ※

ئايا دوستلار، ئىشتىڭ، يارى دىل جۇيىمدىن ئايرىلدىم،
مۇساھىب بولغۇچى بىسيار خۇشخۇيىمدىن ئايرىلدىم،
كى خۇرشىدى سىمادەك يارى خۇشرويىمدىن ئايرىلدىم،
كى ھەر نەززارىسى ئايدەك پەرى رويىمدىن ئايرىلدىم،
تىرىكلىك بائىسى، دوستلار، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم.

فىراقىڭ زۇلمىدە ئەيشى نىشاتىم سەرنىگۇن بولدى،
ئەلىفدەك قامەتىم غەم ئاستىدە مانەندى نۇن بولدى،
كۆزۈم ياشى تۆكۈلدى، مىسلى ئۇ دەريايى خۇن بولدى،
بولۇپ تىرە كۆنۈم، غەم دەشتىدە ھالىم زەبۇن بولدى،
تىرىكلىك بائىسى، دوستلار، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم.

ئەجەلنىڭ ئىلكىدە شاھۇ گەدا فەريادلار قىلدى،
بىراۋنىڭ ئۆيىنى بۇزدى، بىرىنى ئابادلار قىلدى،
بىراۋانى مىھنەتۇ غەمدە، بىراۋنى شادلار قىلدى،
بۇ ئالەم مۈلكىنى ئاخىر ئەجەل بەربادلار قىلدى،
تىرىكلىك بائىسى، دوستلار، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم.

ئەجەلنىڭ چاڭگالىدىن ھېچ قۇتۇلماس جانۇ ـ جانۋەرلەر،

ۋەفاسى يوق ساڭا ھەرگىزكى يىغساڭ كانى گەۋھەرلەر ،
بۇ تۇفراق ئاستىغە كىردى ھەمە سەرۋۇ سەنەۋبەرلەر ،
قارا يەرگە نىھان بولدى ، دەرىغا ، ماھى پەيكەرلەر ،
تىرىكلىك بائىسى دوستلار ، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم .

مۇھەببەت جامىدىن مەھرۇم بولۇپ بىر قەترە نۇش ئەتمەي ،
كى بىردەم يار ئىلە ھەمدەم بولۇپ كۆڭلۈمنى خۇش ئەتمەي ،
فىغانۇ نالە بىرلەن ھەر زەمان باشىمغە خۇش ئەتمەي،
نىچۇك ئەيلەي نەدامەت بىرلە باشىمغە خۇرۇش ئەتمەي ،
تىرىكلىك بائىسى ، دوستلار ، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم .

چىقىپ سەھرا يۈزىگە لالەزارىمنى تەماشا قىل ،
سەھەرلەردە تۇرۇپ بۇ نالە ــ زارىمنى تەماشا قىل ،
تەماشا قىلغۇچى بولساڭ ، مەزارىمنى تەماشا قىل ،
يۈرەك داغىمنى كۆر ، فەسلى بەھارىمنى تەماشا قىل ،
تىرىكلىك بائىسى ، دوستلار ، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم .

بۇ تاجۇ تەختى رەختىڭنى ئۆلۈم ۋەيران قىلۇر ، مەشرەب ،
ئوغۇل قىزنى يەتىم ئەيلەپ ، كۆزىن گىريان قىلۇر ، مەشرەب ،
قويۇپ يۈز داغلار سىنەڭنى ھەم بىريان قىلۇر ، مەشرەب ،
ۋۇجۇدۇڭنى ئەجەل ئاخىر سىنى يەكسان قىلۇر ، مەشرەب ،
تىرىكلىك بائىسى ، دوستلار ، دۇئاگويىمدىن ئايرىلدىم .

※ ※

مېنىڭدەك ئىنتىزارۇ يولدا ھەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆكەرگەندە قۇرۇپ يەر بىرلە يەكسان بولماسۇن ھېچكىم ،
مىسالى ئەندەلىبى بىگۇلىستان بولماسۇن ھېچكىم ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

قانى بىر دەرد كۆرگەن ، رازدان ھالىمنى سورغۇدەك ،
گىرىفتارى غەمى بىسيار ئىقبالىمنى سورغۇدەك ،
تەبىبى ئىشقىدا بىمار ئەھۋالىمنى سورغۇدەك ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولاقان بولماسۇن ھېچكىم .

فىراقى دەردى بىرلە قامەتىم مانەندى نۇن بولدى ،
كۆزۈمدىن نۇر كەتتى ، ھال كۇن ــ كۇندىن زەبۇن بولدى ،
قىيامەت ئاشكارا ، سەندىن ئايرىلدىم ، بۇ كۇن بولدى ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

ئۆلۈپ كەتسەم نەمۇشكىلدۇر بۇ دۇنيادا سەمەر تاپماي ،
ئۆزۈمدەك دەرد كۆرگەن ئەھلى دەردلەردىن خەبەر تاپماي ،
نە مۇشكىل تەلمۈرۈپ قالسام بۇ يولدا بالۇ پەر تاپماي ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولاقان بولماسۇن ھېچكىم .

رەفىقىم يوق مېنىڭ رازى دىلىم ئىزھار قىلغۇدەك ،
يۈرەكىم دەفتەرىنى ئالدىدە تەكرار قىلغۇدەك ،
غەرىبدۇرمەن كىشىم يوق دەردىمى ئىزھار قىلغۇدەك ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

مەنى بەختى قارادىن قول يۈدى قەۋمۇ قارىنداشىم ،
مۇدام زەھرابە بولدىكى مېنىڭ ئاغزىمدەكى ئاشىم ،
دۇئا ئەيلەڭكى ، مەن تېزراق ئۆلەي ، ھېچ يوقتۇ بەرداشىم ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن قان تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

تەماشا قىلغۇدەك فۇرسەت كېرەك بىمۇتتەكاللارغە ،
ئۆزۈمنى مەن ئۆزۈم سالدىم بۇ يەڭلىغ كۈن بەلالارغە ،
باشىم بىكەسلىكىمدىن تۈشتى چەندان ماجەرالارغە ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن قان تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

ئەزىز ، خۇشۋەقت ئىدىم ، ئاخىرقى دەمدە خار بولغانمەن ،
يۈرەك ـ باغرى تۈتاشقان ، غەم بىلە بىمار بولغانمەن ،
كىشىم يوق سورغۇدەككىم ، مىڭ بەلاغە يار بولغانمەن ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن قان تۆكۈپ ، باغرى تولاقان بولماسۇن ھېچكىم .

مۇسىبەت بىرلە بەرباد ئەيلەدى چۇن باد گەردىمنى ،
ئۇمىد ئەتتىم قەبۇل ئەتكەيمۇ شايەد ئاھى سەردىمنى ،
قانى بىر دەرد كۆرگەن ، ئەيلەسەم ئىزھار دەردىمنى ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

يۈرەكنى كاۋلاماڭلار ، لېك سەر تاپا جەراھەتدۇر ،
باشىمغە ھەر زامان ھەنگامەئى شورى قىيامەتدۇر ،
بۇ ماتەم بىرلە مەن بارسام جەھاندىن كانى ھەسرەتدۇر ،
بۇ بىكەسلىكتە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كۆزىدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

كەل ، ئەي مەشرەب ، سېنى دۇنياغە كەلتۈردى ئەمەل قىل دەپ ،
ھەر ئىشنى ۋەقتىدىن ئۆتكەزمە مۇندا ، دەرمەھەل قىل دەپ ،
دىلاۋەرلەر ھەمە كەتتى ، سەن ھەم تىنماي جەدەل قىل دەپ ،
بۇ بىكەسلىكدە مەندەك خانە ۋەيران بولماسۇن ھېچكىم ،
كـۆزىـدىن خۇن تۆكۈپ ، باغرى تولا قان بولماسۇن ھېچكىم .

※ ※

يارنىڭ كويىدا مەن بارماق ئىدىم ،
ھەرنېچە جەبرۇ جەفا تارتماق ئىدىم ،
قانغا تولغان يۈرەكىم يارماق ئىدىم ،
ئاي سەنەمنىڭ كويىدا يۈرمەك ئىدىم ،
كاكۇلىنى كۆزۈمە سۈرمەك ئىدىم .

سەلتەنەت تەختىنى ھەركىم ئالادۇر ،
بۇندا نەۋبەت ناغراسىنى چالادۇر ،
يارنىڭ ھەجرىدە باغرىم يارادۇر ،
ئوتلۇق ئاھىم ، كۆزدە ياشىم جالادۇر،
نەچچە يىلۇ ، نەچچە ئاي تۇرماق ئىدىم .

رىشتەئى جانىم بىلە ساچ باغىمەن ،
ئاياغىن ئاستىدەكى پايپاغىمەن ،
كېچەلەر چاققان چېقىن ، چاقماغىمەن .
ئىشقىبازلار ئىچرە باغرى داغىمەن ،
ھىندۇ ، شامۇ ، رۇمۇ ، چىن بارماق ئىدىم .

كوھۇ قىرغا ياراشۇر لالە قىزاق ،
تەھ بەتەھ قاندۇر يۈرەك بارمۇ پىچاق ،
يارنىڭ ئايدەك يۈزى قىزىلۇ ئاق ،
ئەي سەنەم ، تەگدى ئوقۇڭ ـ قالدى باشاق ،
گەردىنى مىژەم بىلە قاتماق ئىدىم .

كوھى غەم ئاستىدە قالغاندۇر تەنىم ،
قايسى مەنزىلدە ئىكەندۇر سۆيگەنىم ،
دەر بەدەر ھەر يەرگە بارىپ يۈرگەنىم ،

سەن ئالۇر بولساڭ قىلىچ بىرلە جانىم ،
تەلپۈنۈپ قانىمنى مەن چاچماق ئىدىم .

سۇساسام پايداسى يوق سۇ سايداقى ،
ئەمدى بىلسەم سۇ تاپىلماس قايداقى ،
بوتا كۆز يارىمنىڭ ئوينار تايلاقى ،
سەن ئاشۇ رەختىڭنى قويساڭ يايلاقى ،
ئوتلاتىپ يىلقىڭنى مەن باقماق ئىدىم .

ئالمانى قوشسە بولۇرمۇ نارغە ،
ھەق رىزا كۆڭۈلنى قوشقاي يارغە ،
بىر نەزەر قىلساڭ بۇ مەشرەب زارغە ،
يالبارىپ ئەرزىمنى دەي دىلدارغە ،
ياستانىپ كويىڭدا مەن ياتماق ئىدىم .

※ ※

ئەي سەنەم ،گۈل ـ گۈل يانىپسەن مەي ئىچىپ رەخشانمۇ سەن ؟
بەرق ئۇرادۇر ئاي يۈزۈڭ ، ھەي ـ ھەي ، مەھى تابانمۇسەن ؟
خۇش كېلىپ بەرگىل جەۋابىم ، جانمۇسەن ، جانانمۇ سەن ؟
ئاللا ـ ئاللا ، پارە كۆڭلۈم تەختىگە سۇلتانمۇ سەن ؟
شىشەئى جانىمغە تۈشكەن بىر پەرى جەۋلانمۇسەن ؟

سىلكىنىپ بىر ـ بىر كېلۇرسەن ، بۇل ئەجەب مەستانەسەن ،
مەي ئىچىپسەن ، تەر چېكىپسەن تۇرفە گۈلگۈن يانەسەن ،
بۇ نەزاكەتتە تۇرارسەن ، سەن نىچۈك جانانەسەن ،
گۈلمۇسەن ، رەيھانمۇسەن ، يا دۇرمۇسەن ، دۇردانەسەن ؟
گەۋھەرۇ يەئقۇتمۇسەن ، يا لەئلى يا مەرجانمۇسەن ؟

ئارەزىڭ ئەنۋەر ، خەتىڭ ئەنبەر ، لەبىڭ شەھدۇ شەكەر ،

پىستەئى خەنداندۇر ئاغزىڭ ، كۆزلەرىڭ بادامى تەر ،
ئارەزىڭ سەھنى ئارا خالۇخەتىڭدۇر جىلۋەگەر ،
بۇ نەزاكەت بىرلە ھەي ـ ھەي ، خۇش كېلىپسەن دەرنەزەر ،
گۈلمۇسەن ، بۇلبۇلمۇسەن ، سۇنبۇلمۇسەن ، رەيھانمۇسەن ؟

ئىككى رۇخسارىڭ قىزىل گۈلدۇرمۇ يا بەرگى سۇمەن ؟
دانەئى رەيھان قارا خالۇ خەتىڭ سەھنى چەمەن ،
سىم تەن ، گۈل پىرەھەن ، شىرىن سۇخەن ، نازۇك بەدەن ،
ئادەمسەن ، يا پەرىسەن بۇ نازاكەت بىرلە سەن ،
ھۇرمۇسەن ، غۇلمانمۇسەن ، جەننەتمۇسەن ، رىزۋانمۇسەن ؟

گۈل يۈزۈڭ ، نەرگىس كۆزۈڭ ، رەيھان خەتىڭ ، گۈل غۇنچە لەب ،
مەھۇ بولدۇم ، ئەي مەھى تابان ، جـ ـالىڭغە قارەپ ،
قامەتىڭ نەخلى بىھىشتىدۇر ، زەنەخدانىڭ رۇتەب ،
زۇلق ئىلە خالىڭ يۈزۈڭ ئۈزرە ياراشىپدۇر ئەجەب ،
مىسرغە لەشكەر تۆكۈپسەن ، شاھى ھىندۇستانمۇسەن ؟

لەئلى رەخشاندۇر لەبىڭ ، قۇرسى ،ەبۇھى غەبغەبىڭ ،
ئاي يۈزۈڭگە خۇب ياراشۇر دانە ـ دانە كەۋكەبىڭ ،
داغلار قويدى يۈرەككە ئول قاراخالۇ خەتىڭ .
مۇنچە داغ ئەتمەك نىدۇركىم ، ئەي ستەمگەر كۆزلەرىڭ ،
ئۆلتۈرۈرسەن ، تىرگۈزۈرسەن ، ئىيسائى دەۋرانمۇسەن ؟

تا قەدەم قويدۇڭ چەمەن سەھنىگە ، ئەي بىخار گۈل ،
بولدى پايئەنداز شەمشادىڭغە ئال رۇخسار گۈل ،
قىلدى ئەۋرادىڭنى تۇرى سىنادا تەكرار گۈل ،
قەد قەرەڭ سۇنبۇل ، كولاھىڭ غۇنچەئى دەستار گۈل ،
قامەتىڭدۇر تۇرفە نازۇك ، خەمچەئى لەرزانمۇسەن ؟

تۇرفە زۇلفۇڭ ھەم ئىگىلدى چىن ـ چىن ئۈستىگە چىن ،

چىنىلەر كەلدى بۇ چىن سەۋداسىغە چىن مۇلكىدىن ،
سىلىكىنىپ ئۆيدىن چىقارسەن سەرۋ بويلۇق نازەنىن ،
مەن نىچۈك قىلماي پىدا جانۇ ، دىلۇ ئىمانۇ دىن ،
خۇش كۇلۇپ جانىم ئالۇرسەن ، ئافەتى دەۋرانمۇسەن ؟

سۆزلەرىڭ شەھدۇ شەكەردۇر ، لەبلەرىڭ قەندۇ ئەسەل ،
قامەتىڭدۇر نەيشەكەر ، باشتىن ئاياغىڭ بىبەدەل ،
بىر نەۋا ئەيلەي ، قۇلاق سالغىن ، ئىشىكتىن قىل مەسەل ،
بۇلبۇلۇڭمەن ، سەن گۇلۇمسەن ھەم گۇلىستانى ئەزەل ،
مەشرەبىڭ ئۆرتەندى ، ئەي گۇل ، ئاتەشى سوزانمۇسەن ؟

※ ※

ئەي سەفا بەخشى بەھارىم ، بوستانىم قايداسەن ؟
نۇرى دىيدەم ، مۇشفىقىم ، ئارامى جانىم قايداسەن ؟
ئەي تىرىكلىك بائىسى سەرۋى رەۋانىم قايداسەن ؟
يالغۇزۇم ، ئۆيىدە رەفىقى غەمگۇزارىم قايداسەن ؟
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

خاتىرىم ۋەسۋاسىدۇر ، دىۋانە دەرلەر سۆزلەسەم ،
ئەمدى ماڭا فەرز ئېرۇر بەيتۇل ــ ھەزەننى كۆزلەسەم ،
دەشتۇ ــ سەھرالاردە مەن يەتىم قوزىدەك بوزلاسام ،
مەن سېنى قايدىن تاپۇرمەن ، تاغۇ تۇزنى ئىزلەسەم ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايدىسەن ؟

بۇ جەھاندە لەھزە ئارام تاپمادىم بىردەم تىنىپ ،
بۇلبۇلى بىچارەمەن ،سۇندى قاناتىم قايرىلىپ ،
بىنەۋادۇرمەن بۇ باغ ئىچرە پەرۇ باللىم سىنىپ ،
چۇن يەتىم بولدۇم بۇ كۇن قالدىم ئانامدىن ئايرىلىپ ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

دوستلار ئەيب ئەيلەمەڭلار خاتىرىم ۋەسۋاسىدۇر ،
بۇ ئۆلۈمنىڭ خەنجەرى بۇرراسى چۇن ئالماسىدۇر ،
سەبىر قىلغان بەندەلەر سەرخەيلى خەيرەن ناسىدۇر ،
بۇ ئۆلۈم ئادەم ئاتادىن بىزلەگە مىراسىدۇر ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

بۇ ئۆلۈمنىڭ دەستىدىن ، ئەي دوستلار ، ھەيراندۇمەن ،
تاپمايىن ھېچ چارەئى ھەر يەردە سەرگەرداندۇمەن ،
نەيلەيىن مەن بەندەئى شايىستەئى رەھماندۇمەن ،
دەردىم ئەفزۇن ، دىل پەرىشان ، بىسەرۇ ، ساماندۇمەن ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

بۇ ئۆلۈمنىڭ دەستىدىن مەندىن زەبۇنراق يوق كىشى ،
زار يىغلاپ بارى غەمدە سەرنىگۇنراق يوق كىشى ،
مېھنەتى ھىجراندا مەندىن ناتەۋانراق يوق كىشى ،
مەن يەتىمدىن بىنەۋا ، بىخانۇمانراق يوق كىشى ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

نەيلەيىن يالغۇز ماڭا يوق ، بارچەغە كەلگەن ئۆلۈم ،
ھەزرەتى ئادەم ئاتامىزدىن مىراس قالغان ئۆلۈم ،
بارچە ئادەم جىسمىنى يەر ئاستىغە سالغان ئۆلۈم ،
يالغۇزۇن ماڭا ئەمەس ، ئەل جانىنى ئالغان ئۆلۈم ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

بۇ ئۆلۈم زار يىغلاتىپ قىلدى مېنى بەرگى خەزان ،
تەندە دەرمان قالمادى ، بولدۇم زەئىفۇ ناتەۋان ،
بۇ ئاغىر يۈك ئاستىدە بولدى قەدىم مىسلى كەمان ،
بولماسۇن ئالەم ئېلىدە مەن كەبى بىخانۇمان ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

ئەركە ئۆستۈم دەردمەنلىك بىرلە ئادەت قىلمادىم ،
ھەر تەرەپ يەلدەك يۈرۈپ ، توقلۇققە تاقەت قىلمادىم ،
ھەرزە يۈردۈم ، بىر شەھەردە ئىستىقامەت قىلمادىم ،
ئەي ئەزىزىم ، مەن ساگا جان بىرلە خىزمەت قىلمادىم ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

ئايلىنىپ پەرياد ئېتەرمەن خەلق ئارا پەرۋانەۋار ،
سەبرۇ تاقەت قالمادى ، ئەمدى بولۇپمەن بىقەرار ،
بولماسۇن ھېچكىم مېنىڭدەك ، بۇلبۇلى بىئىئتىبار ،
خىزمەتىڭدە ھازىر ئولماي مەشرەبىڭدۇر شەرمىسار ،
ۋالىدەم ، مەككەم ، مەدىنەم ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

※ ※

بۇلبۇلى بىچارەمەن ، ئەي گۈلستانىم ، قايداسەن ؟
قۇمرىدەك نالانىدىمەن ، رۇھى رەۋانىم ، قايداسەن ؟
يىغلاماقتىن قالمادى باغرىمدا قانىم ، قايداسەن ؟
ئەي پىدا بولسۇن ساگا بۇ تەندە جانىم ، قايداسەن ؟
جان قوشنىڭ مەنزىلى ، ئارامى جانىم ، قايداسەن ؟

لەيلى زۇلفىن كۆرسەتىپ قىلدى جۇنۇن دىۋانەسى ،
مەن ئانىڭ دەردى بىلەن بولدۇم جەھان ئەۋۋارەسى ،
ئانىڭ ئۈچۈن مەن بولۇپ خەلقى جەھان ئەفسانەسى ،
شەمئى يۈزىن كۆرسەتىپ قىلدى مېنى پەرۋانەسى ،
بالۇ پەردىن ئايرىلىپمەن ، بوستانىم ، قايداسەن ؟

ئىشق ئوتىدىن دەر بەدەر قىلدىم ، نىگارىم ، خارمەن ،
ئوت تۇتاشىپ بارادۇر ، كۆيدى دىلىم ، ناچارمەن ،
پەردەنى يۈزدىن كۆتۈرگىل ، ئاشىقى دىدارمەن ،

شىرىنۇ شەككەر لەبىڭدىن بۇسەئى خۇممارمەن ،
گەر شىفا تاپماس ، قىلاي خىزمەت ، رەۋانىم قايداسەن ؟

ئۆرتەنىپ كۆيگەن يۈرەكنى مۇنچە كۆيدۈرمەي نېتەي ؟
كۆز قاراردىن قويماسە ، كۆزۈمنى ئويدۇرماي نېتەي ؟
قول ئۇزارتسام يەتمەسە ، قولۇمنى سۇندۇرماي نېتەي ؟
يار مەنزۇر ئەتمەسە ، باغرىمنى تىلدۇرماي نېتەي ؟
چۇغزى بىۋەيرانەدۇرمەن ، ئاشيانىم ، قايداسەن ؟

بۇلبۇل ئېردىم گۈلستانىمدىن جۇدا قىلدى فەلەك ،
ئۆتكۈزۈپ ئۆمرۈم ئىشكلەردە گەدا قىلدى فەلەك ،
مەن نە قىلدىم ، مۇنچە روزىمنى سىيا قىلدى فەلەك ،
روزى ئەۋۋەلدىن مېنى بەختى قارا قىلدى فەلەك ،
مۇبتەلا بولدۇم ساگا ، ئەي يارى جانىم ، قايداسەن ؟

ئەسلى سورساڭ غەم ئوتىغە مۇبتەلا بولغان ئۆزۈم ،
ھەمدەمى ، جاندەك ئەزىزىدىن جۇدا بولغان ئۆزۈم ،
ئۆرتەنىپ غۇربەت بىلەن ماتەمسەرا بولغان ئۆزۈم ،
شۇم فەلەكنىڭ جەۋرىدىن ياردىن جۇدا بولغان ئۆزۈم ،
نەۋ بەھارىمدا قۇرۇپ قالدىم ، رەۋانىم ، قايداسەن ؟

خاكسارۇ خانە بەردۇشى بولۇپمەن ، دەر بەدەر ،
نالەئى ئاھىم بىلە ئالەم بولۇر خۇنى جىگەر ،
ئۆمرى گۈلزارىم خەزان بولدى ، بولۇپمەن بىسەمەر ،
گەر تىرىكدۇرمەن ، بەرادەرلەر ، ئۆلۈكلەردىن بەتەر ،
ئەمدى ئۆز ھالىمغە يىغلاي ، مېھرىبانىم قايداسەن ؟

ئاھ نەيلەي ، مۇنچە روزىمنى پەرىشان قىلدى غەم ،
كۆز ياشىم دەريا ئېتىپ ، يوللاردا گىريان قىلدى غەم ،
دەردى بىدەر مانغە سالدى ، سىنە بىريان قىلدى غەم ،

كويىدا مەجنۇن كەبى دەشتى بەيابان قىلدى غەم ،
كەتتى قولدىن ئەمدى نەيلەي ، دەرددانىم ، قايداسەن ؟

دەردى كۆپ ، دەرمانى يوق بىمارلاردىن ئۆرگۈلەي ،
خەستە بولغان سىنەسى ئەفگارلاردىن ئۆرگۈلەي ،
مۇنچە غەملەرگە ئۇلاشقان زارلاردىن ئۆرگۈلەي ،
بىر ئۆزۈمدەك سىنە چاكۇ خارلاردىن ئۆرگۈلەي ،
تۇتىئى تەبئىم ئاچىلماس ، دىلىستانىم قايداسەن ؟

دوستلار ، ئەفتادەمەن ، ئۇمىدۋارىم يوق مېنىڭ ،
دەشتۇ سەھرالاردا مەجنۇندەك ، قەرارىم يوق مېنىڭ ،
بىر تەگى دىۋارمەن ، خىشتو تەبارىم يوق مېنىڭ ،
بادەئى لەئلىن ئىچىپمەن ئىختىيارىم يوق مېنىڭ ،
قۇمرىئى باغى جەھانىم ، رازدانىم ، قايداسەن ؟

ئىشق ئوتىدىن ھەر زەمان باشىمغە ئاسمان تاب ـ تاب ،
غەم بىلەن ھەمخانەمەن ، ئالەمدۇرۇر ، چەشمىم پۇرئاب ،
بىر تەرەھھوم قىلمادى ھالىمغە ، باغرىمدۇر كەباب ،
مىسلى مەجنۇن تاشلانىپ غەم دەشتىدە ھالىم خەراب ،
ئۇچتى ھالىم ، قالمادى ، ئارامى جانىم قايداسەن ؟

ھەسرەتىڭ باشىمغە تۈشتى ، داغى ئەئزەمدۇر بۇ كۈن ،
ئاسماننى ئۆرتەسە ئاھىم بىلەن كەمدۇر بۇ كۈن ،
ئاھ ئۇرۇپ غۇربەت ئارا يىغلايكى ، ماتەمدۇر بۇ كۈن ،
بىر ئەزىز باشىمغە يۈزمىڭ غۇسسەۋۇ غەمدۇر بۇ كۈن ،
يىغلاماقتىن قالمادى ئەشكى رەۋانىم ، قايداسەن ؟

ئاخىرى قىلدى فەلەك چۈن بوستانىمدىن جۇدا ،
بۇلبۇلى شۇرىدە يەڭلىغ گۈلستانىمدىن جۇدا ،
يىغلاماي نەيلەي ، بولۇپمەن خەستە جانىمدىن جۇدا ،
يۈزمىڭ ئەرمان بىرلە بولدۇم مېھرىبانىمدىن جۇدا ،
بەھرى ئەئزەم ئىچرەسەن گەۋھەر فىشانىم ، قايداسەن ؟

ھەسرەتىم بىسياردۇر ، بەختىم زەبۇن ، ئەي دوستلەر ،
مىسلى مەجنۇندەك بولۇپمەن كوچەلەردە نەۋھەگەر ،
مەن كەبى ئەفتادە بولغان مۇبتەلانى كىم سورەر ،
ئايرىلىپ مەن مېھرىبانىمدىن بولۇپ خۇنى جىگەر ،
غەم بەيابانىدا قالدىم ، دىن كۇشانىم قايدانسەن ؟

سەن كەبى جانانەغە جانىمنى بەرسەم خۇش كېلۇر ،
بىر تەكەللومىڭغە ئىمانىمنى بەرسەم خۇش كېلۇر ،
گەر تىلىپ باغرىمدەكى قانىمنى بەرسەم خۇش كېلۇر ،
مەملەكەت ، تەختى سۇلەيمانىمنى بەرسەم خۇش كېلۇر ،
قالدىم ئاتەش ئىچرەمەن ، ھەفت ئاسمانىم ، قايداسەن ؟

مەجنۇنى سەرگەشتەمەن ، دەۋراندىن ئايرىلغان ئۆزۈم ،
بىۋەفانىڭ دەردىدە دەرماندىن ئايرىلغان ئۆزۈم ،
تەشرىفىنى كۆرمەيىن مېھماندىن ئايرىلغان ئۆزۈم ،
ھاسلى ئۇمرىدە ئول خاماندىن ئايرىلغان ئۆزۈم ،
بىمەھەل بولدۇم خەزان ، جانۇ جەھانىم قايداسەن ؟

ئافتابى ۋەززۇھادىن تولدى چۈن ئالەمگە نۇر ،
دوستلار ، داد ئەيلەدىم ، باشىمدەدۇر ھەنگامى شور ،
يىغلاسام ، دەردىڭ بىلەن كوھى بەيابان ئۆرتەنۇر،
غەم دىيارىغە تۈشۈپمەن ، ھېچ ماڭا يوقدۇر ھۇزۇر ،
بۇلبۇلى بىبالۇ پەرمەن ، گۈلستانىم قايداسەن ؟

ھېچ مۇئمىن بولماسۇن مەندەك ئەلەمگە مۇبتەلا ،
يىغلاماي نەيلەي ، بۇ كۈن غەم بادەدۇر ، روزىم سىيا ،
دادخاھىڭمەن ، كېلىپ ئەرزىمنى تىڭشا ، پادىشاھ ،

ناله‌ئى ئاهه‌ڭ بىله‌ن ده‌ۋزه‌خنى به‌ركىت ، مه‌شره‌با ،
ياردىن بىگانه بولدۇم ، رازدانىم ، قايداسه‌ن ؟

※ ※

دىلره‌با هۇسنۇڭنى كۆرگه‌ن بارمىكىن ؟
كۆرمه‌يىن ئه‌رماندا يۈرگه‌ن بارمىكىن ؟
هه‌سره‌تۇ ده‌ردىده سۇلغان بارمىكىن
ۋه‌سلىڭه يه‌تمه‌ستىن ئۆلگه‌ن بارمىكىن ؟
غه‌م بىله هه‌سره‌تكه تولغان بارمىكىن ؟

پىرى كامىل تاپمادىم هه‌ريان يۈرۈپ ،
ره‌خنه‌له‌ر بولدى يۈره‌ك قانغا تولۇپ ،
زه‌ئىفه‌ران بولدى يۈزۈم گۇلده‌ك سۇلۇپ ،
ته‌شنه بولدۇم هه‌سره‌تىده ئاه ئۇرۇپ ،
ته‌لمۈرۈپ يوللاردا قالغان بارمىكىن ؟

هه‌سره‌تىمگه تاغۇ تۈزله‌ر يىغلاغاي ،
هېچكىمىم يوقتۇر سۆزۈمنى تىڭشاغاي ،
داد دېسه‌م شايه‌دكى يارىم ئاڭلاغاي ،
زۇلفىنى به‌ندىگه چىرماپ باغلاغاي ،
مه‌ن كه‌بى هه‌يرانه بولغان بارمىكىن ؟

تاپمادىم ئۆزۈمگه هه‌مده‌م بىر سه‌نه‌م ،
مه‌هره‌مى يوق ، باستى نه‌يله‌ي كوهى غه‌م ،
بارمىكىن دۇنيادا مه‌نده‌ك پۇر ئه‌له‌م ،
دىلره‌با ، قىلما ماڭا جه‌برۇ سىته‌م ،
بىۋه‌فا ده‌ردىده ئۆلگه‌ن بارمىكىن ؟

داغ ـ داغ ئۇستىده‌دۇر باغرىمدا قان ،

سه‌نسىزىن ماڭا كېره‌ك ئېرمه‌س بۇ جان ،
ئىسته‌سه‌م تاپقايمۇمه‌ن ، ئه‌ي بىمه‌كان ،
يوقتۇرۇر سه‌نده‌ك ماڭا بىر مىهرىبان ،
مىهرىبان ئىزله‌پ يۈرۈگه‌ن بارمىكىن ؟

مه‌شره‌بىڭ مه‌هشه‌رده يىغلاپ داد ئېته‌ر ،
هه‌سره‌تۇ ده‌ردى ئه‌له‌م بۇنياد ئېته‌ر ،
ئۆز ياقاسىن چاك ئېتىپ فه‌رياد ئېته‌ر ،
تاپماسا ۋه‌سلىڭ ئۆزىن ناشاد ئېته‌ر ،
تاپمايىن شادان يۈرگه‌ن بارمىكىن ؟

※ ※

بارىپ ئايتىڭ ، ئه‌زىزىم ، كۆزله‌رىمگه تۇتىيا كه‌لسۇن ،
مېنىڭ كۇلبه‌منى ره‌ۋشه‌ن قىلغالى ئول نۇر ـ زىيا كه‌لسۇن ،
سالىپ بوينۇمغه زۇلفى ئه‌نبه‌رىن مۇشكى خىتا كه‌لسۇن ،
مه‌نى بىده‌ستۇپانى كۆرگه‌لى ئول پادىشاه كه‌لسۇن ،
ئۇمىدىم باركى ، ره‌نجۇرىنى ئىزله‌پ هه‌ر سه‌با كه‌لسۇن .

به‌هارى فه‌يز به‌خش كه‌لدى ، جه‌هان ره‌ڭگى چه‌مه‌ن بولدى ،
بۇ كۇن مه‌جلىس تۈزۈڭله‌ر ، نه‌ۋبه‌تى گۇل پىره‌هه‌ن بولدى ،
ئاياغ باسقان يېرى سه‌ر سه‌بزه بولدى ، ياسۇمه‌ن بولدى ،
مه‌شامىم بۇيىدىن هه‌ر سائه‌تى مۇشكى خوته‌ن بولدى ،
بۇ يولدا دوستۇ دۇشمه‌ن بىلمه‌سۇن ، ئول گاه ـ گاه كه‌لسۇن .

ئاشۇ روزىكى ئاڭا ئه‌هد قىلدىم ئه‌سلى هه‌مده‌مدۇر ،
كۆڭۈل مه‌ندىن ئول ئۈزسه ، تا تىرىكمه‌ن كۆڭۈل ئۈزمه‌مدۇر ،
دىگه‌ر يار ئاختۇرۇپ مه‌ن ، ده‌شتۇ سه‌هرالارنى كه‌زمه‌مدۇر ،
قىيامه‌ت سۇبهى بولغۇنچه بۇ په‌يمانىمنى بۇزمامدۇر ،
باشىمنى كه‌سسه كه‌سسۇن ، ئايلانىپ نازۇك ئه‌دا كه‌لسۇن .

« ۋەفادارىم ! » دېدىم ، ئاخىر دەمىمدە بىۋەفا بولدى ،
بىلەلمەيمەن نې ئەيىب كۆردىكى ، ئۇل مەندىن جۇدا بولدى ،
كۆزۈمنى كاۋلىغانلارغە بارىپ ئۇل ئاشنا بولدى ،
باشىمغە خانەۋەيرانلىق تۈشۈپ قەددىم دۇتا بولدى ،
مەنى روزى سىياھنى كۆرگەلى ئۇل رەۋشەنا كەلسۈن .

مەنى بىدەستۇ پا ئۇل يار كويىغە يېتەلمەيمەن ،
ۋەلې نامەھرەمىگە داغى دىلنى كۆرسىتەلمەيمەن ،
سەرى زۇلفىغە چاك سالدىم ، قولۇمنى بەركېتەلمەيمەن ،
رەۋىشۇ راھ رەسمىن بىمىھرغە كۆرسەتەلمەيمەن ،
بارىپ ئايتىڭ ، مېنىڭ كۆلبەمگە يارى بىۋەفا كەلسۈن .

ئۆزىنى بىلمەگەنلەر ئايتادۇرلار : « ئۆزگە يار ئاختۇر ،
كۆڭۈلنى بىۋەفاغە بەرمەگىل ، بىر غەمگۇزار ئاختۇر ،
ئەگەرچە دىلرەبانى تاپماساڭ ، دىگەر دىيار ئاختۇر ،
دىلىڭنىڭ مۇددىئاسىن بىلگۇدەك بىر شەھرىيار ئاختۇر . »
مەن ئايتۇرمەن : « كۆزۈمنى ئويسا ئويسۇن ، ئاشنا كەلسۇن ! »

بۇدۇر ئەھدىمكى ، تا قەددىم دۇتا بولغۇنچە ئايرىلمام ،
لەھەد تۇپراقى تا دىيدەمگە جا بولغۇنچە ئايرىلمام ،
دۇ روزى ئەسكى ئالەمدىن فەنا بولغۇنچە ئايرىلمام ،
باشىمغە نۇھ فەلەك تا ئاسىيا بولغۇنچە ئايرىلمام ،
كى بولدى نۇھ فەلەك باشىمغە مىسلى ئاسىيا كەلسۇن .

چۇنان بىخۇدلىقىمدىن سۇبھ ئىلە شامىم بىلەلمەيمەن ،
كېتىپتۇر ئەقىل مەندىن ، پۇختەيۇ خامىم بىلەلمەيمەن ،
بىلەلمەيمەن نېچۇك ئۆتكەزدىم ئەييامىم ، بىلەلمەيمەن ،
بۇ يولدا مىسلى مەجنۇندەك سەرەنجامىم بىلەلمەيمەن ،
چىراغى دىلنى رەۋشەن قىلغالى نۇرى سەفا كەلسۇن .

گەمان ئەبرۇلارى ھەر قايسىسى بىر سەيفى جەللادى ،
يۈرەر بولسا چەمەندە قەددىدۇر مانەندى شەمشادى ،
دۇ بارە كەلمەگەي ئالەمگە مۇنداق سەرۋى ئازادى ،
بىلەلمەيمەن ، نېچۇك پەيدا قىلىپتۇر ئانى ئۇستادى ،
دىلىمغە يۈز جەراھەت بار ، ئەتمەككە دەۋا كەلسۇن .

كۆزۈمنىڭ ئاقى يەڭلىغ مېھرىبانىمدىن ئايرىدى ،
مېنى جان مۇلكىدا ئارامى جانىمدىن ئايرىدى ،
باشىم ئۇستىدە تۇرغان سايىبانىمدىن ئايرىدى ،
تەشىپ باغرىمنى ئاخىر ئۇستىخانىمدىن ئايرىدى ،
كۆزۈمنىڭ كاسەسىغە تولدى نەقشى بورىيا كەلسۇن .

بارىپ ئايتىڭ ئاشۇ زىبا سەنەمگە : « يارىڭ ئۆلدى » دەپ ،
« سېنىڭ ھەجرىڭدە كۆيگەن ئاشىقى دىدارىڭ ئۆلدى » ، دەپ ،
« تېشىلگەن تىرى غەمدىن ، سىنەسى ئەفگارىڭ ئۆلدى » ، دەپ ،
« غەرىبۇ خەستەئى ھەجرىڭ ، فىراقى زارىڭ ئۆلدى » دەپ ،
ئەگەرچە ۋەقتى ئىشرەت كەلمەدى ، ۋەقتى ئەزا كەلسۇن .

نېچۇك بولدىكى ئىسكەندەر ئىدىم ، ئىقبال پەست تۈشتى ،
كۆڭۈلنى كەندە ئەيلەپ ئاشغە چۇن بىر مەگەس تۈشتى ،
نە مۇشكىلدۇر بەرادەر ، خانەئى ناكەسكە كەس تۈشتى ،
ئەگەرچە پادىشاھ ئېردىم ، چۇ بوينۇمغە قەفەس تۈشتى ،
بۇ مۇشكىللەرنى ئاسان قىلغالى مۇشكىل كۇشا كەلسۇن .

كەرەشمە بىر تەرەف ، نازۇ پىراق كۆيدۈردى داغىدىن ،
مەگەر ھۇرۇ تۈشۈپتۇ گۇلبەمە جەننەتنى باغىدىن ،
فىدا ئەيلەپ باشىم قىلدىم تەۋاف ، ئۆپدىم ئاياغىدىن ،
چەراغى ئاگا پەيدا ئەيلەدىم دىيدەمنىڭ ياغىدىن ،
ئۇمىدىمدۇر مېنى تىرگۆزگەلى ئەرشدىن ئىيسا كەلسۇن .

جەھانىنىڭ خۇبلارىنى بىۋەفا قىلماقىغەدۇر قەسدى ،
كېلىپ بىخانۇمان ، ساھىب ئەزا قىلماقىغەدۇر قەسدى ،
ھەزاران دەردى غەمگە ئاشنا قىلماقىغەدۇر قەسدى ،
تەگى دىۋارلەرگە مۇبتەلا قىلماقىغەدۇر قەسدى ،
ئالاۋ ياقسۇن باشىمغە ، تا تىرىكمەن مۇددەئا كەلسۇن .

زەبانىمدىن تۇشۇرمەي ئايتامەن ئول زىكرى يا رەبنى ،
مۇھەببەت يولىغە بەرباد ئېتىبان قەلبۇ ـ قالەبنى ،
ئۆزۈڭ ئوڭ يولغە سالغايسەن يۈرەردە ئەھلى مەزھەبنى ،
ئۇمىدىم كۆپ ئېرۇر ، نەۋمىد قىلمە خەستە مەشرەبنى ،
يەنە ئۇممەتىنىڭ ئەھۋالىن سورارغە مۇستەفا كەلسۇن .

※ ※

تولۇئى فەرتەۋى شەمئى جەمالىڭ كۆرگەنىم بىھراق ،
باشىڭدىن چەرخ ئۇرۇپ ، پەرۋانەدەك ئۆرگۈلگەنىم بىھراق ،
رەقىبلەر جەبرىنى تارتقۇنچە ، جانا ئۆلگەنىم بىھراق ،
كۆزۈمدىن ياش تۆكۈپ ۋەسلىڭنى ئىزدەپ يۈرگەنىم بىھراق ،
غەمۇ دەردىڭ رەفىق ئەيلەپ مۇدام ئاھ ئۇرغانىم بىھراق .

شەرىئەت شەربەتىن تاتغان ، تەرىقەت ھەلقەسىن تۇتقان ،
ھەقىقەت يارىنى سۆيگەن ، رىزالەت كۆزىنى ئويغان ،
مەلامەت كويىدا يۈرگەن ، شەرافەت شەۋقىنى سۈرگەن ،
جەھان مەيدانىنى كەزگەن ، مۇھەببەت ئوتىدا كۆيگەن ،
سۆيەر قوللار ئىزىنى كۆزلەرىمگە سۈرگەنىم بىھراق .

يۈرۈپمەن ھەر زەمان بىخۇد بولۇپ ، يىغلاپ ، كېتىپ ئۆزدىن ،
نەدامەت ياشىنى ھەردەم تۆكەرمەن تەلمۈرۈپ كۆزدىن ،
ماڭا يوق مەھرەمى رازى دىلىمنى ئەيلەسەم سۆزدىن ،

ئاشۇ مەجنۇنى شەيدادەك ، يۈرەك ـ باغرىم ئاقىپ كۆزدىن ،
سەنەم دەپ ئاھ ئۇرۇپ سەھرا بەسەھرا يۈرگەنىم بىھراق .

قارا كۈندۈز باشىمدا يار يەتمەس بولسە دادىمغە ،
بۇ ھالىمنى كۆرۈپ رەھم ئەيلەمەس روزى سىياھىمغە ،
فەلەك يۈزى قارا بولدى مېنىڭ بۇ دودى ئاھىمغە ،
قىيامەت ھەشرىگاھىدا گۇناھلار تۇشسە باشىمغە ،
ياقامنى چاك ئېتىپ ئول دەمكى داد دەپ تۇرغانىم بىھراق .

ئاشۇ روزى ئەلەست ئەرۋاھىمىزغە خالىقى جەببار ،
« جەمالىمنى كۆرەرسەن » دەپ قىلىپتۇر ۋەئدەئى بىسيار ،
ئانىڭچۇن ئاشىقى سادىقلارىڭدۇر دىيدەئى خونبار ،
مۇيەسسەر بولماسە جەننەت ئىچىندە ۋەئدەئى دىيدار ،
بېھىشتىن تەرك ئېتىپ ، دەۋزەخ ئىچىندە كۆيگەنىم بىھراق .

ئەسىر ئەتتى مېنىڭ كۆڭلۈم قۇشىنى دىلبەرى خۇش گەپ ،
بەدەن ئەقفاسى ئىچرە مۇرغى جانىنى ساقلادى ئاسرەپ ،
مۇھەببەت جامىنى جانىمغە سۇندى ئەيلە دەپ ئىشرەب ،
خەزان بولماي گۈلىستانى بەھارى ئۇمر ، ئەي مەشرەب ،
سەھەر ۋەقتىدا بۇلبۇلدەك فىغانلار قىلغانىم بىھراق .

※ ※

مىسلى رۇھمەنكىم مىيانى جاندا يۈردۇم ئاختارىپ ،
ھەمچۇ ئادەم جەننەتۇ رىزۋاندا يۈردۇم ئاختارىپ ،
نەۋھە قىلدىم نۇھدەك تۇفاندا يۈردۇم ئاختارىپ ،
چۇن خەلىلدەك ئاتەشى سۇزاندا يۈردۇم ئاختارىپ ،
مىسلى ئىسمائىل كەبى قۇرباندا يۈردۇم ئاختارىپ .

مەنزىلىم بولدى مۇسادەك ھەر زەمانى كوھى تۇر ،

تا دىلىمغە تابلاغاي دەپ مەزھەرى نۇرىغە پۇر ،
داۋۇدى سەرمەستدەك ئىلكىمگە ئالغانمەن زەبۇر ،
تا مۇسادەك پەردەلەردىن ئۆتمەسە نۇر قايدەدۇر ،
چەرخ ئۇرۇپ سەرمەنزىلى ئۇمرانىدا يۇردۇم ئاختارىپ .

جۇستۇجۇ قىلدىم بۇ يولدا ، تاكى ئۇردۇم دەستۇ پا ،
گاھ تەرسا ، گاھ مۇئمىن ، گاھى شەيخى خانىقا ،
گاھى ئۇرۇس ، گاھى چىر كەس ، ئەرمەنىيۇ رۇسىيا،
گاھ ئەمىرۇ گاھ فەقىرلەر بىرلە بولدۇم ئاشنا ،
دەر مىنى كۇففار ئىلە ئىماندا يۇردۇم ئاختارىپ .

ھەمچۇ سالىھدەك بۇ يولدا ناقەتۇللا ئىزلەدىم ،
ئارزۇ مەندى تەجەللى نۇرى مەۋلا ئىزلەدىم ،
قەترەمەن ، ۋەقتى سەھەر بولغاندا دەريا ئىزلەدىم .
گاھ دۇنيا دەپ يۇگۇردۇم ، گاھ ئۇقبا ئىزلەدىم ،
ھەمرەھى ئىيسا بولۇپ ئاسماندا يۇردۇم ئاختارىپ .

چەھار ئەركانىن قىدىردىم ، ھەر جەھەتدىن يەك بەيەك ،
چاكەرىم بولدى مىنىڭ دائىرەئى ھۇرى مەلەك ،
جۇملەسى ھۇكىمدە بولدى ، تا سەمادىن تا سەمەك ،
پايمالى خاكى پايىم بولدى ئاندا نۇھ فەلەك ،
ئەرش ـ كۇرسىدىن ئۆتۈپ ، پىنھاندا يۇردۇم ئاختارىپ .

سىدرەدىن قىلدىم سەفەر تا مەنزىلى جىبرىلغەچە ،
تا بۇراقى ھىممەتىم يۇزلەندى مىكائىلغەچە ،
جان كەپى دەستىمدە باردىم قەسرى ئەزرائىلغەچە ،
باقىيەم ، ئۆلمەم ، تىرىكمەن سۇرى ئىسرافىلغەچە ،
قابە قەۋسەينى كېزىپ ، مەيداندا يۇردۇم ئاختارىپ .

بارگاھى كىبرىيادىن تاپمادىم ھەرگىز خەبەر ،

زىكرىيادەك رىزەلەر قىلدى باشىمنى ئەررەلەر ،
گەرمى ماتەم مىسلى ئەييۇبدەك قىلىپ سەد رىزەلەر ،
تاكى يەھيادەك فەنا دەشتىدە قالدىم چەشمى تەر ،
ئەل ـ ئەتەش دەپ ئاللەمى ئىمكاندا يۇردۇم ئاختارىپ .

تاكى مەن ياقامنى چاك ئەتتىم ، پەرىشان يىغلادىم ،
كوھلار سۇدەك بولۇپ ئاقتىكى چەندان يىغلادىم ،
مىسلى يەئقۇبدەك فىراقى ماھى كەنئان يىغلادىم ،
مەن بۇ ئۆز ھالىمغە ھەر سائەت فەرۋان يىغلادىم ،
چۇن زۇلەيخادەك ئانى زىنداندا يۇردۇم ئاختارىپ .

ۋەسل بازارىنى ئىزدەپ ، غەرقەئى تۇپان بولۇپ ،
تەختى بەخت تاپتىم سۇلەيماندەك كېزىپ ، سۇلتان بولۇپ ،
ھەمچۇنان جەيھۇنچە تاشتىم بەھرى بىپايان بولۇپ ،
چۇن سەفەر قىلماقچى بولدۇم ، دىيدە باغرىم قان بولۇپ ،
مەئرەفەتنى خەتتى ئەررەھماندا يۇردۇم ئاختارىپ .

كەربەلا دەشتىدە قالدىم ، مەشرەبا، نالان بولۇپ ،
زەھرلەر ئىچتىم ھەسەندەك ھەمدەمى ھىجران بولۇپ ،
ئول ھۇسەيندەك بۇ رەباتى كۇھەگە مىھمان بولۇپ ،
فەتھى نۇسرەت روزى قىلدى ئەنتە ئەللامۇل ـ غۇيۇب ،
ئاخىرى تاپتىم ، ۋەلي ۋەيراندە يۇردۇم ئاختارىپ .

※ ※

ئىلاھا ، رەھم قىل مەن خەستەگە ، كۆپ ناتەۋاندۇرمەن ،
قىزىلگۇل غۇنچەسىدەك تەھ بەتەھكىم باغرى قاندۇرمەن ،
قىلۇرغە شەرھى دىل يوقتۇر زەبانىم ، بىزەباندۇرمەن ،
غەرىبۇ ، بىكەسۇ ، بىمەنزىلۇ ھەم بىمەكاندۇرمەن ،
گەدايى خانە بەردۇشىكى رەسۋائى جەھاندۇرمەن .

بەلا دەشتىدە مەجنۇندەك مىنىڭ دىۋانەدۇر كۆڭلۈم ،
جۇنۇن بازارىدا مەنسۇر كەبى ئەفسانەدۇر كۆڭلۈم ،
مۇھەببەتدىن باشىم سوزان بولۇپ پەرۋانەدۇر كۆڭلۈم ،
تۇشۇپ زىندانى غەم ئىچرەكى بەندى خانەدۇر كۆڭلۈم ،
ئەسىرى غەم بولۇپ بەند ئىچرە رەڭگى زەئفەراندۇرمەن .

مۇنەۋۋەر ماھ ئىدى بەختىم ، قىلىپ گەردۇن بۇ ھالە ،
بۇ يەڭلىغ تىيرە بەخت ئولغان كۆڭۈل پەرگالە ـ پەرگالە ،
چەراكىم كىرپىكىم ئۈستىدەدۇر مانەندەئى ژالە ،
مۇھەببەت شەۋقىدىن ھەردەم قىلۇرمەن قۇمرىدەك نالە ،
كېچەدىن تا سەھەر مەن ھەمدەمى ئاھۇ فىغاندۇرمەن .

جەھاننى بىبەقا دەرلەر ، قانى كەيخۇسرەۋۇ داراب ،
قانى جەمشىد ، ئىسكەندەر ، قانى رۇستەم ، قانى سۇھراب ،
قانى ئول جۇملە پەيغەمبەر ، قانى ئول ساھىبى مىھراب ،
قانى بۇ بەكرى سىددىقۇ ئۇمەر ، ئۇسمان دۇرى ناياب ،
قانى ھەيدەر دەر ئىبردىلەركى : « مەن ساھىب قىراندۇرمەن . »

تەمامى مۇلكى ئالەمنى ئەجەلنىڭ چاكەرى كۆردۈم ،
خەيالىمغە نەزەر قىلدىم ، ئۆزۈمنى ئازەرى كۆردۈم ،
بىرىپ رايىغە مەن يۈردۈم ، بۇ نەفسى كافەرى كۆردۈم ،
بۇ دەيرى كۇھنەگە باقتىم ، بۇزۇلغان ئەنگەرى كۆردۈم ،
كى مەن يول ئۆتكۈچى مۇندىن غەرىب بىر كارۋاندۇرمەن .

بۇ مەشرەب ئاستانەڭگە كىلىپتۇر شەيئىلىللاھ دەپ ،
گەدائى دەبدەبەدۇرمەن ھەمىشە ئىسمى ئەللاھ دەپ ،
ئەدەم مۇلكىگە يۈزلەندىم ، قىلاي ئىماننى ھەمراھ دەپ ،
بۇ ھەققى ئالى ئەسھابىڭ قۇرۇق قايتۇرما گۇمراھ دەپ ،
قايان بارغايمەن ، ئەي ئەھمەد سەگى بۇل ئاستاندۇرمەن .

※ ※

ئىنسۇ جىن ، ھورۇ مەلەك ، ئەي دىلرەبا ، يارىڭ سېنىڭ ،
ئالدى ئاي ، كۈندىن قەرارۇ سەبرى رۇخسارىڭ سېنىڭ ،
يەرگە باقغاي سەرۋ ھەرگاھ كۆرسە رەفتارىڭ سېنىڭ ،
گۈل تىكەندىن باش چىقاردى ـ كۆزدىكى خارىڭ سېنىڭ ،
ئەي گۈزەل ، جىسمىمغە ئۇتلار ياقتى ئەتۋارىڭ سېنىڭ .

زىننەتىڭگە ھەق ياساپدۇر باشىڭ ئۆزرە قەرقەرەڭ ،
ھۆسن ئەيۋانىنىڭ ئۆزى كىرپىكىڭدۇر پەنجەرەڭ ،
كىم قەفەسدە ئاسرامىش ھەق ئىككى ئاھۇيى سەرەڭ ،
نىئمەتىم بار ، لەززەتىم بار دەۋلەتىڭدە رەڭ بە رەڭ ،
دەۋلەتىڭ بولماس زەۋال ھەقدۇركى كىردارىڭ سېنىڭ .

سەندە مەۋجۇد ئاي بىلەن كۈن ماھى ، بۇيى گۈلمۇ ھەم ،
باغىڭ ئىچرە سايراماقغە خۇشنەۋا بۇلبۇلمۇ ھەم ،
ئىشق ئېلىگە ئىشرەتىڭدىن غۇنچە لەبدىن مۇلمۇ ھەم ،
چەشمى بەد دەفئىگە ئۇدۇ ئەنبەرى سۇنبۇلمۇ ھەم ،
سىدقىدۇر توققۇز فەلەك ، ئەي شوخ ، گىرىفتارىڭ سېنىڭ .

كىم سېنىڭ ھۆسنۇ جەمالىڭ كۆرمەك ئىزدەپ زار ئەمەس ،
سەرۋ رەفتارى خەيالىڭ كۆڭۈل ئىچرە بار ئەمەس ،
تىرى غەمزەڭدىن يۈرەك ـ باغرى ئانىڭ ئەفگار ئېرمەس ،
بىقەرارۇ ئىنتىزارۇ ئەبرى گەۋھەر بار ئەمەس ،
ئىشقدىن مەن يالغۇز ئېرمەس ، جۇملە بىمارىڭ سېنىڭ .

كىم ئەلىفدەك جان ئىچىندە قەددىڭ ، ئەي نازۇك بەدەن ،
ئىككى كۆزۈڭ نۇقتەسى جىم ، نۇن ئارا دۇررى ئەدەن ،
ھەر تەرەفدىن قان ئاقىپ ، گۈلزار بولدى خار دەن ،

كىم ئەمەس ئەۋۋارەۋۋ ھەم زار مەلامەت گويىمەن ،
گۈلشەنى خۇنرىزدەك ئەفلاك خۇنبارىڭ سېنىڭ .

ئاسماندىن مېھرى ئەنۋەر كۆرسەتۇر گۈلدەستە يۈز ،
فەرتەۋىدىن چۇن گۈلى خەندان بولۇر ھەرتاغۇ تۈز ،
ساقىيا ، يەتتى مەلامەت لۇتق ئەيلەپ بادە سۇز ،
دانەئى تەسبىھدەك كۆڭلۈك چېگىلگەن بولسا ئۈز ،
تاپماغاي ئىقبال بۇ سۇننەت بىلە كارىڭ سېنىڭ .

دەردىڭ ئۇلسە ئىشقدىن ، مەي بىرلە دەرمان ئەيلەگىل ،
لەئلى ئورنىدا يۈرەك ـ باغرىڭنى بىريان ئەيلەگىل ،
مەيفۇرۇشلار بىرلە مەھكەم ئەھدۇ پەيمان ئەيلەگىل ،
شەمئىگە مۇغ دەيرى بەزمىدە فىدا جان ئەيلەگىل ،
بولسۇن ئول خەيل ئىچرە كۆكسۈڭ داغى گۈلزارىڭ سېنىڭ .

جانۇ دىل بولسۇن كەباب ، ھەرگىز سىرىڭ پاش بولماسۇن ،
ئىشق سىررىن ئاسراغان ئەل تەركى بەرداش بولماسۇن ،
بۇلھەۋەسلەر ئىشق زار ئەتكەنگە سىرداش بولماسۇن ،
كىم گۇھەر تولغاندا جامىڭ چۇن قارا تاش بولماسۇن ،
غەيرى ئاشىق بولماسۇن ھەرگىز خەرىدارىڭ سېنىڭ .

شام بولسۇن ئىشق ئوتىدىن تەندە مىرئاتىڭ سېنىڭ ،
بولماسۇن بىسوزلۇق ئىشق ئىچرە ئەبياتىڭ سېنىڭ ،
سوزى ئىشقىڭ گەر ئاغىزدا ، جاندا لەززاتىڭ سېنىڭ ،
ئۆتسە مەشرەب ، ئىشق نامى بىرلە بۇ ئاتىڭ سېنىڭ ،
ئىشق نەقدىدىن پۇر ئولسۇن كۇندە بازارىڭ سېنىڭ .

※ ※

ئەي كۆزۈمنىڭ شامىيۇ ھەم نۇرى دىيدەم رەۋشەنى ،

ئادەمى ئىمانغە يەتمەي ھېچ ۋەقت بولماس غەنى ،
مەردۇ مازارى قىلىپ بولما خۇدانىڭ دۇشمەنى ،
ئاسمانغە يەتسە باشىڭ قىلماغىل ماۋۇ مەنى ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

كېچەۋۇ كۇندۇز ئەگەر قۇرئان تىلاۋەت ئەيلەسەڭ ،
شەبنى راز ئەيلەپ مۇدام تەقۋايى تائەت ئەيلەسەڭ ،
مىسلى ھاتەمدەك بولۇپ خەيرى سەخاۋەت ئەيلەسەڭ ،
كەئبەئى مەقسۇدنى مىڭ بار زىيارەت ئەيلەسەڭ ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

مەشرىقۇ مەغرىبنى كەزسەڭ يوق بۇ دەردىڭگە تەبىب ،
قىلماغاي ئۇندا شەفائەت سەييىدى نۇرى ھەبىب ،
كۆيدۈرۈر ئول مالىكى دەۋزەخ سېنى ئاخىر مۇجىب ،
يۈز فىغانۇ نالە قىلساڭ ، ھېچ كىشى كەلمەس قەرىب ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

دىنى ئىمانىڭ بىلەن ئۇرساڭ بۇ يولدا دەستۇ پا ،
زورى بازىڭ بىرلە ئەتسەڭ ئوتتۇز ئۇچ مىڭ خانىقا ،
ئاسماندىن تۈشسە ئىيسا ، قىلسا ھەققىڭگە دۇئا ،
مۇرشىدىڭ خىزرى زەمان بولسا ، بولالماس رەھنەما ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

بۇيى رەھمەت ئاڭا يەتمەس ، كىمكى بەدكىرداردۇر ،
گەر ئانى قىلماس قەبۇل ، چىركىن تېنى مۇرداردۇر ،
چۇن خۇدا بەندەم دېمەس ، ھەركىمكى دىل ئازاردۇر ،
كىم پەدەر ئازاردۇر ، ئاندىن خۇدا بىزاردۇر ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

نەچچە يىل ، تۈن ـ كۈن ئەگەر تىنماي ئوقۇساڭ ئىلمى قال ،

ھېچ ۋەقت ئىمانى پاكىڭغە تاپالماسسەن كەمال ،
ھەر زەمىنى شورەزارىدۇر ، كۆكەرمەسدۇر نىھال ،
ئەرزەنىگە ئەرزىمەس يول ئۈستىدە سىنغان سەفال ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

تەۋبە قىلساڭ ئۈشبۇ كىردارىڭغە ھېچ بولماس قەبۇل ،
ئىككى ئالەمدە دېمەس دوست چەھارىيارۇ ھەم رەسۇل ،
يىغلابان قىلسا دۇئا جۇملە مەشايىخ بولسە كۇلل ،
كەلمەگەي مەقبۇل دۇئا ئول پادىشاھى خاجە ، قۇل ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

سەن ئەلەستدە ئەيلەگەن ۋەئدەڭگە تۇرغانىڭ قانى ؟
ئەھدى كامىل ئەيلەدىڭ ، ئەھدىڭدە تۇرغانىڭ قانى ؟
تالىبى سادىق بولۇپ يولۇڭدا يۈرگەنىڭ قانى ؟
زەرقەئى سەججادەلەرنى بەرھەم ئۇرغانىڭ قانى ؟
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

قايسى يۈز بىرلە بارۇرسەن ئاخىرەت قەبر ئىچرە باز ،
ئاتەشى نەمرۇدقا كۆيسەڭ ئۈشبۇ كىردارىڭغە ئاز ،
تائەتۇ تەقۋادا بولساڭ سەدھەزاران قىشۇ ياز ،
كۇندە ھەربىر مالنى دەردىڭگە خەيرات قىلساڭ ئاز ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

لايىقى دەۋلەت ئەمەڭ ، يولدىن چىقىپسەن بەدسىرىشت ،
ئۆمرۇڭ ئۆتتى ۋادەرىغا ، قىلمادىڭ بىر ياخشى كىشت ،
كۆرمەدىم ئالەمدە سەندەك بەندەئى ئەفئالى زىشت ،
ھېچ ۋەقت يۈزۈڭگە تەگمەسدۇر سېنى بويى بىھشت ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

تائەتىڭ بىھۇدەدۇر ، ھەرگىز تاپالماسسەن سەمەر ،

سەد ھەزاران نىكىنى سىر خۇيى بەد بەرھەم ئۇرار ،
ئەي مۇكەددەر ، دامەنىڭ كۆيدى ئۆزۈڭدىن بىخەبەر ،
ئەرشى ئەئزەمدىن ئۇلۇقتۇر بەندەگە ئەمرى پەدەر ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

مەھدىئى ۋەقت چىقسە ، ئاخىر ساڭا بولماس راھبەر ،
سەن دۇئا قىلساڭ يەنە ئامىن دېمەس پەرىشتەلەر ،
شۇملۇقىڭدىن بەس قورىغاي دەشتۇ سەھرا بەھرۇ بەر ،
بۇيى رەھمەتدىن نەسىمى يوقكى جايىڭدۇر سەقەر ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولما سېنىڭ .

مۇندا كەلدىڭ كۇللى دانىشلارنى خاتىردىن ئۇنۇت ،
كۆزنى ياشى بىرلە ھەر سائەت تىگىرمەنلەر يۈرۈت ،
باغى ھىرسىڭنى مۇھەببەت ئاتەشى بىرلە قۇرۇت ،
بەندەئى سابىت قەدەم بولساڭ پەدەر ئەمرىنى تۇت ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

بى ئەدەبلىك قىلماغىل ساھىب نەزەرنىڭ ئالدىدا ،
پا دەراز ئەتمەك نە لازىم ، ياخشىلارنىڭ ئالدىدا ،
ئاسراغىل پاكىزە جىسمىڭ شورۇ شەرنىڭ ئالدىدا ،
بىر غۇلامى بىدىرەم بولغىل پەدەرنىڭ ئالدىدا ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

ھېچ ئاقىل ئۆزىنى ئەھلى كەسافەت ئەيلەمەس ،
بۇ گىياھى تەلخنى ھېچكىم زىرائەت ئەيلەمەس ،
كىم پەدەر ئازاردۇر ئەھمەد شەفائەت ئەيلەمەس ،
بەندەئى مۇئمىن ئەمانەتكە خىيانەت ئەيلەمەس ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

مەشرەبا ، ئەزمى سەفەر قىلغىل نىكۇ كىردار بول ،

بەندەلىكنى پىشە تۇت ، شەب تا سەھەر بىدار بول ،
ئاخىرەتنىڭ خەۋپىدىن قان يىغلاغىل ، ھوشيار بول ،
باغى رىزۋان ئىستەسەڭ ، ئەمرى پەدەرگە يار بول ،
تا ئاتاڭ رازى ئەمەس ، تەۋبەڭ قەبۇل بولماس سېنىڭ .

※ ※

ئىلاھا ، تەشنەلەرنى مەۋج ئۇل دەرياغە يەتكۈرگىل ،
ھەمان سەرمەنزىلى ئۇل ئادەمۇ ھەۋۋاغە يەتكۈرگىل ،
ئەنىسىم ، مۇنىسىم ، جانىم خەلىلۇللاغە يەتكۈرگىل ،
مەقامى قۇربەتى نۇھى نەبىيئۇللاغە يەتكۈرگىل ،
تەلەبدە جان فىدا قىلغان زەبىھۇللاغە يەتكۈرگىل .

بۇ زۇلمەتخانە دۇنيادا مېنى بىدار قىل ، يا رەب ،
باشىمغە شورىشى سالغىل ، مېنى ھوشيار قىل ، يا رەب ،
كەرەملىك رەھمەتىڭدىن تەشنەمەن ، سەرشارقىل ، يا رەب ،
كۆزۈمنىڭ ئىنتىزارى ئاشىقى دىيدار قىل ، يا رەب ،
مەقامى رەببى ئەرنى ئىزدەگەن مۇساغە يەتكۈرگىل .

تەلەب قىلدىم ، بۇ يولدا ئىككى دۇنيادا بەدەۋلەت قىل ،
ئەگەرچەندىكى قۇلمەن ، مېنى ساھىبى سەئادەت قىل ،
ئاداشقان ئاسىي قۇللارنى قۇلۇمسەن دەپ ھىدايەت قىل ،
چىقارغىل ماۋۇ مەنلەرنى ، قاتارى ئالى ھىممەت قىل ،
قەنائەت بەرگىل ، ئەۋجى مەنزىلى ئىيساغە يەتكۈرگىل .

پەناھ بەرگىل ، ھىدايەت قىل جەھەننەمنىڭ تانۇرىدىن ،
تۇفەيلىدىن بۇ يول ، ئەفۇ ئەيلە ، داۋۇدنىڭ زەبۇرىدىن ،
چىقارغىل خاتىرىمنى نەفسى شەيتاننىڭ غۇرۇرىدىن ،
دىلىمغە ئاھى سەردى بەركى ئىسرافىلنى سۇرىدىن ،
قولۇمنى تۇتقىلۇ داۋۇدى باتەقۋاغە يەتكۈرگىل .

ئاداشقان ئاجىزۇ بىدەستۇ پالارنىڭ ھەقى ، يا رەب ،
بۇ دۇنياۋۇ ئۇ دۇنيا مەست پىرلارنىڭ ھەقى ، يا رەب ،
يولۇڭدا تەشنە قالغان بىچىگەرلەرنىڭ ھەقى ، يا رەب ،
قىيامەت خەۋپىدىن قان يىغلاغانلارنىڭ ھەقى ، يارەب ،
باشىغە ئەررە كەلگەن زۇھى زىكرىياغە يەتكۈزگىل .

ھەمە ئالۇدەلىكدىن ساقلا ، يا رەب ، جىسمۇ جانىمنى ،
نىكۇلار رۇھىغە پەيۋەند قىل رۇھى رەۋانىمنى ،
چۇنان گۇمنام قىل ، خەلق بىلمەسۇن نامۇ نىشانىمنى ،
كېتەردە بەرمە شەيتان دەستىگە ، يا رەب ، ئىمانىمنى ،
بۇ ھەر جامەندەلەرنى ھەزرەتى يەھياغە يەتكۈرگىل .

كويۇڭدا مىسلى مەنسۇردەك كۆيۈپ ئاتەشكە تۇشكەن كۆپ ،
سېنىڭ دىيدارىڭ ئىزلەپ ھەشت جەننەتكە يېتىشكەن كۆپ ،
خەلىلدەك سەد ھەزان ئاتەشى نەمرۇدغە كۆيگەن كۆپ ،
قىيامەت ۋەھمىدىن زەنجىرى قۇدرەتكە ياپىشقان كۆپ ،
ھەمەنى ھازىر ئەتكىل ، پەستىدىن بەلاغە يەتكۈرگىل .

يۈبەردىڭ ھەزرەتى يونۇسنى سەن ئۇل بەتنى ماھىگە ،
گىرىفتار ئەيلەدىڭ ئەييۇبنى ماتەملىك بەلايىگە ،
ئاشۇنداق ھەزرەتى يۇسۇفنى سالدىڭ غەمنى چاھىگە ،
نەزەر قىل ، يا ئىلاھى ، سىينەئى چاكلەرنى ئاھىگە ،
ئىلاھا ، دەرد كۆرگەن ئەييۇبنى داناغە يەتكۈرگىل .

ياقىن كەلدى قىيامەت ، ۋەقتى ھەركىمدىن خەبەر بەرگىل ،
نەدامەت ئەشكىنى دىيدەمگە تۆككىل ، چەشمى تەر بەرگىل ،
ئۇچاي رەھمەت سارىگە جىبرەئىلدەك بالۇ پەر بەرگىل ،
ئىلاھا ، باغى ئۇممىدىمگە لۇتفىڭدىن سەمەر بەرگىل ،
گۇزەر گاھى سىراتتىن ئۆتكەرىپ ئۇقباغە يەتكۈرگىل .

كېتەردە بەلغەمى بائۇردەك سەن قىلما بىجەۋھەر ،
ئەۋەل مۇئمىن قىلىپ ئاخىر قولۇمدىن ئالماغىل گەۋھەر ،
ھەمە رەختىمنى يول ئۇستىدە بارىپ قىلماغىل مۇزتەر ،
شەفئى قىلدىم بۇ كۇن بارىپ بەھەققى نۇرى پەيغەمبەر ،
ئىلاھا ، سەجدە ۋەقتى رەببىيەل ئەئلاغە يەتكۇر گىل .

بۇ ھەر جامەندەلەر يول ئۇستىدە ئۇممىدۋارىڭدۇر ،
قاچان رەھمەت يىتۇشكەي دەپ ھەمىشە ئىنتىزارىڭدۇر ،
ئەلەستىنىڭ خەمرىنى ئىچكەن ھەمە بىئىختىيارىڭدۇر ،
نەزەردىن سالمە مەزلۇملارنى كەمتەر خاكى سارىڭدۇر ،
شەفائەت ۋەقتى ئۇممەتنى رەسۇلۇللاغە يەتكۇر گىل .

ھەمە رەختىنى باغلاپ يولدا مۇستەردۇر سەپەر ۋەقتى ،
ئىلاھا تۇشەسىز ئۆتكۇزمەگىل مۇنداق سەمەر ۋەقتى ،
خۇدايا ، دىيدەلەرنى خۇشلك قىلما چەشمە تەر ۋەقتى ،
نەدامەت بىرلە ئىلتىكىل جۇملە ئۇممەتنى كېتەر ۋەقتى،
كەرىمسەن ، بەندەنى ئۆزۈڭ مائەۋجاغە يەتكۇز گىل .

بۇ بىر جامەندەلەرنىڭ سەندىن ئۆزگە تەكيەگاھى يوق ،
پەناھى ئىسمەتىڭدىن ئۆزگە مەنزىلدە پەناھى يوق ،
سىراتەل مۇستەقىمدىن ئۆزگە يول يۇرمەككە راھى يوق ،
كىمگە ئەرز قىلسۇن سەندىن ئۆزگە پادىشاھى يوق ،
ھەمە ئۇممەتنى ئەرزىن شاھى ئەۋئەدناغە يەتكۇر گىل .

جەھان سەۋداسىدىن ئازاد قىلغىل زار قۇللارنى ،
ئۆزۈڭ ئوك يولغە سالغىل جۇملە بەد كىردار قۇللارنى ،
شىفايى كەۋسەرىڭدىن شادقىل بىمار قۇللارنى ،
جەھەننەم ئاتەشىدىن مەخلەس ئەت بىدار قۇللارنى ،
بۇ ئەئمالارنى ، يا رەب ، دىيدەئى بىيناغە يەتكۇر گىل .

رەۋان قىل ئەشك دەرد ئالۇدى چەشمى خۇن پىشانىمدىن ،
ئۆزۈڭ ئاگاھ بەرگىل ، بەندەمەن ، سودۇ زىيانىمدىن ،
خەبەردار ئەيلەگىل شەرمەندەمەن ، ياخشى ـ يامانىمدىن ،
ئۆزۈڭ ئازاد قىلغىل نەفسى سەركەش بەدگۇمانىمدىن ،
قولۇمنى تۇتقىل ، ئەۋۋەل جەننەتۇل ـ مەئۋاغە يەتكۇر گىل .

ئەگەرچە مۇندا بىز سەر تاقەدەم غەرقى گۇناھ كەلدۇك ،
يۇتۇرگەن مەقسۇدىنى ، يولغە قالغان بەخت قارا كەلدۇك ،
سەئادەتتىن جۇدا ، شەرمەندەئى روزى جەزا كەلدۇك ،
بەھەر سۇرەتتە كەلدۇك ، رەھمەتىڭگە ئاشنا كەلدۇك ،
ئىلاھا ، ئەرزى ئەھۋالىمنى ئالىي جاغە يەتكۇر گىل .

ئاداشقان بەندەدۇرمەن ، نەۋھە بولدى كارىمۇ بارىم ،
ساقال ئاقاردى ، تىش تۇشتى ، سوغۇق بولغاندا بازارىم ،
كى دۇر ئەفتادەدۇرمەن ، كىمگە ئايتاي نالەۋۇزارىم ،
بۇ مۇزتەرلىكدە رەھم ئەيلەپ ئۆزۈڭ بولغىل خەرىدارىم ،
ھەمەنى نامەسىنى ـــ خەتتىنى ئىماغە يەتكۇر گىل .

ھەمە جان قايغۇسىدە ، نۇرى جاندىن بىخەبەر قىلمە ،
مىسالى بۇتپەرەستلەردەك ئىماندىن بىخەبەر قىلمە ،
كۆڭۈل باغىغە يەر بەردىڭ ، خەزاندىن بىخەبەر قىلمە ،
كېتەر ۋەقتى ئىرۇر ئاھۇ فىغاندىن بىخەبەر قىلمە ،
بۇ مۇفلىسلارنى ، يا رەب ، دەستىنى كىمياغە يەتكۇر گىل .

بۇ غەفلەت خانەدىن بىدار قىل ، بەندەڭنى ئويغاتقىل ،
ئەگەر كەج يولغا كەتسەك ، بىزگە توغرى يولنى كۆرسەتكىل ،
خەتاۋۇ مەئسىيەتلەرنى كۆرەيلى ، تەۋبە ئۆرگەتكىل ،
تۇبەنلەپ كەتمەگەي ، لۇتفىڭ بىلەن بەندەڭنى قورقۇتغىل ،
فەرەھ بەرگىل دىلىمغە ، ئايەتى تاھاغە يەتكۇر گىل .

ئاداشقان مەشرەبى ، قىلدىم ساڭا ئىفشايى رازىمنى ،
زىيادە ئەيلەگىل سىنەمدەكى سوزۇ گۇدازىمنى ،
ھەقىقەتكە مۇبەددەل قىل بۇ تەقلىدى مەجازىمنى ،
قەبۇل ئەت دەرگەھىڭغە ، خەستەمەن ، ئەجزۇ نىيازىمنى ،
ھەمە ئۇممەتنى ، يا رەب ، دەۋلەتى ئۇزماغە يەتكۇرگىل .

مۇسەددەسلەر

※ ※

نی غۇربەتلەرنی چەکتىم ، چەرخی بىبۇنياد ، دەستىڭدىن ،
مۇدام ماتەمدە قالدىم ، بولمادىم دىلشات دەستىڭدىن ،
تەمامی خانۇمانىم بولدی چۇن بەرباد دەستىڭدىن ،
قەفەسدىن بولمادىمکی قۇمرىدەك ئازاد دەستىڭدىن ،
هەمە ئاباد بولدی ، بولمادىم ئاباد دەستىڭدىن ،
کی مەن هەر يەرگە بارسام ، داد ئېتەرمەن ،داد ، دەستىڭدىن .

دىلىمنىڭ قۇۋۋەتی ، رۇهی رەۋانىمدىن ئايىردىڭسەن ،
کۆزۈمنىڭ ئاقی يەڭلىغ مېهرىبانىمدىن ئايىردىڭسەن ،
ئەزىزىم ، هەمدەمىم ، ئارامی جانىمدىن ئايىردىڭسەن ،
جەهان گۇلزارىدا ئۇل گۇلستانىمدىن ئايىردىڭسەن ،
هەمە ئاباد بولدی ، بولمادىم ئاباد دەستىڭدىن ،
کی مەن هەر يەرگە بارسام ، داد ئېتەرمەن ، داد ، دەستىڭدىن .

چەمەندە بۇلبۇلی شورىدەدۇرمەن ، ئاشيانىم يوق ،
مىسالی چۇغزدەك ۋەيرانەلەردە هەم مەکانىم يوق ،
ۋەفالىق يار دەپ چىقتی ، جەسەدتە بەلکی جانىم يوق ،
ئەزىزىمدىن جۇدا بولدۇم ، باشىمدا سايەبانىم يوق ،
هەمە ئاباد بولدی ، بولمادىم ئاباد دەستىڭدىن ،
کی مەن هەر يەرگە بارسام ، داد ئېتەرمەن ، داد ، دەستىڭدىن .

مېنىڭدەك غەمدە قالغان ، دىلپەرىشان بولماسۇن هېچکىم ،
کۆزی چۇن تەلمۈرۈپ يوللاردا هەيران بولماسۇن هېچکىم ،
بەهاری گۇلشەنی ئۇمری زىمىستان بولماسۇن هېچکىم ،
بۇ دۇنيا دىيدەسىگە تارىکىستان بولماسۇن هېچکىم ،
هەمە ئاباد بولدی ، بولمادىم ئاباد دەستىڭدىن ،

كى مەن ھەر يەرگە بارسام ، داد ئېتەرمەن ، داد ، دەستىڭدىن .

ئۈمىدىم بار ، يەتكۈرگەيمۇسەن خۇرشىدى مەتلەبنى ،
سائادەت بۇربىدىن ئول شەمئى ئىقبالىمغە كەۋكەبنى ،
كۈتەرگەيسەن باشىمدىن ئىككى ئالەمدە قارا شەبنى ،
ئىلاھا ، سەن يەتۈر ھىممەت يولىغە خەستە مەشرەبنى ،
ھەمە ئاباد بولدى ، بولمادىم ئاباد دەستىڭدىن ،
كى مەن ھەر يەرگە بارسام ، داد ئېتەرمەن ، داد دەستىڭدىن .

※ ※

ئەي پەرى ، يۈز كۆرسەتىپ يۈز ناز بىلەن باققانمۇ سەن
خىرمەنى ئۈمرۈمگە ئىشقىڭ ئوتىنى ياققانمۇ سەن
مېھرىدەك ھۆسنۈڭگە زۇلفۇڭ ئەبرىنى ياپقانمۇ سەن
ئۆزگە يۈزگە باقما دەپ ، كۆزۈمگە مىخ قاققانمۇ سەن ؟
قەتل ئېتەرگە قەست ئېتىپ ، باغرىمغە تىغ چاپقانمۇ سەن ؟
ئايلانىپ ھەر يانغا غەمزەڭ ئوقىنى ئاتقانمۇ سەن

سۇنبۇلى رەيھان چاچار ھەردەم پەرىشان كاكۇلۇڭ ،
بارچەنى بۇلبۇل قىلۇر ئول تازە ئاچىلغان گۈلۈڭ ،
مەست ئېتەر ئەغيارنى لەبجامىدىن گۈلگۈن مۇلۇڭ ،
لەئلى مەرجانلار تۆكەر كۆز مەخزەنىدىن بۇلبۇلۇڭ ،
ئىلتىفاتىڭ مەخزەنىدىن تاپمادى مەھزۇن قولۇڭ ،
تالىئىمغە لۇتفۇ ئېھسان ئىشكىن ياپقانمۇسەن ؟

شادلىق ماڭا يىراقدۇر ، مەسكەنىڭ مەيخانەدۇر ،
تۈنۈكۈن ئىشرەت مەيدىن كۆزلەرىڭ مەستانەدۇر ،
لەئلگۈن مەي تابىدىن يۈزۈڭدە مىڭ دۇردانەدۇر ،
جان ئۈمىد ئەيلەپ ئوشۇل دەردلەر ئۈچۈن پەرۋانەدۇر ،
دەردۇ مىھنەت تاشىدىن كۆڭلۈم مېنىڭ ۋەيرانەدۇر ،

ناتەۋان كۆڭلۈمگە ھەردەم داغلار باسقانمۇ سەن ؟

قولدا شەكلى تىرناغىڭ ئىيدى ھىلالىمدۇر مېنىڭ ،
كىم ئاڭا ھەيرانلىغىم دەفئى مەلالىمدۇر مېنىڭ ،
كۆزنى گىريان ھۆسنۈڭە قىلغان خەيالىمدۇر مېنىڭ ،
ئىنلارىڭ سەفىدە ئۆلمەكلىك كەمالىمدۇر مېنىڭ ،
تەندە ھەريان ئوقلارىڭكىم نەۋنىھالىمدۇر مېنىڭ ،
كۆڭلۈم ئالىپ ئۆرتەمەككە جانغە ئوت ياققانمۇ سەن

مەندىن ئولدۇڭ نې ئۈچۈن ، ئەي دىلرەبا ، ئاشۇفتە ھال ،
بارچە ئەل كۆڭۈل قوشۇن تۇتماق ئۈچۈن ئەيلەر خەيال ،
لالە يەڭلىغ يۈزلەرىڭدۇر ، قاشلارىڭ ئايدەك ھىلال ،
دەم بەدەم سۇ ئورنىغە لەبىڭ تۆكەدۇر جامى بال ،
سەرۋ شاخىن ھەر تەرەفكە مايىل ئەتكەندەك شامال ،
جىلۋە ئەيلەپ قايرىلارسەن خەمچەئى لەرزانمۇ سەن ؟

خۇب ياراشىپتۇ ، نىگارىم ، باشىڭ ئۈزرە قەرقەرەڭ ،
ئۇشبۇ زىننەتلەر بىلەن بۇ ناتەۋانغە بىر قاراڭ ،
تەركى زۇلم ئەت ، لەھزەئى رەھم ئەيلە ، ئەي شاھى فەرەڭ ،
قاراسى خۇبدۇر قاشىڭغە ئوسمە بىرلە سۇرمە رەڭ ،
تۇرفە نازۇك گۈل يۈزۈڭدۇر ، كىرپىكىڭ سانچىپ خەدەڭ ،
بارچە مەھۋەش ئىشق ئارا قۇل ، ھۆسن ئارا سۇلتانمۇ سەن ؟

بادە ئىچسەڭ گۈل ئاچىلغاندەك قىلۇرسەن خەندەلەر ،
جان تاپار قەھقەھ ئۈنۈڭدىن قايىنادىن جان كەندەلەر ،
تىيرى غەمزەڭدىن يولۇڭدا ھەر تەرەف ئەفكەندەلەر ،
بارچە زىبىالار سېنى كۆرسە بولۇر شەرمەندەلەر ،
لەيلىبۇ شىرىن كەبى كويىڭدا يۈزمىڭ بەندەلەر ،
بارچە يۈزنى ناپەدىد ئەتكەن مەھى تابانمۇ سەن ؟

قەتل ئۈچۈن كىيگەن تونۇڭنى گۈل بىلەن تىككەنمىدۇر ؟
ئولتۇرۇپ باق ھەر تەرەف ئاندىن ساچىلغان قانمىدۇر ؟
ھەربىرى گۈلدەك يۈز ئاچىپ سەن كەبى جانانمىدۇر ؟
تىغ ئۇرساڭ قاچماغايلار ئول قولۇڭ نادانمىدۇر ؟
نازۇ غەمزەڭ تىغى بىرلە ئۆلمەگەن ھەم سانمىدۇر ؟
ئوتمۇسەن ، يا گۈلمۇسەن ، يا لەئلسەن ، مەرجانمۇسەن ؟

ئاتەشىن لەئلىڭ مەيىدىن جۇرئەيى قىلدىم تەلەب ،
ۋەئدە قىلدىڭ لۇتفۇ ئىھساندىن بىرەي دەپ لەب بەلەب ،
باقمادىڭ ، بىلمەم گۇناھىم ، كۆز ئۇچى بىرلە قاراپ ،
بۇل ئەجەب مەھرۇملىقلار بىزگە بولدى روزۇ شەب ،
نې سەبەبتىن قوغلادىڭ مەن خەستە قولنى تەشنە لەب ،
ئايتقىل تەڭرى ئۈچۈن ، چىنمۇ سۆزۈڭ ، يالغانمۇسەن ؟

جاننى يۈزمىڭ پارە قىلدى دىلرەبا نازىڭ سېنىڭ ،
ئەلنى قۇربان ئەيلەمەكتۇر كۈندە ئەندازىڭ سېنىڭ ،
ئۆلتۈرۈرگە ، تىرگۈزۈرگە يوقتۇر ئەنبازىڭ سېنىڭ
ئەل سۆزۈڭدىن جان تاپار ، جاندۇركى ئەلفازىڭ سېنىڭ ،
شەرھ قىل ، جانان نەدۇر ھۇسنۇڭگە پەرۋازىڭ سېنىڭ ،
ئۆرگىلەي ، ئەي دىلرەبا ، يا جانمۇسەن ، جانانمۇسەن ؟

قەتل ئېتەر ھەر كۈندە مىڭ بىچارەنى كافىر كۆزۈڭ ،
كېچە ئىشرەت بىرلە ، قان تۆكمەكتە ئۆتكەي كۈندۈزۈڭ ،
قايسى شاھنىڭ ھەددى مەنئ ئەتمەككە ، ھاكىمسەن ئۆزۈڭ ،
لەھزەدە يۈزمىڭ كىشىگە جان ئەتا ئەيلەر سۆزۈڭ ،
غۇنچەدەك ئاغزىڭ ئاچىپ ، مەشرەب قولۇڭنى تىرگۈزۈڭ ،
ئۆلتۈرۈرسەن ، تىرگۈزۈرسەن ، ئىيسائى دەۋرانمۇسەن ؟

قىسقىچە لۇغەت

(شېئىرلار تەرتىپى بويىچە تىزىلدى)

ئەندەلىب — بۇلبۇل .
ئەفغان — نالە قىلىش ، پەرياد چېكىش .
مەنسۇرى هەللاج — تارىخى شەخس . « ئەنەل ـ ھەق (مەن ھەقمەن » دېگىنى ئۈچۈن رۇھانىلارنىڭ پەتىۋاسى بويىچە دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەن .
ئەننەھۇر — پاك ، تازا ، ساپ .
نۇش — ئىچىش ، سۈمۈرۈش .
بادە — مەي ، ئىچىملىك .
زاهىد — ئىبادەت بىلەن كۈن ئۆتكۈزگۈچى شەيخ ، تەقۋادار بەندە .
خۇبان — ياخشىلار ، ياخشى كىشىلەر .
دام — تۇزاق ، قاپقان .
سەيد — ئوۋ ، ئوۋلاش .
ئالۇدە — بويىلىش ، مىلىنىش ، بۇلغىنىش .
سەيد ـ ياد — ئوۋچى .
گىريان — يىغلىغۇچى ، كۆز ياش تۆككۈچى .
ئەشك — كۆز ياش .
ھەجر — ئايرىلىش ، جۇدالىق .
مۇھتەسىب — ئىجتىمائى تەرتىپنى نازارەت قىلغۇچى .
بىستەر — ياستۇق ، تەكيە .
تەر — ھۆل ، يېڭى ، پاكىز .
لەنگەر — كېمىلەرنىڭ لەڭگىرى ، دارۋاز قولىدىكى تەڭشەك .
دىيدە — كۆز .
بىينا — كۆرۈش ، كۆرمەك .
ئىشۋە — ناز ، جىلۋە .
مەئانى — مەنالار .
بەرقانە — نامايان بولۇش ،كۆرۈنىش ، پارلاش .
ئەرجۇمەند — ئەزىز ، قەدىرلىك ، ھۆرمەتلىك .
تەۋازۇ — كەمتەرلىك بولۇش ، كىچىك پېئىللىق .

ماسۋا ــ . . . دىن تاشقىرى ، . . . دىن باشقا .
نىسار ــ چېچىش ، چاچقۇ چېچىش .
مۇت ــ ھەقسىز ، بىكارغا .
خابگاھ ــ ئۇيقۇ ئۆيى ، ياتاق .
رىيا ــ ئىككى يۈزلىمىچىلىك .
ئەرزەن ــ تېرىق .
سەمەر ــ مېۋە ، ھوسۇل ، نەتىجە .
ۋاسىل ــ يېتىشكەن ، ئېرىشكەن .
تەرەننۇم ــ كۈيلەش ، كۈي .
تۇررە ــ چاچ .
كاكۇل ــ كوكۇل ، چاچ ، زۇلۇق .
ئەفتادە ــ زەئىپ ، تاشلاندۇق .
ئەجىر ــ مۇكاپات .
مىجمەر ــ خۇشبۇي نەرسىلەر ساقلىنىدىغان كوزا ، ئوتتا يانغان قەلىب .
ياسۇمەن ــ خۇش پۇراق ، ئاق سېرىق گۈل .
باد ــ شامال .
مىژگان ــ كىرپىكلەر .
مۇفلىس ــ كەمبەغەل ، بىچارە .
شەرارە ــ ئۇچقۇن ، يالقۇن ، ئەلەڭگە.
شەھباز ــ لاچىن ، كۆڭۈلنى ئۇۋۇلىغۇچى سۆيگۈ .
سەمەند ــ يۇگرۈك ئات .
مەردۇم ــ ئادەملەر ، كىشىلەر ؛ كۆز قارچۇقى .
خىرام ــ چىرايلىق يۈرۈش ، تەمەننا بىلەن قەدەم بېسىش .
ئەڭگۇشتنەما ــ روشەن ، ئېنىق ، مەشھۇر ، تونۇلغان .
بۇررا ــ ئۆتكۈر ، كەسكۈچى .
بەرجاي ــ ئۆز ئورنىدا ، ئۆز جايىدا .
سەزا ــ جازا ، لايىق ، مۇناسىپ .
ئەسرار ــ سىر لار ، مەخپىيەتلىكلەر .

جۇيان ــ ئىزدىگۈچى ، ئاختۇرغۇچى .
ئەدەم ــ يوقلۇق .
ھادىي ــ يول كۆرسەتكۈچى ، يول باشلىغۇچى .
سىپاھ ــ ئەسكەر ، قوشۇن .
دۇن ــ ناكەس ، رەزىل .
غەمزە ــ ناز ، كەرەشمە .
سۇختە ــ كۆيگەن ، يانغان .
پەيكان ــ ئوق ئۇچى ، تىكەن ، كىرپىك .
تىيرە ــ قاراڭغۇ ، قارا ، غەم غۇسسە .
ئىستىغنا ــ ئېتىبارسىز قاراش ، ئىلتىپاتسىزلىق .
دامەن ــ ئىتەك ، ئۆڭكۈر .
خۇ ــ ئادەت ، خۇي ، قىلىق .
بىكەس ــ ھېچكىمى يوق ، كىمسەسىز .
ئىفشا ــ ئاشكارا ، پاش قىلىش ، ئىچىش .
بەقا ــ باقىلىق ، ئەبەدىيلىك .
قىرمىز ــ قىزىل ، قىزىل رەڭلىك .
روز ــ كۈن ، كۈندۈز .
دىلاۋەر ــ يۈرەكلىك ، جۈرئەتلىك ، باتۇر .
زەبۇن ــ ئاجىز ، بىچارە .
راھ ــ يول .
كىميا ــ مىس ۋە قەلەي قاتارلىقلارنى ئالتۇنغا ئايلاندۇرۇش چۈشەن-
چىسى .
گەنج ــ ئالتۇن ، كۈمۈشلەر توپى ، خەزىنە .
مار ــ ئىلان .
مەھۋەش ــ ئايدەك ، ئايدىنمۇ گۈزەل .
ئەغيار ــ ئۆزگە ، يات ، ناتونۇش .
ئارەز ــ يۈز ، چېھرە .
بۇرقەئ ــ پەردە ، چۈمبەل .

ھەزىن — مۇڭلۇق ، قايغۇلۇق .
مەتائ — ماتا ، خام .
مەھزۇن — غەملىك ، قايغۇلۇق ، خاپا .
سەر — باش ، كاللا .
سەركەش — ئىتائەتسىز ، جاھىل .
بىريان — قورۇما ، قورۇلغان ، كۆيگەن .
ۋەھدەت — تەنھالىق ، يەككە - يىگانىلىق .
تەھ بەتەق — قاتمۇقات .
ئافىيەت — ساقلىق ، تىنچلىق ، ئەمىنلىك .
پەرىۋەش — پەرى سۈپەت ، نازىنىن .
تىرە باران — ئوق ياغدۇرۇش .
ھەمۋار — تۈپتۈز ، تەكشى .
كەنئان — لىۋاننىڭ مىلادىدىن بۇرۇنقى نامى .
سۇراھ — سۇ ۋە ماي قاچىلىنىدىغان ئىدىش ، كوزا .
بونياد — بەرپا بولماق ، يۈزەگە كەلمەك .
شىكۋە — شىكايەت قىلىش ، دەرد تۆكۈش .
گۇزار — يولدىن ئۆتۈش .
پاداش — مۇكاپات ، بەدەل ، يولداش .
ئارىغ — پاكىز ، ساپ ، تىنىق .
فۇتۇر — زەرەر ، زىيان ، شىكەست .
مۇرغ — قۇش .
ئەخكەر — چوغ ، ئوت .
دەر — ئىشىك .
رەھنەما — يول كۆرسەتكۈچى ، باشچىلىق قىلغۇچى .
جەفاجۇ — جاپا قىلغۇچى ، زالىم .
نۇقرە — كۈمۈش .
بورغاق — ئەمچەكنىڭ ئۇچى .
ناياپ — تېپىلمايدىغان ، تېپىلماس .

غەددار — ئالدامچى ، شەپقەتسىز ، زالىم .
دەستار — سەللە .
سىنە — كۆكرەك ، يۈرەك .
مەھشەر — قىيامەتتە كىشىلەر توپلىنىدىغان مەيدان .
مەۋزۇن — خۇشپىچىم ، كېلىشكەن ، ئۆلچەملىك .
ئەھزان — خاپىلىق ، غەم .
سىرىشك — كۆز يېشى .
رەخنە — دەز ، يېرىق .
مۇدام — دائىم ، ھەردائىم .
شور — غەۋغا ، توپىلاڭ ، تۈغيان .
مەد — سوزۇلۇش ، ئۇزۇراش .
سەرا پا — باشتىن ئاياغ ، باشتىن ئاياغقىچە .
رىندە — تىرىك ، ھايات .
سەرگەشتە — بېشى قايغان ، سەرگەردان .
تېگرە — دائىرە ، تەرەپ ، ئەتراپ .
خۇنابە — قان زەرداپ .
شەب — كېچە ، تۈن .
جاۋىدان — ئەبەدى ،مەڭگۈ .
قۇمرى — خۇش ناۋا قۇش .
پايمال — ئاياغ ئاستى بولغان، ئېزىلگەن .
دادخاھ — ئەرز قىلغۇچى ، دادلىغۇچى ، ئادالەت تەلەپ قىلغۇچى .
سەقەر — دوزاق ، جەھەننەم .
سەرشار — ئېقىپ تۇرغان بۇلاق .
مەھۋ — يوقىلىش ، پۈتۈش ، ھالىدىن كېتىش .
لاغەر — ئورۇق .
تەۋق — بويۇنتۇرۇق ، كىشەن .
ئاشۇفتە — پەرىشان ، تارقاق ، مەيتۇن بولغان .
تەبل — چوڭ ناغرا .

سەمەك ــ بىلىق .
قافىلە ــ كارۋان ، سەپەرچىلەر توپى .
مۇھەييا ــ تەييارلانغان ، ھازىرلانغان .
پەرتەۋ ــ يورۇقلۇق ، نۇر ، شولا .
بىسيار ــ كۆپ .
دەھر ــ دۇنيا ، ئالەم ، زامان .
ئەبر ــ بۇلۇت .
ئەشك ــ كۆز يېشى .
نەيسان ــ ئاپرېل ئېيى ، باھار .
دەفئ ــ قايتۇرۇش .
ھەمراز ــ دوست ، سىرداش ، ئۈلپەت .
ئۇريان ــ كىيىمسىز ، يالىڭاچ .
يەغما ــ ۋەيران قىلغۇچى ، تالان ـ تاراج .
كوتەھ ــ قىسقا ، كالتا .
نۇكتە ــ نازۇك ۋە مەنىلىك سۆز ، ئىشارە .
كوھكەن ــ تاغ قازغۇچى .
دەھان ــ ئېغىز .
پىرەھەن ــ كۆينەك .
ئەفتاد ــ يىقىلغان ، قىشايغان .
مۇنىس ــ ئۈلپەت ، ھەمدەم .
قابەقەۋسەين ــ ئايەتتىن پارچە .
مۇجاۋىر ــ دائىم ئۆز جايىدا تۇرغۇچى .
مۇقتەدا ــ ئىقتىدا قىلىنىدىغان كىشى .
پەيكەر ــ گەۋدە ، ھەيكەل .
نىش ــ ئۆتكۈر نەرسىنىڭ ئۇچى ، نەيزە .
پۇر ــ كۆپ ، تولا .
سوزان ــ كۆيگەن ، ئەلەملىك .
رىندان ــ ئەركىن پىكىر قىلغۇچى ، زېرەك ، ھوشيار.

ھىن ــ پەيت ، زامان ، ۋاقىت .
خەدەڭ ــ ئوق ، كامان ئوقى .
سىۋا ــ باشقا ، ئۆزگە .
مەقدەم ــ قەدەم ، ئاياغ باسقان يەر .
جۇستۇجۇ ــ ئىزدەش ، ئاختۇرۇش .
فەلاخۇن ــ تاش ئاتىدىغان قورال .
سەبزە ــ مايسا ، كوكات ، يېشىللىق .
كوھسار ــ تاغلىق جايلار .
مۇرشىد ــ يول كۆرسەتكۈچى ، توغرا يولغا سالغۇچى .
گۇفتار ــ گەپ ، سۆز .
پۇرشور ــ شاۋقۇن ، سۇرەنلىك ھالەت .
خاك ــ تۇپراق ، توپا.
گوشە ــ بۇرجەك ، خىلۋەت جاي .
فارىغ ــ قۇتۇلۇش ، خالى بولۇش .
شەتتە ــ تېپىك ، مۇش ، زەربە .
مۇغ ــ مەجۇسى ، ئاتەشپەرەس .
غول ــ زەنجىر ، ھالقا .
ئەييام ــ كۈن ، كۈنلەر .
سەراسەر ــ باشتىن ئاياغ ، پۈتۈنلەي .
سەڭ سار ــ تاش بوران .
خونبار ــ قانغا تولغان ، قان ئېقىپ تۇرغان .
شاداب ــ تەشنالىقنى قاندۇرماق .
مۇساھىب ــ ھەمسۆھبەت ، دوست ، ئۈلپەت .
گام ــ قەدەم بېسىش .
گۇم ــ يوق بولۇش .
رەخشان ــ يالتىراق ، پارلاق .
ئەنەلھەق ــ مەن ھەقمەن .
مۇنتەزىر ــ زارىقىپ كۈتۈش ، ئىنتىزار بولۇش .

گۈنبەد — گۈمبەز ، مەقبەرە .
دەۋۋار — چۆرگىلەيدىغان ، ئايلىنىدىغان .
رىبا — سوتخورلۇق ، ئۆسۈمگە پۇل بېرىش .
رىشۋە — ئەمەلدارلارغا بېرىلىدىغان پارە .
شاهباز — لاچىن .
پەرىلىقا — پەرى يۈزلۈك ، گۈزەل .
ئەرغەۋان — ئۈيمىكەشلىككە ئىشلىتىلىدىغان چىداملىق دەرەخ .
فەرەھ — شادلىق ، خۇرسەندچىلىك .
دالباي — ئوۋ قۇشىغا كۆرسىتىلىدىغان ، بېرىلىدىغان گۆش .
نار — ئانار ، ئوت ، يالقۇن .
سان ـ سان — پارچە ـ پارچە .
هەزار — مىڭ .
كىشت — دۇنيا ،ئالەم .
ئارىف — بىلىمدان ، دانا .
ئەبتەر — بۇزۇلغان ، بەختسىز ، خار .
خاب — ئۇيقۇ .
پايەنە — پوت ، تۇتقۇچ ، دەستە .
خۇشك — قۇرۇق ، قاقشال ، هوسۇلسىز .
جەيھۇن — ئامۇ دەرياسىنىڭ قەدىمكى نامى .
مەلەك — پەرىشتە .
سىپقار — بىر كۆتۈرۈپ ئېچىۋېتىش ، پاكىزە سۆمۈرۈش .
ئەهرەمەن — ياۋۇز دېۋىنىڭ نامى .
تەر — هۆل ، هۆل مېۋە .
غەددار — خائىن ، ساتقۇن ، زالىم .
فۇزۇن — ئارتۇق ، زىيادە ، كۆپ .
كوھ — تاغ .
چۇغز — بايقۇش ، چۇغۇندەك .
نىگىن — ئۈزۈك ، هالقا .

كىبرىيا — ئۇلۇغلۇق ، بۈيۈكلۈك .
نىهان — يوشۇرۇن ، پىنهان .
ۋاۋەيلا — ئاھ ـ ۋاھ ، هەسرەتلىك كەيپىيات .
لايەزال — ئەبەدى ، ئاخىرى يوق .
رازدان — سىرداش ، دەرتداش .
مالىكى دەۋزەخ — دوزاخنىڭ باشقۇرغۇچىسى .
غۇلۇدار — غەلۋە ، جاڭجال ،غولغۇلىچى .
خىز ـ خىز — خىرىلداش .
پەيام — خەۋەر ، دېرەك .
ئىتاب — تەنە ، تەنبىھ .
مانەند — ئوخشاش ، ماس ، مۇۋاپىق .
ئاسەف — سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ۋەزىرى .
بەدهىد — سېسىق پۇراق .
ئەنۋارۇل هۇدا — توغرا يول نۇرلىرى .
خەمچە — تال چىۋىقى ، نوتا.
مىژژە — كىرپىك .
ئەفغان — نالە قىلىش ، پەرياد چېكىش .
تۇئمە — ئوزۇق ، تائام .
ئەر ئەر — سەرۋى ، ئارچا .
پەرتەۋ — پارلاقلىق ، نۇر ، شولا .
مەرگ — ئۆلۈش ، ۋاپات بولۇش .
ئاشيان — ئۇۋا ، ئۆي ، كۇلبە .
تەلاتوم — دولقۇن ، ئۇرۇلۇش ، زەربە .
يەۋم — بىر كۈن .
ئەهمەر — قىزىل ، قىپقىزىل .
تۇرفە — ئاجايىپ ، كەم ئۇچرايدىغان ، يېڭى .
خەم — ئىگىلگەن .
غارەتى — تالان ـ تاراج ، ۋەيرانىلىق .

چاغىر — مەي ، شاراب ، ئىچىملىك .
ئەللەمەل — يىقىلىش ،غۇلاش .
ھەۋز — سۇ كۆلچىكى .
مۇسەللا — جايناماز ، نامازگاھ .
دۇشۋار — قىيىن ، ئېغىر ، مۇشكۇل .
مىئراج — ئاسمانغا ، ئەرشى ئەلاغا ، خۇدانىڭ ئالدىغا چىقىش .
ئىستىغنا — ئىلتىپاتسىزلىق ، ئېتىبار بەرمەسلىك .
مىيان — ئوتتۇرا ، ئوتتۇرىسى .
پەدىد — ئېنىق ، روشەن كۆرۈنىش .
زەرد — سېرىق ، سارغايغان .
كەس — ئادەم ، كىشى .
باز — يەنە .
بىلقىس — سۇلايمان دەۋرىدىكى مەشھۇر ئايال پادىشاھ .
خەمر — مەي ، ئىچىملىك .
خەددەنگى — ئوق ، يا ئوقى .
تابان — يورۇق ، يارقىن ، گۈزەل .
تەقۋا — دىندارلىق .
زۇھد — زاھىدلىق ، تەقۋادارلىق .
نىشات — سۆيۈنۈش ، خۇرسەندچىلىك .
ماھلىقا — ئاي يۈزلۈك ، گۈزەل .
دەلۋە — 11 ـ ئاينىڭ ئەرەبچە نامى .
ئىرادەت — نىيەت ،خاھىش ، قول بېرىش .
شايەد — ئېھتىمال ، بەلكى .
رەسەن — ئارقان ، باغلاش .
ۋائىز — ۋەز ئېيتقۇچى ، پەند ـ نەسىھەت قىلغۇچى .
دام — توزاق ، قاپقان .
بەيەكبار — بىرلا ، بىر قېتىمدىلا .
تەۋسەن — شوخ ، چاپقۇر ئات .

شەدداد — شەپقەتسىز ، زالىم .
مۇدەۋۋەر — سورۇن ، دائىرە .
مۇشتەر — سېتىپ ئالغۇچى ، خېرىدار .
ھەۋادىس— ھادىسە ، ۋاقىئە .
مونەققەش — نەقىشلەنگەن ، نەقىشلىك .
خودنەما — شۆھرەتپەرەس ، ماختانچاق .
سىيرەت — خۇلق ـ مىجەز ، خىسلەت ، ئادەت .
نىك — ياخشىلىق .
روسىيا — قارا يۈز .
مۇجتەھىد — دىنى تەتقىقاتچى ، دىنى ئىجتىھات قىلغۇچى .
شور — توپۇلاڭ ، غەۋغا .
مۇستەھىق — مۇناسىپ ، لايىق ، ھەقلىق .
رەموز — ئىما ، ئىشارەت ، يوشۇرۇن .
گۇزەر — مېڭىش ، يۈرۈش ، ئۆتۈش ، ئۆتىدىغان جاي .
مۇستەغرەق — غەرىق بولغان ، چۆككەن .
مۇتتەكا — تايانچ ، مەدەتكار .
دەلق — دەرۋىشلەر كىيىمى .
ناقىس — كەمچىلىك ۋە نوقسانى بار كىشى .
ساغەر — قەدەھ ، مەي پىيالىسى .
ماۋۇمەن — مەنمەنلىك .
تەلخە — كەكرى ، بويا.
بىزائەت — مال ـ مۈلۈك ، بىسات .
تەلخ — قىرتاق ، ئاچچىق .
مەھال — مۇمكىن بولماسلىق ، گومانلىق .
جا — جايلىشىش ، ئورنىشىش .
سىياھ — قارا .
نەۋئ — [illegible] ، خىل .
دەۋۋام — [illegible] ، ئارقىدىنلا ، تېز ، بىردىن ، تەڭلا .

ئەبەس — بىھۇدە ، پايدىسىز ، ئېچىنىشلىق .
جا بەجا — ئورنى ئورنىغا.
بەكتەر — مىتال تۇلۇك ، باك .
پۇچ — ئىچى بوش ، مېغىزسىز .
گۇش — قۇلاق .
پا — ئاياغ ، پۇت .
سوغۇن — پىياز .
تەلەۋۋۇن — سۆز ۋە ئىش ـ ھەرىكەتتە جۇرئەتسىزلىك .
گەردۇن — پەلەك ، ئاسمان .
بىھتەر — ياخشىراق .
رىندە — بىپەرۋالىق ، مەردانىلىق .
مۇشتىپەر — قولىدىن كەلمەيدىغان ، ئاجىز ، بىچارە .
ۋالىدە — ئانا .
ئەۋسافى — تەرىپلىرى ، سۈپەتلىرى .
ئەكسەر — كۆپ ، كۆپ قىسىم .
هامۇن — سەھرا ، دەشت .
ئۇقبا — باقىلىق ، ئەبەدىيلىك .
زىندە — تىرىك ، هايات .
سىھەت — ساقلىق ، ساغلاملىق .
لەھەب — مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ تاغىسى ، ئىسلام دىنىغا قارشى چىق-
قان كىشى .
شەقاۋەت — شەقىلىق ، ئەسكىلىك .
بىبەقا — ئۆتكۈنچى ، بىردەملىك .
گۇداز — ئېرىگۈچى ، قۇيۇلغۇچى .
خۇشكو — مۇنچا لۆڭگىسى .
ئەفسۇردە — توڭلىغان ، مۇزلىغان ، سولغان .
فىگار — جاراھەتلىك ، يارىلىق .
تۇغيان — تاشقىن ، قاينام .

تەكەللۇم — سۆزلەش ، گەپ قىلىش .
خۇم — ساپال ئىدىش ، كوزا .
بۇخار — هور ، پار.
لائۇبا — بىپەرۋالىق ، بىغەملىك .
ئەكنۇن — ئەمدى ، هازىر .
مۇردار — هارام ئۆلگەن مال ، ئۆلۈمتۈك .
ئاغۇش — قۇچاق ، غۇلاچ .
ئىنتىها — ئاخىر ، چەك .
مۇزتەر — ئىزتىراپقا چۈشۈش ، تەقەززا بولۇش .
تارىكىستان — زۇلمەت ، قاراڭغۇ ماكان .
گۇشە — بىر چەت ، بىر بۇلۇڭ .
بەدخۇ — تەمسىز .
بەدگۇ — يامان سۆز .
ياغدۇ — يورۇقلۇق ، نۇر .
تەباھ — خاراب بولۇش ، بۇزۇلۇش ، ۋەيران بولۇش .
كەۋكەب — يۇلتۇز .
بۇراق — قاناتلىق ئات ، دۇلدۇل .
سەفھە — ۋاراق ، بەت .
بەرق — چاقماق .
مۇزتەرىب — ئىزتىراپقا چۈشكەن ، تىت ـ تىت بولغان .
تەشت — جام ، ئاياغ ، قەدەھ .
هەنگامە — سۆز ، سۆھبەت ، گەپ .
پىرەھەن — كۆينەك .
زەنەخدان — زىناق .
رۇتەب — يېڭى پىشقان مىۋە .
سەبۇهى — ئەتىگەن ئىچىلىدىغان شاراب ، مەي .
غەبغەب — ئىڭەك .
قەرقەرە — قىز ، چوكانلارنىڭ دوپپىسىغا قادىلىدىغان پەر .

بۇررا ــ ئۆتكۈر ، كەسكۈر .
شايىستە ــ مۇناسىپ ، لايىق ، مۇۋاپىق .
مەنزۇر ــ كىشىلەرگە ياقىدىغان ، ئۇلارنى رازى قىلىدىغان .
تەبار ــ لولىلار توپى ، ئۇلارنىڭ يىغىلغان جايى .
نەۋھەگەر ــ يىغا ـ زارە قىلغۇچى ، ھازا ئاچقۇچى .
دۇ بارە ــ ئىككى قېتىم ، قايتا ـ قايتا .
نەبىز ــ خورما ياكى ئۈزۈمدىن ئىشلەنگەن مەي .
رەمەق ــ سەكراتتىكى نەپەس .
ناكام ــ كۆتكىنىگە ئېرىشەلمىگەن ، چارىسىز ، نائىلاج .
تۇلۇئى ــ ئاي ياكى كۈننىڭ چىقىشى ، كۆتۈرۈلۈشى .
سىرشت ــ قىياپەت ، كۆرۈنۈش .
ئەفئال ــ ھەرىكەت ، قىلىق .
زىشت ــ خۇنۇك ، يامان .
دامە ــ داۋاملىق ، باقىلىق .
شەب ــ كېچە ، تۈن .
مۇنىس ــ سۆھبەتداش ، ھەمراھ ، دوست .
شەفىئ ــ شاپائەتچى ، شەپقەتچى .
جامەندە ــ كىيىم قويۇش ئورنى ؛ بىچارە ، ئاجىز .
مەخلەس ــ خالاس بولىدىغان ئورۇن ، ئاخىرقى جاي .
مەئسىيەت ــ گۇنا ، يامان ئىش .
پىرى مۇغان ــ مەيخانە ئىگىسى .
مەتلەب ــ تەلەپكە ماس ، كۆڭۈلدىكى ، ئارزۇ قىلغان نەرسە .
مەلەك ــ پەرىشتە . ــ

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت
مەسئۇل كوررېكتورى: ھەجەرگۈل تۇرسۇن
مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

مەسرەب شېئىرلىرىدىن تاللانما
ئاپتورى: بابا رەھىم مەشرەپ
نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت پولات
*
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ چارۋىچىلىق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر، 1/32
باسما تاۋىقى: 6.625 قىستۇرما ۋارىقى: 2
2001 - يىل 11 - ئاي 1 - نەشرى
2001 - يىل 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىرازى: 3000 — 1
ISBN7—228—06775—4/I. 2478
باھاسى: 12.00 يۈەن